

Selim Çürükkaya / Yeni yazdığım kitaba bir isim arıyordum. Gece uyumadan önce düşünüyordum. “Susmak” kelimesi üzerinde yoğunlaşıyordum.

Dalmışım...

Kendimi bir bahçede buldum. Hava sıcaktı; çiçekler açmış, kuşlar ötüyordu.

Kocaman bir söğüt ağacının gölgesinde yedi kişi, yuvarlak bir masanın etrafında oturmuş, şarap eşliğinde sohbet edip kahkahalarla gülüyorlardı.

Ürkek adımlarla yanlarına vardım, “**merhaba**” deyip bir sandelyeye oturdum.

Masanın üzerindeki boş kadehe benim için şarap dolduran şişmancası, “**Ben Napolyon Bonapart**” dedi.

Ben de adımlı söyledim.

Yakınımda outranı gülümseyerek, “**Ben de Brcks**” dedi. Karşımdaki genç ve güleryüzlü adam, “**Ben de Garcia Lorca**” diye tebessüm etti.

Read MoreSakallı olanı en az seksen yaşlarındaydı, “**Ben Eflatun**” dedi.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Onun yanındaki beyaz sakallı, uzun saçlı olanı, “**Bendeniz Albert Einstein**” diyerek kendini takdim etti.

Gözüm onun bitişiğinde oturana kaydı, “**Fyodor Mihayloviç Dostoyevski ben de**”.

En sonuncusu, hayli yaşlı olanı “**Epicuros**” deyince, memnun olduğumu belirttim.

Beyefendiler, hepinizi yakından tanırım, biriniz hariç!

Sizleri bir arada rüyamda görseydim inanmazdım.

Ben susmak üzerine düşünürken uyuyakalmışım, sanki bir güç beni buraya ışınladı.

Aranızda sayın Einstein da olduğuna göre, her biriniz bir çağdan buraya ışınlanmış gibisiniz.

Sizleri bulmuşken “**susmak**” üzerine fikirlerinizi almak istiyorum, deyince; 52 Yaşındaki Napolyon asker yumruğunu masaya vurarak suskunluğunu bozdu:

“**Suskunluğumdan dolayı kimse kabahatli değildir. En büyük düşmanım, yine ben idim.**” dedi, sustu.

Tanımadığım Brcks’e baktım:

“**Beni kötülerin zulmü değil, iyilerin sessizliği korkutuyor.**”

Genç şair Lorca’ya, sen ne düşünüyorsun, dedim.

“**İçiniz kor gibi yanarken susmak, acıların en beteridir,**” dedi gözlerimin içine bakarak.

Seksenine merdiven dayamasına rağmen hâlâ atletik yapılı ve geniş omuzlu olan Eflâtun dedeye kulak kesildim:

“**Bilirken susmak, bilmezken söylemek kadar çirkindir.**” dedi, Einstein’e göz kırptı.

Einstein sabırsızlıkla sıranın kendisi ne gelmesini bekliyordu.

Kelimelerini alçak sesle ama tane tane söyledi:

“**Dünya yaşamak için tehlikeli bir yer, kötülük yapanlar yüzünden değil, durup seyreden ve ses çıkarmayanlar yüzünden.**”

71 yaşındaki Epikurus, kadehinden bir yudum aldı, biraz daldı, sesini hepimizin duyabileceği bir tona ayarladı:

“Susmak, kendine güvenmeyenin başvurduğu en emin çaredir” dedi.

Sonra eliyle Dostoyevski’yi işaret ederek **“Aramız da söz ustası var, o söylesin,”** deyince, Epikurus’u kırmak istemeyen 51 yaşındaki üstad:

“Bazen susarsın, yenilmiş sınırlar seni, eksik ve yaramaz. Unutma, susan bilir ki; konuştuğu zaman kimse kaldıramaz.”

Bu büyük insanları dinledikten sonra **“Söz gümüşse sükût altındır”** sözünü çöp kutusuna attım.

Çünkü anladım ki, doğulu toplumlarının atasözüdür o.

Doğuda, tarih boyunca hep despotizm egemen olmuş ve söz söylemek insanların başına belâ açmakla kalmamış, insanların başlarını de götürmüştür.

Giden baş yerine, susan başa değer verilmesi bundandır.

Bu konudaki fikrimi onlara anlatmak istiyordum ki; telefonumun çalması ile uyandım.

Arkadaşım Zeynel’di. Akşamüzeri kitabın adı üzerinde tartışalım diye anlaşmıştık, ondandı araması.

Ben **“Kitabın adı ‘Sus’ olsun”** dedim.

“Güzel bir isim” dedi, **“Ama eksik”** diye de ekledi.

“Nesi eksik” dediğimde, **“Ölmek kelimesi”** dedi.

Evet, taş gediğe konulmuş, kitabın adı bulunmuştu: **“Susmak Ölmektir!”**

Bu kitabı edinmek istiyorsanız. Aşağıdaki linki tıklayın ve kitabı isteyin:

Devrimci demokrat com'un Önsözü;

Hatırlatalım ama, şunu zaten biliyorsunuz ki, bu yazı,zaman aşımaları ile 'bölümler' halinde (uzun zaman önce yayın hayatından çekilmiş olan) 'kurdistan Aktuel'de yayınlanmıştı.

Biz o zaman parçalar halinde bilgisayarlarımıza kayıt etmiştik, sonra ' toplu yayınlarız', bu kadar değerli bir inceleme-analizler arada kaybolmasın diye düşünerek.

Site misafirlerimize de '**söz vermiştik**' bu yazıyı toplu olarak yayınlayacağız diye zaten.

Tam yayınlayalım artık diye karar verdiğimizde birde baktı ki 'bu yazı' Virüslara boğulmuş bizim bilgisayar da.

Virüsları silmek için uğraştık ama nafile, çok zaman alıyordu.... Baş edemedik, bıraktık.

Bütün bunlara rağmen biz bu yazıyı interneti yeniden tarayarak tek tek bulup, yan yana getirdi.

Bölümler halinde çıkan bu yazı, eğer o şekliyle okunsaydı 'pasif bir gözlem' yaratacak, okurun aklında bu kadar zengin bir yazı, yamalı bohça gibi kalacak, Okura, 'Konuyu Kavrama ve yorumlama' açısından sağlıklı değerlendirme yapma olanağı vermeyecekti.

Okurlarımızın, sağlıklı ve bütünlüklü bir bilgi edinebilmesi için, bu yazının 'bütün bölümlerini' yan yana getirip 'toplu' olarak okurlara sunma isteğimiz bu yüzdendi.

Yazara gelince:

Her ne kadar bu yazıya (aslında 'bir kitap' büyüklüğünde bu yazı) Sakine Cansız' ı anlatma adına, 'Talimatla Kitap Yazmak' gibi bir başlık koyarak yayınlanmışsa da Ardından Susmak Ölmektir adı altında Kitap olarak yayınlandı. Yazar, bu inceleme-araştırma yazısı, Sakine Cansız'ı anlatmayı ve yargılamayı, çok çok aşmış, 'Geçmişle ve kendi geçmişi ile Hesaplaşma' ya dönüşmüş.

Öyle ki, yazar, 'büyük bir tarihsel dönemi de' -1977-1990...- ele alıp, (başta, 'PKK-TC' ilişkileri olmak üzere) sorgulamış, bilmediğimiz birçok olayı açığa çıkarıp, ahenkli bir dille anlatırken, olaylar ve kişiler arasındaki kurduğu bağlantılarla, ortaya sürdüğü belgelerle ve de yaptığı yorumlar, analizlerle, birçok konuya ışık tutmuş...

Öğrenecek, özünsenecek ve de Tartışılacak çok şey var bu yazıda.

Bu yazıyı okuyup bitirdiğinizde etrafınıza bakıp;

başka hangi örgüt, 'Kontra PKK' ile aynı dili konuşuyor (kendi emirlerine uymayan herkesi 'AJAN', 'işbirlikçi' vb diye damgalayıp öldürüyor?) ve başka 'sol maskeli' kaç tane böyle örgüt var piyasada kendi içlerinde art arda 'şâibeli ölümler' oluyor? Dahası, "devletle iş birliği içinde" kendi içindeki devrimcileri katlettiriyor ve de devletle el ele, anlaşmalı şekilde öldürdükleri veya bilerek ölüme gönderdikleri insanları daha sonra nasıl 'Şehit' ilan edip Timsah gözyaşları döküyor? **diyerek, düşünüp, araştırıp sorgulayacağınızdan eminiz....**

Tarihçi Marc Bloch; "**Şimdinin anlaşılması, kaçınılmaz bir şekilde, geçmiş hakkında ki Cehaletten kaynaklanmaktadır**" demiş.

(Marc Bloch; 'Tarihin Savunusu ya da Tarihçilik Mesleği' sf. 28. Birey-Toplum yayınları.1985 basımı)

Bu yazı, devrimci demokrat.com tarafından 'redakte' edilmiş, 'derlenmiş' ve okurlara sunulmuştur. Eksiklik varsa bölümlerde, bu hata bize aittir. **(Yazıdaki 'italikler' bize aittir)**

06 Haziran 2017- devrimcidemokrat.com

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -1-

M. Selim Çürükkaya

Bizde 'Ölünün ardından konuşulmaz' diye bir söz vardır.

Bu söze bağlı kalarak hapis arkadaşım Sakine Cansız aleyhine bir şey söylemek istemem.

Onun kitabını, (Hep Kavgaydı Yaşamım) sağken yayınlamayanlar, yaşamını yitirince yayınladılar.

Bu kitapta yazılanlar hakkında düşüncelerimi ve tanıklıklarımı anlatmak zorundayım.

Çünkü tarih ve yaşananlar çarpıtılıyor, şimdiki ve gelecek nesil aldatılıyor.

Sakine Cansız'la biz, 1991 yılında Bekaa vadisinde idik.

Ben 7 Mart 1992 günü oradan ayrılarak Almanya'ya geldim. Sakine'nin kitabından öğreniyorum ki; Kendisi de aynı yıl Öcalan tarafından Güney Kürdistan a yollanıyor.

Burada resmi ideolojinin gardiyanı Ali Haydar Kaytan'a teslim ediliyor.

Dağda tecrite alınan Sakine'ye: 'kimse ile görüşmeyeceksin, kendini yazacaksın!' deniliyor.

Bu durum Sakine'yi bir nevi tutuklamadır, ama tutuklanmasına kibar bir isim takılıyor.

'Edebiyat çalışması yapacaksın!'

Bu bölümü Sakine'nin kendi kitabından aktaralım:

"Edebiyat Çalışmaları!..

Bizim bakış açımızı kazandırarak anılarını yazdırmak...

Türkü dilinde görmek.....Önderliğin talimatlarında yer alan değerlendirmeler parça parça tekrarlanıyor beynimde...

Metni okumuş ve üzerinde bu şekilde yoğunlaşmışım.

Yine de F. **(Ali Haydar kaytan)** arkadaşla bu konuyu konuşma istemim buruk, neleri tartışacaktık ki?

Kısa bir süre önceki platformda anlatamadığım hikayeyi mi tekrar tartışacaktık?

Onu nasıl yazacağımın çerçevesini mi çizecekti?

İçimde hiç yazma istemi yoktu ilk başta! Buna rağmen kalktım gittim.

Yolda 'aynı şeyleri tekrarlamasa bari' dedim ve daha sakin olmaya çalıştım.

F. (Ali Haydar Kaytan) arkadaş konuşmaya başlarken zorlandığı belli oluyordu. Masanın üzerindeki kağıda bir şeyler not alıyordu.

Kağıdı karalıyor, çeşitli şekiller yapıyordu. Oysa normalde çok titiz, aldığı notları böyle şekiller çizerek bozmazdı, kirletmezdi kağıdı.

Acaba farklı zeminde olan ve farklı dilden konuşan biriyle -benimle- tartışmak mı zor geliyordu?

Yoksa söylenenlerden, konuşulanlardan gayri bir şey bulamadığından mıydı?

Kendisini zorlayarak konuşmaya başlaması beni de etkilemişti.

Aslında her ikimiz bir birimizin neler söyleyebileceğini tahmin ediyorduk.

Belki de zorlayan buydu. 'İlginçti' Baştan beri, daha ilk karşılaşmamızda -ki on altı yıl sonra yeniden buluşuyorduk- diyaloglarımızda kızan, öfkelenen, nereden kaynaklandığı belli olmayan bir soğukluk, bunların toplamı bir ton vardı ve hala da o tondaydı.

Sık sık 'Sen farklı dilden konuşuyorsun, seni anlamak zor. Yaşadığın zemin ayrı... kendine göresin...' diyor...

Yazmayı bir cezalandırma, bir sınırlandırma olarak alıyorsun dedi.

Ve ekledi: 'tabi eleştirilerde abartı var, ama bunların karşısında sen hep kendini savunmaya alıyorsun.

Haksızlığa uğradım psikolojisinden kurtulman gerekir.

Yazman bu anlamda iyi olur. Kendini, koşullayan çevreyi, toplum yapımızı, iyi çözümleyerek bir arada yazarsan iyi olur.'

Konuşmaya ilk girişi böyle yapıyor!

Tabi ilginç bir değerlendirme...

Beni sınırlandırma tavrının olduğu doğruydu.

Bu çok açık belirtildi toplantıda.

'çok sınırsız dalıp her işe burnunu sokuyorsun, etkin oluyorsun. Kadrolar etkiye giriyor..

Bu yüzden tedbir olarak sınırladık..

Denetimde tuttuk.. Demişti.

Ve son tedbir olarak da hiçbir çalışmaya, arkadaş yapısına, bulaşmayacak tarzda konumlandırılmıştım.

Bir kenara oturup yazacaktım"

('Hep kavgaydı yaşamım sayfa 175, 176,177 Mezopotamien Verlag 3. Cilt Sakine Cansız)

'Hep kavgaydı yaşamım' adını taşıyan kitabın yazımı, Ocak 1996 da bitiyor.

Dört yıllık bir tecrit döneminde  ciltlik bu kitabın yazıldığı anlaşılıyor.

Çünkü kitabın sonunda Ocak 1996 tarihi var.

nce kişiye suçlu konuma dşreceksin, ardından tecrite alacaksın, eline kalem ve kağıt vereceksin ve **'kendini yaz!'** diyeceksin!

Kimse benim kadar Sakine'nin o andaki ruh halini anlayamaz!

Çünkü bende 1993 Temmuzunda, Lübnan'ın Bar Elias kasabasında bir tecritte konuldum, elime kağıt kalem verildi, bana **'yaz'** denildi.

Sakine ile farkımız şu idi:

Öcalan, Ali Haydar Kaytan Aracılığıyla Sakine'ye **'kendini yaz'** demiştir.

Bana ise, Cemil Bayık ve Rıza Altun aracılığıyla 'beni yaz' demişti.

Ben yazmamak için konulduğum hapishaneden firar ettim, bütün zincirlerimi kopardım, tam olarak özgürdüm, bu koşullarda **'Apo'nun Ayetlerini'** yazdım.

Sakine ise esaret koşullarında **'Hep kavgaydı yaşamım'** kitabını yazmıştır.

Ben Diktatörü cepheden eleştirerek diktatörlüğü izah etmiştim.

Sakine ise diktatörü överek diktatörlüğü çok güzel izah etmişti!

Bu kitabın içeriğini ve eleştirisini sizlere sunacağım.

Benim yazdığım kitap ile Sakine' nin yazdığı kitabın içeriği ve konuları yaklaşık olarak aynıdır.

Kürtlerin başına bela edilen bir diktatörlüğü bende, oda yazmış.

Benim kitapta, kötülüklerin, zulmün işkencenin, diktatörlüğün adaletsizliğin başı Öcalan'dır. Örgütteki diğer kişiler onun piyonudur.

Sakine' nin kitabında ise, Öcalan iyidir, önderliktir... Yücedir, dokunulmazdır

Ama örgüt içi ortam, ama örgütteki diğer herkes kul gibidir.

Nefes alma ve öksürme özgürlüğü dahi yoktur ve kötülükleri Öcalan dışındakiler yapmıştır
Merak edin, ikinci bölümü bekleyin!

Son Güncelleme (Salı, 16 Şubat 2016)

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir- 2-

Sakine Cansız, 12 yıl çeşitli cezaevlerinde yattıktan sonra, 1991 tarihinde Çanakkale cezaevinden tahliye oluyor.

İstanbul'da legal ortamda çalışıyordu.

1991 yılının hemen başlarında Güney Kürdistan'da yapılan PKK nin 4. Kongresinde Mehmet Cahit Şener, Kongrenin divanında yer alan biri olarak, Öcalan'ın PKK içinde kurduğu diktatör sistemi dinamitleyecek eleştiriler ve öneriler ileri sürüyor.

(<http://www.kurdistanaktuel.com/Arsiv/manevi-yazarlarmz/mehmet-ener/7038-4-kongrede-neler-oldu-11.html>)

Üstelik bu öneri ve eleştiriler kongreye katılanların önemli bir kısmı tarafından onaylanıyor.

Dış güçlere dayanıp PKK'yi ele geçiren Apo'cu yapının o günkü polisi konumundaki **Osman Öcalan, Mehmet Şener' in 4. Kongrede yapmak istediklerini Şam'a rapor edince, Mehmet Şener derhal tutuklandı.**

Mehmet Şener ile Sakine Cansız arasında duygusal bir bağ vardı ve ikisi Diyarbakır cezaevinde tutuklu iken kendi aralarında nişanlanmışlardı.

Mehmet Şener'in tutuklanması ve kongrede yaptığı eleştirilerinin Sakine tarafından duyulması durumunda tehlikeli bir durumun yaşanacağını düşünen **Öcalan,** Sakine'nin **derhal** Avrupa'ya ve ardından Bekaa'ya getirilmesini istiyor.

PKK içinde oluşan diktatörlükten habersiz olarak Şam'a giden Sakine Cansız, Öcalan'ın evinde gördüklerini ve duyduklarını bakın nasıl anlatıyor:

'Evin içinde birlikte voltalarken:

'pek yıpranmamışsın, genç kalmışsın. Saçlarını da ağartmamışsın, iyi, yaşın genç herhalde' dedi bana bakarak.

Otuz iki yaşındayım ve yolun yarısına, yani otuz beş e üç yıl vardı, çok uzak değildi, ama başkanın genç kalmasına sevinmiştim. Doğruydum, canlıydım ve herhalde daha gençtim, pek yıpranmamıştım.

Başkan;

Ama bizim Cuma, (Cemil Bayık) ağartmış saçları, Fuat, (Ali Haydar Haytan) ağartmış, Abbas (Duran Kalkan) kel olmuş.

Bakın ben ağartmadım.

Bunun yaşamla direkt ilişkisi var.

Ben onlar gibi asla yaşamadım' diyor, arada gülüyor, çok vakur, gerçekten yaşam dolu bir gülüş.

Bembeyaz dişleri görünüyor.

Herkesin dikkatlerini çekiyor başkan'ın dişleri...

(Hep Kavgaydı Yaşamım, 3. cilt Sakine cansız. Sayfa 34)

Öcalan'ı sağlıklı, neşeli, genç bulan Sakine, dişlerinin bembeyaz olduğunu övünerek söylüyor.

Ve Öcalan'ın kaldığı evi anlatmaya başlıyor:

Öcalan'ın kaldığı eve gittiği ilk gece, kütüphanede yatıyor ve şöyle yazıyor:

'Kütüphaneli odaya yerleşmemi istedi Başkan ve gece yatağı arkadaşların elinden alıp kendisi yere koymuştu.

Çok duygulanmışım:

'kitaplar çok, çözümlemeler var. Partiyi iyi incelemelisin. Yılların büyük savaşımını yürüttük, az şeyler ortaya çıkmadı, neyle bu düzeye geldi, ne emekler harcadı? Bunları iyi bilmek lazım' demişti.

Odanın bir duvarı boydan boya güzel bir manzara ile kaplıydı.

Karlı yüksek dağlar vardı.

Alt kısımlar yeşil vadilerle kaplıydı.

Bakınca dört mevsimi yansıtıyordu insana.

Manzara, o güzel doğa, sadece göz doldurmuyor, yüreği de dolduruyordu.

Bir anda kendimi ülkenin güzel, görkemli dağlarında hissetim.

Salonda da benzer bir manzara vardı.

Başkanın kaldığı salon daha büyük, duvardaki resmi izlerken sanki Ağrı'yı, Cudi'yi, Cilo'yu, Hakkari'nin sarp dağlarını, Munzurları görür gibi oluyordu insan.

Demek ki başkan özlemi böylesine güzel kılıyor.....!'

(Hep kavgaydı yaşamım. 3. Cilt, Sakine Cansız, sayfa 38)

Tabi böylesine lüks ve debdebeli bir yerde kral gibi yaşayan Öcalan'ın, neden saçlarının beyazlanmadığını veya beyazlanan saçlarını haftada bir boyadığını, dişlerinin neden bembeyaz parladığını, *mağaralarda aç perişan yaşayan, fırça ve diş macunu bile bulamayan, dökülen dişlerini yapamayan gerillaların saçlarının neden ağardığını ve kel olduklarını bize anlatmıyor Sakine*, adeta beyniniz varsa, onu da siz düşünün diyor gibidir!

Ve o evin içindeki köleliği bize anlatmak için daha Şam'a gelmeden bir arkadaşından dinlediklerini aktarıyor:

'Ali İhsan'la bir sohbetimizde akademiği anlatmıştı.

Çözümlemelerde (Öcalan konuşurken) **kimse sağa sola hareket etmez, dimdik dinler.**

Bazen saatlerce ayakta kalırsın, öksürmezsin.

Öksürenler dışarı çıkar.

Kalem düşüremezsin.

Başkan çok kızar bunlara.

Çünkü hem yoğunlaşmasını etkiliyor, konsantrasyonunu bozuyor, dikkat dağıtıyor, hem de kişinin kendisine hakim olmaması, kendisini kontrolde tutmaması anlamına gelir.

Burada kalemimi tutamayan, dağda da silahına hakim olmaz şeklinde değerlendirirdi başkan' diyordu.

Hepsine anlam veriyordum.

Ama öksürmek nasıl engellenir?

İnsanın iradesi dışında oluyor, o zordu.

Hapşırık, öksürük, onların bilimsel açıklaması da var.

İnsanı hıçkırık tutar yani.

Bu diyaframdaki ani bir basınçla oluyor.

Hava kabarcıkları oluşuyor sanırım.

Uzun uzun tartışıyoruz.

O noktada ikna olamıyorum!

İradeyi zorlama olmaz mı?

Ya da ters tepkilenmelere yol açmaz mı? diye düşünüyorum!

Ama tabi kalem düşürmek, ya da başka bir davranış kontrol edilmeli.

Ondaki dikkatsizlik veya hakimiyetsizlik iç yapıdaki yetersizlikten kaynaklanıyor.....

....Çözümlemelerde (Öcalan'ın konuşmaları sırasında) baştan sona kadar dikkatle, öksürüksüz, hapşırıksız kazasız dinleyen öğrencilerinden biri olacaktım..

Evet, gerçekten öksürüğe hakim olunabiliyordu.

Nefesini bir an tutuyorsun, solumuyorsun, yutkunarak denge sağlıyorsun ve engelleyebiliyorsun.....

(Hep kavgaydı yaşamım,3. Cilt, Sakine Cansız, sf. 35)

Sakine Cansız, Öcalan'ın evinde kalan bayanları gözlemliyor ve dönen komploları fark ederek bize naifçe şöyle anlatıyor:

`Evdeki bayan arkadaşlar ilginçti.

Başkan sigara içmiyordu.

İçerde sigara içildiğinde kokusu haliyle anlaşılıyordu.

Bunu bilerek mi yapıyorlardı, farkında mı değillerdi, anlayamadım ilk başta.

Kendim de sigara dumanından rahatsızlık duyardım.

Bu yüzden zindanda az tartışmıştık.

Kapalı bir yerde sigara içildiğinde çekilmez olurdu kalınan mekan.

Başkan'a `sigara içmiyoruz' diyorlar, ama mutfakta, odalarında içerken çoğu kez başkana yakalanıyorlardı.

Yine en ufak bir ses geldiğinde `ha başkan' diyerek paniğe kapılırlardı.

Her zaman düzenli olmak, hazır olmak gerekirken onu yapmıyorlardı.

Sağa sola yatarlardı, etraf dağınık olurdu, sese dikkat etmezlerdi.

Başkanın sesini duyduklarında ilginç tavırlara girerlerdi.

Bu benim zoruma gidiyordu.

İçten içe öfkeleniyordum.

Başkana saygı, başkanla ayını evde yaşamak her zaman duyarlı, derli toplu olmaktı.

Bir yaşam biçimi haline gelmeliydi bazı özellikler.

Diğer şeyler bana yapmacık, sahte, yetersiz, yüzeysel, doğallığı, sadeliği, tutarlılığı olmayan bir yaklaşım gibi geliyordu. birkaç kez bu tip tutarsız şeylere tanık olunca, uyarma gereği duydum.....

..... Sonradan gelişmeler, olaylar gelişince, o ortamda bizim yoldaşlarda katkılarını sunmaktan geri kalmamışlardı!

Başkan'a: 'Sara (Sakine Cansız) bize başkanın karşısında neden hazır ola geçiyorsunuz?

Normal durun!

Korkudan mı yapıyorsunuz?

Buna gerek yok dedi' demişlerdi.

Hay Allah, neler oluyordu?

Bu ne biçim işti?

Yoldaşlıkta bu tür işler olur muydu?

Başkası adına yalan konuşulur muydu?

Vb. sorular kafamı meşgul ediyor, şaşırtıyor beni.

Bir arkadaşın deyimi ile Kürt gerçeğine hoş gelmiştim!...

(hep Kavgaydı yaşamım, 3. Cilt Sakine Cansız, Sf. 36-37)

Sakine Cansız, bize, evde kalan gencecik bayanların kendisine komplo yaptığını söylüyor ve bunun Kürtlerin geriliğinden kaynaklandığını anlatmaya çalışıyor.

Apo'nun komplolar dünyasına hoş geldim, diyemediği için; 'Kürt gerçekliğine hoş gelmiştim!' diyor.

05 Şubat 2016- Cuma

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -3-

Sakine Cansız, Şam'a ulaştıktan iki veya üç gün sonra kütüphanede bulunan bir kitabı okumaya başlayınca, şunları öğreniyor:

"İkinci veya Üçüncü gün elimde okuduğum Ocak-Şubat çözümlemelerinde ilginç şeylere rastladım.

Diyaloglar bölümünde cezaevinden, Şener'den, Saliha'dan bahsediliyordu.

'Tek tip elbiseyi o giydirdi.....

Andı okumuştı.

Fehmi Altınok'la görüşmüştü....

Tüneli kesin Şener ele verdi...

Şener haini...

Şener Provakatörü...

Bir yerden de Şener'in kaçışından bahsediliyordu.

'Cezalandırıldı' sözcüğüne gözüm ilişti sonra.

Hepsi peş peşe, sayfaları açtıkça Şener çıkıyordu karşıma.

Kitabı kapatarak sessiz, hiç düşünmeden durdum öylece.

Bir an donup kalmıştım.

Tekrar açtım kitabı.

Aynı sözcükler, tekrar kapattım.

Hani, Şener Botan'daydı?

Merkez komiteye seçilmişti?

İlk aklıma gelen Başkan'ın bir gün önce yemekteki tepkisi oldu.

Peki ama neden diyorum, gerisini getiremiyorum.

Anlaşıyor, Avrupa'dayken de o kadar bahsetmiştik.

Hatta Meral'e (**Meral Kıdır, Öcalan'ının o zamanki hafiyesi, S.Ç.**)toplu fotoğraflarımızı göstermiştim.

Caza evi şiirleri kitabı vardı.

Şiirini okumuştum, sesli kendisine.

(Mehmet Cahit Şener Diyarbakır cezaevinde iken Sakine Cansız'a'**Adını koyamadım'** adlı şiiri yazmıştı, Onu kast ediyor) **(1)**

Yoksa onun için mi benim fazla dolaşmamı istememişlerdi?

Bana Şener'le ilgili hiçbir söylememelerinin anlamı ne olabilirdi?

Daha fazla dayanamayarak, çözümleme (Apo'nun kitabı) elimde, başkanın kaldığı salonun kapısını vurdum hafiften.

Başkanım girebilir miyim? Bazı şeyler konuşmak istiyorum.

'Tabi gel. Gel otur Sakine' dedi Başkan.

Benim elimde çözümleme (Öcalan'ın kitabı), hem şaşkınım, hem moralim bozuk. Garip bir ruh halindeyim.

Başkanım çözümlemeleri okudum. Bazı şeyler var, tam anlayamadım. Şener'den bahsediyor. Herkes bir şey söylemiş. Bir yerde de ...Kesik kesik, ağlamaklı, kızgın bir ses tonuyla söylüyorum, ama tamamlamıyorum...

Başkan: 'Haaa Şener mi?

Bizde anlam veremedik.

Hala araştırıyoruz.

Bir yıl yanımızdaydı. Bir ara bir şeyler söylemek istiyordu, tir tir titriyordu. Bir türlü söyleyemedi. Korkuyor muydu, neydi anlamadık. Kaçmış KDP lilerin yanında. Daha Tam belli değil bakalım, anlamaya çalışıyoruz' dedi.

Peki ama neden bana söylenmedi?

Ben Cemal arkadaşlara (O günkü gerilla komutanı Murat Karayılan) sordum, Botan'dadır dedi. Ali ihsan arkadaş 'merkez komitesine seçilmiş' diyordu.

Telefon görüşmesinde 'iyidir' demiştiniz. Nasıl oluyor, anlamıyorum. Kongreye katılmış mıydı? O halde niye bunlar oldu? Diyorum, aynı zamanda ağlıyorum.

Başkan: 'Tuhaf, neden ağlıyorsun? Diye soruyor.

Ben: Başkanım yıllardır zindandaydık, en yakın arkadaşlık ortamındaydık, beklemiyordum, duyunca etkilendim. Çıktıktan sonra partiye gelmesi hepimizi sevindirmişti. Kendisinin imzasıyla içeriye yazı da gelmişti. O kadar şey duymuştuk. Şimdi de 'kaçtı' deniliyor. Bu beni etkiledi, ikna olamıyorum bu söylenenlere. Farklı düşünceleri olabilir, bizde demokrasi var, (**Sakine hala demokrasinin olduğunu biliyor! S.Ç**) konuşulur tartışılırdı.

Tabi ki kaçış isterse KDP olsun ihanettir ama... Diyorum.

Başkan öfkeleniyor: 'Şener'i biz yaratmadık, siz yetiştirdiniz gönderdiniz. Sizin önderinizdi. 'Ben cezaevi önderiyim' diyordu. Onu neden tanımadınız? Baş belası

olsun diye mi gönderdiniz bana? Anası, ta 82 lerde benden hesap soruyordu. 'Gel kurtar' diyordu. Şimdi de sen soruyorsun!'

(Hep kavgaydı yaşamım,3. Cilt, Sakine Cansız, Sf. 39-40)

.... Sakine Apo'nun bu öfkeli tavrı ve konuşmalarından ürküyor, Şener'den dolayı kendisinin suçlandığını fark ediyor ve:

'Tabii ki kaçış. İsterse KDP yede olsa ihanettir' deyip!' Ağlıyor ve kendi odasına gidiyor.

Sakine'ye göre, partiden ayrılmak, sebebi ne olursa olsun ihanettir.

Ve yine Sakine'ye göre ihanettin cezası da ölümdü.

Bunları çok iyi biliyor: okuduklarından, yaşadıklarından, tecrübelerinden biliyordu.

Kendi partisinde bunun yüzlerce örneği vardı.

Ve kurbanların çoğunu, çok yakından tanıyordu.

Hiç birinin bir mezarının bile olmadığını biliyordu.

Çaresizdir, ne yapacağını düşünüyor, ama bir yol bulamıyordu.

Önce Mehmet Şener'in onda olan hatıralarını yırtıp atıyor, **ama parmağındaki yüzüğüne dokunmuyor**, nasıl olsa bu 'yüzüğün Mehmet Şener'e ait olduğunu partiden yalnız bir kişi biliyor' diyordu!

'Odadan çıktım sonra.

Sakinleşmiştim konuşmaların etkisiyle, ama buruktum.

Bana ayrılan odaya gelip oturdum, bir süre donuk ve hiçbir şey düşünmeden.

Sonra çantadan resimler çıkardım yırttım.

Şener'e ait şiir parçaları vardı.

Onları da yırttım...

O na ait bir şey olsun istemiyordum..

Ardından elimdeki yüzüğü çıkardım....

Tekrar parmağıma geri taktım.....

...Bir arkadaş dışında ne anlamda taktığımı da kimse bilmiyordu...

(Hep Kavgaydı Yaşamım, Cilt 3. Sakine Cansız, Sf. 43- 44)

Mehmet Şener'in bazı mektupları da Sakine'nin çantasındaydı, onları da çıkardı, gözlerindeki yaşlar yanaklarından yuvarlanıp yere dökülüyordu, bulanık görüyordu.

Elindeki Mektup dört sayfalıktı, Şener' in el yazısıyla yazılmıştı.

'Kurban olduğum Bacım,başlığını taşıyordu. 'Kardeşin' ile bitiyordu.

İkisinin örgütünde aşk, yasaktı.

Bu yüzden Şener ona 'bacım', o'da **Şener'e** 'kardeşim' diye hitap etmişti.

Bu mektupta: 'Fotoğrafını aldım. Ne kadar iyisin, ne kadar iyisin bir bilsen. Bacım bana fotoğraf göndermiş ve benim kaç zamandır biriken hüznümün önündeki seti yıkmış, doyasıya ağlamışım. Bunun ne demek olduğunu bilir misin? Onun için ne kadar iyi olduğunu biliyor musun?' demişti.

Okuyamadı Sakine, hıçkırıklarını tutmaya çalıştı, gözyaşlarını parmaklarıyla sildi.

Mektubun sayfalarını çevirdi:

'Mektubun bir yerinde 'Azeri ağızlı Türküleri dinlemek -hiç yoktan- iyi oluyor.

ilk bahar geldi

Durnalar geldi

Bir tek sen gelip çığmadın

Harda (nerde) kalmışsan

Bozuk plak gibi bu mısraları mırıldanıyorum.

Sevgiyi baharda, ayrılığı boranda karda yaşamak.

Seni çok özledim, ama çok.

Bir tek Allah'ın kulu var mı aranızda benim gibi özleyen?

Benim gibi özleme mahkum olan

Bu yaşamın bana lütfü olsa gerek

İnsanlara bol bol caka satacağım, söyleyin diyeceğim siz benim gibi ayrılığı yaşadınız mı?' demişti.

Okuyamadı, bu mısralarda çakılıp kaldı ve hıçkırarak yırttı mektubu, ardından mektupları.....

(1)

ADINI KOYAMADIM

Kaç kez sessizliğin ayıbı içinde

çığlıklarına eşlik etti gözyaşlarım.

Bir cehennem azabı içinde

"bacımsın" dedim.

Yüreğimin zafere giden

tüm orduları yenilmişti.

O dem anadan üryandım.

Bir seni kabul ederdim yenilmeyen

belki de yenilmemiştin
belki de benimkiler gibi
senin de orduların yenilmişti.

Ama;

ya o isyankar çığlıklar
kaç kez isyankar çığlıklarına
öyle utangaç
ve bir o kadar aciz
göz yaşlarım eşlik etti.
Görmedin tabi
ve duymadın.
İsyankar olmayan kim duyar
Kim duyar isyan ateşine su katanı
kim duyar sevda kavgasında
atını geri sürüp kaçanı.
O günleri şimdi daha iyi anlıyorum
Daha iyi anlıyorum kavganı.
Ne kadar oldu bilmiyorum.
Görmediğim günlerden bir daha
Karanlığa gömülmede
Bildiğin kör hücrelerin birinde
Turlardaydım seninle
Sigaram da yok
Zabaniler her şeyi aldı benden.
Bu aralar eksinin altında
Seyrediyor geceler
Berbat soğuk feci üşüyorum
Saçlarını üstüme örtsene
Göz yaşlarında boğuluyorum
Ahooo, ne de derin saklamışsın
Sırası mı saklamanın

güneşi gözlerinde
üşüdüğümü görmez misin
Dışarda hafif bir yel var galiba
Bahar çiçekleri burnumda tütüşür
Sevmedim bir türlü baharı
Baharı bırak kış ayları bir başka
Yine yağıyor mu yağmur,
eşliğinde şiddetli rüzgarlar

Kimbilir

"Kim bilir" lere terkettiğimiz turlar
Haberiniz olsun
Hala "yanlış anlaşılmalr" da
seyreder duygular

* * *

Sana mektup yazamıyorum
Bana acı veriyor Düşündükce seni doluyorum
Onları kıskanarak
Oysa; paylaşmam gerek
Doyunca algılamalıyım

* * *

Mona Lisa

Mona Lisa

Sana rahmetler olsun
esirge kavgayı Leonardo
ne ellerinde, ne fırçanda
yok bir kabahat
en güzel tablolar kavganın fırçasında dillenir
kavganın fırçasında dillenmiş.

* * *

Bacım;

Şimdi neredesin, nerelerdesin

*Bir tel saçınla uzandım sana
Bir tel saçın hatıra bende
Kasvetli gecenin çığlığı bacım
Uzat.*

*Uzat, musalla taşı bileyim dizlerini
Saçlarına bir ak tel daha düşür
bir çığlık at güne karşı benim için
alnımda ışınsın isyankar öpüşün
benden söyle
baykuşlara selam durmasın bülbüller
söyle seher yeline açılsın göğüsler*

** * **

*saçlarına aklar düşmüş
havalandırmada turladığımda gördüm
kavga nişanı ak tellere takılmıştı
kaçak bakışlarım
sarıl dedim kendime
bu anandır, bu bacındır, yavuklundur, yoldaşındır
kavga günlerinde güç versin diye
bir tel saçını gizliden çaldım
bacım seni MAZLUM gibi sevdim
inan
Mazlum gibi hiç kimseyi sevmedim.*

** * **

*Veronika' yı çağrıştırdı çığlıkların
Geride neyi bırakıp gittiğine bakmadan
Bir toz bulutun arkasından kaybolarak
Koşuştururdu atlarım
Çığlıklarını duydum ağladım
Çığlıklarına doyamadım
Neleri borçluyum çığlıklarına bir bilsen*

Bir bilsen şu anda bende kaç çığlığın saklı

ığlıklarında öfken.

*** * * Sana birini anlatayım; Veronika' yı.**

Veronika tanrı bakışlı

Onsekizinde ya var, ya yok

Belki de yirmisinde bir kalem kaşlı

Veronika partizan yürekli

Eli tüfekli

Veronika Neretva' da vuruldu.

Neretva' da vurulmuştum Veronikay'la

Seyreylerken filmi

O dem, isyan ordularımın atları şaha kalktığı anlardı.

Yaşadığım, yalın kılıçlı kavgaydı.

*** * ***

Oyyy, ben yine ağlıyorum gözlerinle

Nerdesin isyan bacım

Nerdesin şafak gözlüm..

Mehmet Cahit Şener

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -4

Sakine birkaç gün daha Şam'da Öcalan'ın evinde kalır.

Öcalan olan bitenleri anlatmaz, alttan alır.

Sakine'yi Başka bir gün salona çağırır:

'Başkan hem konuşuyor hem volta atıyordu:

'Şener benim yanımdaydı, ben de bu adamı anlamak istedim.

Çok ilginçti.

Bir defasında dersten ağlayarak çıkmış '**ben Mazlum'un halefiiyim**' demişti. *(Bu yalandır veya Öcalan'ın kendi uydurmasıdır. S.Ç)*

Peki Mazlum'un halefi olmak böyle midir?

Bir süre güneşe verdik, orayı da bozdu, çalışmadı, kapasitesini kullanmıyordu.

Hatta ben:

Yahu kullansa ikinci adam olur, diyordum.'

(Öcalan sisteminde, bir adam, ikinci adam mertebesine ulaşırda veya Öcalan onu öyle görürse, artık kurbanlık koyun veya iktidar koltuğuna oturmuş yeni padişahın kardeşi gibidir. S.Ç.)

Öcalan, Sakine' ye anlatmaya devam ediyor:

'Biliyorum sen titizsin. O Elazığ'daki bodrum katını hatırlıyorum, temizdi. Ben böyleyim, en ufak bir toz zerreciği bile rahatsız eder beni' dedi.

Sözü yine Şener'e getirdi, 'sallapatiydi, ne giyimi, ne duruşu, ne davranışları....

Hiçbirinde düzen, disiplin yoktu, dağınıktı, keyfiydi.

Alırdı o kızları saatlerce lak lak konuşurdu köşe bucakta..

Ama esas işlerle uğraşmazdı, vermezdi kendisini' dedi.

(Hep Kavgaydı Yaşamım, 3. Cilt, Sakine Cansız, Sf. 45)

Öcalan adım adım gidiyordu.

'Kızlarla saatlerce lak lak konuşurdu' **sözü ile onu vurmak istiyordu.**

Sakine 12 yıl cezaevinde kaldığından dolayı, Öcalan'ın PKK içinde yaptıklarını henüz fark etmemiş, anlamamıştı.

Oysa Sakine yokken köprülerin altından çok sular akmıştı.

Hiç bir şey eskisi gibi değildi.

Kürdistan Devrimcileri hareketi 1974 Yıllarından sonra başladığında bir çok devrimciyi tanırdı Sakine.

Ama bugün o devrimcilerin hiç birisi neredeyse yoktu.

Çoğu Öcalan tarafında öldürülmüş, bir bölümü mücadelede yaşamını yitirmiş, bir bölümü ölüm cezasından aranıyor, sayıları bir elin parmakları kadar olanlar, sıfır veya figüran olarak yaşam denirse, yaşıyorlardı!'

Mevcut PKK yi şöyle izah etmek mümkündür:

PKK tek bir kişinin baş rol oynadığı, diğer her kesin figüran olduğu bir film gibiydi.

Başlangıçta karakter oyuncusu özelliği taşıyan, PKK içindeki kişiler yavaş yavaş ortadan kaldırıldı.

12 Eylül 1980 darbesinden önce / **sonra yurt dışında** / içinde karakter oyuncusu özelliğine sahip olan bütün aktörler bir biçimde akarte/ katl edildi.

(Celal Aydın, **Çetin Güngör**/ Resul Altınok/ **Saime Aşkın**/ Suphi Karakuş / Enver Ata/ **Zülfü Gök ve** daha yüzlercesi...

1986 kongresi ile sağ kalmayı başaran karakter oyuncularını da kongre kararlarıyla figüran haline getirilince, PKK filmi tek bir karakter oyuncusu ve binlerce figürandan ibaret çekilmeye devam etti.

Cezaeveleri, Avrupa ve dağlardaki mücadelelerinden dolayı **figüran gibi davranmayan**, karakter oyuncusu mertebesine kendilerini çıkaranlar direkmen Öcalan'ın **hedefi oldular, ya ortadan kaldırıldılar veya, tasfiye edildiler.**

Şemdin Şakık, **Mahsum Korkmaz**, Abdullah Ekinci, **Şahin Baliç**, Mehmet Şener, **Selahattin Çelik**, Baki Karer, **sarı Baran ve** daha binlercesi...

Sakine Cansız Cezaevindeki direnişinden, Sıkıyönetim mahkemelerinde sergilediği tavrından, dışardaki Kürt kadınlarıyla geliştirdiği ilişkilerinden dolayı, **PKK'de bir karakter oyuncuydu.**

Bekaa'ya ulaştığı güne kadar, karakter oyunculuğunun, **yaratılan Apocu PKK'ye** uymayacağını bilmiyordu.

Veya konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, sıfır örneğini vermem gerekiyor.

Diktatörlüğün olduğu organizasyonlarda, diktatör 'tek' tir.

Yani bir numaradır.

Bu organizasyonlarda **iki numaralı**, üç numaralı, **dört numaralı kişiler** yoktur.

Zaten olursa, böylesi bir durum, 'bir numara' için tehlike işaretidir!

Bir numaralı diktatör kendi hayatını ve geleceğini garanti altına almak için organizasyonunda yer alan **her kişiyi sıfırlamak** zorundadır.

Bilirsiniz, sıfırın kendi başına hiçbir değeri yoktur.

Bir milyon tane sıfırın değeri, yine sıfırdır.

Ama sıfır başka bir rakamla yan yana gelirse, tek sayılı rakamlardan daha değerli olur.

Bunu bilen ve hesaplayan diktatörler, sıfırları çoğaltarak, onların önüne geçer ve bir güç olurlar.

Organizasyonun içinde iki rakamı çıkarsa, onun arkasına geçen sıfırlar olabilirler ve güç olurlar..

Diktatör korkar, harekete geçer, ya ikiyi sıfırlaştırır, ya da yok eder!

Sakine Casız cezaevinden tahliye olup **1991 Tarihinde** Şam'a gittiğinde, **sıfır** değildi.

Bir rakamdı, ama PKK içinde bunun ne kadar tehlikeli olduğunu henüz bilmiyordu.

Üçüncü bir örnek, Osmanlı tarihindendir:

Bu, padişahların kendi kardeşlerini katletmesi örneğidir.

1360 Yılında tahta geçen **Orhan Gazi' nin oğlu 1. Murat**, Halil ve İbrahim adlarındaki kardeşlerini öldürtmüş, Oğlu Savcı beyin gözlerini kızgın demirle kör ettikten sonra, idam ettirmişti.

Yıldırım Beyazıt 1. Kosova savaşıdan sonra kardeşi Yakub'u bağdurarak geleneği sürdürdü.

Fatih Sultan Mehmet döneminde Saltanat için kardeş katli kanunlaştı.

"...Ve her kim esneye evladından saltanat müyeser ola, karındaşların nizam- ı alem için katletmek münasiptir...." denildi.

Fatih Sultan Mehmet bir Moğol geleneği olan, **"her kardeşin saltanat üstündeki hakkı eşittir"** ilkesinden hareket ederek, kim başa geçerse diğerlerini öldürüp iktidarı tek elde tutmuştur.

Uzun süre Osmanlı saltanatı içinde süren bu kardeş katlinin kurban sayısını belki Çetin Altan bile bilmiyordu.

Bütün bu kardeş katliamları ne için oluyordu?

Padişah zalim ve diktatördü.

Padişahdan memnun olamayan kitleler ve askerler her zaman vardı.

Ama Osmanlı geleneklerine göre, tebadan, askerden, bürokratlardan gelen birisi padişah olamazdı. Padişahlık ancak babadan oğula geçebilirdi. Bir padişah ölünce, en büyük oğul padişah olurdu.

Peki diğer kardeşler?

Onlar sorundu, memnuniyetsiz askerler, bürokratlar, halk, her an padişahın kardeşini başlarına geçirip isyan edebilirlerdi.

İşte böylesi isyanların olmaması için padişah koltuğuna oturan kişi, kardeşleri ister o'nu sevsin, sevmesin, bağlı olsun, olmasın, hiç bir gerekçe tanımadan kardeşlerini boğdururdu.

PKK sisteminde bu kanun tam olarak uygulanmıştır.

Kuruluş aşamasında PKK'ye katılan, liderlik vasfını taşıyan, çeşitli direnişlerde kişilik ve karakter sahibi olan herkes, Öcalan'ın, kardeşi' gibidir.

Süre içinde düşman güçlere dayanarak iktidarı darbe ile ele geçirdikten sonra kardeşlerini teker teker teker Osmanlı padişahları gerekçesi ile katletmiştir.

Kalan bir kaç istisna bu kaideyi bozmaz, sağ kalanlar, birincisi sıfırlanmıştır, ikincisi, İkincisi kardeşlik statüsünden hiclik statüsüne indirilerek, siyasi olarak hadımlanmışlardır.

Sakine Cansız, Şam'a vardığında Padişah'ın erkek kardeşi konumundadır, ama Fatih Sultan Mehmet yasasından hala habersizdir.

Kendisini bekleyen komplo ve tuzakların farkında değildir.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir- 5-

Öcalan, PKK nin 4. Kongresindeki gelişmelerle ilgili, Sakine Cansız'la konuşmaz.

Onu bir an önce Bekaa vadisine göndermek ister.

Sakine Bekaa'ya gitme hazırlıkları yaparken, Güney Kürdistan'dan Murat Karayılan Telsiz aracıyla Öcalan ile konuşur.

Sakine bu konuşmalara kulak kesilir.

Konuşmada Murat Karayılan, Mehmet Şener' in Doğu Perinçek'in yönettiği 2000' e doğru dergisine bir açıklama yolladığını bildiriyor, sakine bunu duyuyor:

'Başkan, Cemal Arkadaş'a (Murat Karayılan) **acaba içeriği nasıl?**

Yazıyı size göndersinler demişti.

Cemal arkadaşın ne konuştuğunu tam anlayamıyorum.

Başkan, 'yayınlatmasınılar diyelim' diyor.

Bana ne düşündüğümü soruyor.

Başkanım bir çağrı yapılabilir, dergi aracılığıyla.

Benim adım da kullanılabilir, bu sahada olduğumu, gelip partiye teslim olmasını, sorunları tartışarak daha farklı şekilde çözmenin gerektiğinin kendisine iletmek gerekiyor ...'Doğu böyle bir arabuluculuk yapabilir' diyorum.

Başkan, 'Öyle mi?

Etkileyebilir misin?

Yani dikkate alabilir mi?

Oldu söyleyelim Cemal'e' diyor.

(*Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt, sayfa 49*)

Sakine Cansız, Mehmet Şener'in Doğu Perinçek'e açıklama yolladığını duyunca:

'İlginçti, hep kritik anlarda, farklı olayların cereyan ettiği süreçlerde Doğu vardı.

Çok tasadüfi değildi.

Çizgisi, eğilimleri, kimle, neyle, nereyle görüşüyorsa orayı yörüngesine oturtmak istiyordu.

Öyle açıktan, öyle rastgele değil, ustaca yapıyordu. Şener'in TKP'si, Şener'in 2000'e doğrusu vardı, evet ikisi de sahiplik ediyordu.'

"... 2000' e doğru dergisine yazmışsa, bu, harekete karşı açık savaş açması anlamına geliyordu."

Başka nedenlerle kaçsaydı, düşmana yansıtmazdı, en azından hareketi kötülemezdi.!' Diye düşündüğünü yazıyor. İnanalım mı?

(Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt sf. 48- 49)

Sakine Cansız a göre Mehmet Şener'in '2000'e Doğru' dergisine açıklama göndermesi, ihanetle eş değerdir.

Sakine, Doğu Perinçek'i kuşkulu, devlet yanlısı olarak değerlendiriyor.

Ama, kendisinin yanındaki Öcalan, Murat Karayılan'a; Doğu Perinçek'i kast ederek; 'yazıyı size göndersin' diyor.

Perinçek Ajansa, Abdullah Öcalan ile birlikte çalışmıyorsa, Öcalan neden Murat Karayılan'a: 'Yazıyı size göndersinler', 'yayınlatmasınlar diyelim' diyor?

Sakine bunun üzerinde düşünemiyor!

Nitekim sonra ki gelişmelerden biliyoruz ki; Doğu Perinçek ve ona bağlı legal yayın organları, Mehmet Cahit Şener'in Suriye'den yaptığı yazılı açıklamaların **hiç birisini yayınlamadılar.**

Ya ne yaptılar?

Çok ilginçtir burası!

Mehmet Şener'in yaptığı açıklamaları **mektuplarla, fakslarla, Kürdistan'da binlerce yurtseverin adresine yolladılar.**

Bununla, **yurtseverlerin kafasında, Mehmet Şener kuşkuludur ,o'nun yazılarını Milli İstihbarat Teşkilatı dağıttırıyor'** düşüncesini yarattılar.!

O tarihlerde Doğu Perinçek, Ergenekon ile birlikte çalışıyordu.

Öcalan'la kontakları vardı, (*Sakine Cansız'ın tanık olduğu, yukarda ki telsiz konuşmaları gibi, onlarca 'belge' vardır bu konuda*) **Ergenekon, Öcalan'ın PKK içinde etkisiz hale gelmesini istemiyordu.**

Mehmet Şener'in açıklamalarını bu yolla etkisiz hale getirmeyi düşündüler büyük bir ihtimalle.

Sakine Cansız' ın Öcalan'ın evinde bu kadar kalması yeterdi, artık ona yol görünüyordu:

'Başkan, Akademi de zindan çıkışlı bir grup arkadaş olduğunu, hatta broşür çalışması (Mehmet Şener ile ilgili bir broşür) yazıldığını söyledi. Broşürü okursunuz yönetimle tartışırsınız.' Dedi.

(*Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, cilt 3 Sayfa 50*)

Sakine'ye bunları söylüyor, o'nu Bekaa vadisindeki gerilla kampına yolluyordu.

Ama birkaç gün önce, Mahsun Korkmaz Akademisi yönetiminde görevli olan Komutanlara:

(Bunların arasında Aysel Çürükkaya da vardır) **'Bu cezaevlerinden tahliye olanlar geliyor, bunlar provakasyonun ortaklarıdır.**

Sakine ile Selim'e dikkat edin, onlar, şu küçük dağları biz yarattık havasındalar, burunlarını sürtün' demişti.

Daha önce akademide yaklaşık olarak beş yüz kadar gerilla ve gerilla adayı vardı.

Öcalan, günlerce bunlara **'Mehmet Şener ve provakasyonu'** hakkında doğru olmayan bilgiler vermişti.

Öcalan'ın anlatımına göre; Mehmet Cahit Şener daha tutuklanmadan 1978 tarihlerinde Batman'da **Temel Cingöz** adlı bir yüzbaşı tarafından ajanlaştırılmıştı. Ardından PKK Merkez komite üyesi yapılmıştı. **1979 Tarihinde tutuklanıp Diyarbakır Cezaevine konulmuştu.**

1982 lerden sonra cezaevinde öncü kadrolar, Mazlum Doğan, Kemal Pir, Mehmet Hayri Durmuş ve Ferhat Kurtay yaşamlarını yitirince, Şener bu önderlik boşluğunu değerlendirmiş ve kendisini cezaevi önderi olarak ilan etmişti.

1984 Yılında tek tip elbiseyi, O, tutuklulara giydirmiş, birde üstelik istiklal marşını okumuştur.

Cezaevinde kalanları, onunla birlikte direnen herkesi kandırmış, tahliye olunca **Cezaevinde 35 koğuştaki kazılan tünelin yerini** devlete o ihbar etmişti.

(**Mehmet Şener** 1991 yılının kasım ayında **Kamışlo kentinde, bir evde iki arkadaşıyla birlikte Öcalan'ın adamları Ve Suriye Muhabarat elamanları tarafından öldürüldükten** yıllarca sonra, **Hanefi Avcı, 'Haliç te yaşayan Simonlar'** adlı bir kitap yayınladı, bu Kitapta Diyarbakır Cezaevinde kazılan Tünelin **Sinan Caynak** adlı bir tutuklu tarafından yer gösterilerek açığa çıkarıldığını uzun uzun anlattı.)

(file:///C:/Users/selim/AppData/Local/Microsoft/Windows/INetCache/IE/BXOQ2HZM/halic3a7te-yac59fayan-simonlar.pdf)

Yine Öcalan'ın anlatımlarına göre Mehmet Şener, cezaevinden tahliye olunca, gönüllü olarak askere gitmiş, bir numara yaparak askerden firar ederek Bekaa vadisine gelmiş, burada **Öcalan'ı da kandırarak** Bekaa 'da beş yüz gerillanın komutanı olmuş, Suriye Kürdistan'ında PKK Merkez Komite üyesi olarak sorumluluk yapmış, **Güney Kürdistan' da yapılan PKK 4. Kongresinin divanında yer almış, bu konumunu kullanarak kongreyi ele geçirmiş ve Öcalan'ı tasfiye etmek istemişti.**

Ona göre, Öcalan'ı tasfiye etmek, PKK yi tasfiye etmektir, PKK nin tasfiyesi ise Kürdistan halkının tarihten silinmesi ile eşdeğerdir.

Öcalan, Bekaa vadisinde yüzlerce gerilla adayına aynen bunları anlatmış, bu anlatılanlar teyip kasedine kayıt edilmiş, ardından yazıya çekilmiş, Partinin resmi görüşleri olarak tüm birimlere bildirilmişti.

Yine Öcalan'a göre, bu büyük komplonun başka ayakları da vardı;

Diyarbakır Cezaevinde direnenler, **Mehmet Şener ile birlikte** hareket ediyorlardı, **Turgut Özal** tarafından ilan edilen ayla bunların bir kısmı cezaevlerinden tahliye olmuşlardı.

O'na göre devlete boyun eğmeyen bu kişiler, kendisinin yarattığı bu ortama kesinlikle boyun eğmezlerdi.

Kendisini buna inandırmıştı ve cezaevinde direnen, kişilik sahibi olan, sıfır olmayan herkes, **onun korkulu rüyası** olmuştu.

Planını kafasında kurmuştu bunu kimselerle paylaşmıyordu:

Önce Mehmet Şener'i mahkum edecek, diğerlerini de onun işbirlikçisi ilan ederek saldırıya geçecekti.

Selim Çürükkaya ile Sakine Cansız'ın adını vererek; 'bu geniş kapsamlı bir komplodur, Şener kongreyi, Sakine legal alanı, Selim basını ele geçirecekti.

Ben uyanık davrandım, Şener'i tutuklattım, Sakine'yi Avrupa'ya çektim, Selim'i fark ettirmeden Yunanistan'a aldardım.

Bakalım bu cezaevindekiler çok tehlikeli, baş dışarıda, gövde içerde mi, yoksa baş içerde gövde dışarıda mı?

Hala çözemedim' diyecekti.

Bütün bu dolaplardan habersiz Sakine, Askeri Akademi'ye geliyor.

Yıllarca aynı cezaevinde, aynı koğuştta hatta aynı yatakta yattığı arkadaşı Aysel'i ve diğer arkadaşlarını göreceği için seviniyordu.

Ama Aysel, tanıdığı, bildiği Aysel değildi artık, 'Medya' olmuştu

Sakine onu şöyle anlatıyor:

'Aysel Çürükkaya, Sarılıyoruz!

Aysel'in şehit düşmediğini, Avrupa'da öğrenmiştik.

Kodunu Medya koymuş, ama soğuk, fazla sıcak değil.

Durgun, hüzünlü gibi, ya da eski acıklı ruh halinde.

Bir karakter olmuş herhalde!

Hayret kaç yıldır cezaevinden çıkmıştı, çok canlı olması gerekiyordu!

Gözleri, teni, duruşu, bakışları, konuşması, yürüyüşü bile ölü gibi.

Ağzından iki kelime çıkmıyor, konuştuğunda da anlaşılmıyor.

Sana küfür eder gibi konuşuyor'

(Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt, sf.50 -51)

Evet, Aysel Çürükkaya, aynen Sakine'nin anlattığı gibiydi.

Ama Sakine Aysel'in neden o hale geldiğini, yani nasıl öyle köleye dönüştüğünü bilmiyordu.

Veya biliyor, korkusundan anlatamıyordu!

Altı yıl sonra kendisi Aysel'in o günkü halinden beter hale geleceğini de sanmıyordu!

Ben, bu öyküyü yazacağım:

Aysel'in Medya'laşması, Sakine'nin Sara'laşması hikayesini!

Aysel Çürükkaya da Sakine Cansız gibi Dersimlidir.

İkisi, aynı dönemde Kürdistan devrimcileri grubu ile ilişkiye **(1976 larda)** geçmişlerdi. Dersimde profesyonel olarak mücadeleye katılan az sayıda bayanlardan ikisi idi.

Sakine, 1979 Mayıs ayında Elazığ'da, Aysel, 1979 Kasım Ayında Mardin Urfa karayolunda yakalanmıştı.

İkisi, korkunç işkenceler görmüş, ayrı ayrı yerlerde tutuklanmışlardı.

Ardan bir yıl geçince Diyarbakır'ın ünlü zindanında aynı koğuşa konulmuşlardı.

Bu zindandaki bütün direnişlerde, kadınlar koğuşuna Aysel ile Sakine önderlik yaptılar.

Sayısını bilmediğimiz kadar ölüm orucu ve açlık grevlerine katıldılar.

Şubat 1984 ölüm orucunda tam olarak 49 gün yalnız su içerek yaşadılar.

İki arkadaşları, Orhan Keskin ve Cemal Arat bu açlık grevlerinde yaşamlarını yitirdiler.

Kendileri tam yaşam ile ölüm sınırında iken; yedinci kolordu komutanı ölüm orucu için ileri sürülen Tüm istekleri kabul edilince, ölüm orucuna girenler toplu halde karar alarak tedavi olmayı kabul ettiler.

Aysel, 1986 Tarihinde Diyarbakır cezaevinden tahliye olunca, doğru dürüst tedavi bile olmadan gerilla olarak dağa çıktı.

Diyarbakır, Dersim dağlarında kaldı, kuzey Kürdistan'ı adım adım dolaştı, İran Kürdistan'ına geçti, oralarda kaldı, **PKK'nın 4. Kongresinin yapılacağı** Güney Kürdistan'a vardı.

4.Kongreye katıldı, Öcalan teorisinin pratiğe aktarmanın suçlusu olarak **Doktor Baran'la birlikte tutuklandı,** çizginin bütün sonuçları suç yaftası olarak boyunlarına asıldı.

Şam'a, oradan Bekaa vadisine gönderildi.

Bu vadide kendisi, Doktor Baran ve Dersim'i i Serhat suçlu ilan edilmiş, Serhat tutuklanmış idam cezasından yargılanıyor, **Aysel ile Doktor Baran ise;** kuşku gözlerin altında tecritte yaşıyorlardı.

Mehmet Şener'in **Güney Kürdistan'daki örgüt hapishanesinden kaçtığı haberi** Şam'a ulaşınca, Öcalan derhal, Bekaa vadisine geliyor, idam cezasından yargılanan **Dersim'li Serhat'ı af edip** akademide soruşturma komisyonunun başı, yani savcı yapıyor.

Doktor Baran'ı Akademi koordinatörü olarak atıyor.

Aysel'i de Akademi komutanı yapıyor.

Bunların yanına Diyarbakır Cezaevi İtirafçısı, tahliye olunca Bekaa'ya gelen **Mecit Gümüş'ü de** veriyor.

'Üç Öcalan itirafçısı' ile 'bir Türk devletinin itirafçısı', tuzaklarını kurmuş, cezaevlerinde direnen, alınları açık olan, kimselere minnet duymayan, 'sıfır' olmayanları bekliyorlardı.

Selim Çürükkaya / Susmak Ölmektir -6-

12 Eylül 1980 Darbesinden sonra Misak'ı milli sınırları içinde zulmün işkencenin en fazla yapıldığı cezaevi hiç kuşkusuz Diyarbakır cezaevi idi.

Bu cezaevinde PKK kadrolarının önemli bir bölümü devletin bu zulmüne karşı direndi, Sıkıyönetim mahkemelerinde Kürdistan davasını açıkça savundu, mahkeme salonlarını, o zulüm altında tartışma meydanlarına çevirdi.

Giderek cezaevindeki direnişler öylesine gelişti ki, yapılan işkenceleri kaldırmakla kalmadı, direniş, duvarların dışına taştı, aileler, aydınları, öğrencileri harekete geçirdi, hatta dışardaki silahlı mücadeleyi de cezaevindeki bu direnişler tetikledi.

Silahlı mücadeleyi başlatan Eruh baskını yapan grup, kendisine 21 Mart takımı, Şemdinli baskını yapan grup, 14 Temmuz takımı, Çatak baskını planlayan grup 18 Mayıs takımı adını almıştı.

21 Mart'ta PKK önderlerinden Mazlum Doğan Diyarbakır zindanında yaşamına son vererek direnişin kıvılcımını çakmıştı.

14 Temmuz günü PKK önderlerinden M. Hayri Durmuş ve arkadaşları ölüm orucu başlatmıştı.

18 Mayıs günü ise Yine PKK önderlerinden Ferhat Kurtay ve arkadaşları kendilerini yakarak zulümü yakmışlardı.

Kürt toplumunda cezaevinin rolü çok büyüktü ve cezaevindeki bu direnişler, direnişçi kişileri de doğal olarak ortaya çıkardı.

Bu kişilerin isimleri toplumda derin bir saygı ve güven yarattı.

Abdullah Öcalan ise, baskı zülüm döneminde dışarıda ki PKK kurucularının bir kısmını, katletmiş, bir kısmını hain olarak damgalatmış, bir kısmı başlayan çatışmalarda yaşamlarını yitirmiş, kalan bir gruba ise boyun eğdirerek **tek kişilik bir filmi oynamaya başlamıştı.**

Cezaevinden tahliye olan devrimciler, Öcalan'ın yaptıklarını hemen görüp tavır aldılar.

Bunların ilki, Dilaver Yıldırım'dı.

Anladı, karşı çıktı, öldürüldü, veya ölüme sürüklendi.

Direnişçi Enver Atay'ı Stockholm' de katletti.

Direnişçi Avukat Mahmut Bilgili ve Burhan Akdağ'ı Hollanda'da öldürttü.

Cezaevinde işkence gören **PKK li bütün tutsakları savunan vevdevlete** boyun eğmeyen, zindanda tutsaklara yapılan bütün işkenceleri ve ona karşı gelişen direnişleri **ilk olarak yazarak** kamuoyuna mal eden **Avukat Hüseyin Yıldırım'ı,** hain ilan etti.

Mehmet Şener'in dikatatörlüğe / ihanete karşı çıkışıyla birlikte cezaevlerinde direnen her kesi öldüremeyeceğini anlayan Öcalan ve ardındakiler, yeni bir strateji **benimsediler.**

Bu stratejiye göre cezaevinde o güne kadar yapılmış direnişler, gereksiz ve boş direnişler olarak değerlendirilecek, **sadece cezaevinde yaşamlarını yitirenler, direnişçi ve kahraman olarak kabul görecek, onlarda Öcalan'a bağlı oldukları için ölüme gittikleri var sayılacak,** geri kalanlar ise **itibarsızlaştırılarak,** direnişlerin **'bir çorba için yapıldığı'** tezi partinin **resmi görüşü haline getirilerek** halka mal edilecekti.

Bekaa'da yapılan Zindan konferansı ile cezaevlerinde direnenleri itibarsızlaştırma kampanyası çok hızlı olarak başladı.

Ve bu gün baktığımızda başarıya ulaştı, demek mümkündür.

Mehmet Hayri Durmuş ve **Mazlum Doğan** ile birlikte Diyarbakır zindanında **direnen kişileri Kürtler** artık tanımıyor.

Ama Nurseli Aydoğan'ı, Sırrı Süreya'yı, Figen Yüksekdağı ise sırtlarında taşıyorlar!

İşte bu stratejiyi benimseyen Öcalan, Mehmet Şener olayının ardından, **cezaevinden tahliye olup o anda Mahsum Korkmaz Akademisinde** bulunan **Kani Yılmaz**, Abdurrahman Kayıkçı, **Ahmet Bayık** ve Mecit Gümüş gibi kişilere;

"siz bir komisyonsunuz, ben **Diyarbakır cezaevi ve Mehmet Şener olayı ile ilgili** size perspektifler vereceğim, sizde benim perspektiflerim doğrultusunda bir broşür kaleme alın, cezaevinde yatan ve buraya ulaşan diğer kişiler de imza atsin, bu partinin resmi görüşü olsun, kadrolara okuturuz" dedi.

Ve üzerinde duracağımız broşür böyle yazıldı.

Sakine Cansız'ın sözünü ettiği broşür budur.

Ve ona göre, bu broşürü cezaevinden çıkan bazı itirafçılar yazmış, bunlar, Öcalan'ın görüşleri değil, itirafçıların suçluların görüşleridir.

Böyle bildiği için de karşı çıkmış:

'Yönetimle tartışırsınız' demişti başkan.

Ben önce yazılmış olan Cezaevi broşürünü istedim.

İlkin, şöyle kaba şekilde karıştırdım.

Arka tarafta birçok isim sıralanmıştı. Hasan Güllü, **sarı Osman**, Aysel Çürükkaya, **İbrahim Yıldırım**, Faysal Dunlayıcı, **Ahmet Bayık**, devam edip gidiyor.

Bazı isimler dikkat çekiyor. Cezaevinde bir dönem ilişkilerin olmadığı, tecrit edilen ya da ispiyonculukla suçlanan kişilerdi.

Broşürü okumaya başlamıştım.

Daha önce zindanda değerlendirdiğimiz, cezaevinde tartıştığımız ve yaşanan her şeyin tersi.

Doğru yanlış her şey birbirine karıştırılmış.

Her şey götürülüp Şener'le açıklanmış, Saliha (Mehmet Şener'in annesi) ile açıklanmış.

Yani baştan sona bizi yönlendiren bunlar olmuş ve düşman üzerimizde her şeyi yapmış, sonuç almış!

Ürperiyorum.

Korkunç geliyor değerlendirmeler.

Her direnişe, 'rahat yaşam için, yemek için, bilmem dar ekonomik istemler için girilmiş' deniyordu.

O süreçlerin talepleri hepsi de dışarıya yansıtılmış, yayın organlarımızda çıkmıştı.

Nasıl olur?

Tamam Şener provakatördü, ama O, nasıl içerdeki tüm politikalarımızda bu kadar belirleyici olabilirdi?

Cezaevi direnişçiliği bu kadar saptırılamazdı.....

....Direkt yönetime gidip 'broşürü okudum ama tek bir satırına katılmıyorum.

Bir değil, on tane hain çıksa gerçekler bu kadar basitleştirilemez.

Açık söyleyeyim tam bir senaryo!' deyip, örnekler veriyorum.

Aysel de var İbrahim ve diğer birkaç kişi daha var yönetimde yer alan, 'Sizde ceza evindeydiniz, beraberdik. Olay böyle mi gelişti?

Sizin yazdığınız gibi miydi?

İnsan partiyi yanıltmamalı.

Bizler de yaşadık, başkaları da anlatmayacak mı?

Aslında tam açık olmasada, bazılarına, 'siz içerde neydiniz?

Nasıl suçlandınız?

Kendinizi açmıyorsunuz!

Bari bu kadar direnen görünmeyin, ya da zindanı siz yargılamayın' demek istiyordum...

'..... hala da diyorum, (kitabı kaleme aldığı tarihte) ben o broşürün hiçbir satırına katılmıyorum.'

(Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine cansız, cilt 3, sf. 56- 57)

Ben, yani Selim Çürükkaya, 1991 tarihinde Sakine Cansızdan bir hafta sonra Şam'a ulaştım.

Aynı gün Öcalan ile görüştüm. **Mehmet Şener'in** durumunu kendisine sorduğumda:

'Akademide arkadaşlar çok geniş bir dosya hazırlamışlar, bütün belgeler içinde gittiğinizde okursunuz diyerek, beni Akademiye yollamıştı.

Bende merak ettiğimden ulaşır ulaşmaz:

M.Şener'le ilgili Cezaevlerinden tahliye olanların yazdığı broşürü istiyorum, dedim.

Veriyorlar.

Hazırlayanların isimlerine göz atıyorum.

Herkes, kod ismini değil, asıl ismini kullanmış.

Öcalan'ı öven, başkalarını ajan olarak damgalayan yazılar dışında kimsenin kendi ismiyle yazı yazamayacağını sonradan öğreniyorum.

Broşüre imza atanların çoğunluğunu tanıyorum, on üç isim sayıyorum.

Bunların dördü dışında, cezaevinde kimi itirafçılık yapmış, kimi gönüllü polise teslim olmuş, kimi hiçbir direnişe katılmamış, **partiye sahip çıkmamış kişilerdi.**

Büroşürün bazı paragraflarını okuyarak ana mantığı kavramaya çalışıyorum.

M.Şener'in sülalece ajan olduğunu, başta annesi Saliha, abisi, kız kardeşleri, erkek kardeşlerini ajan yapmışlardı.

Mehmet Şener, daha 12 Eylül 1980 öncesi Batman'da Temel Cingöz adlı bir subay tarafından ajanlaştırılıp partiye sokulduğunu yazıyordu.

Okuyorum ve düşünüyorum...

M.Şener, 1978'de Lice'nin Fiş köyünde yapılan PKK'nın birinci kuruluş kongresine delege olarak katılıyor.

Daha sonra **MK** üyeliğine seçiliyor.

1980'e kadar Kürdistan'ın çeşitli bölgelerinde faaliyet yürütüyor, 1980'de gözaltına alınıyor.

Bir aylık gözaltı süresinde, bütün işkencelere rağmen tek bir kişiyi ele vermiyor. Cezaevinde üst düzeyde sorumluluk alarak örgütsel faaliyetini sürdürüyor.

1981 ölüm orucunda tam 44 gün yemek yemiyor, 5 gün de, su içmediğinden komaya giriyor.

Kemal Pir veya M. Hayri Durmuş "**ölelim**" dese ölecek, **bu kişiliğe "ajandır" deniliyor.**

1980'de silahıyla gidip polise teslim olan **Mecit Gümüş,** Viranşehir PKK gurubunda itiraf yapan **Faysal Dunlayacı** diğer adıyla **Kani Yılmaz** (*içerde yılanlar, dışarda 'yılmaz' oldular*) **ise burada devrimciydiler!**

Sözde devrimciler M.Şener hakkında "**ajandır**" diye büroşür hazırlamışlardı.

Büroşürün bir yerinde, **Şener'in** güya söylediği sözlerden alıntıya yer verilmişti:

'Hayri Diyarbakır cezaevinde ölüm orucunda ölmeden birkaç gün önce "Şener, artık cezaevi temsilcimiz sensin" demiş.

Buraya itiraz ettim.

Hayri böyle bir söz söylemedi dedim.

"Kendisi bunu önderliğe söyledi" dediler.

"O zaman yanıltmak için söylemiş" deyince hep bir ağızdan "**Deme ki, sen önderliğin yanılacağını düşünüyorsun ha!**" dediler.

Dayanamadım "**vallahi ben yalnızca Allah'ın yanılmayacağını biliyordum da**" dedim alaylı bir edayla.

Suratlar taşa kesti!

Tek bir kelime daha konuşsam kavga çıkar gerekçesiyle sustum.

Bir kadın sessizliği bozdu:

"Selim arkadaş, bu büroşürü önderlik onaylamış, sen büroşürü eleştiriyorsun, bu doğru bir tutum değildir" dedi.

Anlıyorum ki, önderliğin onayladığı bir büroşür eleştirilmez!

Büroşürün mantığı ile, imza atanların konumunu yanyana getiriyorum, gülesim geliyor, gülemiyorum...

(Apo'nun Ayetleri, Selim Çürükkaya, 3. Baskı, Doz yayınları, sayfa 128-129)

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir- 7-

Sakine Cansız kitap boyunca, **Öcalan'ı övüp göklere çıkarıyor ama**, Öcalan'ın diktatörlüğünü reddeden, onu yanlış gören veya örgütten ayrılan hapis arkadaşlarını **tek tek yeriş, onların baştan beri kötü olduklarını söylemekten geri kalmıyor.**

Gönül Atay, onun hapishane arkadaşıydı, birlikte direnişlerde yer almış, **49 gün ölüm oruçlarında** kalmışlardı.

Ve Gönül, Diyarbakır cezaevi gibi bir cehennemde kavganın saflarını terk etmemişti, terk edip devlete sığınmamıştı.

Ama, tahliye olduktan sonra mücadeleye katılmak için Şam'a gitmişti.

Öcalan'ın evinde kalırken, bir gece yarısı bu evden firar ederek, Şam' daki Türk konsolosluğına sığınmıştı!

Sakine'ye göre bunun nedenlerini araştırmaya hiç gerek yoktur!

Kaçmış ya, bu yeterli idi!

Haindi, dönecti!

Gönül Atay sağ olduğu için, neden kaçtığını kendisinin açıklaması lazım, ben bunu geçiyorum.

Sakine Hapishane arkadaşı Fuat Çavgun'u karalamaktan geri kalmamış, Fuat Çavgun' da yaşıyor, onu da geçeceğim, yine hapis arkadaşı **Ahmet Yavuz'u** provakatör olarak ilan etmiş.

Aynı koşuşta kaldığı, aynı zulüm altında inlediği arkadaşı **Cahide Şener'i 'hesapçı**, 'pazarlıklı', 'ticaret mantığı ile olaylara bakan', 'korkak' ve **bir çok başka sıfatla küçültüyor.**

Yine cezaevinden tahliye olup ta **Öcalan'ı** dinlemeyen **Hüsnü ve Faruk Altun'a** yükleniyor.

O'na göre, **bunlar alçak**, Öcalan **yücedir!**

Talimatla kitap yazmayı kabul ettin mi, sonun böyledir!

PKK' nin Fis köyündeki ilk kongresine katılan Sakine Cansız, Bekaa vadisinde derslere katılıyor ve burada parti tarihini öğrendiğini söylüyor **ve şunları yazıyor:**

`Partiye birkaç yıl arayla provakasyonlar dayatılmıştı.

Parti tarihimiz bu konuda çok ilginç örneklere tanık olmuştu.

Semir, **Seher**, Hogır, **Kör Cemal**, Metin, son olarak **Şener** ve **sarı Baran** vardı.

Okuyarak süreçleri anlamaya çalışıyordum.

Akademide parti tarihi dersi veriliyordu.

Süreçler öyle anlatılıyordu ki, insan partinin büyüklüğünü, Başkan'ın bu devrimin yaratılması, yürütülmesindeki rolünü daha iyi anlıyordu.

İçerde şu inanç ve kavrama düzeyi vardı:

Parti önderliği var oldukça, bu devrim her engeli aşar ve zafer kazanır.

Yine Başkan Apo, PKK `dir, Kürdistan`dır sosyalizmdir, gelecektir, diyorduk.

Yazılarımızda savunmalarımızda dilimiz döndükçe, anladığımız oranda bu gerçekliği ifade etmeye çalışıyorduk`

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt, sf. 55)

Sakine eğer doğru söylüyorsa; `Apo eşittir PKK, eşittir Kürdistan, eşittir sosyalizm, eşittir gelecek!

Onsuz hayat mümkün değildir!

Onsuz parti, onsuz Kürdistan, onsuz gelecekte olamaz!

Böyle söylüyor!

Ben Akademide derslere gittiğimde de böyle inanırdım demeye getiriyor.

Halbu ki, Bekaa vadisine geldiği günün akşamı, hapis arkadaşı **Medya'nın** iki omzuna ellerini koyarak, **ağlamaklı bir ses tonuyla:**

`Ne olmuş sana?

Neden böyle olmuşsun, sen eski Aysel değilsin, Cezaevi direnişlerine bu kadar saldırılıyor, neden sesini çıkarmıyorsun?

Öcalan'ı kast ederek, bu ne biçim adamdır?

Her gün hepinize hakaret ediyor, neden boyun eğiyorsunuz?

Ne biçim uslubu var ?

Küfür ederek konuşuyor!

İnsan biraz kibar olur, **daha yemek yemesini bilmiyor**, hele o su içişine bir bak!

Doğu Perinçek'i eleştiririz, ama evine gitmişim, arkadaşlarına karşı saygılı, insanlara değer verir, bunun yaptıklarına bir bak!

Neden bunları kabul ediyorsun?

Yoksa çok mu zorladılar seni?

Diyarbakır cezaevinde susmayan kadın burada niye susuyor?’ dedi.

Medya’ laşan Aysel, Sakine’ nin ağlaması karşısında ağlıyor sadece, hiçbir yanıt vermiyor.

Yanıtı ağlamak oluyor!

Sakine, akademide kaldığı birkaç gün içinde her kesin kendisine karşı farklı baktığını, izlendiğini, gözlendiğini, **George Orwell** dünyasında olduğunu görüyor, **ve kitabında şöyle izah ediyor:**

‘Akademideydim, arkadaş topluluğu içindeydim, ama yalnızdım.

Kendimi kendi tarzımla yalnızlaştırmıştım.

*(Aleyhime yapılan propagandalar ve itibarsızlaştırma çalışmasından dolayı yalnızlaştırılmıştım diyemiyor **S.Ç.**)*

Üzölmek, ağlamak, kendini yerden yere vurmak, çare değildi.

Bir yönüyle böyle bir konuma düşmeyi kabullenmiyordum.

Çok çaresiz bir konumdu çünkü.

Öte yandan arkadaşlara göre ben mutla provakasyonla, devletle ilişkili, kimseyi beğenmeyen, yönetimlere kafa tutan, önderliğe kafa tutan, amacı başka biriydim.

Takip ediliyordum, hafiyeler gibi arkadaşlar ardıma takılıyor, konuşmalarım dinleniyor, davranışlarımı izliyor, giydiğim elbiseye kadar her şeyde bir provakasyon izi, etkisi aranıyordu.

Ders komisyonunda dahi birlikte aynı komisyonda olan yol arkadaşlarım, (Meral Kızır ve Dersim li Serhat, ikisi de Öcalan’ın o andaki piyonları) Önderliğin çözümlenmesinden (kitabından) aldığım alıntılar Mehmet Şener’e ait sözler olarak alıyor ve benimle tartışıyorlardı.’

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, cilt 3, sf. 71)

Sakine Cansız’a göre Bekaa’daki gerillalar karşısında kendisini itibarsızlaştıranlar, Meral Kızır ile Dersim’li Sehat’ tır.

Kitabı yazdığı tarihlerde bu ikisi de Öcalan’ın tarikatından ayrılmışlardı. Öcalan’ın bu tezgahda hiçbir katkısı yoktu ona göre!

Oysa, Mahsun Korkmaz akademisinde bütün bu uygulamaları Sakine’ye yaptırtan Öcalan’dı.

Ama o böyle anlatamıyor, suçu kendi yöntemsizliğinde ve Öcalan’ın piyonu haline gelmiş görevlilerde buluyor!

Aynı oyunu, Öcalan’ın talimatıyla benim eşim bana yaptı.

Sakine'de bunun tanığıydı.

Ama Sakine, bu tanıklığını da çarpıtarak, **Öcalan’ın** 'bunlar basit karı koca kavgalarını ortamımıza dayatıyorlar' yalanına destek sunacak biçimde kitapta anlatıyor:

'Ama Selim ve Aysel çok sahte bir rol üstlenmişlerdi.

Yapay çelişkilerden kendi ilişkilerinden ne kadar sonuç çıkardıklarını anlatıp tecrübelerini (!) sunuyorlardı.

Aysel tam bir cadı kazanı gibiydi.

Biçim olarak bile uygun hale gelmişti.

Usta oyuncular rollerini daha gizemli kılmak, daha çekici hale getirmek için kendilerini türlü biçimsizliklere sokuyorlardı

Ama Aysel'in ki bir başkaydı.

Bir insan kendini bu kadar mı çirkinleştirir tanrım!

Hem beş buçuk yıl hastalığı nedeniyle kahrını çektiğim Aysel' di bunları yapan.

Çamaşırlarını elini yüzünü yıkamaya kadar hizmet ettiğim Aysel'di.

Şehadete ulaşmış haberini duyduğumda ağladığım, ona ithaf etmek üzere kitap yazdığım Aysel'di

Selim ikiyüzlülük etmezse, onu da devrimci militan, eş, sevgili ilan ettiği Aysel' di.

Kendisi de şehadet haberinin şairleştirdiği, yazarlaştırdığı bir Selim'di.

Aysel'in şehadet haberi üzerine bir roman gibi mektup yazmıştı.

Ne kadar akıl almaz geliyordu?

Derslerde Aysel bol bol nasıl köle olduğunu, Selim ile evliliğinin hangi kölelik zincirini ifade ettiğini, ne kadar rezil, ne kadar düşkün, bilmem kirli, çirkin işler olduğunu anlatırdı.

Hem de çok 'militanca' bir gösteriyle söylüyordu bunları.'

Sakine, Öcalan ile bir görüşmesinde, Akademinin yönetiminde yer alan kişilerin durumunu gündeme getiriyor, bakınız, Öcalan nasıl yanıt veriyor:

'Başkanım insanlıktan çıkmış bizimle tek kelime bile konuşmuyor,' dediğimde, 'şansınız olsaydı bu yönetime denk gelmezsiniz, ne yapalım. Dr. Baran, Serhat, Medya. Her biri bir canavar kesilmişti dağda.

Geri, ilkel yanları çok. Savaş tarzlarının ortaya çıkardığı sonuçtur. Ben ne yapayım? Otur yaz işte!' demişti

(Hep Kavgaydı yaşamım, Sakine cansız, 3. Cilt sf. 72-73)

Sakine'dir işte, baş canavarı yine göremiyor!

Küçük canavarlarla uğraşiyor.

Büyük canavarı yazmak, yenilgiyi kabul edenlerin işi olmadığını bilmiyor!

Sakine, Öcalan'ın idamlık haline getirdiği piyonları aracılığı ile bize boyun eğdirmek için bunları neden bize saldırttığını anlatamıyor.

O da, Öcalan'ın aleti haline geliyor ve ben ile Aysel'in '**şov olsun**' diye aile kavgası yaptığımızı anlatmaya çalışıyor.

Benim, Öcalan ve onun Kürler içinde yarattığı ajan sisteme karşı koyuşumu, basit bir aile kavgasına indirgeyerek **o günkü Medya'nın** derekesine kendisini düşürüyor.

Oysa, o'nun sözünü ettiği tartışmayı veya dersi, **bundan 23 yıl önce** olduğu gibi yazmıştım.

Dokunmadan aktarıyorum:

'Akademide katıldığım ilk ders "Kürdistan'da kadın sorunu ve aile" dersi idi.

Öcalan bu konuya çok önem verdiğiinden, bu konuda çok konuşmuştu.

Dersi anlatan arkadaş, Öcalan'ın sözlerini ha bre tekrarlıyordu:

"Aile ocağı ajan bir kurumdur. Evlilik mücadeleden kaçmak ve ajanlıktır.

Devrimci evlilik diye bir evlilik yoktur.

Feodal ve burjuva evlilikler yozluktur" gibi sözler tekrarlanıyordu hep.

Dersin anlatım bölümü bitince, söz hakkı istedim.

Görüşlerimi şöyle anlattım:

"Arkadaşı dikkatle dinledim.

Doğru görüşlerle birlikte, yanlış anlayışlar daha fazlaydı.

Olaylara düz bakmak doğru değildir.

Kürdistan'da kadın- erkek ilişkilerine baktığımızda, gerici ilişkiler hakimdir.

Biz bu ilişki tarzına; kadının horlanmasına, bir meta gibi görülmesine karşıyız.

Evlilikler, kişileri ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaktan alıkoyuyorsa, eleştiririz.

Ama her türlü evlilik ajanlıktır diyerek, kadın ve erkek arasındaki duygusal ve cinsel ilişkiyi ret etmek, sapıklıktır.

Doğaya, doğa kanunlarına karşı gelmek demektir.

Dünyada hiçbir güç böyle bir ilişkiyi yasaklayamaz, ret edemez.

Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, bir örnek vermek istiyorum:

Bir şehir düşünelim; yolları bozuk, trafik işaretleri yok, araba sürücülerinin hepsi acemi olsun.

Bu şehirde her gün onlarca trafik kazasında yüzlerce kişi ölsün.

Sonra çözüm için; bir "akıllı", trafik kazalarını önlemek ve insanların ölmelerinin önüne geçmek için, yani sorunun çözümü için, arabaların trafiğe çıkmasını yasaklasın!

Bu çözüm değil, çözümsüzlüktür.

Hatta daha büyük bir çözümsüzlük!

Peki bunun çözümü nedir?

Şehrin eskimiş yollarını düzeltmek, gerekli yerlere trafik işaretleri koymak, sürücüleri eğitmek ve trafik akışını sağlamaktır.

Kürdistan'da kadın erkek ilişkileri geridir gerekçesiyle, her türlü evliliği, dolayısıyla cinsel ve duygusal ilişkiyi yasaklamak, arabaların trafiğe çıkmasını yasaklayan, 'akıllı' adamın önlemine benziyor.

Biz kadın erkek sorununu daha 1976'larda tartışmıştık.

Evliliğe karşı olan, cinsel ve duygusal ilişkiyi ret eden birisi, o tarihte de vardı.

Bu adam daha sonra bir kıza tecavüz etti.

Olay açığa çıkmasın diye, kızı ajanlıkla damgalayarak `**ajandır**` gerekçesiyle bir erkek arkadaşına vurdurttu.

Bir süre sonra erkeği de '**ajandır**' gerekçesiyle öldürttü.

Ama buna rağmen işlediği suçlar ortaya çıktı.

Kendi kazdığı kuyuya kendi düştü.

Gerilla koşullarında, evlilik ilişkilerini sürdürmenin güçlüklerini biliyorum.

Bu durumu göz önünde bulundurarak ileri bir kadın erkek ilişkisi yaratmamız gerekiyor" diye açıkladım.

Anlattıklarımı herkes pür dikkat dinlemişti.

Bütün tabuları yerle bir ettiğimden haberim yoktu.

Tam kul olanlar, Öcalan'a Peygamber diye inananlar, başlarına taş yağacak, felaket kopacakmış gibi sağa sola bakıyorlardı.

Dersi anlatan arkadaş, şaşkınlıktan sıyrılınca:

"Heval, benim anlattıklarım önderliğin çözümlemeleridir" (konuşmalarıdır) dedi.

Bu arada eşim (Aysel Çürükkaya) **söz hakkı istedi;** kızmış, tabusuna saldırılmış, totem dönemindeki bir kadına benziyordu hareketleri.

Sözüne, "bende bir zamanlar evliydim" diye başladı.

"Ama şimdi evlilikten nefret ediyorum, evlendiğime bin pişmanım!

Evliliğin düşman işi olduğunu çok geç anladım," diye bitirdi.

Sakine Cansız, evliliğimizi savunmak için ayağa kalktı, susturdular.

Ortalık darmadağın, kafalar allak bulak oldu.

Meğer ben Öcalan'ın söylediklerine karşı çıkmışım, evliliği yasaklayana "sapıktır" demişim.

Bu akademide Öcalan'a yapılan en büyük saldırıymış.

Derse ara verildi, dışarı çıktık. Kullar kızgın, kullar şaşkıındı.

Yönetimde görevli olanlar, Öcalan'a rapor yazmak için yönetim binasına doğru koşuyorlardı.

Diğer gerillaların çoğu korkulu gözlerle bana bakıyor, ben ise görüşlerimi dile getirmiştım.'

(Apo'nun Ayetleri, Selim Çürükkaya, 3. Baskı, Doz yayınları, sf. 140-141-142)

Sakine' nin sevdiği adam, bulunduğumuz kitle içinde, 'çok tehlikeli bir ajan'(!) 'benim sevdiğim kadın 'çok büyük bir devrimci (!) olarak kabul ettirilmişti.

Bu 'çok tehlikeli bir ajanla (!), 'Çok büyük bir devrimci(!) diktatörün elinde birer sopa ve bunlarla ikimize boyun eğdirmeye çalışıyordu.

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 8-

Sakine Cansız, **Mahsun Korkmaz Akademisinde önce yalınlaştırılıyor**, derslerde tartışıkça etrafındaki çember daraltılıyor, **en son gece bir yere çağrılıyor ve tehdit ediliyor.**

Kendisi yazıyor:

"Beni anlayan yokmuy-du?

Arıyordum.

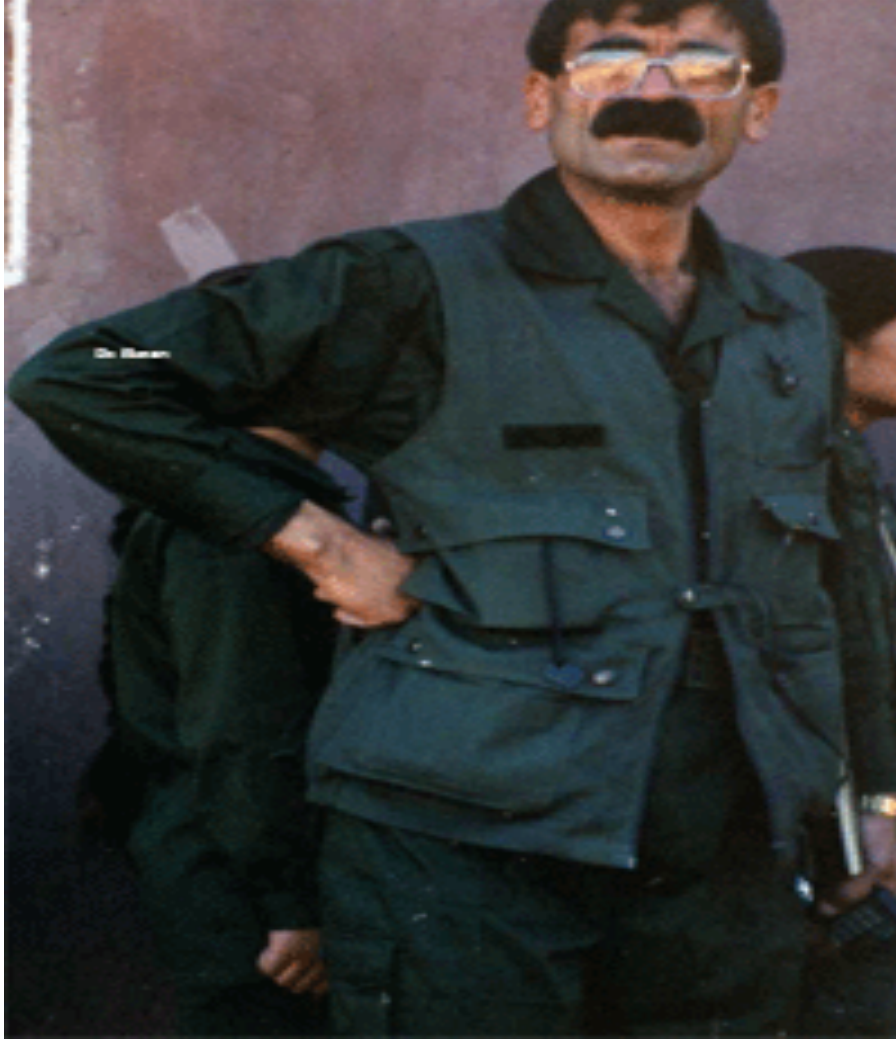
Zindandakiler tanıyor, ama onlar da uzak duruyordu.

Aysel'le beş buçuk yıl birlikteydik, en iyi o tanıyordu.

O bile herkesten daha uzak duruyordu.

Hatta konuşmuyordu benimle bile.

Hemen tartışmadan sonra, gece Dr. Baran gelip beni çağırdı.

'**Arkadaş konuşacak**' dedi.

Telsiz odası denilen yere doğru gittik.

Yolda biraz heyecanlandım, acaba Önderlik mi gelmişti?

Sormadım ama içeri girdiğimizde Dr. Baran, 'ben gideyim' diyerek çıktı.

Beni ağıran '**Ahmet Tekne**' isminde biriydi.

Kampta yarım saat ötede olan bir kampımızda karşılaşmıştık.....

Yani siması yabancı değil.

ağırılmayı, öyle bir odada yalnız görüşmeyi ve diğer her şeyi normal, doğal şeyler olarak görüyordum.

Yani başka 'acaba'lar aklıma gelmiyordu.

'**Biraz konuşalım dedik**' diyerek başladı konuşmaya Ahmet.

Ama öyle bir ses tonuyla söylüyor ki, o konuşmadan pek iyi bir şey olmayacak herhalde kanısı uyanıyor bende.

'.....Sen yönetimi, ders komisyonunu beğenmiyormuşsun. Arkadaşları küçümsüyormuşsun. Burası akademidir, hiç kimse böyle yaklaşamaz, buna izin vermeyiz' **dedi ilginç bir uslupla.**

Bir anda kendimi sorgu odasında hissettim.

Birde kalkmış ayakta vortalayarak, elleri arkasında konuşuyordu benimle.

.....**Ne oluyor, ben neredeyim?**

Kusura bakmayın, belki çok ağır olacak, kendimi bir anda sorgu odasında sandım.

Sizi tanımıyorum, ama hangi arkadaş olursanız olun, **bu şekilde benimle konuşamazsınız, suçlama yapamazsınız..'**

Sakine kendisinin üzerine bağırarak adama bu kelimelerle karşı koyunca, bu kez adam yumuşuyor:

Ve Sakine'nin yorumu: 'Karşıdaki, bu konuşmalardan sonra bu defa çok daha sakın ve nazik oldu!'

Ben iyice şüphelenmeye başladım.

Poliste bazen sert, bazen babacan görünüyordu.'

.....Ben Ömer, Güney batılıyım,. Ben de zindanda yattım, sen bizi tanımazsın, ama biz seni tanıyoruz Sakine Cansız.

Evet bende böyle konuşmak istemezdim.'

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt sf. 60- 62)

Sakine'nin bize tanıttığı **Ahmet Tekne veya Güneybatılı Ömer**,1991 Haziran ayında o'nu çağırıp tehdit etmiş.

Bu tarihlerde Dr. Baran, Mahsun Korkmaz Akademisinin koordinatörüdür.

Eğer Baran, Sakine' yi gece kaldığı çadırdan alıp 'Arkadaş konuşacak' diye bir yere götürmüşse, Ömer'e teslim ettikten sonra 'ben gideyim' demişse, bu direktmen Abdullah Öcalan'ın bilgisi dahilinde olmuştur.

Çünkü Ömer orada, Öcalan'ın özel görevlisidir.

Yönetim üstü bir görevlidir.

Sakine, Ömer ile ilgili bu satıları 1996'larda yazmıştır.

Ömer ise, 1993 Nisan ayında Adıyaman taraflarında PKK nin bölge komutanı **Terzi Cemal tarafından 'ajandır' gerekçesi ile** dağda tutuklandı.

Mehmet Şener PKK nin 4. Kongresinde Öcalan ve onun PKK içinde oluşturduğu sistemi eleştiri konusu yapınca, büyük bir korkuya kapılan Öcalan, gerillanın olduğu bütün alanlarda **Mehmet Şener'in** kurduğu söylenen **PKK Vejin** (Yeniden PKK) aleyhinde öylesine propaganda yaptı ki, **ortadan kaldırmak istediği herkesi PKK Vejin'ci olarak damgalladı ve onları korkunç bir şekilde öldürttü.**

Bundan dolayı Ömer'in öyküsünü aşağıda anlatacağım.

Çok ilginçtir ama, **Sakine sanki 1991 tarihinde Bekaa vadisinde onun polis olduğunu biliyormuş, kuşkulıymış gibi anlatmış ve** Öcalan'ın haberi olmadan PKK içine sızan '**ajan**' **Ömer'in** kendisini tehdit ettiğini yazmıştır.

Önce, Ömer olayını anlatayım, ardından Sakine Cansız'ın göremediklerini ve kendisine sormadıkları soruları sıralayayım:

1993 Haziran ayında ben (Selim Çürükkaya) Barelias' ta Öcalan'ın emri ile tutuklandım.

Soruşturmacılarım, Bekaa vadisinde **işkence ile öldürülen Terzi Cemal ile ilgili** bir kitap yazamam gerektiğini bana bildirdiler ve kendilerinin adlandırmasıyla '**Terzi Cemal provaksyonu**' ile ilgili belgeleri getirip bana verdiler.

Terzi Cemal ve Eşi

Bu belgeleri inceleyerek aşağıdaki satırları, 'Apo'nun Ayetleri'nde Ağustos 1993 tarihlerinde Beyrut'ta yazmıştım:

'Terzi Cemal: "Burada, "Önderlik Çizgisi'ni boşa çıkaran, eylem yaptırmayan, arkadaşları pusularda katlettiren, yurtseverleri tutuklatıp işkencelerde öldürten bunlardır.

Bunu da biliyoruz' diyor ve parmağıyla Ömer'i işaret ettikten sonra "İşte birisi budur" diyerek Ömer'i tutuklattırıyor.

Üç günlük bir soruşturmadan sonra, Ömer her şeyi itiraf edeceğini kabul ediyor.

Terzi Cemal elli beş kişilik gerilla grubunu bir çadıra topluyor.

Ömer'i suçlu olarak gerillaların karşısına diyor.

Ses alma cihazları çadıra getirilince, kendisi de savcı pozisyonunda Ömer'in sorgusunu yapıyor.

Ömer sorgusunda dördüncü kongrede Mehmet Şener'le konuştuğunu, Şener tarafından **PKK-Vejin'in merkezine atandığını**, aslında Türk ordusunda albay rütbesiyle görevli olduğunu, **yüzden fazla gerillanın kendileri tarafından verilen bilgiler sonucu pusularda öldürüldüğünü**, amaçlarının Apo'nun çizgisini boşa çıkarmak olduğunu söyleyince, **Terzi Cemal Ömer'e sorular yöneltiyor:**

"Söyle bakalım, seninle birlikte kimler var?" diyor.

Ömer önce söylemek istemiyor, tekrar soruşturmaya alınma tehditleri yapılınca ard arda **kırk iki gerillanın** adını sayıyor.

"Bunlarla birlikte çalıştım. **Hepimiz PKK-Vejin'in üyesiyiz. Aynı zamanda Türk ordusunda albay ve yüzbaşı rütbeleriyle görevliyiz.** Amacımız Apo'nun çizgisini tasfiye ederek, Apo'ya bağlı elemanları yok etmek, **PKK-Vejin'i güçlendirmektir**" diyor.

Ömer'in bu açıklamalarına karşı konuşan Terzi Cemal;

"Aslında "Önderlik" bu durumu çoktan fark etmişti. Fakat biz yetersizliklerimizden dolayı tedbirleri alamadık" diyor.

Öcalan'ı överek, Ömer'in ve ismi verilen kişilerin ajan olduklarını diğer gerillalara inandırıyor.

Ve hemen ardından, Ömer tarafından adı verilen ve aynı çadırda bulunan **on yedi gerilla, PKK-Vejinci** ve Türk ajanı olarak **tutuklanıyorlar.**

Tutuklananlar çıplak soyundurulup bir çadıra konulunca, işkenceler başlıyor.

İkisi bayan, on beşi erkek; dördü Güneyli, on üçü Kuzeyli, **yaşları on sekiz ile yirmi yedi arasında değişen bu gençler**, kendi arkadaşlarının kurbanı olacaklarını biliyorlar artık.

Engizek dağlarında bir metre kar var.

Bu dağlar bir vahşete tanık olacak biraz sonra.

Terzi Cemal'in görevlendirdiği **beş kişilik işkence ekibi**, soruşturmaya alınanların ellerini ayaklarını bağlıyor, yere yığıyor, meşe ağaçlarının sopalarıyla işkence yapmaya başlıyorlar.

İşkence görenler "Biji Serok Apo, kahrolsun Vejin!" **sloganını atıp direnince bazılarının erkeklik organları ve testisleri bıçakla kesiliyor.**

Ateşte kızartılan kızgın demir şişler böğürlerine sokuluyor.

Yarım saat kara gömüldükten sonra, yarım saat ateşin yanında tutuluyorlar.

Bu işkenceler günlerce sürerken, işkence yapanlar **"Kahrolsun Vejin, Biji Serok Apo!"** diye slogan atarken, **işkence görenler de** "Biji Serok Apo, kahrolsun Vejin!" diye bağıyorlar.

On yedi Kürt genci, on yedi gerilla, Engizekler'in karlı dağlarında böyle katlediliyor ve cesetleri gömülmeden kurda kuşa yem ediliyor!

Bu dramda saklı olan korkunç bir gerçek vardır.

Bu gerçeğin kavranmasını istiyorum.

Öcalan, kendi diktatörlüğüne karşı olmayan muhalefetten bile korkuyor.

Çok basit bir muhalefeti öylesine büyütüyor, kullarını öylesine inandırıyor ki; birilerinin basit bir taktiği ile bir eyaletteki yurtsever gerillanın yarısı katil, yarısı kurban olarak birbirini bitiriyor.

Öcalan, gölgesinden bile artık korkuyor.

Bu korkusunu kendisine bağlı herkese bulaştırıyor.

Ve bu korkuyu yaşayanlar arkadaşlarının, yoldaşlarının katili oluyor.

Yine eldeki bilgilere göre Terzi Cemal, Engizek dağlarında on yedi gerillayı katlettikten sonra, başka bir dağda konumlanmış diğer gerillaları öldürmek için timler çıkarıyor.

Ömer'i' de "Önderlik için çok gereklidir." gerekçesiyle muhafazaya alıyor.

Bu ara Öcalan'la bir telsiz görüşmesi yapılıyor.

Durumu detaylı olarak öğrenen(!) **Öcalan, Terzi Cemal'e "Büyük bir iş başardın, diğerlerini şimdilik öldürme. Ömer'i muhafızların denetiminde acil olarak buraya getir. Sağ istiyorum. Bir şey olursa hesap sorarım."** diyor.

Terzi Cemal, İşkenceci ekibi ile birlikte Ömer'i de yanına alarak Şam'a doğru yola çıkıyor.

Yolda, nöbetçinin uyumasından dolayı **Ömer kaçıyor (!)** Ve Türk ordusuna sığınarak bölgede operasyonları hızlandırıyor.

Terzi Cemal, sorgu kasetleri ve bütün belgelerle Öcalan'ın yanına geliyor.

Bir müddet sonra Şam'dan alınarak Bar Elias'a getiriliyor.

Burada Engizek dağlarındaki işkence yöntemleriyle öldürülüp bir çukura gömülüyor.'

(Apo'nun Ayetleri, Selim Çürükkaya, Doz yayınları, 3. Baskı, sf. 318-319)

Ömer de, Türk ordusu tarafından yakalanıp cezaevine konulunca, Öcalan'nın cezaevindeki adamları aracılığıyla, devletin de göz yummasıyla boğdurularak öldürülüyor.

Sakine Cansız, kendi kitabını yazdığı zaman benim yukarıda yazdıklarımı resmi ideolojinin versiyonu ile biliyordu.

Ama, şu soruları kendisine soramıyordu!

'Ben bir kez Bekaa'da Ömer'i gördüm, polistir' diye kendisinden kuşkulandım.

Öcalan'ın çok yakınında görev yapan, Öcalan'ın isteği ile 4. Kongreye katılan, ardından Bekaa'da Öcalan'ın özel soruşturmacısı olan, Güney batı Eyaletinde

bizzat Öcalan tarafından koordinatör yardımcısı olarak görevlendirilen bu adamı, Öcalan neden tanımadı (!?)

Cezaevlerinde en zor koşullarda direnen herkesten kuşkulanan Öcalan, neden, Ömer'den kuşkulanmadı?

Ömer kimin talimatıyla, **Terzi Cemal tarafından** soruşturmaya alındı?

Ömer, neden PKK Vejin'ci olmayan kişilerin adlarını vererek, 'bunlar PKK Vejin'ci' dedi?

Bu iftiraya maruz kalanlar, neden vahşice öldürüldü?

Kaçmaması gereken Ömer, nasıl kaçırıldı?

Ömer'i soruşturan ve onun ajan olduğunu açığa çıkaran Öcalan'ın, Antep Adıyaman, Malatya Koordinatörü **Terzi Cemal**, Bekaa vadisinde nasıl '**ajan**' oldu ve neden öldürüldü?

Türkiye Cumhuriyeti, Kendi ajanı olan ve kendisine sığınan **Ömer'i** cezaevinde **neden** Öcalan'ın adamlarına **boğdurttu?**

Sakine'nin kitap yazmadaki amacı bu sorulara yanıt vermek değil;

O, başta kendisini, ardından direnen, kişiliğinde insancıl olan, ruhunda uşaklık olmayan, Kürt halkının davasına bağlı olanları yermek, hiçleştirmek ve Kürt halkının davasına ihanet etmiş, gençlerini arkadan hançerlemiş, sevgileri aşkları yasaklamış, Kürt kadını kelimenin gerçek anlamıyla köleleştirmiş **Öcalan'ı övmektir.**

Çünkü o böyle yaparsa partiye bağlılığını ispat eder diye inanmıştı.

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir-9-

Sakine Cansız, kendi kitabında, Bekaa vadisindeki Mahsum Korkmaz Akademisinin, Diyarbakır cezaevinden beter olduğunu yazıyor:

'Zindan çıkışlılar yan yana gelmeyecek' deniliyordu.

Bu, bizdeki şaşkınlığın, acemiliğin, apolitikliğin, üslupsuzluğun tuzu biberi oluyordu.

Burası bizim ortamımız, parti ortamıydı.

Hem de Mahsum Korkmaz Akademisiydi.

Bizim için çok kutsaldı, yıllarca hayalini yaşamıştık.

Ve bu gün oradaydık.

Zindandan çıkmış olmak neden bu kadar tepki çekiyordu?

'Keşke hiç çıkmasaydım, çıkarmasaydı beni alçaklar, belki de bilerek çıkardılar' diyordum.

Yaşanan karmaşa, suçlamalar, bir çaresizlik yaratmıştı.

Ne kadar Korkunçtu!

Düşman yıllarca aynı koğuşta, aynı blokta, aynı hücrede, aynı cezaevinde birbirimizle ilişkimizi kesmek istiyordu.

'**Konuşmayın**' diyordu ve konuşmalarımızın bedeli işkence oluyordu.

Onlar düşmandı, amaçlı yapıyorlardı. **(Burada yapılanlar sanki amaçsız mı yapılıyordu? S.Ç.)** Ya burada, Akademide?

Bir türlü anlam veremiyordum. **(Düşman en tepeyi ele geçirmiş, biz hala anlam veremiyorduk! S.Ç.)**

Bazen bayan arkadaşların kaldığı taraftaki boğaza, ağaçların oraya bakar, bazen yatakta sessizce ağlardım!

(Hep Kavgaydı yaşamı, Sakine Cansız, 3. Cilt Sf. 61)

Sakine, Bekaa vadisinde Diyarbakır zindanından tahliye olmuş iki kişinin yan yana gelip konuşmasının yasaklanmasını yine Öcalan' na değil, bize bağlıyor:

'Başkan, "konuşun, tartışın, sorunları anlayın, tarihimizi anlayın, bu günlere nasıl geldik, neler yapıldı, bunu kavrayın, diyordu, biz ise nelerle uğraşıyorduk!

Vay bize ki vay bize !"

Başkan bize kendi aranızda tartışın konuşun diyor, biz bize konuşmayı yasaklıyoruz ve birbirimizle konuşamadığımız için boğazlara, uçurumlara, yüzümüzü çevirip öyle ağlıyoruz (!)

Bir de kimse görmesin, işitmesin diye yataklarda saatlerce sessizce ağlıyoruz(!)

Sağ olsun Sakine arkadaşım, beni tahlil etmekten geri kalmamış.

O'nun anlatamadığı sorunu, ben komu oyuna mal ettiğimden dolayı, ona talimatla kitap yazdıranda bana '**ajan**' damgasının vurulamayacağını anladığından, beni '**ajan**' yapamamışlar.

Ama herkese, her şeye muhalif biri olduğumu propaganda ederek, kendilerini temize çıkarmaya çalışmışlar.

Şöyle yazıyor Sakine:

'Selim herkese muhalifti.

Zindandan çıkana da, dışarıdakilerine de!

Çok ilkesiz bir duruşu vardı.

Tek ilkeli yanı bu muhalifliğiydi...

Bir komedyen gibi, bir orta oyuncusu gibi, bir bürokrat gibi...

Yani oturuşuyla, yürüyüşüyle, esprileriyle tam bir Selim'di sadece.

İçerdeki Selim'de aynıydı.

Kendisine bu Muhaliflik özelliklerini kalkan yapıyordu.

O zaten Karasu'ya da Muhalifti, Şener'e de muhalifti, Fuat Çavgun'lara da muhalifti.

Yani kim eleştirilmişse, kim tartışma konusuysa, kim bugün parti karşıtıysa Selim çok önceden ona karşıydı.'

(Hep Kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız. 3. Cilt, sf. 63- 64)

Önce 'Bay Muhalif' konusunda bir açıklama yapmak isterim:

Ben, **1989 tarihinde Ceyhan cezaevinde tutuklu iken**, İstanbul da yayınlanan yeni Ülke Gazetesinde '**Bay Muhalif**' imzası ile makaleler yazıyordum.

1991 Nisan ayında tahliye olup Bekaa vadisine gittiğimde, **Öcalan gazeteye talimat vererek** benim makale yazmamı engelledi.

Konuşurken ara sıra; '**acaba bu bay muhalif yazılarını bize karşı mı, devlete karşı mı yazdı? Hala anlamadım**' dediğini duydum!

Muhalefetten korkuyordu ya!

Bay Muhalif kelimesinden ürkmüştü.

Yazdığım 'bay muhalif' makaleleri kitap olarak basılacaktı, onu da engelledi.

Okumak isteyenler, o makalelerin bir kısmını bu linki tıklayıp okuyabilir.

http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=47&Itemid=63

Anlaşılan Öcalan, bu Bay muhalif korkusunu Sakine'ye ve hatta bu kitabı hazırlayanlara da bulaştırmış, onunla beni vurmaya çalışıyorlar.

Sakine'nin hakkımda yazdıklarına nasıl cevap vereyim?

Birinci cümleden başlayayım: '**Selim, herkese muhalifti!**'

Sakine Cansız'ın kafasındaki '**herkes**' kimleri kapsıyor?

PKK içindekileri, hiç kuşkusuz!

Peki ben, PKK içindeki herkese muhalif miydim?

Evet, ben daha cezaevinde iken, tam olarak kavramasam da bir şeylerin kötü gittiğini fark etmiş, örgütün içinde bireye tapma kültürünün geliştiğini sezmiş, tapıcı olan herkese muhalif olduğumu sezdirmiştim.

Ayrıca ben, PKK da hiçbir zaman kendimi örgüt çarkının bir dişi olarak görmemiş ve daima benim kendime ait düşüncelerim olmuştur.

Kişî kültürü ile ilgili görüşlerimi daha **1990 yılında** Bartın Cezaevinde tutuklu iken, '**Özgür halk**' dergisinin benimle yaptığı röportajda **şöyle izah etmişim:**

'Sosyalizmde kahramanlık ve "kişîye tapma" üzerinde biraz durmak istiyorum.

İnsanlık tarihinde kahramanlar, insanlığı, toplumları hem ileriye götürmüşler, hem de geriletmişlerdir.

Bu kahramanların tipik özelliğidir.

"Putlaştırma insanlığın bir zaafıdır.

" Güçsüz olan insanlar, güçlü bir kişiye sığınır.

Toplum ne kadar güçsüz olursa, orada güçlü birey çıkar.

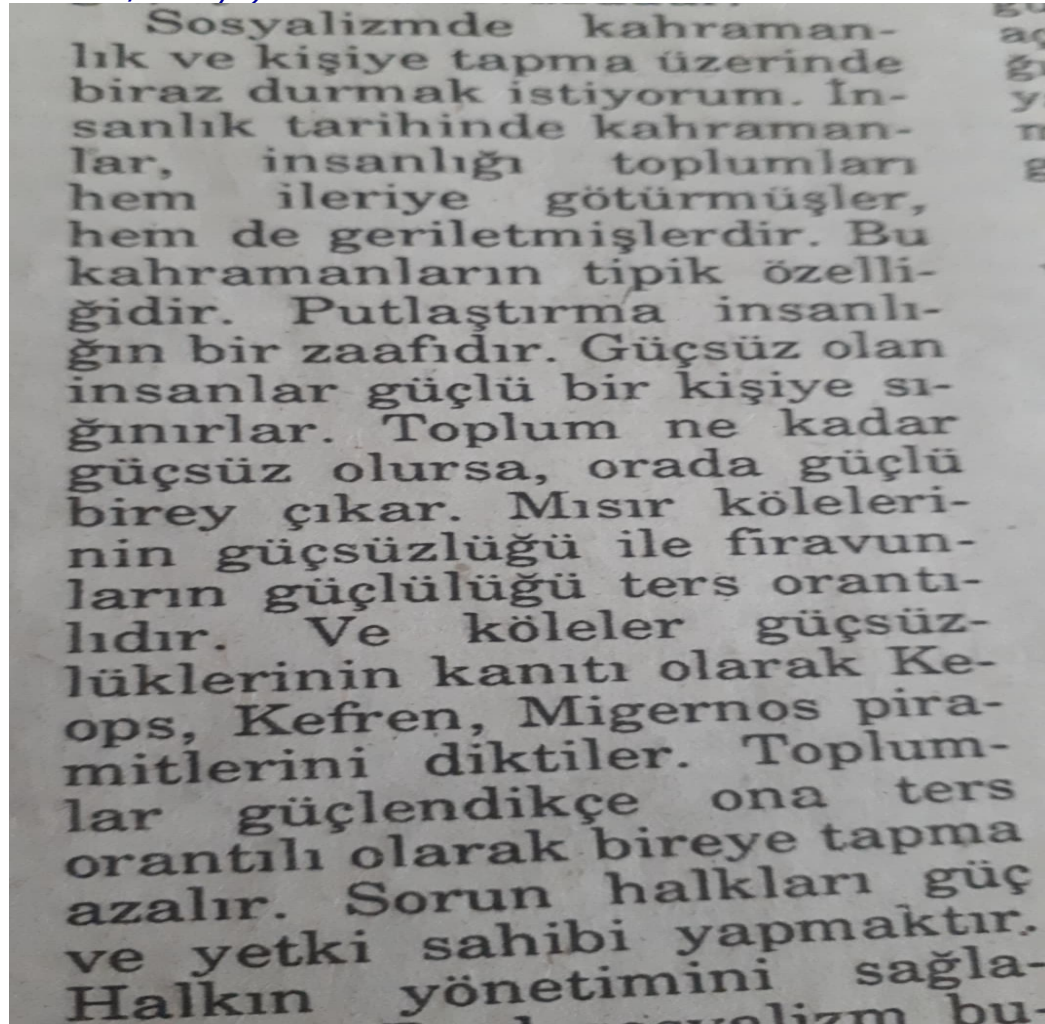
"Mısır kölelerinin güçsüzlüğü ile Firavunların güçlülüğü ters orantılıdır".

Ve köleler güçsüzlüklerinin kanıtı olarak Keops, Kefren, Mikerinos piramitlerini diktiler.

Toplumlar güçlendikçe ona ters orantılı olarak bireye tapma azalır.

Sorun halkları güç ve yetki sahibi yapmaktır..

Halkın yönetimini sağlamaktır. (*Özgür Halk Dergisi, Nisan 1991, İstanbul/Türkiye*)

İkinci cümlesi, 'İçeridekilere de dışarıdakilere de muhaliftir' demiş.' Yanıtım birinci cümleye verdiğim yanıtın aynısıdır.

Çok ilkesiz bir duruşu vardı.

Ben, ilkeli birisi olduğumu biliyorum, yirmi üç yıl boyunca yazdıklarım takip edilirse, bu kolaylıkla anlaşılır.

Ama, eğer Sakine Bekaa vadisinde teslim olduğumu kast ediyor ve bunu ilkesizlik sayıyorsa, görüşlerine katılıyorum, ben orada ilkelerimi çiğnedim ve teslim oldum.

Hazır olmadığım bir savaş bana dayatılmıştı, karşı karşıya olduğum güçleri henüz tam olarak tahlil edememiştim.

Karşı olduklarım hakkında bilincim eksikti, bu durumu ileride izah ederim.

'Komedyen, orta oyuncu, bürokrat....'

Apo dünyası, Sakine'nin kafasının miğferidir.

O dünyada Komedyen, orta oyuncu ve bürokrat olmak çok kötüdür, hatta suçtur

Orada en iddial tip, köle tipidir!

Maalesef 1980 Askeri cunta döneminde, ne Diyarbakır iç Güvenlik amiri **Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım**, nede Suriye'deki **Esat'a bağlı Öcalan** beni **'köle tip'** yapamadı.

Evet ben oturuşumla, yürüyüşümle, esprilerimle Selim'im!

Sakine Kitap' ta Öcalan'ının oturuşunu, yürüyüşünü, yemek yiyişini de eleştirebilseydi, oturuşum ile ilgili eleştirisini en azından dikkate alırdım.

'Karasu, Şener ve Çavgun'lara da muhalifti' derken şunu anlatmak istiyor:

1984 yılında Diyarbakır cezaevinde 35. Koğuşta, Mustafa Karasu ve Mehmet Cahit Şener'in içinde olduğu bir komite, üç yıllık işkence ve direniş durumlarını inceleyen **bir rapor hazırlamış**, bu rapor sonucunda cezaevinde pek çok kişiyi sorumlu olarak görevlendirmişlerdi.

Bu görevlendirmeyi ve cezaevi değerlendirmesini doğru bulmayan Fuat Çavgun, bir karşı değerlendirme yaparak 35. Koğuştaki örgüt merkezine yollamıştı.

Örgüt merkezi, Fuat'ın bu değerlendirmesini, kitleye okutacağına, kitleden gizleyerek sessiz kalıyordu.

Fuat avgun değerlendirmesinin kitleye verilmediğini görününce, nushalarını çoğaltarak çeşitli koğuşlarda tanıdığı kişilere yollamıştı.

Fuat avgun, Gözlüklü M.şükrü Gülmüş

Bu kişilerde bu değerlendirmeyi gizliden güvendikleri kişilere okutunca, örgütte bir bölünmenin olduğunu gördüm.

Sorumlu olduğum 36. Tecrit bölümünde kendi insiyatifimi kullanarak Fuat'ın değerlendirmesini herkese okutturdum.

Bana göre, 35. Koğuşta kalanlar, Fuat'ın değerlendirmesini kitlelere okutturmamaktan dolayı yanlış yapıyorlardı.

Fuat da, kendi değerlendirmesini gizliden güvendiği kişilere okutturmakla ikilik yarattığından yanlış yapıyordu.

Sakine olsa, bu durum karşısında merkezi tutar, Fuat'ı ezer, ama ben öyle değildim.

Zannedersenem meramımı anlattım.

Eğer Sakine, Apo'nun Ayetlerini kast ederek, siz bakmayın, yazılanlar doğru değil, **'Selim zaten her şeye muhaliftir'** demek için Muhalifliğimi sulandırıyorsa, buna müsaade etmeyeceğim.

Sakine, Mahsum Korkmaz Akademisindeki derslerde cezaevinden çıkan direnişçilere karşı takınılan tavırları da benim Apo'nun Ayetlerinde anlattığım gibi anlatıyor:

'Derslere ilişkin anlatımımız, doğruluğuna, yanlışlığına bakılmaksızın zindan etkileri biçiminde ele alınıyordu.

Biz her şeyimizle reformisttik, çizgi karşıtıydık, rehabilitenin bitirdiği kişilerdik!

Bu tanımlar bizdeki bireyselliği alabildiğine ayaklandırıyordu.

Tartışmalar sapıyordu. Böyle olunca tartışmalar amacına ulaşmıyordu.

Yine önderliğe bu konuda subjektif raporlar veriliyordu.

(Bütün bu tezgahı sanki o kurmamış ta, ona yalan raporlar veriyor art niyetli kişiler, öyle mi? S.Ç.)

Hatta bunlar platformda da oluyordu:

' Başkanım grup oluşturdular, parti önderliği aleyhine konuşular. Kadın sorununda şöyle dediler.. Sillahi şöyle tuttular.. Birbirleriyle şöyle gezdiler.....

Sayırsız değerlendirmeler yapıyordu.....

(Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt, sayfa 70-71)

İspiyoncular ve dalkavuklar çoktu değil mi Sakine?

Ne demiştin sana?

Bir yerde ispiyoncular ve dalkavuklar varsa, orada diktatörlük olduğundandır!

Biri olmadan diğeri olmaz, eksi ile artı gibidirler!

.....

Selim Çürükkaya/ Sumak Ölmektir -10-

Bekaa vadisinde idik, Öcalan'da gelmişti, toplantılar yapılıyor, **Öcalan, Mehmet Şener aleyhinde konuşuyor, elinden oyuncağı anılmış bir çocuk gibi yırtınıyor**, hincını alamayınca, biz cezaevlerinden tahliye olanlara saldırıyordu.

Bizde durumun ne olduğunu bilmiyoruz.

Öcalan bize, ne Mehmet Şener'in ne yaptığını, ne de ne söylediğini anlatmıyordu!

Sadece: 'Gözü liderlikte, beni hal edecek, ben hal edildimse, parti hal edilecek, parti halledilirse, Kürt ulusu tarihten silinecek' deyip duruyordu.

Buna inanmamızı istiyor, inanmadığımızı görünce, bize boyun eğdirmek için **Mehmet Cahit Şener'in** Cezaevinden, hatta cezaevine düşmeden önce **ajan olduğunu söylüyor ve** onun ajanlığını fark etmediğimiz için bizi suçluyor, bununla yetinmiyor, Diyarbakır cezaevindeki direnişleri karalıyor, mahkum ediyor ve bizimde kendisini doğrulamamızı istiyordu.

Kendisine destek vermediğimizi görünce, bizi itibarsızlaştırmak için hiçbir ahlak kurallına uymayan yöntemlere baş vuruyordu.

Benim hiçbir '**kamburum**' yok, sadece akademi yönetimindeki eşim Öcalan'ın kulu, onun bize saldırması, bizi itibarsızlaştırması **benim 'kamburum'** oluyordu.

Önce bundan kurtulmak istiyorum.

Bir gün kaldığım takımın alt tarafında bir ağacın altında onu gördüm.

Hızlı adımlarla yanına gittim.

Aysel seninle konuşmak istiyorum, birkaç dakika beni dinleyebilir misin? Dedim.

Aysel hiç sesini çıkarmadı ama, ne söyleyeceksen söyle gibi bir edayla baktı.

Bak Aysel dedim, parmağımdaki nişan yüzüğümü çıkardım;

"bak bunun tekini 1977 Yılında, Dersim Öğretmen okuluna yakın bir tepenin üzerindeki o ağacın altında, senin parmağına takmıştım.

'Aklını başına topla, seni bize karşı bir piyon olarak kullanıyor, hepinizi hayvanlaştırmış, böyle devam edersen ben bu halkayı fırlatır atarım, köylülere çobanlara istediğiniz her şeyi yaparsınız, ama bana yapamazsınız, ben boyun eğmem, yarın platformda kalkar dönen bütün dolapları anlatırım ve ilerde yazarım" dedim.

Elimdeki atın halkayı bütün gücümle Bekka' daki taşlık bir alana fırlattım.

Aysel Mahsum Korkmaz Akademisindeki Yönetim binalarına, ben de kendi takımına döndüm.

Aysel ile yaptığım tartışmayı meğer ki; Diyarbakır Cezaevinin itirafçısı, Bekaa'da ise **Öcalan'ın Akademi** yönetimindeki komutanı, **Mecit Gümüş görmüş Dr. Baran'a bildirmiş.**

Aysel Yönetim binasına gidince, Dr. Baran, Aysel'in moralinin bozuk olduğunu fark ediyor.

Durumu soruyor, Mecit Gümüş: 'O Selim unsuru Medya arkadaşı sıkıştırıyor' deyince, **Dr. Baran** hemen Öcalan'ın kaldığı eve gidiyor, durumu ona anlattıyor.

Öcalan, o gece planını yapıyor.

Biz cezaevlerinden tahliye olanlar, onun kuşkularına ortak olmak istemediğimizden, cezaevlerindeki direnişleri savunduğumuzdan dolayı, bizim bu çabalarımızı saptırmak istiyor.

Ve: **'Bunlar aile kavgalarını parti ortamımıza taşmak istiyorlar'** gerekçesi ile bizi dersten dışarı atarak göz altına aldıyor.

Ve üç gün boyunca aleyhimize propaganda yapıyor.

Bu ara Sakine ve Aysel'in cezaevi arkadaşı Cahide, Aysel' parmağında neden yüzük olmadığını soruyor.

Aysel Cahide'ye bağıyor; 'ben halkalı köle miyim?' diyor.

Parmak ta nişan ve evlilik halkası taşımanın da burada suç olduğunu fark eden Sakine, kendi parmağındaki halkayı çıkarıp atıyor.

Ben, eşim Öcalan'ın Kulu olduğu için yüzüğümü atmıştım, Sakine ise sevgilisi Öcalan'ın kulluğunu reddettiği için yüzüğünü atmıştı.

Sabahleyin, erkenden derse gittik, yaklaşık olarak beş yüz kişi vardık, platformun beton sekilerine oturduk.

Yönetimde görev yapan kişilerden Dr. Baran ayakta bekliyordu.

Bir müddet sonra Öcalan içeri girdi, kızgın olduğu her halinden belliydi. Gözlerini kapatmış, bizim önümüzde bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu.

Dr. Barana baktı:

Öcalan: Halâ kendini sivri uç gibi dayatan tarzlar var mı?

Dr. Baran: Evet Başkanım, bunca çözümlemelere rağmen dayatmalar vardır.

Öcalan: Örneğin ne gibi?

Dr. Baran: Örneğin Selim arkadaş kendini dayatıyor.

Öcalan: Dün sorunu temel esaslarıyla, mücadele ve insanlık esaslarına göre nasıl bir yaklaşım içinde olunması gerektiğini oldukça açık koymuştum; bunu anlamamak, bunun gereklerini yerine getirmemek alçaklıktır ve cezalandırılması gerekir.

Burası dingonun ahırı değildir, herkes gelip 'böyle yaparız' desin.

Sizin bunu bana getirmeniz bile suçtur.

Sizi de onlarla birleştirir atarım.

Ben her gün sorunlarınıza çözüm getirirken siz neler yapıyorsunuz?

Zindan direnişçilerine yakışır tavırlar içinde olmanız gerekirken siz kendinizle oynuyorsunuz.

Biraz saygılı olmayı bilin, saygılı olmayı öğreneceksiniz.

Yoksa nefes aldirtmayız size, kendinize gelin.

Dördü de suçludur, bunları buradan atacağız.

Başka buna bulaşan var mı?

Kim var başka? Size şimdilik söz hakkı yoktur. Başka bu sorunu körükleyen var mı? Tahmininize göre kendini böyle dayatan, alçakça provakatif bir ortamı geliştirmek isteyen var mı?

Ben size şunu söyledim; dünyanın insanlık kitabında olmayan en büyük saygısızlığı yaşadım; tek bir saat iki kelime bile parti ortamına getirmedi.

Nasıl siz bundan bir sonuç çıkarmadınız?

Nasıl biraz saygılı olmayı bilmediniz?

Nasıl rezilce, serserice bir yaklaşımın içinde halâ bulunuyorsunuz?

Sakine oturduğu yerden ayağa kalktı: 'Abdullah arkadaş, çok ciddi konulardır bunlar.'

Öcalan: Git dışarı!

Sakine: Söz hakkı istiyorum

Öcalan: Sahtekârlık yapma!

Sakine: Söz hakkı.

Öcalan: Sahtekârlık yapma, söz hakkı yoktur! Sahtekârları tecrit ediyoruz. Sizi üç-dört gün tecritte alıyoruz!

Bunları Sakine'nin yüzüne karşı söyleyen Öcalan, yönetimde komutan olarak görevli olan **Medya'ya** dönerek: Sen de sahtekârsın!

Niye provakasyonu geliştirdin? Sahtekâr! Niye geliştirdin? Dünkü çözümleme yeterli miydi, değil miydi, anladın mı, anlamadın mı, niye saygısızlık yapıyorsun?

Sakine karşısında dikilerek: Konuşmak istiyorum, tamam ne yapıyorsanız yapın konuşmak istiyorum.

Öcalan: Serseri!

Sakine: Hayır bu şekilde hakaret edilemez. Terbiyesizlik etme

Öcalan: Gidersin bağlı olduklarına izah edersin.

Sakine: Ama Ko...

Öcalan : Defol ortamımızdan!

Sakine: Çok ciddi şey...

Öcalan: Dördünüz de; Selim, Aysel, Sakine, Cahide çıkın!'

(Temmuz Çözümlemeleri, Mahsun Korkmaz Akademisi Yayınları, Abdullah Öcalan, Sayfa 77-78)

Ben olayın mahiyetini bildiğim için, **Sakine ile Öcalan çekişirken** dışarı çıktım.

Ardımdan onlarda geldiler. Bu olay tam olarak böyle oldu.

Şimdi bakalım Sakine kendi kitabında bu olayı nasıl anlatmış:

'Yıllarca dağda kalmış, eyalet pratiklerinde yoldaşa 'ajan'dır diye işkence etme, infaz etme, halka kaçırtıcı, bastırmacı yaklaşımlar sergilenmişti.....

O gün de Mecit Gümüş tekmili vermişti.

O da zindan çıkışlıydı.

Zindanda tecritti.

Sosyal ilişki düzeyi bile yoktu.

İspyonculuk iddiası vardı hakkında.

Akademide kendisini ne kadar çözmüştü?

Ne kadar suçlarını Affettirmişti bilemiyorum ama habire saçmalıyordu:

'Başkanım Selim şey yapıyor.

Medya'ya şey dayatıyor.

Başkanım Sara göz yumuyor, başkanım falan bilmem ne yaptı' gibi şeyler söylüyordu.

Başkan'ı da tahrik ediyordu.

Başkan bu sözler üzerine sinirlenmişti.

Ama O yine durmuyor.

Başkan Selim'i Aysel'i çıkartıyor dersten.

Gerçekten ikisi arasındaki tartışmalar rahatsız edici.

Tutarsız, iki yüzlü davranıyorlar.

Kendilerini zorla gündemleştirmişlerdi.

Ama Aysel de yönetimdeydi. Herkesle konuşma tartışma görevi vardı.

Daha başka şeyler varsa biz bilmiyorduk.

Bu kişi *(itirafçı Mecit Gümüş'ü kast ediyor, S.Ç.)* beni de karıştırmıştı.

Neye göz yummuştum?

Sanki ahlak dışı şeyler olmuşta göz yummuştum!

Öylesine muğlak ve saptırarak anlatıyor ki. Tam bir kafa bulandırıcı, tam bir kışkırtıcı.

Başkan: 'Sara da çıksın' deyince, 'Başkanın konuşmak istiyorum' diyerek ayağa kalktım.

Başkanım neler oluyor anlatmak istiyorum.

Tamam yine çıkayım ama söylenen şeylerin doğru olmadığının bilinmesini istiyorum.

Ne kadar aptalca bir direktmeydi.

Hem de o kadar arkadaş yapısının içinde, hem de başkana karşı.

Oyunların ne olduğu açıktı, Başkan da bunu biliyordu, anlıyordu.

Başkan bizi tanımak netleştirmek istiyordu.

Konuşanların uydurmaları, abartıları, suçlamalarının bir değeri yoktu.

Onlara kafayı takmış, doğrularla yanlışları ayırtırmaya çalışıyorum.

Başkan konuşturmuyor: 'Hayır dinlemeyeceğim' diyor.

Çıkıyorum ama yönetime gidene kadar sesli ağlayarak gidiyorum.

Ardımdan Cahide geliyor, sonra ise Gezgör,' Kafama kurşunu sıkarım, bu sözleri duymaktan daha iyi' diyor.

Başkan onu da çıkarıyor.

Yönetim Dersimli Serhat *(Biz cezaevlerindekiiler tahliye olup Mahsun Korkmaz Akademisine gelmeden önce, Öcalan tarafından tutuklanmış, idam cezasından yargılanmak üzereydi, biz ulaşınca, serbest bırakılmış ve savcı yapılmıştı. 2004*

tarihinde bu kişi PKK den ayrıldı. S.Ç) sandalyeye oturmuş, kollarını yanlara açmış, yaylanıyor, halimize gülüyor.

Ben söylenerek içeri girmişim, 'oyundur, birileri oyun oynuyor' diyorum bağırarak.

Serhat: 'Bırak şu kadınca ağlamayı! Asıl sen rol yapıyorsun. Ağlamakla kendini gizleyeceğini sanıyorsun. Seni iyi biliyoruz. Ağlayarak acındıramazsın, sökmez' diyor.

O an deli gibiyim, gözlerim nasıl açılmış... 'Bu namussuzluktur. Sen yoldaş olamazsın. Çek vur, al silahı çek vur ama o sözleri söyleme' ben mi kendimi sana acındıracağım? Kendimi mi gizliyorum?' dedim....

'Serhat, benim bu konuşmalarımı gidip platformda Başkan'a aktarmıştı:

'Başkanım Sara açıkça bize küfür ediyor, namussuzlar diyor' demişti.

Bu yüzden beni Cahide ' yi, Aysel'i tecrite almışlardı.

Daire içine Alınan Sakine Cansız, Abdullah Öcalan, Cahide Şener

Arkadaşların bir koğuşunu boşaltmışlardı.

Kaldığım üç gün boyunca durmamacasına ağlamıştım.'

(Hep Kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, cilt 3 sayfa 123-124-125)

Burada Sakine'nin yazdıklarını tahlil edersek, ben ile Aysel Örgütten ayrılmışız ya, aleyhimize ne derse ona puan kazandırıyor.

Bunun için '**Gerçekten ikisi arasındaki tartışmalar rahatsız edici. Tutarsız, iki yüzlü davranıyorlar. Kendilerini zorla gündemleştirmişlerdi**' diye yazmış.

Oysa Öcalan, **Aysel dahil**, yönetimde görevli olanlara emir vermiş: '**Bunları itibarsızlaştırın, boyun eğdirin' demişti**. Sakine bunu çok iyi biliyordu. Ama teslim olduktan sonra kabahati bize yüklüyor!.

Öcalan'ın aslında bizi tanımak için bu tiyatroyu düzenlediğini söylüyor!

Mecit Gümüş'e gelince, Öcalan' a bizi ihbar eden, platformda konuşan, Mecit Gümüş değil, Dr. Baran' dı.

Ya Sakine, ya da Sakine' nin kitabını yayınlayanlar, Dr. Baran'ın yerine Mecit Gümüş' ü koymuş...

Sakine' nin dediğini bir anlık doğru var saysak, **Mecit Gümüş, eski bir itirafçı ve** o anda Mahsum Korkmaz yönetiminde komutan, **sen ise** PKK' nin Lice'ye bağlı Fis köyünde yapılan kuruluş kongresine delege olarak katılan, Diyarbakır cezaevi direnişinden dolayı dillere destan bir kahramansın...

Neden İtirafçı Mecit Gümüş burada seni suçlayacak, yargılayacak bir mevkidedir?

Onu kim komutan yaptı?

Neden komutan yaptı?

Sen bir takımda görevsiz bir gerilla adayı olarak kalıyordun, her takımda beşer kişiden ibaret birkaç tim vardı, senin tim komutanın vardı, tim komutanının komutanı, takım komutanıydı, takım komutanının komutanı Mecit Gümüştü.

Sen Diyarbakır cezaevi direnişçisiydin...

Mecit Gümüş Diyarbakır Cezaevi itirafçısıydı....

Burada O, neden senin komutanının, komutanının komutanı olmuştu?

Ve senin deyimle 'Başkan'ı tahrik ediyordu!'

Aslında Platformda Öcalan'ı bize saldırtan, Mecit Gümüş değil, Dr. Baran 'dı.

Mecit Gümüş, neden Dr.Baran'ın yerine konulmuş?

Onu da açıklayayım; Dr. Baran 12 Mart 1994 yılında öldürüldü, Öcalan, önce '**hain**' ardından '**Şehit**' ilan etti. (2)

Dr. Baran orada Öcalan'ın yazdığı senaryoda bir figürandı sadece...

Biz Mahsum Korkmaz Akademisinde tutuklanmadan önce yönetim binasında, Dr. Baran ile tartıştık.

Ama Sakine, burada da Dr. Baran'ı çıkarıyor, yerine Dersim'li Sehat'ı koyuyor.

Büyük bir ihtimalle bu değişikliği Sakine değil, **onun kitabını yayınlatanlar** yapıyor.

Çünkü Sakine kitabını yazıp bitirdiği tarihlerde, Dersim' li Serhat, henüz Qandil' de örgütün içinde görevli idi.

2004 Yılında Nizamettin Taş ve arkadaşları ile birlikte ayrılınca, örgüte göre '**ihametçi**' oldu.

Baran'ın işlediği suçlar(!) ona yüklendi.

Peki farz edelim ki, o sözleri san söyleyen Dersim'li Serhat'tı.

Serhat bir hafta önce Bekaa da idamlıktı.

Sen Akademiye gelince, boynundaki ip çıkarıldı savcı yapıldı(!)

Dünyanın neresinde görülmüş, bir hafta önce idamlık bir tutuklu, bir hafta sonra aynı yerde, kendisini idam etmek isteyen gücün savcısı oluyor?

Böyle bir duruma ne filmlerde nede romanlarda rastlamak mümkün değildir!

Sakine gerçeğin içinde yaşıyor, kurbanlık Serhat'e 'namusuz' diyor, bütün bu oyunları kuran Öcalan'ı habire övüyor!

-18 Şubat 2016 Perşembe-

Notlar:

(2)«Dersim'de Dr Baran intihar etmiş, bu çok kuşkulu bir ölüm, büyük ihtimalle devletle- oradaki Türk askeri birimleriyle anlaşma halindeydi.

Onlar Baran'a dokunmuyorlar, kabileler halinde kendisini büyük arabalarla ziyarete giden halka güvenlik görevlileri bir şey demiyordu, tutuklamıyor da, yerini bilmelerine rağmen O`na yönelik bir operasyon da yok, devletle bağlantısını sağlayan bazı unsurlar da mevcut, yaptıkları açığa çıkacak diye kendini imha etti, dikkat ediniz devletin oradaki bir rütbeli askeride aynı şekilde imha olmuş.

Bura da çok şeyler anlamak gerekir" (*Abdullah Öcalan, Berxwedan gazesi*)

Aradan zaman geçti, **Dersim'liler** Dr. Baran hakkında yapılan açıklamalara inanmadı.

Öcalan, çok bildik bir yöntemle baş vurdu. Dr. Baran'ı şehit ilan ederek olayın üzerini kapattı.

'Ali Boğazında kaldığı örgütün en sıkı korunan sığınağı olan bir mağarada belindeki el bombası birden patladı, Baran hemen öldü, örgüt 'intihar etti' dedi, ailesi de, halkı da, hatta çok sayıda PKK'li de inanmadı, **cesedi hala orada bir yerde, belki de Qopo Hüseyin'in yanbaşınde bir rüzgarlı vadide gömülüdür**, eşi ve yakınları almak ister, yıllardır verilmez, ne bir savcı gider oraya, ne de orada dolaşıp duran PKK'liler kazıp çıkarıp verirler gözü daha yaşlı olan aileye, Öcalan'ın böyle bağırmasıyla yerlerinden fırlayan silahlı gerillalar, adından söz edilen kişilerin kollarından tutarak karga tulumba dışarı çıkardılar.

(<https://www.facebook.com/huseyinaygun62/posts/656586811036930>)

Dersim'li Avukat, Hüseyin Aygün)

'Bize çok bağlı olduğumu hep beyan ederdi, hep diyormuş ki „önderliğe laik olamadım, gidersem bu pratikle nasıl önderliğin huzuruna çıkarım, beklentilere cevap veremedim" **Bunun vicdan azabından ve korkusundan kendini imha etmişe benziyor** "Tüm yetmezliğine rağmen partinin şehidi olarak kabul ediyoruz."

(Berxwedan Gazetesi, Abdullah Öcalan)

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir- 11-

Sakine, Cahide ve Aysel dersten dışarı atılıp tutuklanınca, Öcalan Gerilla adaylarına aleyhimizde konuşmaya devam ediyor.

Her şeyden habersiz gençlere; bizim kadın sorunundan dolayı sorun çıkardığımızı, buranın kutsal mekanlar olduğunu, binlerce Kürt gencinin kahramanca gidip şehit düştüğünü, bizim ise parti ortamını bulandırmak, savaşı boşa çıkarmak istediğimizi anlatıyordu.

O'nun en büyük yardımcısı da Akademi yönetiminde komutan olarak görevlendirdiği **Diyarbakır cezaevi itirafçısı Mecit Gümüş'tü**.

Bir hain ile bir itirafçı el ele vermiş, tutuklu olan bizler aleyhinde habire konuşuyorlardı:

Abdullah Öcalan: 'Alçaklık bu, 'hoş geldin' dememiş, var mı sizin de böyle sorunlarınız?

Kemalizm pisliğine iliklerine kadar batmışlar, utanmadan, sıkılmadan pisliği halen burada da sürdürmek istiyorlar.

Neymiş de, 'iyi karşılanmamışlar', burada!

Dünyanın en görkemli karşılaşmasını yapıyoruz, mucizevi bir yaklaşım geliştiriyoruz, halen halkası eksikmiş!

Evet, zindan direnişçisi arkadaşlar, nasıl oluyor, bu durumlar aranızda gelişmiş, sizin şeref ve onurunuzla bu kadar oynamaya nasıl müsaade etmişsiniz, bizde yiğitlik bu kadar mı düştü?

Halka istiyor, halka sorunu hal edilmemiş!

Biz günde on şehidin anısını yükseltmeye çalışırken, halka eksikmiş, karşılama iyi olmamış, kucaklaşmamış, tatmin olduğu şeye bak!.....

İtirafçı Mecit Gümüş: Başkanım bence Diyarbakır pratiğini açmak lazım.

Özellikle böyle bir platformda açmak lazım.

Bazılarının dört kişi ile nişan yapması, bunların durumunun tehlikeli oluşu söz konusudur.

Hatta, devletle, polisle işbirliği içinde geliştirilen ilişkiler vardır.

Öcalan: Kim bunlar?

Mecit Gümüş: Bunlardan iki tanesi Diyarbakır' ılı, iki tanesi Bismil' li, bir tanesi de Dersim' lidir. Açık görüşlerde, bence o genç kızların gelmesi, kesinlikle devlet bilinçli olarak müsaade etmektedir ve bu yönlü pratiği açmak lazım. Bence orada açık görüşlerde, her birimizin bir seveni vardır, diyorum. **Bu Şener de de olmuştur**. Bence Diyarbakır cezaevinde kalan arkadaşlar bunu açmalıdır.

Öcalan: Şimdi sevgi ayrı, Özel savaş ayrı.

İtirafçı Mecit Gümüş: Başkanım, özel savaş temelinde bir sevgi geliştirilerek arkadaşları bağlama durumu var. Örnek verebilir miyim başkanım...

Öcalan: 'PKK içinde bize, 'sevgi' öğretecekler. Bu konuda arkasında her türlü insanlık dışı bir pislik, kölelik, düşkünlük olanlar kendilerini maymunlaştırarak, bu tutumu bize dayatıyorlar.....

Militanlar için söylüyorum, ister geçmişte, ister şu anda toplumdaki evlilikler nedir?

Çok iyi görüyorsunuz ki, evlilik, özel savaşın bir konusudur.

Eskiden kölelere evlilik yasaktı.

Köleleri hayvani olarak idare etmek için, böyle bir muameleye tabi tutuyorlar.

Biz, bunu kanıtladık; Kürdistan'da nasıl ki Roma çağında, bütün kölelik çağında, kölelerin evlilikleri yok idiye, bizde ondan kötü bir durum yaşıyor, bunu kanıtlıyorum; evlilik adı altındaki ilişki hayvanileşme faaliyetidir.'

(Temmuz Çözümlemeleri, Adullah Öcalan. Mahsun Korkmaz Akademisi yayınları, Sf. 79-80- 81-82)

Öcalan ile Mecit Gümüş beş yüz kişiye karşı bu hakaretleri bize yaparken ve bu yalanları söylerken, Sakine, Aysel ve Cahide'yi bir koğuşa hapis etmişlerdi, **birbirleri ile konuşmalarını da yasaklamışlardı.**

Bu üç kadın, 1980 lerden sonra Diyarbakır zindanında birlikte aynı koğuşta kalmışlardı.

Oranın Tanrısı, İç güvenlik amiri **Esat Oktay Yıldırım**, bu üç kadının kendi aralarında konuşmalarını yasaklamış, ama başaramamıştı.

Burada, yani Bekaa vadisinde, Öcalan bu üç kadının birbiriyle konuşmalarını yasaklamıştı.

Altı yıl kadar cezaevinin aynı koğuşunda kalan bu üç kadın, Bekaa'da üç gün aynı koğuşta hapis edilmelerine rağmen birbirleri ile tek bir kelime olsun konuşmamışlardı.

Çünkü aralarındaki güven, arkadaşlık, sevgi bağları zehirlenmişti.

Ellerine kalem kağıt verilmiş, rapor yazın denilmişti.

Sakine Cansız, o anları kitabında şöyle anlatmıştı:

'Dr. Baran bunun üzerine gelip benimle konuşmak durumunda kaldı. Ayrı bir rapor istendi sonra, onu da yazıyorum. Daha çok önderliğe bakışımı, nasıl değerlendirdiğimi soruyorlardı. **En çok bu zoruma gidiyordu. Bunlar inanmıyorlar mı bana?** Önderliğe yaklaşımlarımdan bunlar neyi kast ediyordu? Benim bu devrime, bu davaya neden girdiğimi, neden yürüdüğümü bilmiyorlar mı?

Benim için önderlik devrimin kendisiydi, davamın, kavgamın kendisiydi. Nasıl böyle ayırıp soruyorlardı. Tartışıyorum. 'Bana bu tür şeyleri sormayın, saçma geliyor' diyorum, ben öyle dedikçe arkadaşlar daha da neden arıyorlar.

Anlatıyorum. 'Beni anlamıyorsunuz, beni tanı mıyorsunuz, benim nasıl ayakta kaldığımı bilmiyorsunuz, bilseniz bunları bana sormazsınız,' diyorum. Tanrıya bağlı olan, ona inanan birine, 'tanrı var mı, yok mu?' diye sormaya benziyordu bu. Günaha giriyorlardı bana göre. Onlar benim ne kadar bağlı olduğumu ölçüyorlardı, ben de onların ne kadar günaha girdiklerini haykırıyordum. **Hey Tanrım bu günleri de mi görecektim?**

(Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, cilt 3, sayfa 125)

Tutuklanarak soruşturmaya alınan **Sakine**, Öcalan'ı Tanrı mertebesine yüceltiyor, bir kulun Tanrı'ya bağlı olduğu kadar Öcalan' a bağlı olduğunu söylüyor soruşturmacısına, ama daha tam değil, bakın ben bunu diyorum, daha fazla üzerime gelmeyin yoksa harakiri **(3)** yaparım demekten geri kalmıyor:

"İşte 'harakiri' yapmayı o zaman düşündüm. Belki teknik olarak harakiri nasıl olacak, nasıl yaparım diye düşünmedim ama harakiri yapıran şeyler nelerdi, onun gerçekleşmesi ne anlama geliyordu, onun düşünce, duygu yönü bende öyle bir noktaya gelmişti ki; 'kesin yapacağım' diyordum. **Hatta önderliğe yazdığım bir raporda gelişmeleri anlatıp, eleştirilerimi yazmıştım ve ardından 'geriye harakiri kalıyor' demiştim.'**

(Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Cilt 3, sayfa 75)

Sakine ve iki arkadaşı ifadelerini/ itiraflarını **(raporlarını)** yazıp soruşturmacıları aracılığıyla **Öcalan'a gönderiyorlardı.** Öcalan, bu ifadelerini/ itirafları (raporları) okuyup Mahsun Korkmaz akademisinde bulunan gerilla adaylarına konuşuyordu:

'Evet 'ben intihar ederim' diyor. **Bu alçaklar böyle bir duruma geldiklerinde bilin ki, en büyük düşmanlığı yapmışlardır**,suçüstü yakalandıkları için intihar ediyorlar.....

Yani 'ya parti benim dediğime girer, ya da kendimi patlatırım.' Bu şuna benziyor. Siz, arkadaşlar nasıl ki faşizmin dehşetine karşı zindanda direndiniz, onlarda partiye karşı ölümüne direniyorlar....

O zaman bunlardan şüphe etmek gerekir, partiye karşı bu lafı ağzına alan, tehlikeli bir dayatmada bulunuyor. Bu bir tehdittir, şantajdır. Aynı zamanda karşı devrimci bir sınıra gelip nasıl dayandığını gösterir. Ben bunların çoğunu gördüm'

(Temmuz Çözümleri 1991, Abdullah Öcalan, Mahsun Korkmaz Akademisi yayınları, sayfa112)

(3) Harakiri, Seppuku ("**karnı yarmak**") iç organların dışarı çıkmasını sağlayan bir tür Japon intihar ritüelidir. Samuraylar seppuku kelimesini kullanırken, sıradan Japon'lar harakiri kelimesini kullanır. Günümüzde harakiri daha yaygın olarak bilinmektedir. Çünkü harakiri kelimesi Japoncada "karın deşmek" anlamına geldiği için argo olarak kabul edilir.

Kişi Harakiri yapmadan önce banyo yapar, beyaz giyinir ve en sevdiği yemeğini yer, hazır olduğu zaman, bıçağı karnına saplar karnını haç şeklinde (+) keser, iç organlarını dışarı çıkarır, mümkünse toprağa koyar, ve orada ölüverir

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 12-

Bekaa vadisinde Öcalan'ın talimatı ile üç gün tutuklu kalan üç kadın, kendilerini aşağılayan, Öcalan'ı yücelten raporlarını yazınca, serbest bırakıldılar.

Öcalan, Selim, Sakine, Cahide Ve Mustafa Gezgör'ü açıkça hedef almıştı, Cezaevinden tahliye olup Bekaa'ya ulaşan diğer direnişçilere böylece göz dağı veriyordu.

Mustafa Gezgör'ün Mahsun Korkmaz akademisindeki adı Zamani idi.

Sakine, Selim, Aysel ve Cahide' nin dersten atılıp tutuklanmalarına tepki koyunca; **Öcalan üzerine şöyle bağırıyordu:**

'Öcalan: Şimdi ukalalığa gerek yoktur.

Sen buraya geldin terbiyeli olacaksın.

Buranın nizamı vardır.

Biz her şeye hakimiz.

Öyle senin koyduğun gibi de değildir.

Beş adam bile bütün zindanın hesabını sorabilir, sorar da.

Kendini burada böyle koyma da olmaz, bu normal değildir.

Buraya hoş geldin denilmiştir.

Ukalılığı bırak, sana dayatılan sadece terbiyeli yaklaşmandır.

Bu kaidenin gereklerini yerine getireceksin.

Küstahlığa burada özgürlük yoktur.

Geldin, bir gün, iki gün, üç gün misafirsin, ondan sonra dilini, yüreğini düzelterek, bir gün bataklık, iki gün bataklık, üç gün bataklık, fazlası haramdır, terbiyeli olacaksın.

Lamı cimi olmaz.

Bebeklikte ısrar edeni, yüzü gözü tırnaklayanı tokatlarlar. Burası Dingonun ahırı değildir'

(Temmuz Çözümlemeleri, 1991, Mahsum Korkmaz yayınları, sayfa 115-116)

21 Şubat 2016)

Serbest kalan Sakine kitabında Öcalan beni çağırdı ve 'sus' dedi, diyor:

'Önderlik bir görüşmesinde beni çok iyi anlatmıştı.

Kollarını her iki tarafa açarak 'sen aha böyle göğsünü açıyorsun, beni vurun' diyorsun.

Herkes oklarını vuruyor, kan revan içinde kalıyorsun, sonra da elini gözlerine götürüp ovuşturarak, 'bu yoldaşlar neden bana böyle yaptı' deyip ağlıyorsun.

Olmaz!

Bak ben de çok zor süreçler yaşadım, belki ağladığım da oldu, ama gizli ağladım, hiç kimseye göstermedim.

Duygularımı kendimde tutmasını bildim.

Siyaset duygu muygu dinlemiyor, akıllı olacaksın!

Her şeyi orta yere dökme, sonra da' neden böyle oldu, neden falan şunu dedi.

Bu akıllı bir siyasetçinin tarzı değil' dedi.

(Hep Kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, 3. Cilt, sayfa 80)

Yani Sakine' nin anlayışına göre sarf ettiği her söze karşı yoldaşlarının kendisini ok yağmuruna tutmasının nedeni konuştuğundan dolayıdır. **'Akıllı olan susar', önderliğin dostça uyarısı bu imiş!**

Sakine susmak ister ama, Öcalan bununla yetinmiyor, Sakine' yi tam olarak susturmak için eline bir koz geçmiş, onu kullanıyor.

Olay şu:

Sakine Cansız 1990 lar da Çanakkale cezaevinden tahliye olunca, bir ara **Diyarbakır'a gitmiş**, tanıdığımız bir avukatın evinde misafir olarak kalırken, bir gün kendisi, **Avukat, avukatın eşi ile birlikte adliye sarayına uğramışlar**, burada Sakine Diyarbakır cezaevi savcısıyla karşılaşmış, **Savcı Sakine'yi görünce**, hal hatır sormuş, hatta Sakine' yi avukatla birlikte yemeğe davet etmiş.

Sakine'de savcıdan Diyarbakır cezaevi tünelinin kimler tarafından ihbar edildiğini öğrenmek istiyormuş.

Bu bilgiyi alan Öcalan, Sakine' yi kuşkulu biri gibi göstermek için beş yüz kişinin bulunduğu bir platformda konuyu açtı.

'Senin hakkında bana not geldi, sen Diyarbakır cezaevi savcısıyla görüşmüşsün, ne görüştün savcıyla?

Bir PKK militanı savcıyla görüşe bilir mi?

Düşman savcısıdır, bir PKK militanı ancak onu alnından vurmak için görüşür' dedi.

Öcalan'ın söylediği bu sözler o platformda kayıt ediliyor, bir gün sonra yazıya dökülüyor ve örgütün bulunduğu bütün bölgelere yollanıp ders olarak okutuluyordu.

Sakine orada kendisini savunamadı, beş yıl sonra tecritli ve denetim altında iken yazdığı kitapta ancak kendisini suçlayarak konuyu anlatabilmiş:

'Başkan, 'güvenden söz ediyorsun.

Hayır kimse subjektif yönünün olduğunu söylemiyor.

Ama bak, söyleyeyim, söylemekte bir sakınca görmüyorum bir arkadaş not yazmış, sıkı sıkıya tembihlemiş gelen birini.

'Sakine'den şüpheleniyoruz.

Savcı ile görüşürken gördüm' diyor.

Bunu bildirmeyi görev sayıyor.

Benim için sorun değil, sen kendinde ilk eve geldiğinde anlattın.

Evet, çok safça hem de.

Tüneli söyleyenin adını söylüyor.

Devletin Savcısına inanmış.

Şimdi bir PKK li gidip devletin savcısıyla oturmaz.

Hem de bilmem lokanta da parkta olmaz.

Bu devletle oturmak değil mi?’

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız,3. Cilt sayfa 65)

Tarih babanın ironisine bakın ki; Sakine’ nin bir Cezaevi savcısıyla birlikte ayaküstü görüşmesinden dolayı yargılayan, suçlu duruma düşüren ve de susturan **Öcalan’ın kendisi**, sekiz yıl sonra kendi ayakları ile Kenya' dan uçağa binerek Türkiye’ye döndü **ve bir Türk savcıya şu itiraflarda bulundu:**

'Öcalan, DGM Başsavcısına Mektup Yazdı: **"Kendi Kendimi Sorguladım"**

'Kendi kendimi sorguladım'

"Önce kendi durumumu ele alayım.

Ben sorgulanırken kendi kendimi de sorguladım.

Benim sağ-sol çatışması içerisinde klasik bir solcu olarak kabul edilmem ya da klasik Kürtçü olarak kabul edilmem doğru değildir.

Mustafa Kemal Atatürk Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduktan sonra Doğu'da isyanlar olduğu gibi, Batı'da da isyanlar olmuştur.

Ben 1940'lı yıllara kadar devam eden bu isyanları uzun uzun düşündüm, isyanları Kürtçü bir isyan olarak görmek yanlıştır.

Cumhuriyet henüz yeni kurulmuştur, isyanı başlatanlar henüz Cumhuriyet'e alışmış değillerdi.

Yıkılan eski rejimi arıyorlardı.

Bu isyanlar yeni kundan Cumhuriyet'e tepki olarak başlatılmıştır, isyanların bastırılmasında belki aşın şiddete başvurulmuştur. Ama bu kesinlikle Kürtleri ezmek için uygulanan bir şiddet olarak algılanmamalıdır.

Alınan tedbirler, Cumhuriyeti korumaya yöneliktir.

Bu şekilde algılanmalıdır.

Bu Türkiye'nin batısında da geçerlidir.

1940'h yıllardan 1970'li yıllara geldiğimizde Türkiye'de sağ-sol çatışması başlamıştır. Marksizm ve Kürtçülük hareketleri başlamıştır. Ben de kendimi Ankara'da bunların ortasında buldum Yoksul bir aileye mensup bir kişi olarak bu harekete katıldım.

Program hayaliymiş

Bildiğiniz gibi PKK'nın da kurucusu benim. PKK'nın kurulurken programını da yaptık.

O zaman Kürtlerin bağımsız bir Kürdistan kavramı da vardı.

Marksist temele dayalı yeni sistem getirecektik.

Ancak değişen olaylar ve zaman bize bu programın hayali olduğunu gösterdi. PKK kurulduktan sonra şiddete başvuruldu. Ama zaman içerisinde de PKK'nın bu şiddetinden rahatsız oldum.

1993'ten sonra bütün abamı PKK'yı şiddet unsurundan arındırıp siyasi kanal içerisine sokmayı amaçladım. Turgut Özal'ın çağırısı da bu konuda, yani PKK'yı siyasi kanala sokma konusunda bizi etkiledi.

'Özal'dan haber bekliyorduk'

Özal, Talabani'yi bu ateşkes konusunda görüşmek üzere bana gönderdi. Özal'ın ömrü bu konuyu sonuçlandırmaya yetmedi. Kendisiyle ateşkes ve ateşkesteki sonraki süreçle ilgili görüşmelerimiz olacaktı.

Hatta öldüğü günlerde biz Özal'dan temsilcilik düzeyinde görüşme bekliyorduk.

Ne devlet, ne federasyon, ne otonomi

Ben uzun örgüt hayatımda Kürtlerin özgürlüklerini Türkiye içerisinde bulduklarını gördüm. Bana göre Kürtlerin derdi ayrı bir devlet kurmak olamaz. Federasyon ve otonomi bir çözüm değildir. Federasyon ve otonomiden daha ileri bir çözüm demokratik sistemin kendisidir.

'Kürtler devletin asli unsurlarıdır'

Türkiye'de mevcut sistemde Kürtlerin siyasal hakları vardır. 1990'lardan sonra Kürtlerle ilgili kültürel haklar da geliştirilmiştir. Bu halen de yürürlüktedir. Kürtçe gazete çıkarılmakta, Kürt Enstitüsü kuruldu, Kürtlerin oy verdiği bir parti, kültür dernekleri vardır. Bütün bu olanlar Türkiye'de, Kürtlerin özgür ifade hakkının geliştiğinin göstergesidir.

Bununla şunu ispatlamak istedim:

Türkiye'de Kürt meselesi demokratik sistem içerisinde Kürtlerin ifade özgürlüğüne kavuşarak olumlu yönde gelişmiştir. Bütün Türkiye'de demokrasi geliştikçe, elbette Kürtler de yararlanacaktır. Esasında daha Cumhuriyet kurulmadan ve kurulduktan sonra da Kürtler, devletin asli unsurlarıdır.

'Vardığım sonuç'

Benim programlarımın başlangıçta hayali olduğunu anladım. PKK programının politik ve siyasi değeri olmadığını, kavram olarak Kürdistan ibaresini kullandım. Coğrafi olarak ele aldım.

Kürt devleti kurmanın mümkün olamayacağı ilmen de sabittir. Gerekli de değildir.

Mevcut Türkiye Cumhuriyeti Devleti içerisinde demokratik ortamda her şeyin gerçekleşmesi mümkündür. Ben bu sonuca vardım. Ancak bu düşüncelerimi yeterince kamuoyuna yansıtmaya imkânı olamadı. Televizyonlarda yer alan konuşmalarımda da özgürlüğün ancak Türkiye içinde olacağı mesajını verdim.

ABD-İngiltere oyunu

Washington'da **17 eylül 1998** tarihinde Talabani ile Barzani arasında imzalanan anlaşmadan da bahsetmek islerim. **Ben aslında Talabani ve Barzani'yle çatıştım.**

Barzani ile Talabani arasındaki anlaşmalar ve ondan sonraki süreciyle **ilgili planlar İngiltere'de hazırlandı, uygulama Amerika tarafından yapıldı. Yani otonom bir Kürt devletinin kurulmasında ABD ve İngiltere ortak hareket etti.** Daha istiklal Savaşı'nın bitiminde Şeyh Said isyanı çıkarıldığında İngiltere ağırlığını koydu.

'Musul ve Kerkük'ü bana bırakırsan ben seni desteklerim' dedi. Türkiye için çok önemli olmasına rağmen Türkiye, gücünün zayıflığı yüzünden Musul ve Kerkük'ü bırakmak zorunda kaldı. Bugün İngiltere ve ABD geçmişte oynadıkları oyunu tekrarlamaktadırlar.

'Ben kurbanım'

Hem Irak'ı Barzani ve Talabani'yle kontrol altına almak, hem de gelişme potansiyeli yüksek olan Türkiye'nin önünü kesmek için bu oyunu oynamışlardır. Oynanan oyunda bana da kurban olarak yer verdiler.

Barzani ve Talabani'yi öne çıkardılar. Türkiye'ye 'Senin istediğin Apo'dur. Al sana Abdullah Öcalan' dediler. ABD ile İngiltere'nin, otonom bir Kürt devleti kurulmasında, Talabani ve Barzani'yi bize tercih etmeleri normaldir. Çünkü İngiltere ve ABD'nin otonomi anlayışı farklıdır.

'Kani Yılmaz'ı lider yapacaklardı'

"Geçen ifademde de belirtmiştim.

Kani Yılmaz 1994'te İngiltere'de tutuklandı.

Tutuklanmasını gerektirecek, İngiltere'de işlenmiş bir suçu yoktu. İngiliz Hükümeti onu tutuklama adı altında korumaya aldı. Amaçları Kani Yılmaz'ı ileride benim yerime PKK'ya lider yapmaktı. Bu liderlik benim yerime olmasa bile Avrupa kitlesi içindi.

Üç yıl İngiltere'de kaldıktan sonra Almanya'ya iade edildi ve serbest bırakıldı. Arkasından da sığınma hakkı verildi. Aynı konu, Moskova temsilcimiz Numan Uçar için de geçerlidir. Aynı siyasi sığınma hakkı, Numan Uçar'a da verilmiştir. Şimdi ben Avrupa'ya siyasi faaliyette bulunmak için çıktım. Ancak hiçbir Avrupa ülkesi bana siyasi sığınma hakkı vermedi.

'Kenya'ya kaçırıldığımı anladım'

Yunanistan tarafından Kenya'ya davet edildim.

Aslında sonradan, Kenya'ya davet edilmediğimi, kaçırıldığımı anladım. Sonradan öğrendim ki, beni Yunanistan'a davet eden ve Kenya'ya davet eden şahısların aile güçleri, zenginlikleri, tamamen İngiltere'ymiş. Bunların bütün siyasi itibarları, İngiltere'de sağlanmış.

Aslında Kenya'ya götürülmem bana karşı, önceden hazırlanmış bir komploydu. Kesinlikle beni öldürmeyi düşünüyorlardı. Belki ileride tarih bunu aydınlayacaktır. Beni Türkiye'ye teslim etmeyi planlamışlardı. Bu da benim için mutlak ölümdü.

'Öldürülürsem karışıklık çıkar'

Burada dikkat edilmesi gereken husus şudur. **Hiç de azımsanmayacak bir Kürt nüfusu bana duygusal olarak bağlıdır.** Benim Türkiye tarafından öldürülmem

gerçekten, içte karışıklıklar yaratabilir. Benim öldüğüm, Atina'da yayımlanınca Türkiye'de hoş olmayan gelişmeler oldu. Aynı olaylar İran'da da yaşandı.

Yirmiye yakın insan öldü. Yani Yunanistan'ın ve onunla ilişkili komploda yer alanların, beni Türkiye'ye teslim etmekle asıl hedefledikleri yüz yıllık Kürt-Türk düşmanlığının temellerini atmaktır. Ve bütün Kürt kitlesini Türkiye'ye karşı şartlandırmaktır. Benim en büyük emelim bu Kürt-Türk düşmanlığına engel olmaktır.

Tersine bütün Kürt kesimine güvenlik ve esenlik getirecek olayın Türkiye'deki demokratik sistem içerisinde yer almak olacaktır. Bana şans verilmesini istiyorum.

'PKK'yı yasal çerçeveye çekerim'

1993'ten beri PKK'yı şiddet kullanan örgüt olmaktan çıkarıp, siyasi alanda faaliyet gösteren bir örgüt haline getirmek için çaba sarf ettim. Bunun bende kanıtları vardır. PKK küçümsenecek bir örgüt değildir.

Şimdi ben yakalandıktan sonra onlarca devlet PKK'ya sahip çıkmak istemektedir. Her biri PKK'yı kendi çıkarına kullanmak istemektedir. Yukarıda söylediğim Kani Yılmaz bir tane değildir. Benim PKK üzerinde otoritem vardır.

Ayrıca halk da beni çok tutmaktadır. Bana imkân verilirse PKK'yı demokratik sisteme uyarlamak çabalarını geliştiririm. PKK'yı yasal çerçeveye çekerim.

Devlet imkân verirse, silahlı çatışmaları sona erdiririm. Hatta dağdaki elemanları yasal çizgiye çekerim. Bu da devletin yasal imkân tanınmasıyla olur.

'Kendim için istemiyorum'

Dağdakiler zor koşullar altındadır.

Cezaevlerinde yirmi yıldır yatan 10 000'e yakın PKK'lı kişi var. Bütün bunlar iç barışı sağlar. Yıllardır devam eden kanı durdurur.

Ben bunu kendim için istemiyorum. Uzun bir tarihi olan çatışmaları durdurup, barış dönemine girmek istiyorum.

Beni örgütünü tasfiye eden biri olarak değil, ülkesi ve halkı için en doğrusunu yapan biri olarak görün. Ben yakalandığımda, Yunanistan'ın yaydığı öldürüldüğünle dair bir haber istenmeyen olaylara neden oldu.

Ben bu olayların gelişmesini önlemek istiyorum.

Bu konuda örgütümü ikna ederim ve ben bu güce sahibim.

'Özgürlük mü? İşte Türkiye, demokratik sistemi içerisinde aranan her türlü özgürlük var. Vatan mı?

İşte Türkiye vatanımız derim. Türkiye bizim tarihi ortak vatanımızdır.

Bu ortak vatanın bölünmesini istemem. Ulus olarak da Kürtler, Türk ulusal bütünlüğü içerisinde. Ancak, ayrı kültür ve dili olan bir unsurdur.

Tüm talimatları ben vermedim

Esasında PKK'nın bütün şiddet eylemlerinden sorumlu olmakla beraber, bu eylemlerin çok büyük bir kısmının talimatını da ben vermiş değilim, hatta şiddete karşı da durdum; birçok eylem, alan komutanları talimatıyla olmuştur.

Mesela dikkat edilirse sivillere yönelik eylemlerde azalma olmuştur.

Bu azalma, yani sivillere yönelik azalma benim uzun uğraşlarım sonucu olmuştur. Ben 1996'dan beri de, sürekli tek taraflı ateşkes sağlamaya uğraşıyorum, en son 1 eylül 1998 tarihinde ateşkes ilan ettim.

'Ne okul yaktırdım, ne öğretmen öldürttüm'

Bugüne kadar okul yakmalar, öğretmen öldürmeler gibi ağır olaylar örgüt adına gerçekleştirilmiştir. Örgüt başı olarak sorumluluk bana çıkartılmaktadır, bunun farkındayım.

Ancak ben örgütün başı olarak bunları her zaman önlemek istedim.

Sorumluları belirleyip, kendilerini etkisiz hale getirme yollarını aradım.

Özellikle son iki üç yıl içerisinde, sivil kesime karşı işlenen benzer şiddet olayları azalmıştır.

Olanlar da yabancı ülkelerin kışkırtmaları sonucu meydana gelmiştir.

Belirtmek istediğim, istanbul'da meydana gelen son yakma olayının dış kaynaklı olduğunu öğrendim.

Benzer olayların meydana gelmemesi için de kınadığımı, bu yolla örgüte mesaj verip önleme yollarına başvurduğumu belirtmek istiyorum.

Örgüt lideri olarak sorumluluğumun farkındayım. Ama büyük bir kısmıyla doğrudan doğruya ilgim olmadığını, inisiyatifini dışında geliştiğini söyleyebilirim.

Bundan sonra meydana gelen ölüm olaylarına bir kişinin dahi ilave edilmesini istemiyorum. Bu konuda imkân tanındığında her türlü yardımda bulunmayı vaat ediyorum.

'Türk bayrağını öptüm'

<https://www.analizmerkezi.com/haber/25666/ocalan-turk-bayragini-optu-ve-bu-oyunu-bitirelim-dedi>

Benim bugüne kadar Atatürk'e karşı.

Türk ulusu ve bayrağı aleyhine bir sözüm olmamıştır. Söylediklerim de eleştiri mahiyetindedir. **Atatürk'ü küçük düşürücü sözlerim de yoktur.**

Atatürk'ün önderlik hususlarını takdir ettim. Bugüne kadar da kendime rehber olarak kabul edip uygulamaya çalıştım.

HADEP genel kurul toplantısında Türk bayrağının indirilmesini ilk kınayanlardan biri de benim.

Bu konuda MED-TV'de konuşmalarım çıkmıştır. Yakalandığımda da Türk bayrağına karşı saygımı öperek gösterdim. Bu konuda suçlamaları kabul edemem.

'Ermeniler beni beğenmedi'

Benim Ermeniler ve Ermeni terör örgütleriyle önemli bir ilişkim olmamıştır.

Başlangıçta geliştirilmek istenen ilişkiler benim kendileri yönünden uygun bir kişi olmadığım, kendi kapalı görüşlerini benimseyecek bir kişiliğim olmadığı için benimle ilişkiyi sürdürmediler.

Coğrafi yönden İç Anadolu'ya kadar uzanan ideallerini benim benimsemem de mümkün değildi. Benim böyle bir sorunum olmadı, olamazdı da.

'Ben katkıya hazırım.

Ayrıca şunları ilave etmek istiyorum.

Yukarıda açıklamaya çalıştığım hususlar benim samimi duygularımdır.

Amacım ülkemizi ve devletimizi daha da güçlendirmek ve yardımcı olmaktır. Kişisel hiçbir beklentim yoktur. İmkânlar tanındığında gerekli bilgiyi verip, örgütü yasal çizgiye çekmeye hazırım.

Bu konuda devletimizin de üzerine düşeni yapması gerekir. Devletin üzerine düşen, iç barışı sağlayabilmek için gerekli olan yasal düzenlemeler yapmaktır.

Bunların başında af yasası, dağda ve cezaevinde olanlar için onların topluma karışmalarını sağlayacak bir af yasası gelir.

Ben bu konuda üzerime düşen her türlü katkıda bulunmaya hazırım. Bize bağlı halkını ve örgülümü demokratik devletin, (ilkemizin hizmetine uyumlu hale getirme imkân ve gücüne sahip olduğumu söylüyorum; tüm gücümle bu yönde çaba harcamaya hazırım.

Şimdilik söyleyeceklerim bundan ibarettir. Gerektiğinde düşüncelerimi yazılı olarak da Başsavcılığınıza ve mahkemenize sunacağım."

Kaynak: <http://www.turktores.com/viewtopic.php?f=143&t=7814>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 13-

Öcalan'ın talimatıyla kurulan soruşturma komisyonunun başkanlığına **Dersim'li Serhat**, (Bekaa vadisinde idamlıkken, savcılığa atanmıştı) **ve yardımcılığına**

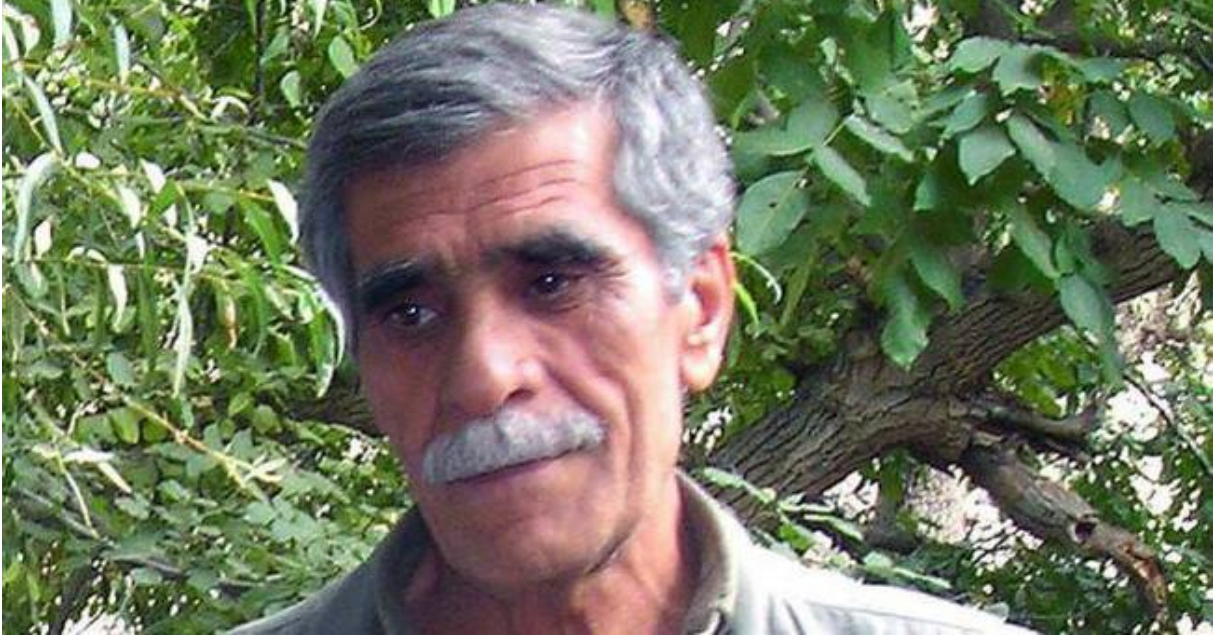
Diyarbakır Cezaevi itirafçısı Mecit Gümüş getirilmişti.

Hıdır Yalçın

Bu ikisi, biz Diyarbakır zindanında direnenleri yargılayacaklar ve susturacaklardı.

Ben (Selim Çürükkaya) bir takım da gözetim altında tutulurken, yanındaki Korumaları ile İtirafçı / komutan **Mecit Gümüş** geldi.

Mecit Gümüş

Elinde bir kağıt vardı:

'Selim arkadaş, bu sorulara cevap ver, inceleyeceğiz, konferansa katılıp katılmayacağına karar vereceğiz' diyor.

İtirafçı Mecit Gümüş'ün uzattığı kağıdı alıyorum.

Hatırlayabildiğim kadarıyla kağıtta sorulan sorular şunlardı:

1. Önderliğe neden karşısın?
2. Parti disiplinine, yaşam tarzına neden karşısın?
3. Partiyeye karşı gelişen provakasyonlara karşı neden tavır almıyorsun?
4. Cezaevi konferansına katılmak, konferans disiplinine uymak istiyormusun?

(Apo'nun Ayetleri, Doz yayınları, 3. Baskı, sayfa 159)

Bu sorulara verdiğim cevaplardan sonra 'Zindan konferansı' Bekaa vadisinde 14 Temmuz 1991 günü başlayacaktı.

Biz Diyarbakır zindanında yıllarca kalıp tahliye olduktan sonra, Bekaa vadisine ulaşabilenlerin başına, Diyarbakır cezaevini bilmeyen, Öcalan'ın Mata Hari'si Meral Kızdır getirildi.

Altmış gün boyunca Öcalan konuştu, bu konuşmaları:

1. Temmuz çözümlmeleri (1991)
2. Ağustos çözümlmeleri (1991)
3. PKK Zindan Direniş Konferansı konuşmaları adlı kitaplarda toplandı.

Mehmet Şener hakkında yazılan, benim okuduktan sonra '**hepsi yalan**' diyerek alıp fırlattığım, **Sakine Cansız'ın 'tek bir kelimesine bile katılmıyorum'** dediği broşürün geniş haliydi. Öcalan'ın bu üç kitapta anlattıkları.

Birkaç Örnek verirsem:

'Bu konuda şunu söyledim:

İçerdekiler için elde edilen haklar, dışarıdaki halkın haklarından fazladır.

Halk yarı yarıya açtır, kitap gazete okuyamıyor.

Büyük işsizler ordusu vardır.

Fakat zindandaki yapı, bunun çok üstünde bir yaşam düzeyine sahiptir.

Okuma ve inceleme düzeyini tutturmuştur.

O zaman dışarı çıkmayı istemeyin.

Uğruna savaştığınız taleplerin en önemlilerini ancak içerde elde edebilirsiniz, dedim.'

(PKK Zindan Direniş Konferansı Konuşmaları, Abdullah Öcalan, Weşanen Serxwebun yayınları, 1. Baskı, sayfa 137)

Abdullah Öcalan'a göre, biz cezaevinde kalanlar, direnmemeliydik, gazete okuma hakkını, kitap okuma, inceleme hakkını elde etmemeliydik!

(Aslında benim devletime karşı neden direndiniz? Diyordu da, biz daha bu safhayı o zaman anlayamamıştık)

Bu bilince varamadığımızdan en naif yorumumuz şuydu:

Neden direnmemeliydik?

Çünkü halk gazete ve kitap okuyamıyor, bizde okumamalıydık.

Aslında Öcalan, bize şunu demek istiyordu:

Neden okudunuz?

Felsefeyi, edebiyatı, neden öğrendiniz?

Eski Mezopotamya uygarlığını, Mısır, Yunan ve Roma uygarlıklarını niye incelediniz?

Buda'yı, Konfüçyus'u niye tanıdınız? Bütün dinleri, peygamberler tarihini, Hz. İbrahim ile Nemrut'u, Firavun ile Musayı, Muhammed ile ebu Cehil'i, İsa ile Roma'yı, Zerdüş'ün Ahura Mazdası ile Ehriman'ının kavgasını niçin araştırdınız?

Okumasaydınız, cahil kalsaydınız, sap ile samanı, doğru ile yanlış, zalim ile mazlumu birbirinden ayıramayacak düzeyde kalsaydınız.

O zaman beni anlamazdınız!

Ve sizinle hiçbir sorunum olmazdı, istediğim şekilde sizi kullanırdım.

Ben söyler, siz kafayı sallardınız.

'İşsizler ordusu var, halk yarı yarıya açtır' diyor.

Biz ise hapisanede tokuz!

Bunu kıskanıyor!

O kadar halkı düşünüyorsan, bir de Şam'da kendi kurduğun saltan sofralarıyla, halkın yediği kuru ekmeğin karşılaştırmasını yapsaydın!'

Öcalan daha Bekaa'da iken, direnişe inanmadığını açıkça söylüyordu:

'Bir defa zindan koşullarında, hedefinde imha olan bir politikadan normal ve insanca yaşanır şartlar talep etmek, düşmanı tanımamak demektir.

Sen hangi düşmandan hangi yaşam hakkını istiyorsun?

'Ben hayatımı koyarım ve isterim' dedin.

Koydun ve sana verdi.

Peki neydi bu yaşam?

Makbul müdür?

Burada reformizme küçük bir başlangıç vardır.

Biz 'Kürtçe konuşma serbest bırakılmalı' talebini ileri süremeyiz!

Hele bunu siyasi bir talep haline getiremeyiz. Bizim talebimiz, yaşam istemimiz bir özgürlüktür'

(PKK Zindan direniş Konferansı konuşmaları, A. Öcalan, sayfa 136)

Öcalan sadece demogoji yapıyor!.

Yaşam talebi özgürlükmüş!

Ona göre devlet cezaevinde bizi imha etmek istiyor, hedefinde bu var..

Böyle bir devletten normal, yaşanır şartlar talep etmek, devleti tanımamaktır!

Ne yapmalıydık?

Senin sekiz yıl sonra yaptığın gibi kuzu kuzu boyun mu eğmeliydik?

Sen bu konuşmayı yaptıktan sekiz yıl sonra, İmralı' da ki bir hapishaneye gittin.

Gerçekten devletten hiçbir şey istemedin.

Tam tersine devlete dedin ki, ne istiyorsanız ben vermeye hazırım!

Ne kendin için, ne halkın için hiçbir şey istemedin!

'Ben devletin akılı bir eriyim' dedin. (Soruşturma ifadesinde)

Canla başla devlete çalışmaya ve dışarıdaki halkın çocuklarına tuzaklar kurdurarak imhaya çalıştın!

Biz böyle yapmadığımız için, bize yükleniyordun, ama seni biraz geç kavradım.

Zindan Konferansında Meral Kdır' ın görevi, Öcalan'ın Diyarbakır cezaevi ile ilgili söylediklerini rapor haline getirmektir.

Meral Kdır

Biz diğr katılımcıların görevi ise; Meral Kdır'ın hazırladığı raporları oy birliği ile onaylamaktır.

Bunun adı parti disiplini ve konferans disiplini idi.

Hakim mantığa göre, 'Öcalan'ın görüşleri parti görüşleri' idi ve biz parti üyelerinin görevi de parti görüşlerini onaylamaktır.

Sakine Cansız kendi Kitabında; 'Selim Cezaevinin süreçlerini anlatmıyordu, önderlik ise ufkumuzu açarak değerlendiriyordu' diyor.

Onun yaptığı o değerlendirmeler ile senin 'tek kelimesine bile katılmadım' dediğin broşürdeki görüşler arasında ne gibi farklar var dı?

Peki sen ve Selim konuşabiliyor muydunuz?

Cezaevleri hakkında hiç bir kitap dahi okumamış Öcalan, **iki ay boyunca biz ve cezaevleri direnişleri aleyhine konuştu**, konuşmaları kayıt ediliyordu, o konuşmalar **üç kitap** oldu.

Bizimde o kitaplarda yer alan bazı sözlerimiz var.

Hepimizin sözlerini toplasan, iki sayfa bile tutar mı?

Ben ki; o cezaevinin baştan sona iliklerime kadar yaşamıştım ve sadece üç yılını dört kitapla anlatmıştım.

Peki Bekaa vadisinde neden dilim tutulmuştu?

Neden konuşamıyordum?

Diyarbakır Yedinci Kolordu 1 Nolu Sıkıyönetim mahkemesinde, o cehennem ortamda, susturulamayan biz, neden orada susmuştuk?

Fuat Çavgun neden susmuştu?

Sonradan gelen M. Şükrü Gülmüş ile Orhan Aydın, Ferhan Güllü ve Zeki Yılmaz neden susmuşlardı?

Bunların her biri, askeri cunta döneminde cezaevlerinde süren direniş destanlarının birer kahramanları değiller miydi!

Diyarbakır zindanında susturulamayanlar, Bekaa vadisinde neden susmuşlardı?

Mustafa Gezgör'de konuşamadı.

Çünkü bizimle ilgili o çıkışından sonra yalnızlaştırıldı.

Bir arkadaşı bana anlattı:

'Tek başına taşların üzerinde oturmuş, sigara içiyordu.

Ne olursa olsun gidip yanına oturacağım dedim, gittim.'

Bana baktı: 'Niye geldin, ben lanetliyim, kalk git, bak sonra başına bir iş gelir' dedi.

Gerçekten birkaç gün sonra bazı gerekçeler uydurup, beni tutukladılar.

Ben bir kadındım ve 'senin Mustafa Gezgör ile ilişkilerin var, onları açıkla' dediler....

Sakine'yi seven bir arkadaşı, Sakine tutuklu iken 'Öcalan la görüşmeye gittim' dedi, bana...

'Gittim, dedim başkanım ben Sakine'yi çok iyi tanırım, partiye ölümüne bağlıdır, önderlik karşıtı değildir, dediğimde.....'

'Hayır sen bilmiyorsun, rahat durmaz, beni kabul etmez, git vur! Dedi.

<http://www.kurdistan-aktuel.org/yazi-dizisi/talimatla-kitap-yazmak-3-h2850.html>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -14-

Bekaa vadisinde yapılan zindan konferansı esnasında, **bir ara** Sakine ile yalnız kalabildik.

O'na: 'Sakine, ben artık susacağım. Sende sus, bir dinleyelim, biz cezaevinde iken neler olmuş?

Bu arkadaşlarımız neden düşünemiyorlar ve böyle davranıyorlar?

Biz cezaevinde iken öldürülenler neden öldürülmüş?

Bunları öğrenmemiz lazım!

Susmazsak, ikimizi de öldürürler.

Burada en yakınlarımıza, 1980 lerden beri ajan olduğumuza dair öyküler yazdırırlar.

Bu yazılanları örgütün taraftarlarına okuturlar.

Ve ne yazık ki; okuyanlara inandırırılar.

Bu sözlerim karşısında, 'Ben intihar ederim' dedi Sakine.

İntihar edersen, yine hain olarak damgalanırsın, senden önce bu yola baş vuranlar vardır, dedim.

Cezaevlerinde bu vakalar bize nasıl yansıtılmıştı?

Düşün bir! Dediğimde, biraz düşündü: '**ölüm orucuna gireceğim**' diye açıkladı niyetini.

İkna etmeye çalıştım.

O ise; 'Mehmet Şener'in Kongrede ne dediğini, ne savunduğunu bilmiyoruz, onu bu kitlenin içinde suçlu yapmışlar, bizi onun işbirlikçisi gösterip suçlamaya çalışıyorlar, bizde insanız bizimde görüşlerimiz var' dedi.

Evet haklısın Sakine, ama Mehmet Şener ile ilişkin hakkındaki görüşlerimi veya eleştirilerimi daha cezaevinde iken sana yazmıştım.

Hatırlıyorsun, biz Diyarbakır cezaevinde tutuklu idik, bir ara siz bayanları da bizimle birlikte aynı havalandırmaya çıkarıyorlardı.

Volta atıyordum, Hamili Yıldırım ile yanıma gelmiştiniz, birlikte havalandırmayı voltalarken, Hamili her zamanki mütevazı haliyle; '**Selim arkadaş, biz Sakine ile birbirimizi seviyoruz, arkadaşlara söyle, ilerde nişanlanmak**

istiyoruz' dedi.

Hamili Yıldırım

İkinizde çok samimi arkadaşımınız, önerinize saygı duydum, hatta 'nişan yüzüklerinizi de ben takarım' dedim.

Bir müddet sonra Hamili ile nişanlandınız.

Aradan daha birkaç ay geçmeden, Hamili Cezaevi örgütünün merkezinden - merkezdekilere göre hatalı olduğu için görevden- alındı.

Ve sen bu yüzden Hamili ile olan ilişkini kestin, nişanı bozdun.

Bu doğru değildi, birisine aşık olmak, birisini sevmek, birisine değer vermek, örgüt içindeki hiyerarşide aldığı yere göre olmaz.

Sen sırf cezaevi örgütünün merkez üyeliğinden düştü diye, Hamili ile olan ilişkilerini kestin, Cezaevi örgütünün merkezinde görevlidir diye, bu defa Mehmet Şener ile nişanlandın.

Şimdi ise; Şener görevden düştü, onu terk ediyorsun

Senin ki sevmek, aşk falan değil, sorumlu sevdalılığdır, dedim.

Şimdi bu sorunu da sana karşı kullanıyorlar, Medya'nın haline bak!

Cahide'nin sorunu buna eklendi ve bu durumlarınız bize boyun eğdirmek için kullanılıyor.

Sizin bu halinize bakınca, kadınlardan nefret etmeye başladım, sözünü söyleyince, Sakine ile aramızdaki diyalog koptu.

Bundan sonra ben kararımı tam olarak verdim.

Öcalan'ın söylediklerini 'Parti görüşleridir' diye kabul edeceğim, ama biz cezaevinde iken PKK içinde olan biten her şeyi öğreneceğim.

Başka da yapılacak bir şey yoktu, tartışamazsın, biz gelmeden buradaki her kes şartlandırılmış, yalan söylenmiş, bizim Öcalan'a komplo kurduğumuz anlatılmış, bizim ise hiçbir şeyden haberimiz yoktu.

Biz hapishanede iken Öcalan'ın binlerce arkadaşımızı katlettiğini dahi bilmiyorduk.

Öldürülen bazı arkadaşların akibeti hakkında kafalarımızda kuşkular vardı, o kadar. Ama o kimleri ne için katlettiğini biliyordu!

Daha korkuncu, bizim kendisini bildiğimizden kuşkulanıyordu.

Bunun için üzerimize geliyor,üç yol dayatıyordu:

Ya susun sıfır olun!

Ya kaçın hain olun!

Ya ölün hain olun!

Sakine ile diyalogu kestikten sonra, şöyle bir düşündüm, buraya geldiğimden beri hangi eleştirileri yapmışım?

1. 1991 Haziran ayında, Şam'a geldiğimde, Öcalan ile ilk sohbetimizde, ilk sorduğum sorulardan biri şu idi:

Ortak arkadaşlarımızın bir kısmı Türkiye devleti ile bir kısmı İsrail ile çatışmada yaşamlarını yitirmiş, bunları duyduk, **ama yaşamlarını yitiren daha başka arkadaşlarımız var, tutuklu iken değişik öyküler duyduk**, Yunanistan'ı geçerken karşılaştığım arkadaşlara sordum, **'hepsi hain çıktı'** dediler.

Bana söyler misiniz, nedir bu?

Örneğin Abdullah Ekinci'ye ne oldu?

Abdullah Ekinci

Seyfettin Zoğurlu, Mehmet Sevgat.....

Neden bunların hiçbir yerde adları yok?

Mehmet Sevgat

Bu soruları sorduğumda ayakta put gibi dikili dokuz kişi bizi dinliyordu.

Öcalan'ın rengi değişti, kendini tuttu, her zamanki gibi **'hıııııı'** dedi, **şu cevabı verdi:**

'Arkadaşların hepsi bize bağlıydı, ama o alçak Kesire (Kendi eşi Kesire Yıldırım'ı kastediyor) **yaptı.**

Yeni gelmişsiniz konuşacağız dedi konuyu kapattı.

2. Ben 1991 Nisan ayında Cezaevinden tahliye oldum, Diyarbakır'a gittim, telefonla görüşmüştük, bu esnada Mehmet Şener, sorun çıkarmış, acil olarak gelin müdahale edin demiştiniz.

Nedir olayın iç yüzü?

Ne gibi ajanlık yapmış?

Bana anlatır mısınız dediğimde, yumdu gözlerini **ve şunları söyledi:**

'Şener 12 Eylül 1980 öncesi ajandı, cezaevinde de ajandı, sizi kandırdı, başınıza geçti' dedi.

Karşılıklı oturuyorduk put gibi ayakta bekleyip bizi dinleyen dokuz kişi hala heykeller gibi hareketsizdi.

Öcalan'ın yumuk gözlerine baktım:

"Hayır doğru değildir, **Mehmet Şener benim yanımda, üç yıl boyunca en az bir kamyoneti dolduracak kadar sopa ve copla dövülmüştür, 45 gün ölüm orucunda kalmıştır, hiçbir ajan buna dayanmaz'** dedim.

Kendisi ile tartışma kültürünü çoktan bulunduğu ortamda kaldıran **Öcalan, konuyu kapatmak için:**

'Arkadaşlar, akademide aha şu kadar belge toplamışlar, gider okur ve tartışırsınız,' dedi ve ayrılıp gitti.

3. Mahsun Korkmaz Akademisine vardığım ilk gün, **Mehmet Şener ile ilgili hazırlanan belgesel broşürü istedim, okudum, bitince** Akademinin yönetim masasının üzerine fırlatarak, **'hepsi yalandır'** dedim.

4. Öcalan'ın Mata Hari'si Meral Kızır ile Mehmet Şener olayı üzerine tartışıyorduk.

Söz konusu broşürde geçen bir anektodu anlattı.

Güya Şener, cezaevinden tahliye olup Bekaa vadisine gelince, Öcalan'a şöyle demiştir:

PKK merkez komite üyesi, Diyarbakır cezaevi direnişlerinin önderi, Mehmet Hayri Durmuş, 12 Eylül 1982 günü ölüm orucunda yaşamını yitirmeden önce bana:

Mehmet Şener, ben öleceğim, bundan sonra halefim sensin', demiş!

Böyle bir sözün söylenmediğini ve buralarda uydurulmuş bir yalan olduğunu söyledim.

Meral Kızır ikide bir 'hayır, bizzat kendisi önderliğe anlatmış deyince, o zaman önderliği yanıltmış dedim.

Bunun üzerine bir uzun 'haaa' çekti, **'demek ki sen, önderliğin yanılabileceğine de inanıyorsun?'** dedi acayip bir eda ve ses tonuyla.

Benim de tam tepem atmıştı:

'Ben, bu güne kadar bir tek Allah'ın yanılmadığını biliyordum da' dedim, tartışma bitti.

5.Öcalan, bir gün Mahsun Korkmaz Akademisi Yönetiminde ki eşime: ' Sakine ile Selim önderlik kurumunu yanlış biliyorlar, **git kendileri ile konuş, de ki;** siz önderliği yanlış kavriyorsunuz, Önderlik demek, yalnız başkan demek değildir. **Önderlik**, başkan ve bütün şehitlerle birlikte bir kurumdur', diyor.

Akademide ders arasıydı, sigara içip yürüyordum, baktım eşim bana yanaştı:

'Heval biraz konuşabilir miyiz?' dedi.

Hayret kaldım:

'Buyurun seni dinliyorum' dediğimde: 'Bak heval, siz önderlik hakkında yanlış düşünüyorsunuz' dedi.

'Neyi yanlış düşünüyoruz?' **sorusunu sorduğumda:**

'Bak Heval, siz zannediyorsunuz ki, önderlik demek, yalnız Başkan demektir.....'

Hemen sözünü başka bir soru ile kestim:

'Başka kim var?' **dedim.**

'Heval, Başkan ve bütün şehitler bir kurumdur, ikisinin toplamı önderliktir' der demez, **tam bir çılgına döndüm, kendimden geçtim, yüksek sesle bağırdım:**

'Kes! Bunları gidin köylülere anlatın, bana anlatmayın' deyince, hızlı adımlarla benden uzaklaştı.

6. Öcalan'ın yaptığı konuşmalar kitaplar halinde basılmış, Akademi yönetiminin görevlendirdiği ders komisyonları bu konuşmalar üzerinde çalışır ve bize anlatırlardı.

Saatlerce dinledim, yedi yıldan beri süren bir gerilla savaşı vardı, 10 Yıldan beri de gerilla faaliyeti söz konusuydu, bunlar anlatılır, bütün başarısızlıkların nedenleri, **Sağır Cuma, Kör Cemal ve Topal Metin'e yüklenirdi.**

Bunların provakasyonlarından olmasaymış, kesin Kürdistan kurtulmuştu ve şimdi eğer biraz imkan ve gerilla varsa, o da Önderliğin **(Abdullah Öcalan)** çabaları sayesinde vardır diyorlardı.

Dersin teması buydu, sadece buydu!

Dinleyenlerden kaç kişi inanıyordu bilemem, ama bana saçma sapan geliyordu.

Yine dayanmadım, sorumu sordum:

'**Saatlerdir sizi dinliyorum ve merak ediyorum, bir sağır, bir kör ve bir total bütün bu kötülükleri yaparken, devrimi engellerken, sağ olanlar neyle uğraşıyorlardı?**

7. Bir gün eşimle akademi binasının kapısında yine tartıştık:

`Herkes susturulmuş, burası Diyarbakır cezaevinden beter' dediğimde:

`Heval, disiplin, sosyalizm' dedi.

Yine tepem atmıştı:

`Ne sosyaliz mi?

Ne disiplini?

Hepinizi hayvanlaştırmış!

Siz bunları yapmaya devam edin!

Ben her şeyi yazarım, köylülere, çobanlara bunları yaparsınız, ama bana yapamazsınız!

Ben yazarım, bütün dünya duyar, deyip ayrılmıştım.

1991 Yılıydı, Mahsun korkmaz Akademisinin ders platformunda oturmuş birazdan gelip konuşacak olan **Öcalan'ı** dinlemeye hazırlanıyorduk.

Meğer Öcalan yine bizi yermek için önceden bir tiyatro hazırlamıştı.

Akademi yönetiminde görevli olan akrabam Mesut'a, Selim ile Sakine'nin burnunu sürtün demişti.

Öcalan derse girdi, biz oturur oturmaz, bana baktı:

`Hıı dedi, durdu, gözlerini yumdu:

'Seçimler oldu, Bingöl adayımız İbrahim İncedursun neden kazanmadı? Bingöl'ü neden örgütledin? dedi.

İbrahim İncedursun

Ben hazırlandım bir şeyler söyleyecektim, akrabam Mesut el kaldırdı:

' Ne var Mesut, dedi Öcalan.

Mesut ayağa fırladı:

'Başkanım Selim bu güne kadar Bingöl' de tek bir kişiyi örgüte kazandırmamıştır,' dedi.

Beş yüze yakın kişi, bana pür dikkat bakıyordu, hiç istifimi bozmadan ve ayağa kalkmadan, **Mesut'a yan baktım:**

'Acaba arkadaş kendisini adam olarak görmüyor mu? Dedim.

Mesut kıpkırmızı kesildi ve herkes güldü, Öcalan' da mesajı aldı.

<http://www.kurdistan-aktuel.org/yazi-dizisi/talimatla-kitap-yazmak-4-h2854.html>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 15-

Bekaa vadisinde cezaevi konferansı sürerken, 15 Ağustos'a yaklaşmıştık.

Bu gün, PKK tarihinde çok önemli bir gündü.

15 Ağustos 1984 Günü Kürdistan'ın Şemdinli ve Eruh ilçelerindeki Türk askeri karakolları Kürt silahlı gerilla güçleri tarafından basılmış, silahlı ulusal kurtuluş mücadelesinin başladığı bütün dünyaya ilan edilmişti.

Kürt halkı üzerindeki sömürgeci korkuyu, **yılgınlığı kıran bu hareketliliğin politize ettiği halk**, biz cezaevlerinden tahliye olan ama **Öcalan'ın yüceliğini/ cüceliğini** kavrayamayan/ kavrayanlara karşı kullanılacaktı.

Suriye Kürdistan'ın daki Örgüte; 'halkı toplayın Bekaa vadisine getirin' talimatını veren Öcalan, on binlerce kişinin kendisine nasıl bağlı olduğunu bize gösterecekti.

Bir ay boyunca, konuşmuş ama bizi anlattıklarına inandıramadığını anlamıştı.

Şimdi on binlerin kendisine nasıl taptığını bize gösterecek, adeta bakın, görün bana boyun eğin diyecekti.

15 Ağustos, sabahın erken saatleriydi, toz dumanın içinden, taksiler, kamyonlar, traktörler, Skodalarla çıka geldiler.

Şam üzeri, **Lübnan'ın Bar Elias kasabasından** Bekaa vadisindeki Mahsum Korkmaz akademisine geliyorlardı.

Halep'ten, Derik'ten, Kamışlo'dan, Afrin'den, Haseki'den, Tırba sipi'den ve köylerden, kadın erkek, yaşlı genç geliyorlardı.

Akademi bir vadinin içinde idi.

Halk, vadinin tepesinde toz duman içinde araçlarından inerek hep bir ağızdan **'Biji serok Apo'** sloganını atarak, yürüyüş kolunda akademinin içtima alanı olarak kullanılan düzlüğe yürüyordu.

Alanın girişinin sağ tarafında tel örgüler vardı, **Öcalan'ı görme telaşından**, heyecanından, kendilerini tel örgülerine vuranlar, vücutlarını kanatarak telleri sökenler vardı.

Saatler ilerledikçe kalabalıklar çoğaldı, içtima meydanı dolup taştı, **'Biji Serok Apo'** sloganları yeri göğü inletti.

Kalabalıkların ortasında, beyaz fistanlar giyinmiş, başlarına Arap agalleri bağlamış, göbekli bazı erkekler, ellerindeki albaneleri çalarak, çıkan sesler eşliğinde **'Abdillah, Abdilah, Abdillah, Abdilah'** ile başlayan, Kürtçe Arapça

karışımli bir ilahi okuyup, göbek atıyorlardı.

Biz cezaevinden tahliye olanlar, vadinin bir yamacında oturmuş, bu ilginç gösteriyi izliyorduk.

Sakine ile birkaç kişi daha, önceden görevlendirilmiş, büyük bir çadırda bekletiliyor, gruplar halinde çadıra alınanlara, **bizzat Sakine'nin ağzından** Öcalan'ın yüceliği anlatılıyordu.

Bu ara Sakine ile kucaklaşmak isteyen bir genç kız var. Sakine o anı kitabında şöyle anlatıyor:

'Kucaklaşma faslı sürerken bir genç kız elime bir şey tutturdu.

İlk anda nedir diye merak ettim.

Hediye felan vermek istiyorlar ama utandıkları için böyle elime sıkıştırıyorlar diye düşündüm.

Sonra şöyle bir baktım nota benziyordu.

Bunun üzerine kıza daha dikkatli baktım.

Şeklini şimalini iyice kafama yazdım.

Bu normal bir şey değildi, hava kararmadan nota bakmalıyım.....

.....Not küçük bir kağıda yazılmıştı, 'Sakine' diye başlıyordu.

Altında Şener imzası vardı, yazının karakterine baktım, yazı onundu.

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1 Baskı, 3. Cilt, sayfa 85)

Heyecanlanan, avuçlarının içi terlenen, notu getiren kızdaki kuşkulanan, gizliden notu avucuna sıkıştırdığı için Diyarbakır cezaevinde ziyaretçilerle açık ziyaret

anında gizli not alışverişleri gözlerinin önünde canlandıran **Sakine**, bir fırsatını bulur تنها bir köşeye çekilir, avuncundaki notu okumak ister:

`Şöyle yazmıştı Şener:

Biliyorum hakkımda sana çok farklı şeyler söylenmiştir.

Ama durum söylendiği gibi değil, bunu zaman gösterecek.

Ben bir yere gitmedim, Kürdistan'dayım.

Ben ne söyledimse, açık söyledim.

Bazıları örgütün tepesine çöreklenmiş.

Örgütün ne hale getirildiğini sen de göreceksin.

Bana hak ver demiyorum, yaptığımı onaylamadığını da biliyorum.

Fakat az da olsa anlamaya çalış, ondan sonra ne dersen de.

Ben mücadeleme devam edeceğim. Gözlerinden öperim. Şener'

Bu satırları okuyan Sakine:

`Hava soğuk değildi, ama ürpermiştim, titriyordum, boğazım kurumuştur.

O an yüzüm ateş gibi yanıyordu. Karanlık olmazsa yüzüme yansıyan ifade rahatlıkla anlaşılırdı.

Yanaklarım ateş gibiydi' diyor.....

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1. Baskı, 3. Cilt, sf. 86)

Bir müddet sonra şoku atlatan Sakine' nin dünyası karmakarışık, **`Bazıları örgütün tepesine çöreklenmiş' ten** kimi kastettiğini anlıyor.

Acaba Şener geri dönebilir mi sorusunu kendi kendisine soruyor, bana çağrı yapıyor, **`sen de anlayacaksın'** diyor.

Notu getiren kızıdan şüpheleniyor, bin bir dolabın çevrildiği bir mekanda olduğunu anlıyor.....

İhanet damgaları gözlerinin önünden geçiyor ve akademi yönetimine haber veriyor:

`Beni önderlik ile görüşürün' diyor.

Yönetim görüştürmek istemeyince, notu Öcalan' a yolluyor ve bekliyor, bir müddet sonra Öcalan Sakine' yi yanına çağırıyor:

`Başkan her zamanki gibi ayakta volta atıyor, hep hareket halinde.

Ne anladın nottan Sakine? Adam durmuyor. Kimle yollamış?' diye sordu.

`Başkanım bir genç kız kucaklarken elime sıkıştırdı.

O veriş biçiminden rahatsız oldum ve iyice baktım kıza. Çıkarabilirim. `

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1. Baskı,3. Cilt, sf. 87)

Notun neden kendisine gönderildiğini Öcalan'a anlatan Sakine, nişanlısına ihanet ediyor, beni size karşı kullanmak istiyor diyor.

Öcalan, Sakine' nin tam olarak düştüğünü fark edince, **onu Mehmet Şener'e karşı ucuna yem takılmış bir olta haline getiriyor ve** Sakine' yi kullanıyor.

Bu Sakine'nin artık Sara'laşması, başka bir deyimle 'Medya'laşması' oluyor.

Sakine Öcalan tarafından nasıl kullanıldığını şu şekilde itiraf ediyor:

'Başkan, bana bir yanıt yazmamı söylediğinde ilk önce rahatsızlık duydum, yapamayacağımı, zorlanacağımı belirtiyordum.

Ama örgütün çıkarı söz konusuydu.

Başkan, Şener'in Güney alanından (Yani Suriye Kürdistan'ın dan, S.Ç.) ayrılmasından yana değildi.

Onu Güney alanında tutmak için benim yazacağım şeyler etkili olabilirdi.

'Biraz dikkatli, normal bir üslup kullan.

Etkilendiğini söylersin ve bu devreden sonra Güney'e faaliyet yürütmek üzere gönderileceğini, orada görüşme imkanı bulabileceğini yazarsın.

Yani senin onunla görüşeceğine inanmalı, o umudu verirsin. İnanırsa ne ala!'

Başkan konuştuktan sonra bir süre suskun durdum, bir şey diyemedim, sonra 'tamam Başkanım, nasıl uygun görülüyorsa onu yaparım' diyerek ayrıldım.

O gece not yazmak için yoğunlaşmaya başladım.

Ama bir türlü başlayamadım.

Elimde kalem, uzun süre öylece bekledim. Acı geliyordu, bu kullanılmaktı parti yararına. Ahlaki olarak kabullenemiyordum.....'

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1. Baskı,3. Cilt, sayfa 88-89)

Bir vicdan muhasebesine giren Sakine, hıçkırarak ağlıyor, bir girdabın içine düştüğünü söylüyor, nefes alamadığını itiraf ediyor, Şener'e aşık olduğu Diyarbakır cezaevi koğuşunun havalandırmasında volta atarkenki anı hatırlıyor:

Sakine Mehmet Şener

'Çok doğalsın. Tıpkı bir tuvalde rastgele çalınan fırçaların yarattığı renkler gibisin. Herkes o karmaşık, rastgele çalınan fırçaların neler ifade ettiğini anlayamaz, etkilenir ama anlam veremez' dedi.

'Çok felsefik, çok romantik konuştun' diyorum.

Konuşmalar bu şekilde sürüp gidiyor.

Bir ara; 'bir ara ben nişanlı olmasaydım, sana aşık olabilirdim' diyor, orada ciddileşiyorum.

'Bu kadar da olmaz. Konuşmalarımızın bir ağırlığı olmalı. Her şeyi tartışıyoruz, bu iyi ama her akla geleni değil' dedim.

'Sevgiye ambargo koyamazsın ki' dedi.

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1. Baskı, 2. Cilt, sayfa 377)

O günler geride kalmıştı.

Mensup olduğu partinin kanunlarına göre; partiden ayrılmak, hele hele onun liderine karşı gelerek eleştirmek, kesin olarak suçtu ve cezası ölümdü.

Mehmet Şener bu suçu (!) işlemişti, kendisi de bu suçun(!) içine çekiliyordu.

Ezidilerin din kurallarından daha katıydı Sakine'nin inandığı parti kanunları.

Bundan dolayı kurtarıcı olarak Öcalan'a sığındı, sevgilisini ölüm tuzağı Kamışlo da tutmak için şu mektubu yazdı:

'Mehmet diye hitap ettim notta. Şener, onun içimizdeyken kullandığımız adıydı....

... Parti içi sorunların nasıl çözüldüğü, hangi yöntemlerle ele alındığı biliniyor. Ama sen başka yolu tercih ettin ve buna gerekçe sayıyorsun. Bunun hiçbir haklı gerekçesi olamaz. Yanlış bulduğun şeyler olabilir, bunları kabul etmeyebilirdin, ama bunu örgüt yöntemleriyle çözme yerine safları terk etmenin ne olduğunu söylememe gerek yok. **Çok etkilendiğimi belirteyim**, ben de tartışıyorum, ortamımızla çatışıyorum. Hatta bana güvenilmiyor, onu hissediyorum, ama bunların süreçle çözüleceğine inanıyorum. Bu devre buradayım, önümüzdeki devre faaliyete gönderileceğimi söyledi Başkan. **Hem dil öğrenirim, hem de halk içinde çalışmak iyi olur. Cizre ya da Kamuşlo'ya verilebilirim büyük ihtimalle.**O zaman görüşme imkanımız olabilir. Farklı konumlara girmeyeceğini umuyorum.

Selamlar Sakine'

(Hep kavgaydı yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag und Vertriebs GmbH, 1. Baskı,3. Cilt, sayfa 89-90)

Sakine Mehmet Şener'e 'Parti içi sorunların nasıl çözüldüğü, hangi yöntemlerle ele alındığı biliniyor,' diyor.

Ama bunu açıklamıyor.

Öcalan, İkinci kongreden sonra, parti içinde diktatörlüğünü ilan etmiş, **kendisini, 'önderlik', 'başkan', 'reyber' 'bütün insanlığın önderi' seviyesine çıkartmış**, yanlışları eleştirmek isteyen Parti yöneticilerini 'komplocu' olarak damgalatıp, **tek tek ortadan kaldırmıştı.**

http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=article&id=512:pkk-yi-kimler-kurdu&catid=40:portreler&Itemid=59

Parti olarak görülebilecek siyasal bir yapı ortalıkta yoktu.

Kendisini Firavun mertebesine çıkaran Öcalan ile Firavun'un kullarının toplamına parti adı verilmişti.

Sorunlar, kayıtsız koşulsuz Firavun'a boyun eğmek, itiraz edenleri öldürmek biçiminde çözülmüyordu.

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 16-

Sakine Cansız, Mehmet Şener'den not getiren kızı ihbar edecek, 'O kız kimdi, neydi, belli ki arkadaş değildi, yurtsever de değildi' (1) diyecek, onu önce arkadaşlıktan, ardından yurtseverlikten men edecek ve Öcalan'ın talimatıyla yazdığı notu genç kızın eline tutuştururken işkencecilere gösterecekti.

Kızın adı KURDE idi, henüz 18 yaşına yeni ayak basmıştı.

Her şeyden habersiz, Sakine arkadaşının verdiği notla geri dönmüş ve acıp okumadan adrese teslim etmişti.

Aradan fazla zaman geçmeden, iki kişi bir arabayla onu Halep'ten alarak Bekaa vadisindeki hapishaneye götürmüştü.

Diyarbakır cezaevinde **Sakine Cansız'a yapılan işkencelerin daha beteri** burada kendisine yapılmıştı.

Çok sonraları babası ve iki kardeşi, El Muhabaratın bilgisi dahilinde öldürülecekti.

Sakine' nin ispiyonculuğu, devrimci bir ispiyonculuktu!

İşkenceler de parti ve devrim içindi!

Getirilen kız, karşı devrimci ve hiziple birlikte çalışan biri gibi değerlendirildiğinden, **hain olarak damgalanmış ve** kitaplara sığdırılmaz işkence çeşitleri körpecek, narin vücudu üzerinde denenmişti.

1991 Kışında Güney Kürdistan da yapılan PKK 4. kongresi, Şam'dan gelen Öcalan mudahalesi ile son buldu.

Kongre Hazırlık Komitesi 9 kişiden oluşuyordu:

Apo, (Abdullah Öcalan) Örgütün Avrupa sorumlusu Cemal, (**Murat karayılan**) Zeki, (**Şemdin Sakık**) Ferhat, (**Osman Öcalan**) Cuma, (**Cemil Bayık**) Ebubekir (**Halil Ataç**), Baran (**Sarı Baran**), Ahmet (**M.Cahit Şener**) ve **Lokman** (Suriye Kürtlerinden)

Kongre, tartışmalar sonrası bir merkez komite ve bir de Merkez Yürütme komitesi seçmişti.

Bundan sonraki kongrelere Öcalan dahil, bütün kişi ve kurumlar harcamalarını sunmak zorundaydılar.

Alınan karara göre, PKK merkez komitesi stratejik önderlik olacaktı.

Merkez Yürütme komitesi, aynı zamanda soruşturma komitesi görevi de yapacak ve Şam pratiği, **Mahsun Korkmaz Akademisi pratiği**, İran pratiğini soruşturacaktı.

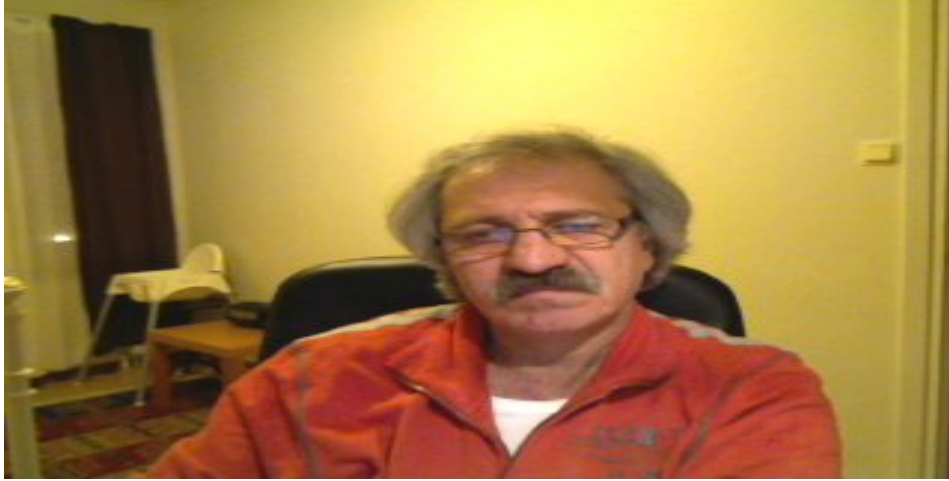
Şam ve Mahsun Korkmaz Akademisinin pratiğinden **Abdullah Öcalan**, İran pratiğinden ise **Osman Öcalan** sorumluydu.

Buraların tam birer suç ve ihanet yuvaları olduğunu bir, kardeş Öcalanlar, bir de Mehmet Şener biliyordu.

Diğer bilenler, vicdanlarını yitirdiklerinden susuyordu.

Osman Öcalan kongredeki tehlikeli gelişmeleri **Şam'daki Öcalan'a iletince, Öcalan derhal müdahale etmiş, kongrenin aldığı hiçbir kararı tanımıdığını, partinin başına bela olacak bir merkez seçildiğini vurgulamış**, Kongredeki gelişmeleri, daha önceki gelişmelere bağlamış, MK üyelerinin ülkeye dağılımlığından faydalanıp, darbeci bir şekilde harekete geçmiş ve yeni bir tasfiye hareketinin içine girmişti.

Sarı Baran ve Mehmet Cahit Şener'i n soruşturmaya alınmasını da sağlamıştı.

Sarı Baran

Merkez Yürütmede bulunan **Şener ile Baran'ın** soruşturma altına alınmasıyla birlikte, ortada Merkez Yürütme diye bir yapı kalmadı.

Ve yine, Kongre kararlarının tam tersine, Öcalan'ın emriyle özel bir soruşturma komisyonu oluşturuldu. **Bu komisyon Mehmet Cahit Şener ve Sarı Baran'ı tecrite aldı.**

Bu aşamada Bekaa vadisinde bulunan Öcalan, ililklerine kadar korkmuş, sağa sola saldırıyordu.

Parti içerisinde diktatörlüğünü fark eden, bu diktatörlüğü kongre kararıyla kaldıran, Şener ve arkadaşlarını kongreye katılanlarca ortadan kaldıramayacağını anlayınca, yeni bir hilleye baş vurdu.

Mahsun Korkmaz Akademisi yönetiminde bulunan Batmanlı, Diyarbakır cezaevi çıkışlı **Abdurrahman Kayıkçı**, Bingöl Kelaxsı Köyünden **Hasan Hayri Konar** ve Maraş Pazarcıklı **Terzi Cemal'i** Akademinin yönetim binasında toplantıya çağırdı.

Konuşmalarına çok gizemli bir hava vererek, orta doğuda önemli gelişmelerin olduğunu, parti çizgisi ve önderliğinin tehlike altına girdiğini, **yeni bir istihbarat örgütüne gerek duyulduğunu**, parti önderliği ve çizgisini koruma örgütü adına faaliyetlere başlanacağını, bu örgütün sorumluluğuna **Abdurrahman Kayıkçı**, yardımcılığına ise **Hasan Hayri Konar** ile **Terzi Cemal'i** düşündüğünü, kendisinin kullandığı bütün yetkileri bu örgütün kullanabileceğini, **Güney**

Kurdistan da yapılan 4. Kongrede büyük bir provakasyonun açığa çıkarıldığını, bunu derinliğine çözerek tasfiye edilmesi gerektiğini söyledi.

Bir kaç gün sonra Öcalan, 'Parti önderliğini koruma örgütü' başkanı olarak tam yetkilendirdiği **Abdurrahman Kayıkçı'yı, Mehmet Şener ve arkadaşlarını kurşuna dizdirmek için Güney Kurdistan'a yolladı.**

Önce, Mehmet Şener ve arkadaşları soruşturmayaya alınacak, işkence altında Öcalan'ın istediği tarzda kendilerine - **ajan oldukları ve Türk devleti tarafından PKK içine sokuldukları tarzında** - ifadeler imzaltılacak ve ardından parti, ihaneti affetmez denilerek kurşuna dizileceklerdi.

Güney Kürdistan'a varmadan **Bekaa vadisinde, Şam'da, Kamuşlo'da,** Öcalan'ın, **Mehmet Şener yanlısı olarak** değerlendirdiği pek çok kadının soruşturmasını yapan **Abdurrahman Kayıkçı**, çok korkunç gerçekleri öğrenmiş, **hem Öcalan'a, hemde PKK' ye olan** bütün inançlarını yitirmişti.

Bu ruh hali ile Güney Kurdistan'a varan, **Öcalan'dan sonra tek yetkili Kayıkçı**, tutuklu olduğu mağarada **Mehmet Şener ile ilk görüşmesinde:**

'Bana propağanda yapma, ben her şeyi biliyorum, ne yapmamız gerekiyor onu söyle' diyor.

Ve Öcalan'ının yargılayıp öldürmek istediği kişiler Şener'in planlaması, **Kayıkçı'nın organizesiyle** kampları terk ederek **Irak KDP sinin** yanına gidiyor.

Mehmet Şener burada tarihin en büyük hatasını işliyor:

Güney Kurdistan'ından Suriye Kurdistan'ına geçiyor.

Birincisi, kendisine güveniyor, Suriye Kürdistan'ındaki halkı ikna ederim diyor.

İkicisi, cezaevinden tahliye olup Bekaa vadisine ulaşanlarla ilişkiye geçirim, diye düşünüyor.

Üçüncüsü, Suriye devletinin muahabaratı, beni zorlarsa, Öcalan'ın muhabarattan gizli olarak, PKK den habersiz Saddam Hüseyin ile ilişkiye geçtiğini anlatır ve kanıtlarım diyor.

Dördüncüsü, Suriye Kürdistan'ından yazışma aracılığı ile PKK kitlesine ulaşır, partinin nasıl tasfiye edildiğini ve yeniden bir parti kurmanın neden gerekli olduğunu anlatırım hesabını yapıyor.

Ama Şener Kamuşlo'ya ulaştıktan birkaç gün sonra El Muhabarat kaldığı yeri öğreniyor ve yeri Öcalan'a söylüyor.

Elini tez tutan Öcalan, cezaevinden tahliye olmuş **Mehmet Şener'in** arkadaşlarını Bekaa vadisine topluyor, ,Zindan konferansı, adını verdiği toplantılarla, **baskı altına, töhmet altına aldığı kişilere yaptırdığı yalan itiraflarla Mehmet Şener'e 'Türk ajanıdır' yaftası yapıştırılıyor.**

Bu ifadeler El Muhabarata ve örgütün bütün birimlerine ulaştırılıyor, yayın organlarında yayınlanıyor.

Mehmet Cahit Şener'in PKK içindeki Öcalan diktatörlüğünü sarsacağını düşünen Suriye El Muhabarati, kendisine sunulan belgelerden, Öcalan'ın kendisine inanan Kürtleri ikna ettiğine emin oluyor.

Şener'in ortadan kaldırılması için **Haseki vilayetinin istihbarat sorumlusu Amid Muhammed Mansur**, Şam'a çağrılıyor.

Öcalan'ın da katıldığı bir istihbarat toplantısında karar alınıyor.

Plana göre; Suriye istihbaratından iki kişi, yanlarında **M. Cahit Şener'in tanımadığı Öcalan'ın getireceği iki kişi ile Şener'in kaldığı eve gidecekler ve Suriye yetkilileri olduklarını söyleyerek kapıyı açtırıp içeri girecekler, bir süre sohbet edecekler,** evden ayrılacakları zaman, **Öcalan'ın görevlendirdiği celatlar,** infazı gerçekleştirecekler.

Bu karardan sonra sömürgeci bir devletin istihbarat adamları, **Akid Ömer** ile **Ebu Adnan**, yanlarında iki de hain Kürt maşa olduğu halde **Mehmet Cahit Şener'in** bulunduğu eve giderler. Bir Müddet Mehmet Şener ve yanındaki iki arkadaşıyla (**Dilan**) ve (**Şilan**)sohbet yapıp çıkarlar.

Yer Kamışlo, Takvim 1 Kasım 1991 i gösteriyor, çıktıkları kapıdan dönen iki hain ve de Kürt maşa, silahlarını Mehmet Şener ve arkadaşlarının kafalarına doğrultarak ateş ederler..

1981 Yılında Lice'ye bağlı Fis Köyünde yapılan **PKK nin 1.Kongresine katılan en genç delege Mehmet Cahit Şener ve arkadaşları** olay yerinde yaşamlarını yitirirler.

Mehmet Şener'in ölüm olayını nasıl duyduğunu, Sakine Cansız kitabında şöyle anlatır:

'Kani, (**Faysal Dunlayıcı**) gel biraz dolaşalım sohbet edelim' demişti.

O güne kadar bir kez bile dolaşp sobet etmemiştik kendisiyle.

Bazı özellikleri bende tepki yaratıyordu, itici geliyordu.

Tüccarların ilişki tarzına üslubuna benzetiyordum üslubunu.

Siyaset tüccarlığı daha kötüydü.

Zaten zindan pratiği de iyi değildi.

Teslim olmuş, hatta bir dönem itirafçı olmuştu.

O yüzden sevilmezdi fazla. Ama sonra kendini düzeltmeye çalışmıştı!.....

....Kani ile sahada hem turlayıp hem konuşuyorduk.

Sonra Numan'da yanımıza geldi.

Belli ki; Kani konuyu nasıl açacağını kestirememişti.

Alıştırma alıştırma bana '**kara haberi**' vermek istiyordu.

'Neyse çıkar dilinin altındaki baklayı, ben tahmin ediyorum, ama sen yine söyle! Her türlü haberi de kaldıracak güçteyim, o kadar çaresiz zayıf konuma düşmedim, söyle anlat' dedim....

Kani: 'Nihayet vuruldu, biz de kurtulduk sen de' dedi.

Bir süre sessiz yürüdük..... (2)

Suskun Sakine geçmişİ hatırladı:

'Tuvalde rastgele çizilen çizgiler' ya da, **Leonardo'nun** fırçasından çıkan **Mona Lisa**, '**dağların kuytuluklarındaki nergis**' gibi sözler güzeldi ama hepsinde de sevgi çok çabuk örseleniyordu. Sevgiye çirkince vuruluyordu.' (3)

Sevgilim, canım, dostum, kurban olduğum biz mi zamanı zaman mı bizi yıllandırıyor, bilemiyorum!

Daha yıllandıracağımız kaç zaman var?

Onu da bilemiyorum.

Ama kalbimin durduğu noktada yüzümde sana ulaşamamanın hüznü ve sana laık olamamanın gururu olsun istiyorum ve bunlara iki damla da olsa özgürce boşanacak damlalar eşlik etsin diliyorum... (4)

,Devrimden sonra oraları özel bakıma alacağız, bizim yazlığı özel döşeyeceğim, ama benim zevkime göre olacak tamam mı?

Söz vermişim senin kollarını bağlayıp oturtacağım evin ortasına, belki gözlerini de...

Ne kadar intikamcıyım bende....

Ama haklıyım.... (5)

'Daha yaşayacağım çok güzellik var.

O güzellikleri bırakıp gitmem bir yere, en çok tekerlekli sandelyede olurum.

Ki; bu senin çok istediğin bir şey.

Beni kırlarda gezdirecek -yürüteceksin- sonra da tekerlekli sandelye ile birlikte bayırlardan aşağılara yuvarlayacaksın....

Ahoo o günleri görecek miyim?' Demiyorum çünkü göreceğim, göreceğiz.... (6)

'Beni izliyorlar, nasıl etkilenmişim, ne söyleyecektim!

Ben ise sustum, konuşmak istemedim...

Kani: 'Biz dedik başka şekilde duymak iyi olmaz. En uygunu böyle çağırıp sana söylemekti.

Başkan dedi, '**git konuş!**' dedi.

Arkadaşlar daha bilmiyor, yönetime de daha söylemedim.' (7)

Sakine'yi Mahsum Korkmaz akademisinde tehdit eden polis kılıklı **Güneyli Ömer**, Sakine'yi ihbar edip dersten attıran Diyarbakır cezaevi itirafçısı **Mecit Gümüş**, Sakineyi susturan bastıran, adım adım takip eden bir hafta önce idamlıkken, af edilip Akademi yönetimine atanan **Dersimli Baran**, Dersim'li Serhat ve Medya.

Şimdi de Mehmet Şeneri'n ölüm haberini kendisine getiren Diyarbakır cezaevi itirafçısı Öcalan'ın en çok güvendiği Kani yılmaz....

Sakine bütün bunları, biliyor görüyor, yazıyor....

Bir tek bunların ardındakini kutsallaştırıyor!

(1) -*Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3 cilt. Mezapotamien Verlag, sayfa 85-*

(2) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3 cilt. Mezapotamien Verlag, sayfa 114. 115.116-

(3) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 2. cilt. Mezapotamien Verlag, sayfa 378

(4) Mehmet Cahit Şaner'in Cezaevinde tutukluyken Sakine Cansız'a yazdığı mektuptan, Selim Çürükkaya'nın arşivinde

(5) 28 Ocak 1990 Tarihli, Sakine Cansız'ın Mehmet Cahit Şener'e yazdığı mektuptan, Selim Çürükkaya'nın arşivi

(6) 13-15 Ocak 1990 Sakine Cansız'ın Cezaevinden Mehmet Cahit Şener'e gönderdiği Mektup, Selim Çürükkaya arşivinde

(7) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, 3 cilt. Mezapotamien Verlag, sayfa 1

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -17-

1 Kasım 1991 de Mahsun Korkmaz Akademisinin içtima meydanında, akşam üzeriydi, karanlık bastı basacaktı.-

Üç kişi sessizce yürüyordu, hiçbiri konuşmuyordu.

Bunlardan biri Akademinin Koordinatörü Numan, (Celal Özalp) biri Kani Yılmaz, diğeri ise Sakine Cansız' dı.

Eğer Sakine'nin geleceği tam olarak görebilen üçüncü bir gözü olmuş olsaydı, o anda Kani Yılmaz' a bakıp şunları görebilirdi:

Kani, Şubat 1993 yılında PKK' nin Avrupa sorumlusu olarak Almanya' ya gidecekti.

Avrupa'da sorumluluk yaparken, Ekim 1994 tarihinde İngiltere'de tutuklanacaktı.

On binlerce Kürt, Avrupa'da yürüyüşler yaparak onun özgürlüğünü isteyecekti.

1997 Yılında yargılanması için İngiltere tarafından Almanya' ya iade edilecek, Almanya' da PKK adına yapılan bazı eylemlerden dolayı yargılanacaktı.

7,5 Yıl hapis cezasına çarptırılacak, yattığı süre göz önünde tutularak serbest bırakılacaktı.

İngiltere'de tutuklu iken, Abdullah Öcalan, onun hakkında bir Türk savcıya ek ifadesinde:

"Geçen ifademde de belirtmiştim. Kani Yılmaz 1994'te İngiltere'de tutuklandı.

Tutuklanmasını gerektirecek, ingiltere' de işlenmiş bir suçu yoktu.

İngiliz Hükümeti onu tutuklama adı altında korumaya aldı.

Amaçları Kani Yılmaz'ı ileride benim yerime PKK'ya lider yapmaktı.(1) diyecekti.

Öcalan,15 Şubat 1999 günü Şam üzeri Yunanistan, oradan Rusya, ardından İtalya, oradan tekrar Rusya, buradan Kenya'ya gidecek, gece yarısı bir Türk uçağına binerek Türkiye'ye doğru havalanacaktı.

Daha uçaktan inmeden kameralara '**devlete hizmete hazırım**' diyecekti.

Kani Yılmaz Öcalan'ın Avrupa'da kalması için canla başla çalışacak, Öcalan Türkiye'ye dönünce, **Kani**, örgütü tarafından Öcalan'ın Türkiye'ye götürülmesinde ön ayak oldu diye suçlanacaktı.

2004' yılında Nizamettin Taş ile birlikte örgütten ayrılarak Kürdistan Yurtsever Demokrat Partisi (PWD, Partiya Welatparezen Demokraten Kurdistan) adlı bir parti kuracaktı.

O da tıpkı Mehmet Şener gibi, 'hain' ve 'kaçkın' olarak ilan edilecekti.

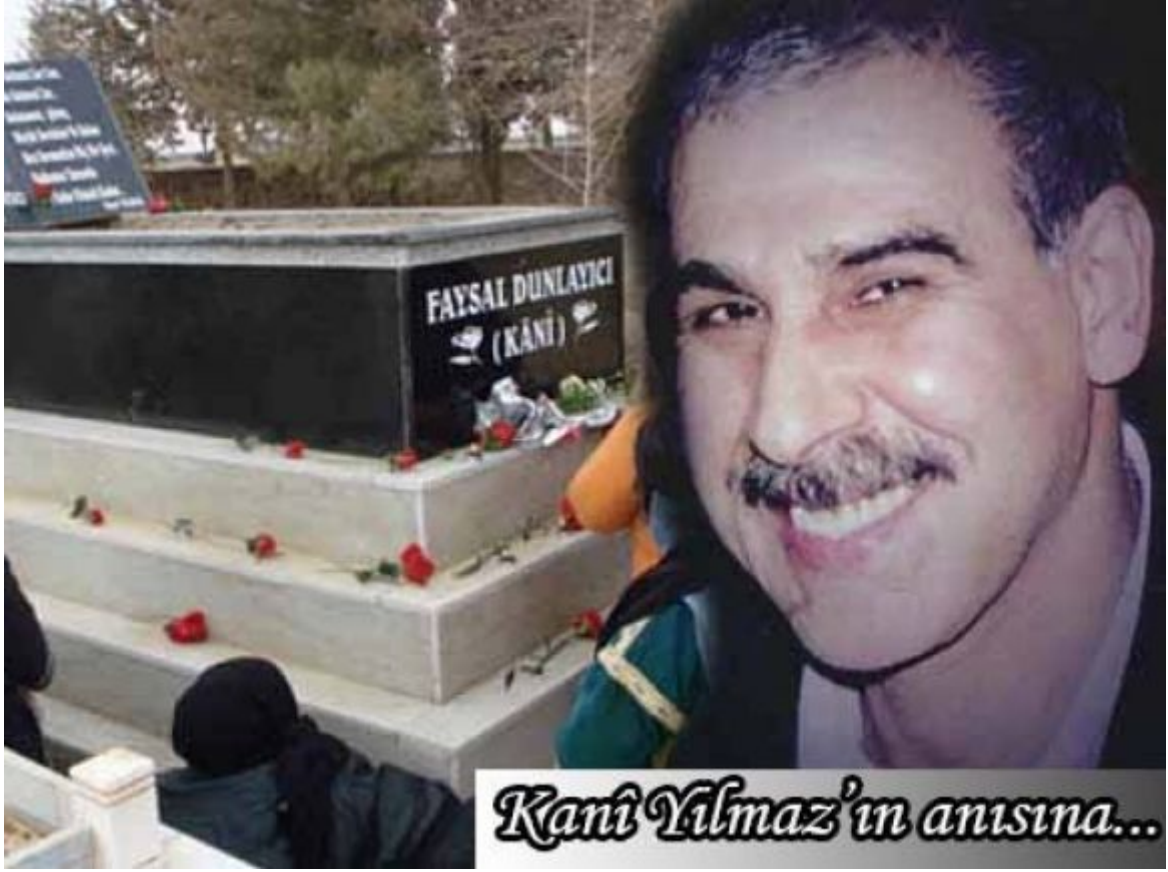
Katiller peşine takılacak, hatta bir cezaevi arkadaşının oğlu, Numan takma adlı kişi, kendisini öldürmek için örgütün talimatıyla yanına yerleştirilecekti.

11 Şubat 2006 tarihinde **Kani Yılmaz, Sabri Tori ve Numan** bir taksi ile Süleymaniye kenti yakınındaki bir benziklikte, benzin alırken, **Numan** takma adlı kişi "**Süleymaniye'de işim var**" diyerek aracı terk edecekti.

Benzin alan otomobil hareket ettikten 100 metre sonra uzaktan kumandayla havaya uçurulacaktı.

Patlamada **Kani Yılmaz ile Sabri Tori parçalanarak ve yanarak** yok olacaktı.

Arkadaşları olay yerine gidip baktıklarında en küçük parça olan bir kol saattinden dolayı ölenin Kani olduğu anlaşılacaktı....

Sessiz Sakine, geleceği gören gözünü kapattı. Yanındakilere hiçbir söz söylemeden kamptaki kadın gerillaların kaldığı çadırına doğru yürüdü.

Ve o kabus dolu geceyi kendi kitabında şöyle anlattı:

'Kısa bir süre sonra silah sesleri gelmeye başladı.

Bağırtilar, zılgıtlar, halaylar her şey birbirine karışmıştı.

Hepimiz telaşla dışarıya fırladık.

Neler oluyordu, anlamaya çalışıyorduk.

Sonra öğrendik ki; yönetim Şener'in cezalandırıldığını açıklamış, arkadaşlar dışarı fırlayarak bunu kutlamaya başlamış.

Bazıları havaya ateş ediyordu.

Korktum, yanlışlıkla birileri vurulabilir, yaralanabilirdi.

Birkaç kişiyi uyarmaya çalıştım.

Kimse dinlemiyordu.

Sonra yönetimdeki arkadaşlara uyarıda bulundum.

Aynen şöyle dediler: **'Bir şey olmaz, Şener vurulmuş bırak kutlasınlar gönüllerince'** acıyla güldüm söylenenlere.

Tam bir kendini kaybetme havası.

Ürkütüyor beni!

Bu kadar mermi sıkmakla bir provokatörün ölümünü kutlamak nasıl bir tepkiydi? (2)

Sakine, silah patlatılmasına karşı koyduğu tepkiden dolayı sabah soruşturmaya çekildiğini söylüyor:

‘Evet o gecenin ayrışılığı ertesi gün pahaliya patlamıştı.

Yönetim (*Mahsun Korkmaz Akademisi yönetimi*) çağıtıp konuşmuştu.

Numa; ‘üzülmüşsün, bir tarafa çekilip düşünmüşsün, hatta arkadaşları terslemişsin, ‘neden silah sıkıyorsunuz? Neden halay çekiyorsunuz?’ demişsin.

Daha bir sürü şey sayıyor, sinirli, sinirli.

Hiç dinlemeden hem de.

Şartelim atmıştı.

Karşılıklı öfkeli tepkili tartışmıştık.

‘Artık yeter’ diye başlamıştım. ‘biraz insafli olun. Her duyduğunuz şey için çağırıp bütün tepkilerinizi bana yöneltmeye hakkınız yok.

Neden beni dinlemeden bir yargıya varıyorsunuz?

Neden olaylar illede çarpıtılmak isteniyor?

Neden tartışmalar, ilişkiler hep geriye çekiliyor?

Silahların o şekilde sıkılması doğru değil, şimdi de söylüyorum.

Ben önderliğe de yazacağım.

Neyi hangi başarıımızı kutluyoruz?

Bu kadar mermileri patlatanlar gerçekten provokasyonun niteliğini tam kavramışlar mı?.....

Kaldı ki benim kaygım çok çılgıncasına mermi sıkılmasınaydı.

Herhangi bir kaza olmaması yönündeydi.

Yoksa başka niyetli biri olsa çok rahat provokasyon yaratabilir, birilerini vurabilirdi, bunu önleyebilir miydiniz?

Eğer bir şey olmadıysa bu bir tesadüftü, çünkü hiçbir denetim yoktu.

Başta yönetim çılgınlaşmıştı. Halay da aynı şekildeydi. Benim oturduğum yere gelip özellikle halay çekildi.

Herkes dışarda çekerken bazıları çok bilinçli olarak çadırda halay çektiler.

Tam bir çocukça davranış.

Ben düşman mıyım?

'Düşman çatlatırcasına' bir davranış içerisinde girildi.

Bir de bana: 'Gel sende halay çeksene' deniyor.

Benim halay çektiğimi gördünüz mü? Olanlar bunlardır dedim.' (3)

Bekaa vadisindeki Sakine hırpalanmış, ezilmiş, boyun eğdirilmiş, direnişçi kişiliği iğdiş edilmiş, itirafçı hale getirilmiş, ama daha da kendisine boyun eğdirilip tam bir kul haline getirilmek için dağın yolu kendisine gösterilmişti:

'Başkan 'haydi Sakine, sen dağları seviyorsun.

Dağlara vura vura bütünleşirsin herhalde.

Başarı haberlerini bekliyorum' demişti.

'Başkanım sizi hep sevindireceğim' demiştim sadece.

Şam caddesine inen yokuştan aşağı doğru koşarak inmiştim.

Başkanın elleri uzun süre havada sallanıyordu.

Bir kez daha Apoculuğun gururunu yaşadım.

Ne güzeldi o an.

Başka hiçbir şey düşünmeden, varsaymadan Apo'culuğu kucaklamak!

Yaşam buydu, kavga buydu!

Kavga aşkının güzelliği buradaydı. (4)

(1) <http://www.turktoresesi.com/viewtopic.php?f=143&t=7814>

(2) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien verlag, cilt 3, sayfa 116-117

(3) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, cilt 3, sayfa 118-119-120

(4) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, cilt 3, sayfa 129-130

.....

Selim Çürükkaya / Susmak Ölmektir -22-

Hamili Yıldırım, Sakine Cansız ve Hamili'nin eşi Ayten Yıldırım'ın Elazığ'da aynı evde yakalandığını biliyoruz.

Sakine yazdığı kitabın ikinci cildinde Ayten Yıldırım'ın tahliyesini şöyle anlatıyor

Ayten Yıldırım

Ayten mahkemeye çıkarılışımızın üçüncü gününde tahliye oldu. Yani sorgu süreci kırklı günlerdeydi. Çok ani olmuştu. Ayrılırken kulağına bir kez daha 'arkadaşlar mutlaka tedbir alsın. Ne yaparsan yap arkadaşları gör. Herkese anlatma, güvenilir arkadaşlara anlatırsın, dedim.

Kucaklaştık, Hamili' de kucaklayarak 'kendine iyi bak' diyerek ayrıldı.

Ayten'in gözleri dolu dolu.

Hem sevinçli, hem de bizi o halde bıraktığı için ya da bir daha görüşmeyeceğimizi düşündüğünden üzgün bir ruh halindeydi. Acılı bakıyordu gidene kadar" (1)

Artık bir daha söz etmiyor Sakine Ayten'den, tahliye olduktan sonra neler geldi arkadaşının başına?

Bu konuda suskun!

Cimridir, tek keleme söylemiyor!

Oysa Ayten Yıldırım'ın yaşamı başlı başına bir trajedidir.

Sakine belki de bu trajediyi görmediği için veya, görmek istemediği için kendi trajedisini yaşıyor.

Ayten'in trajedesini geçip veya atlatıp kitap yazılamaz.

Ayten'in trajedisi karşısında susmakla insan olamayız!

Bundan dolayı ben burada Ayten'in trajedisini anlatacağım:

Ayten Yıldırım, Tunceli öğretmen okulundan arkadaşım.

Okulumuzun en güzel genç kıızıydı.

Mas mavi gözleri vardı.

Gerçek adı Ayten Özdemir'di.

15.07.1959 tarihinde Nazmiye'de doğmuştu.

Babasının adı Yusuf, annesinin adı ise, Hayriye idi.

İki erkek, üç kız kardeşi vardı.

Ayten Tunceli Öğretmen okulundan mezun olduktan sonra Bingöl eğitim enstitüsüne kaydını yaptırdı.

03 Mart1979 günü Hamil 'i Yıldırım ile evlendi.

Bu tarihlerde Hamili PKK içinde profesyonel olarak çalışıyordu ve Elazığ bölgesinde sorumluluklar üslenmişti.

O zaman grubunda onayıyla Ayten Özdemir ile yaşamını birleştirerek Elazığ' da ev tutarak yerleşmişti.

Ama evlilikleri fazla sürmemiş, 17 Mayıs'ta yapılan bir operasyondan dolayı tutuklanmışlardı.

Ayten yaklaşık kırk gün sonra tahliye oldu.

Dışarda örgütle ilişki kurdu, onu Antep'te görevlendirdiler, gittiği yerde tekrar tutuklandı.

Bir müddet yattıktan sonra tahliye oldu.

Bir yolunu bularak Suriye'ye geçti, Şam'a gitti, buradan Bekaa vadisine ulaştı, başından geçenleri, gördüklerini, duyduklarını bir bir arkadaşlarına anlattı.

Bundan sonrası, karanlık, kimse gerçeği anlatmıyor.

Tanıkları var ama konuşmuyorlar.

Konuşmak isteyenler var, ama ne yararı var ki deyip susuyorlar.

Benim kulaklarıma çalınanlar:

"Ayten, Öcalan'ın evinde sürekli dövülürdü. Kara Ömer'in(burada Ömer ismine dikkat etmek gerekiyor, Sakine Cansız'ı Mahsun Korkmaz Akademisinde tehdit eden kişinin takma adı da, Güneyli Ömer'di, siz şimdilik Güneyli Ömer'in yanına kara Ömer'i yazın ve aklınızın bir köşesinde bekletin.S.Ç) işkencelerinden kurtulmak için karyolanın altına sığınırdı. Kara Ömer, karyolanın altındaki Ayten'in suratına yumruklar vurur, elleri kandan kıpkırmızı olurdu."

Başka bir tanık: "Ayten bu zulümden kurtulmak için firar etti, gitti Filistin'li bir örgüte sığındı, dil bilmezdi, herhalde kendini ifade edemedi veya kendisine yapılanları anlatmaya utandı.

Örgüt, Ayten'in Filistinlilerin yanında kaldığını duyunca, gittiler, onlara arkadaşlarının ruh sağlığının iyi olmadığını, psikolojik tedavi görmesi gerektiğini anlattılar ve geri getirdiler”

Onun nasıl katledildiğini kimse bilmiyor. Tanıkları var konuşmuyor!

Ama Ayten'in Bekaa vadisinde öldürüldüğünü O dönemde PKK içinde olan ve Bekaa'da kalan herkes biliyor. Hatta öldürülme gerekçesini de " Deli olmuştu, arkadaşlar vurmuşlar!" olarak açıklanmıştı.

Mezarı yok Ayten'in nasıl öldürüldüğü de bilinmiyor.

Deli kadınların kurşuna dizildiği ve bunun normal görüldüğü, kadın haklarını savunan (!) **İnsanlığı temsil eden (!)** bir örgütü düşünün!

Ayten'in ölüm haberi geldiği zaman ben Hamili Yıldırım ile bitişik hücrede Diyarbakır cezaevinde kalıyordum.

Nedenlerini merak etmiştik, ziyaretçilerimiz aracılığıyla öğrenmeye çalışıyorduk.

O dönemde avukatlarımız yoktu, çünkü hepsi tutuklanmıştı, mektuplaşma ve telefon yasaktı. Ziyaretçilerde her şeyden habersizdi.

1985 yılıydı, bir gün görüşme günü olmamasına rağmen, Gardiyanlar Hamili Yıldırım'a **"görüşmecin var"** deyip kaldığı hücreden çıkarıp götürdüler.

Aradan fazla zaman geçmedi, Hamili geri geldi.

Gardiyanlar, hücreye koyup kapıyı kilitlediler ve çıkıp gittiler.

Durumu Hamili'den öğrendik. Bize anlattıklarını olduğu gibi aktarıyorum:

"Gardiyanlar beni buradan alıp cezaevinin müdür odasına götürdüler. İçeri girdim, **cezaevi Müdürü Birol Şen** ve **Cemile Merkit'in kardeşi Ali Ekber Merkit beni karşıladılar.** Aliekber'e hoş geldin dedim.

Birol Şen: 'Bak Hamili, bu genci iyi dinle, PKK senin eşini öldürmüş, artık bunlara karşı tavır al, söz seni bıraktırıyorum' dedi.

Ali Ekber: 'Abe, Cemile ablam, beni yolladı, Ayten Ablayı öldürmüşler' dedi.

Ben, Ali Ekber'i susturdum, bu işte bir puştluk var dedim ve çıkıp geldim."

O tarihlerde biz büyük bir baskı altındaydık, **PKK Merkez Komite üyeleri Yıldırım Merkit, Şahin Dönmez ile birlikte hareket ediyordu.** Ceza evi İdaresinin isteği ile aynı koşu da kalıyorlardı.

PKK Elazığ grubunda yargılanan herkesi itirafçı yapmak için ellerinden gelen bütün çabaları harcıyorlardı.

7. Kolordu Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinin Elazığ gurubunun duruşmalarında **Yıldırım Merkit ve Şahin Dönmez** itiraflar yapmış, Hamili Yıldırım ve hepimiz aleyhine ifadeler vermişlerdi.

Yıldırım Merkit'in kız kardeşi Cemile Merkit de PKK içinde önemli görevler üstlenmişti, o da öğretmendi.

1978 ler de PKK li **Ali Haydar Kaytan'la** örgütün isteği ile evlenmişti.

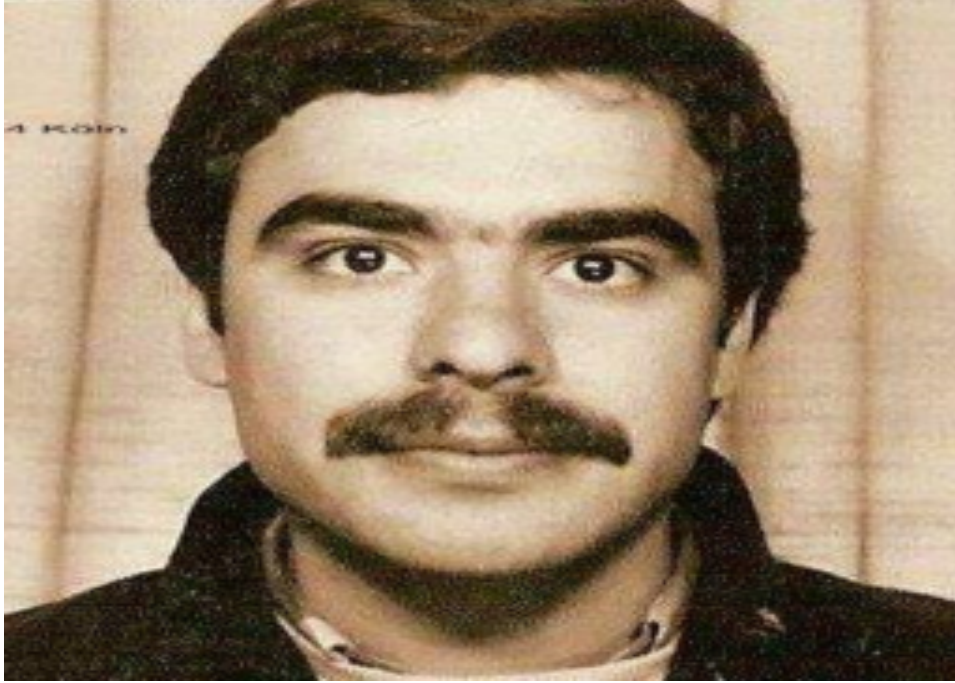
12 Eylül 1980 Askeri darbesinden dolayı yurt dışına çıkmıştı.

1984 Yıllarında PKK'nin Avrupa koordinatörü **Çetin Güngör' ün**, Abdullah Öcalan'a karşı, **"Parti içinde tek kişilik bir diktatörlük oluşturuluyor"** eleştirilerine katıldı. **Ve PKK den ayrıldı.**

Büyük bir ihtimalle kendisi ve Çetin Güngör Diyarbakır cezaevinde ne olup bittiğinden habersizdi. **Hamili Yıldırım ve bizlerin** dışarda olup bitenler konusunda habersiz olduğumuz gibi.

Sadece Avukatlar, Yıldırım Merkit' in itirafçı olduğu haberini PKK ye ulaştırmıştı.

Komple teorileri geliştirmede usta olan **Abdullah Öcalan**, hemen **Çetin Güngör**, Cemile Merkit **ile** Şahin Dönmez, Yıldırım Merkit ilişkisini kurmuştu:

Çetin Güngör

"Bilindiği gibi cezaevlerinde teslimiyet Şahin ve Yıldırım hainleri aracılığıyla dayatılmak istenmişti. Kendi yaşam derdine düşen bu iki hain, direnişçi savaş esiri yoldaşlarımızın katledilmesinde birer piyon olarak kullanılmışlardı. **Bunlar sömürgeciler tarafından kendilerine verilen talimat gereği teslimiyeti cezaevinden dışarıya, parti içine de sızdırmak istediler.** Sömürgecilerin kendilerine verdikleri söze göre, bunun karşılığında yaşamları bağışlanacaktı. **Onlar bunu denetimden uzak ve uzlaşma yanı ağır basan bir alandan başlatmayı uygun görmüşlerdi.**Kuşkusuz bunun en uygun zemini de Avrupa olabilirdi. Bu alanın tercih edilmesinin başka bir nedeni de, Avrupa örgüt biriminin sorumluluğunu yürüten bayın mazisinin de buna uygun olmasıydı. Şahin ve Yıldırım hainlerinin dolaylı veya dolaysız bu unsurla ilişkileri vardı. Anlaşılacağı gibi burada **Semir'den (Çetin Güngör)** söz ediyoruz." (2)

Böylesi bir atmosferde **Cemile Merkit'in kardeşi Ali Ekber'in**, bize yıllarca işkence yapan Cezaevi Müdürü **Birol Şen'in** makam odasında Hamili Yıldırım'a **"Ayten Ablayı öldürmüşler"** demesiyalınız Hamili'nin değil, hepimizin kafasında **bu işin içinde devlet var** kuşkusunu yaratmıştı!

Dip Notlar:

(1)Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, cilt 2, sayfa

(2) PKK ye dayatılan tasfiyecilik ve tasfiyenin tasfiyesi, Abdullah Öcalan Sayfa 39-40

51file:///C:/Users/selim/AppData/Local/Microsoft/Windows/INetCache/IE/5C9DEMCZ/pkkye-dayatilan-tasfiyecilik-ve-tasfiyeciligin-tasfiyesi.pdf

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir-23-

AYTEN!

Çocukken Ayten ile birlikte tarlada kovaladıkları kargayı düşünüyordu...

Dikkatle bakıyor dala konmuş kargaya, ne kadar da güzel?

Bacım Ayten olmasın bu? Dedi kendi kendine! Olamaz mı?...

Ayten'in abisi Sabahaddin Kopenhag'da iken kız kardeşinin Bekaa vadisinde örgüt tarafından öldürüldüğünü duyuyor.

Bu ölümüne bir anlam veremiyor.

Sık sık Kopenhag' daki PKK derneğine gidiyor.

Kardeşinin akibeti hakkında sorular soruyor.

Ama hiçbir sorunun yanıtını alamıyor.

Yoktur Ayten, kimse tanımıyor, yok edilmiş, bu yok oluş sadece fiziki bir yok oluş değil, **yaşamı da yok edilmiş, geçmişi silinmiş**, doğmamış, okula gitmemiş, **sevmemiş, evlenmemiş**, tutuklanmamış, **serbest bırakılmamış, Bekaa'ya gitmemiş, öldürülmemiş!**

Yani doğumu da ölümü de meçhul, bir bilinmezdir Ayten.

Onun adı geçtiği zaman bütün dudaklar susuyordu.

Sorularına yanıt alamayan **Sabahaddin**, tepki gösteriyor, **"Ayten'i siz öldürdünüz"** diyor.

Dernekteki sorumlular, onu susturacak yöntemleri devreye sokuyorlar.

Yer yer tehdit, yer yerde; **"Hewal biliyorsun bir Ulusal Kurtuluş Mücadelesi var, mücadelenin zarar görmemesi için susman lazım"** diyorlar.

Buna rağmen O' dünya güzeli kardeşinin başına gelenleri kabul etmiyor..

Geceleri gözlerine uyku girmiyor.

'Ayten'... 'Ayten' diye sayıklıyor.

İnsanlarla ilişkisini kesiyor, kendi içine kapanıyor.

Çocukken birlikte peşinden koştukları düşlerinin ardına takılıp kalıyor..

Ayten'den **sadece iki yaş büyük olduğu için** birlikte oynadığı oyunları hatırlıyor,

Ayten'in mavi gözleri ve de güzel sözleri hiç aklından çıkmıyor.

Günlerce dışarı adım atmıyor, saç sakalı uzuyor, kendi kendisiyle konuşmaya başlıyor, **bu durumu Danimarka'lı komşularının dikkatini çekiyor, polise haber veriliyor, eve giden polis,** ortalığın berbat olduğunu görüyor.

Sordukları hiç bir sorunun yanıtını alamıyorlar.

Hemen ambulans çağırarak onu bir psikiyatri kliniğine yatırıyorlar.

Aylarca bu klinikte kalıyor, bir gün pencerenin önünde dalmış dışarıyı izliyordu, ağacın dalına konmuş bir kargaya bakarken, çocukken Ayten ile birlikte tarlada kovaladıkları kargayı düşünüyordu.

Dikkatle bakıyor dala konmuş kargaya, ne kadar da güzel?

Bacım Ayten olmasın bu? Dedi kendi kendine! Olamaz mı?

Belki de **Ayten'in ruhu bir karga olarak yeniden doğmuş,** arayıp burada beni bulmuş, dala konmuş, beni izliyor dedi.

Bu klinikten çıktığında, karga beyninde takılı olarak kalıyor.

O' Dünya güzeli mavi gözlü kız kardeşinin bir kargaya dönüştüğüne inanıyordu artık.

Kopenhag da, evine yakın bir yerde kocaman bir meydan vardı.

Bu meydanda çok sayıda güvercin ve karga yaşırdı.

Sabahaddin hemen her gün bu meydana gelir, **en güzel kargayı Ayten sanır**, onunla konuşurdu.

Çocukken ortak yaşadıkları anıları, **anne ve babasının durumunu** tane tane anlatırdı kargaya.

O'na göre karga yanıt vermiyordu, ama her şeyi duyuyordu.

Kopenhag'da yaşayan bir arkadaşım, biz birkaç kişiye, bundan yıllarca önce Sabahaddin ile ilgili bir anılarını **şöyle anlatmıştı**:

"1980' li yıllarının ortalarına doğruydu.

Kopenhag 'da yanımda bir Dersim'li arkadaşla dolaşırken karşı kaldırımdan volta yürüyüşü yaparcasına gelen kişi bizim dikkatimizi çekmişti.

Yanımdakine: Bu kesin Dersim'lidir, demiştim. Arkadaşım da 'Evet, bu Dersim'liden başkası olamaz' demişti.

Karşı kaldırımdaki genç ile göz göze geldik, selam verdik.

Birden durdu bize;

"Bra (Kardeş) siz Dersimlisiniz ?"

Biz evet dedik.

Uzun bir **"Weyyyyyy"** çekti sonra bize sarıldı. **"Ma şıma xızır rüsno"** (Hızır sizi gönderdi) dedi..

Boğulmakta olan bir İnsan okyanusta bir can simidi görse bu kadar sevinmezdi.

"Bıra artık sizi hiç bırakmam" diyerek bizi öyle bir kucakladı ki.....

Gidip bir Caffe ye oturduk. Uzun bir süre hal hatır sorduktan sonra, **adının Sabahaddin olduğunu öğrendik**; davranışları, konuşma tarzı ile tipik bir Dersim'liydi..

Uzun saçları ve sakalıyla tuhaf bir görüntüsü vardı.

İki de bir dalıyordu, dertli olduğu her halinden belli oluyordu.

Nedenini sorduğumuzda irkilerek;

"Ya bıra benim bacımın ismi Ayten'dir, Hamili'nin eşidir.. Parti tutuklamış diyorlar. Sizin haberiniz var mı?"

O' tarihlerde bazı Kürd çevreleri PKK'nin kendi içinde bazı insanları tutukladığını ve bazılarının öldürüldüğünü söylüyordu.

Ben de duymuştum.

Ama Sabahaddin'in bacısı Ayten kimdi? Hiç bilgim yoktu.

"Valla Sabahatin ben bilmiyorum" dediğimde;

"Ma bra bilmiyoruz ki nereden soralım, nereye şikayet edelim?" dedi, çaresiz bir ses tonuyla, sanki yüzüne bir hüznün perdesi indi!

Bir şey yapamamanın, acizliğin abidesi gibiydi o an.

Bizimle konuşmadı, başını önüne eğdi ve de daldı.

Tekrar görüşmek üzere vedalaşarak ayrıldık..

Biraz uzaklaşınca, arkamızdan tekrar bağırdı;

“Bra ez qeda, şıma bijir pers kere Ayten kötidero?” (kardeş ben kadanızı alayım, sorun Ayten nerededir?)

Tamam anlamında başımızı sallayarak uzaklaştık.

Başka bir gün Kopenhag’daki meydanda baktım **Sabahattin** göğsünü öne doğru vermiş, kafasını bir ileri bir geri yapıp **güvercin gibi** yürüyordu..

Kendisine şaşkın şaşkın baktığımı görünce; beni tanıdı, güvercin gibi yürüyerek yanıma yanaştı:

“Bra (Kardeş) gece anamla Ayten geldiler, kuş olup içime girdiler” dedi.

“Yok bira sana öyle gelmiş” dememin bir anlamının olmadığını biliyordum.

Bacısı Ayten’in ölümü karşısındaki acıya, çaresizliğe beyni dayanamamıştı!

Artık Sabahaddin ile dost olmuştuk, onu aradığımda hep o bilinen meydana gider, güvercin veya kargalarla konuşurken görürdüm.

Sabahaddin ile ortak tanıdığımız, bir gün: **“Sabahattin seni arıyor”**dedi..

Arayıp buldum. Beni görür görmez ellerime sarıldı öpmek istedi, ellerimi çektiğimde:

“Bıra ver elini öpecem, sen Seyid Rıza’sın” dedi.

Olmadığımı anlatmaya çalıştım, nafile!

“Sabahattin beni aramışsın, ne istiyorsun?” dedim.

“Seyid é mın, (Seyidim) anamla Ayten yarın sabah erkenden gelecekler, gidip birlikte karşılayalım” dedi.

Sabahaddin, **sen diyordun Ayten’i parti öldürmüş** diye sordum.

“Yok Seyide mın, Ayten’i partinin elinden anam kaçırmış, yarın sabah erkenden gelecekler” dedi.

İnandırıcı bulmadım, ancak ya doğruysa diye düşündüm.

O’ gece evine gittim, çöplüğe dönmüş odasında kaldık..

Sabah erkenden kalkıp yola düştük...

Hava alanına gideceğimizi sanıyordum...

Baktım, Sabahaddin direkt Belediye Meydanına yöneldi.

Sessizce izledim onu....

Genişçe olan meydan da **yüzlerce karga-güvercin** ekmek kırıntılarını kapmak için birbirleriyle adeta kavga ediyorlardı...!

Sonra Sabahaddin telaşla etrafına bakındı, bakındı.. Meydanın orta yerinde yanyana sakince duran **iki kargayı** gösterdi:

“Bak bra bak, gelmişler oradalar”..!

Nerede? dedim.

“Orada”... Diyerek kargalara doğru hızla yürüdü. ..

Kargalar uçup gittiler.

Sabahaddin gözlerinden akan yaşlarla bağıırıyordu:

“Bıra tam yakalıyacaktım... Heydo gene kaçırdı onları”dedi...!

Kuşlar uçup gittiler,..biz gidince, belki gelecekler. ...

Ama ben biliyordum ki giden Ayten bir daha gelmeyecek. ...

Benimde Kolum kanadım kırılmıştı, Sabahaddin gibi..!

Uzun süre bende meydanda çaresiz olarak dikili kaldım.

Etrafıma baktım..

Ben ve Sabahaddin yalnız kalmıştık...!

Kısa zaman sonra duydum ki akıl hastahanesine tekrar yatırmışlar.

Ziyaretine gittim:

“Nasılsın Sabahaddin” dediğimde. elini çenesine götürdü, biraz düşündü:

“Bıra seni bir yerde görmüşüm, ama nerede ?”dedi..

O’na , benim, tanımadın mı? demenin hiç bir anlamı kalmamıştı artık”...

(1) **Sabahaddin**, kız kardeşinin ölümünden dolayı duyduğu acıyı, **böyle yaşamış ve de böyle anlatabilmişti beyni çalışanlara, vicdanı olanlara**, bakalım **Hamil' i Yıldırım, Ayten için** ne yapmıştı

(1) **Yaralandığım makalenin Linki: Olayı anlatan Dersimli bana da anlattı.** <http://www.eliforhan.de/index.php/oeykue/67-ayten-yldrm-tanyormusunuz>

Bir önceki bölümü okumak istiyorsanız: <http://www.kurdistan-aktuel.org/yazi-dizisi/talimatla-kitap-yazmak--h2906.html>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -24-

Sakine Cansız, yazdığı kitapta Ayten Yıldırım'dan artık söz etmiyor.

Yalnız kitabın bir yerinde **Antep'te** gözaltına alınıp soruşturması yapıldıktan ve mahkemeye çıkarılıp tutuklanmasının ardından Diyarbakır cezaevi kadınlar koğuşuna gönderilen **bir kadının anlatımlarını aktarıyor:**

Antep'ten getirilen Halkın birliğinden (sol bir örgüt) **Ayşe Dışkayayeni** bazı şeyler anlatmıştı.

Kendileri Antep'ten gelip Dersim kırsalına geçmek isterken Malatya girişinde şüpheli bulunup gözaltına alınmışlardı.

Daha önceki bir yakalanmasında, sorgu sürecinde **Gönül Atay' la** birlikte kalmışlardı.

Antep sorgusunda **Gönül'ün tavrı** kendisini etkilemişti.

Yaka silkiyordu:

O kız PKK li olamaz diyordu.

Ama polis kendisine özel muamele yapıyordu.

İşkence yaparken de Direnirseniz Ayten gibi direnin diyorlardı.

Demek ki Ayten yeniden gözaltına alınmış, hem de Antep'te **'Direniyor bırakıyorlar'** diyordu. **(1)**

1996 da kitabını bitiren **Sakine** artık hiç Ayten Yıldırım'dan söz etmeyecekti.

Oysa ikisi Dersimde aynı mahallede büyümüşlerdi, birlikte Kürdistan Devrimcileri grubuna katılmışlardı.

1979 Mayısın da Elazığ'da aynı evde kalıyorlardı.

Aynı gün gözaltına alınmışlardı, birlikte 40 gün soruşturmada kalmışlardı.

Sakine ve onun savunduğu resmi ideoloji için bu konuyu tartışmak, **Ayten'in akibetini araştırmak**, onun hakkında yazmak suçtu.

Sakine'yi geçelim, Hamili Yıldırım'a gelelim.

O, Ayten'in akibeti hakkında neler öğrendi?

5 Eylül 1983 tarihinde Diyarbakır cezaevinde yaklaşık **üç bin tutuklu**, işkence ve zulme karşı topluca isyan etti, **yaklaşık olarak 600 kişi ölüm orucuna yattı**, cezaevinin iç kısmını tamamen kontrole aldı.

27 Gün sonra cezaevi yönetimi tutukluların bütün istemlerini kabul ederek, isyanı durdurdu.

Cezaevinin 35. Koğuşu baştan beri direnişe öncülük yapan tutukluların kaldığı bir yerdi.

Burada kalan tutuklular, işkencenin olmadığı bir ortamda 3 yıllık bir durum değerlendirmesi yaptılar.

Ve bu değerlendirme sonucu, 35. Koğuşta cezaevi yönetim komitesi oluşturdular. **Hamili Yıldırım' da bu beş kişilik yönetimin içinde bir üye olarak yer aldı.** Bundan sonra ailelerle görüşme imkanı doğdu.

Benim bilebildiğim kadarıyla **Hamili Yıldırım** PKK Merkez komitesine bir mektup yazıyor ve Ayten'in akibetini soruyor.

Bir müddet sonra Meral Kızır tarafından mektuba cevap veriliyor.

Hamili mektubu okuyor, yönetimdeki diğer görevliler, mektubun kendilerine verilmesi gerektiğini söylüyor, Hamili kabul etmiyor.

Neticede mektubu yırtıyor, tuvalet deliğine atıyor ve üzerine su döküyor.

Mektupta ne yazılıydı, neden kimseye okutmadı, neden yırtıp tuvalete attı? konusuna bir soru işareti koyalım, **Sakine ile Hamili Yıldırım 'aşkının' başlangıcına gidelim:**

5 Eylül 1983 direnişinden sonra cezaevinde bulunan akrabalar haftada bir, sinema salonu olarak adlandırılan yerde idare denetiminde birbirleriyle görüştürülüyordu.

Sakine Cansız, Hamili Yıldırım dayım oğludur demiş o da haftada bir sınırlı sürede görüşürdü.

PKK Elazığ grubu davasının karar aşamasında Sakine'in kardeşi **Metin Cansız**, Sakine'ye bir not yolluyor

'Hamilin' in sana karşı farklı yaklaşımları var, hareketlerine dikkat et' diyor.

Bir görüşme esnasında Sakine Cansız ile Hamili Yıldırım arasında şu konuşmalar geçiyor:

"O gün ortalığı karıştırdım. Meto'nun notunu yanlış anlamıştım, çok üzüldüm dedim.

Ama ailen bizimkilere bir şeyler söylemiş, zor bela ikna ettim.

Bizim görüşmelerimiz mi acaba yanlış anlaşılıyor, bir şey söyleyenler mi olmuş?

Birileri bilinçli yapmasınlar? Dedim.

Hamili biraz sustuktan sonra 'doğrudur' dedi.

'Ne doğrudur?' dedim.

'Sana ilgim ta 75 lere dayanıyor' dedi.

'Olamaz, ben seni hep bir kardeş gibi sevdim' dedim, elini sıkıca tuttum.

Hamili yine suskunlaştı.

Görüş süresi dolmadan ilk düdükte, ayrıldı vedalaşmadan... **(2)**

Sakine anlatmaya devam ediyor:

" Hamili' nin Seko' su olmuşum. Eskiden Annemin Seko'suydum. O kızdığında söylerdi.

Bir de Meral söylerdi. O da Hamili' den öğrenmişti.

Direktmen böyle çağırılmazdı ama, notunda Seko diye hitap etmişti.

1975 ten başlamış, benim **(cezaevinden)** kaçışma, bu konudaki tepkilerine, nasıl nişanlandığına dair hepsini anlatmıştı.

İlk notunu benim tepkimden, tavrımdan korktuğu için ve inandırıcı olsun diye öyle yazdığını belirtmişti.

Mektubunu okuduktan sonra üzülüp ağladım.

Hayret etkilenmişim.

Ona, onun yazdıklarına, duygularına ağılıyordum.

Onu anlamadığıma kızıyordum, O nun bütün duygularını hiçbir şekilde hissettirmeyişine şaşıyordum.

En çok bu yanı etkiliyordu.

'**Ben olsam hissettirirdim**' diyordum.

Onun duygularının bir derinliği, dürüstlüğü olarak algıladığımdan, daha çok seviyordum Hamili'yi, saygı duyuyordum.

'Acaba sevgi bu mu diye soruyorum.

Tam bir hafta meşgul etti beni.

Hastalanmış ve yatağa düşmüştüm.

Cezaevinde o kadar yıl lanet ağrılar duymuştum, hiçbiri beni yataklara düşürmemişti, hastalanmışım. Hamili beni yatağa düşürdü..**(3)**

Sakine Cansız'ın evliliği sevgisi ve aşkları politiktir.

Ona göre politikasız evlilik, aşk ve sevgi olamaz.

Olaya böyle baktığı için **1978 lerde evli olduğu, Halkın Kurtuluşu üyesi** Dersimli **Baki Polat'tan** boşandı.

Gerekçesine bakın:

"Baki'yle ilişkilerimizde **ideolojik ve örgütsel ayrılık vardı. Bu çelişkinin esasıydı.** 'O çözülürse birlik sürer, olabilir' diyordum. Sadece bu yanın çözümü kavuşması sevginin kendisi değildi, bu sevgiyi yaratmaya yetmiyordu. Aynı

ideoloji ve politikayı savunmak, **onunla bağ içinde olmak**, eşit özgür bir ilişki düzeniyle onun yaşam boyutu ile bir arda olursa, tamamlanırsa ancak o zaman ortaya güçlü yoldaşlık sevgisi, cinsler arası sevgisi çıkabilirdi.” (4)

Bu anlayışından dolayı Sakine için aşkın sevginin özel bir tarafı yoktur.

Hemen örgütün cezaevi temsilcisi **Mustafa Karasu’ya** bir not yazıyor ve ondan yanıt bekliyor:

“Hamili’nin iyi bir arkadaş olduğunu, benim de bildiğimi, biz devrimcilerinde sevgisi, ilgisi olur. Yanlış anlamamak lazım. O’nun hassaslığını da dikkate almalısın karar verirken. Sen bilirsin yine de biz illa şöyle olsun demiyoruz, sen ne yapacağının bilincindesin” (5)

Henüz sol örgütler arasındaki farkı fark etmediği **bir dönemde solcu diye Baki Polat ile evlenen Sakine, Kürdistan Devrimcileri grubunu keşfedince, Baki’den boşandı**, Diyarbakır cezaevi temsilcisi Mustafa Karasu’nun görüşlerini alınca **Hamili** hakkında övgüler dizmeye başladı:

‘Hamili’ yle yoldaşlığımızda aşk, sevgi vardı.

Onun direnişçiliğine kavgacılığına, her şeye rağmen devrimde kararlı yürüyüşüne aşıktım.

Onu bu kavgasıyla sevdim.

Bir görüşmeyle, buluşmayla, bir bakışla ya da alışıla gelen sevgi sözleriyle kurulan bir bağ değildi.

Temeli vardı ve ben o temeli seviyordum.

Ona bağlıydım, kıskançlıkla korumaya çalışıyordum.” (6)

Diyarbakır cezaevi duvarları arasında filizlenen Hamili Sakine ilişkisinin ortasında bir ceset vardı.

Ayten Yıldırım’ın cesedi, bu konuda ikisi de suskundu.

İkisid e görmemezlikten geliyorlardı.

İkisi de tarihin hiçbir şeyi affetmeyeceğini henüz bilmiyorlardı.

Ayten’in mutsuzluğu üzerinde mutluluk yaşanamazdı.

Onun acıları, ızdırapları karşısında susanlar, vicdanlarını yitirmişlerdi.

Vicdansız olanlar asla mutlu olmazlardı.

Vicdansızlardan oluşmuş bir parti, topluma yıkım ve vahşet dışında hiçbir şey veremezdi.

Bu bölümün notları:

(1) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 128.

(2) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 323

(3) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 324-325

(4) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 340-341

(5) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 324

(6) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2. Cilt sayfa 342

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -26-

Hamili ile Sakine ilişkisinin bütün detaylarını bilen Şener, ilişkinin bitmesinden hemen sonra harekete geçer.

Bir gün Sakine gelmiş, 35 koğuşun havalandırmasında Şener’le tur atmaktadır.

Pat diye konuya giren Şener:

Ben nişanlı olmasaydım, sana aşık olurdum’ der.

Orada ciddileşiyorum.

Bu kadar da olmaz. Konuşmalarımızın bir ağırlığı olmalı.

Her şeyi tartışıyoruz, bu iyi ama her akla geleni değil! Diyerek kızdım ona.

‘Sevgiye ambargo koyamazsın ki!

Bunlar senin istemin dışında gelişebilir.

Her şeye karşı mı çıkacaksın?’

Ve tekrarladı aynı şeyi.

O anda sustum.

Bir anda Hamili’ nin söyledikleri aklıma geldi.

Şiir ya da sevgi üzerine konuşmaları yorumlamaya çalıştım.

Bir anda bir suçluluk duydum.

Başkaları bu kadar rahat konuşmamalıydı.

Nereden cesaret alıyorlardı?

Zoruma gitmişti, gözlerim dolu dolu olmuştu.....

‘Duygusallaşmam Şener’in gözünden kaçmamıştı; ‘neden gözlerin doldu?

Kesin benim söylediğim şeyler etkiledi’ dedi.

Beni tanımıştı.

Sevilmek güzeldi.

Bir kadını etkiler ama tam da burada, benim bu konudaki zayıflığımı da yakalamıştı..

'Sen benim bir yoldaşımı seviyorsun ve onunla nişanlısın.

Bence ona karşı saygılı ol.

Söylediklerin etkiledi ama sevgide dürüst olmak gerekir,' dedim en sonunda." (1)

Sakine Cansız Mehmet Şener'i kast ederek, 'başkaları bu kadar rahat konuşmamalıydı, nerden cesaret alıyorlardı' derken, ne kadar haklıydı?

Sakine'nin sevdikleri ile ilişkileri, orta çağda Kilise papazı ile günah çıkarmaya giden inançlı kadının ilişkisi gibidir.

Onun parti anlayışı da aslında orta çağdan kalma mürit kadın ile kilise ilişkilerine benziyor.

Sakine eğer birisini seviyorsa, bu durumu parti kesin onaylamalıdır, parti onaylamadıysa bu sevgi olmaz, bir de arkadaşı ile aralarında sorun çıkarsa, bunun detayını partinin bilmesi lazımdır.

Papaz, mürit kadınların işlediği bütün günahlardan haberdar olmalıdır veya mürit kadın hiçbir şeyi papazdan gizlememelidir, zira Tanrıdan hiçbir şey gizlenemez diye inanmalıdır..

Mehmet Şener, Diyarbakır cezaevinde aslında Sakine Cansız' ın papazı konumundadır.

Onu papaz mertebesine koyan da Sakine'nin parti anlayışıdır.

Sakine Şener ilişkisi, notlaşma düzeyinde devam eder, ilk notu Şener yazar:

'Ben Mediha'ya karşı dürüstüm. Bu güne kadar o ilişkiye karşı bir şey yapmadım....' diyor.(2)

.....

Susmak ölmektir - 26

Şener Mediha'yı devreden çıkarmak için elini tez tutuyor, görüşmecileri gelince, ablasının yanına Sakine'yi de çağırıyor ve Mediha'nın Nişan yüzüğünü dışarıya yolluyor:

" O gün Şener'in kız kardeşini, annesi Saliha'yı yakından görüp tanıdım.

Şener kız kardeşi Fatma'yla hararetli tartışıyor.

Bir ara beni de çağırıyorlar.

Şener yüzüğünü Fatma'ya vermiş, Fatma'da buna anlam vermemiş ve benimle konuşmak istemiş.

Belki de başka şeyler söylemişti, fakat Fatma bozuktur.

'Bir şey mi oldu?

Elif de parti de değil mi?' dedi.

Ben: 'Partidedir' dedim.

Fatma Şener'in yüzüğü verdiğini, ilişkisinin kalmadığını belirtti.

'Kaç yıldır nişanlılar, buda nerden çıktı?' diyerek şaşkınlığını belirtiyordu.'

Sakine bu konuda Şener' e kızdığını, Mediha' nın iyi biri olduğunu söylüyor ama Şener'den şu yanıtı alıyor:

'Benim için sen kutsalsın, sana karşı duygularımı gizlemem iki yüzlülük olur, bu durumda bu yüzüğü taşımam asıl sahtelik olur.

Sen 'aldatma' diyorsun buna.

Değil.

Senin Apoculuğunu seviyorum.

Beni etkilemişsin ve bu öyle sıradan bir etkilenme değil, yaşamımı değiştirdin.

Eskiden yaşama da ölüme de farklı yaklaşıyordum.

Ölümden korkuyordum, yaşamda beni korkutan yanlar vardı, ama ben ölümü seviyorum şimdi ya da omurumda değil.

Yaşamda ne yapsam ölçü koymak zorunda hissediyorum kendimi.

Her şey de sen karşıma çıkıyorsun" (3)

Bu cümlelerden sonra ikisinin aşkı başlıyor...

Sakine bu kitabın yazım işini 1996 tarihinde noktılıyor.

Ama Şener'in nişanlısı Mediha' dan artık hiç söz etmiyor.

Kim di bu Mediha?

Nereliydi, Şener ile ne zaman nişanlanmıştı?

Şener nişan yüzüğünü dışarı yolladıktan sonra ne oldu Mediha'ya?

Okuyucu bu konu hakkında Sakine'den bir yanıt alamaz artık.

Çünkü Sakine'nin kalemi burada susmuştur.

Çünkü Sakine bu kitabı günah çıkarma tarzıyla yazıp, yeni Papazı Ali haydar Kaytan'a sunmuştur.

Oysa Mediha'nın öyküsü de Hamili Yıldırım'ın eşi Ayten Yıldırım'ın öyküsü kadar acıklıdır.

Anlatmadan geçemeyeceğim:

1991 Temmuz ayında Bekaa vadisinde Zindan konferansındaydık, Sakine de vardı.

Meral Kdır elinde bir dosya ile geldi, biz cezaevlerinden tahliye olanları çok ilgilendiren bir haber veriyormuş gibi;

'arkadaşlar sesiz olun, size yönelik arkadaşların eleştirileri var, onları okumak istiyorum' dedi.

Meral'ın yaptığı açıklamaya göre eleştiriler, Mardin Eyalet komutanı, Edip (Muharem) ve O'nun yardımcısı Elif (Mediha Bahtiyar) in görüşleriydi.

Muharem ile Mediha, biz cezaevlerinde kalanların, fark etmeden rehabilteye uğradığımızı, parti çizgisinden uzaklaştığımızı, Latin Amerika'daki solcular gibi cezaevlerinden tahliye olduktan sonra yazarlık ve gazetecilikle uğraştığımızı, bu kötü durumumuzu fark edip bir an önce dönüş yapmamız gerektiğini söylüyorlardı.

Okuma işini tamamlayan Meral Kdır, Muharem ile Mediha'nın eski arkadaşlar olduğunu, onlara kulak vermemiz gerektiğini de tembih etti. İkisi öldürüldükten sonra Avrupa idim araştırdım ulaştığım sonuçları aşağıya alıyorum:

Edip (Muharem): Kars doğumlu Türk kökenlidir, Kürdistan devrimcileri grubunun kuruluş çalışmalarına Kars'ta katıldı.

İdeolojik yönü güçlü biriydi. 1980 askeri darbesinden önce yurt dışına çıkabildi.

Özellikle 1986'lardan sonra Avrupa'da görevler üslendi.

Bir ara Avrupa koordinatorlüğü yaptı.

Öcalan'ın diktatörlük sitemini Kürtler arasında Avrupa'da yerleştiren kişilerden biri oldu.

1988 yılında Fransa'da, Alpler de, Longo Mai (4) çiftliğindeki örgütün eğitim kampında Duran Kalkan ve Ali Haydar Kaytan tarafından tutuklandı.

Burada kurulan uyduruk bir mahkemede yargılanarak idam cezasına çarptırıldı.

Mezarı kazılırken, tutuklu olduğu çadırdan kaçan Muharem, Longo Mai kooperatifinin başkanına odasına sığındı, durumu izah etti.

Kazılan mezarları gözleriyle gören başkan,(Muharem) Edip'e sahip çıktı.Adip ve Ali Çetiner'i ölümden kurtardı.

Öcalan'ın devreye girmesiyle Edip (Muharem) tekrar geri PKK ye döndü, önce Yunanistan'a yollandı, ardından Öcalan'ın talimatı ile Mardin eyalet koordinatörü olarak atandı.

1991 tarihinde Bekaa vadisinde Öcalan Meral Kdır'a Türkiye partisi adı altında bir parti kurdurtmak istedi.

Öcalan' a göre bu partiyi PKK içindeki Türk kökenliler kuracak ve Türkiye halkına da bu parti öncülük yapacaktı.

Bekaa vadisinde bu partinin tüzük ve programı yazılırken, Edip, (Muharem) yardımcısı konumunda olan Madiha Bahtiyar ile birlikte Mardin bölgesini terk ederek, İstanbul'a gitti.

'Bu partiyi biz kuracağız' açıklaması yaptı.

Bekaa'da bu haberi alan Öcalan, Edip ile Mediha'nın ölüm kararını vererek İstanbul'a tetikçiler yolladı.

Uzun süren bir takip sonucu, bir Mardin'linin evinde pusuya düşürülen Edip, başına bir çuval geçirilerek boğduruldu.

İstanbul'daki bir çöplükte üzerine benzin dökülerek yakıldı..

Mediha sağ olarak Şam' a gönderildi.

Mediha'nın PKK içindeki kod adı Elif ti.

Türk asıllıydı, Eskişehirli bir kasabın kızıydı.

1980 öncesi Mardin eğitim enstitüsünde öğrenci iken PKK ye katıldı.

Profesyonel çalışmalarının içinde iken Mehmet Cahit Şener ile nişanlandı.

12 Eylül darbesiden sonra Bekaa vadisine çıktı.

PKK nin yeniden toparlanması için görevler üstlendi.

1991 Tarihinde Mardin bölgesinde sorumluyken, Edip olarak tanınan PKK' nin bölge komutanıyla birlikte PKK den ayrıldı.

Bir müddet sonra İstanbul'da bir Mardin'li'nin evinde eski arkadaşlarının pususuna düşerek yakalandı.

Edip İstanbul'da yakalandığı evde boğduruldu, bir çöplükte üzerine benzin dökülerek yakıldı.

Elif bir grupta birlikte Şam'a götürüldü.

Burada uzun süre soruşturmaya alındı.

Soruşturmadan sonra tekrar İstanbul' a Meral Kıdır'a teslim edilerek gönderildiği söylendi.

Ama onu bir daha görenler olmadı.

Özgür gündem gazetesin'e 1993 yılında, bir kaç satırla Elif' in polis tarafından kaçırıldığı içerikli düzmece bir haber yazdırıldı.

Polis' in Elif' i kaçırmadığı, Muharem'in ölümünden daha korkunç bir şekilde kayıp edildiğini bilenler vardır.(5)

Hamili'nin eşi Ayten, Şener'in nişanlısı Mediha ve de Sakine'nin nişanlısı Şener ölüm vadisinde birer birer gittiler.

Üçü de grup aşamasında PKK ye katılmıştı, üçü de öğretmendi, üçü de Padişah'ın kardeşleriydi, üçü de 'sıfır' değildi, üçünün de mezarı yoktu.

Bu bölümün altını kırmızı bir kalemle çiziyorum.

Ve Konuya tekrar nokta koyuyorum, Sakine Cansız'ı dağlara yollamıştık, oraya bakacağız ki; Sakine neleri yaşıyor:

Mehmet Şener'in Nişanlısı Mediha Bahtiyar

(1) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2.Cilt, sayfa 377-378

(2) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2.Cilt, sayfa 379

(3) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 2.Cilt, sayfa 383-384

(4) https://tr.wikipedia.org/wiki/Longo_Mai

(5) http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=article&id=526:pkk-yi-kimler-kurdu-5&catid=40:portreler&Itemid=59

.....

Selim Çürükkaya/ Talimatla Kitap Yazmak -27-

Sakine Gerilla savaşı için, yani kürdistan'ı işgal eden devlete karşı savaşmak maksadıyla dağa gidiyor.

Kendisi ve bütün Kürtler böyle biliyor!

Oysa Dicle nehrinin o tarafına geçince, kendisini bir Kürt partisi olan KDP ile süren savaşın ortasında buluyor.

Sakine'ye göre; 'bu ihanetle son büyük savaş oluyor.'

Niye ihanetle savaş?

Ona göre ve onu yönetenlere göre KDP Türkiye ile işbirliği içinde, Türkiye KDP'ye yardım ediyor.

Bir an önce bunun böyle olduğunu kabul edelim.

Yani Türkiye devleti, PKK yi 'bölücü' ve 'terörist' bir örgüt olarak kabul ediyor, KDP ye silah yardımı yaparak Kürdü Kürde kırdırıyordu.

Bunu gören Sakine, içinde bulunduğu örgütünün yapısını, rolünü, konumunu göremiyor!

şu soruları kendi kendisine soramıyor!

Ben ve arkadaşlarım, sömürgeci olan bir devletin başkentindeki kampta nasıl askeri eğitimler gördük?

Ben ve arkadaşlarım bu sömürgeci devletin başkentinde nasıl silahlandık?

Güney Kürdistan'a KDP ye karşı savaşmaya gelirken mermilerle, silahları, arabalarla bu ülkenin istihbarat örgütünün bilgisi dahilinde nasıl getirdik?

Suriye istihbaratının verdiği silahlar ve mermilerle Güney Kürtlerini ne için öldürüyoruz?

Sakine ve arkadaşlarının beyni bu sorulara kapalıdır.

KDP Türk devletinden silah, mermi alır kendilerine sıkarsa, bu büyük ihanettir.

Ama kendileri, başka sömürgeci devletlerden alır KDP lileri bu silahlarla vururlarsa, bu devrimciliktir!

Ve de yurtseverliktir

Sakine'nin yazdıklarına bakalım:

" F..(Alihaydar Kaytan) Arkadaş gelişmeleri rapor ediyordu, Tekmili seri ve biraz heyecanlı ses tonuyla veriyordu.

KDP Zap'ta darbe yemişti, özellikler son hafta içinde kıran kırana bir çatışma yaşanmıştı.

KDP'nin planı Lak- 1 ve JAJK karargahının çatışma öncesi konumlandığı alanı ele geçirmektir.

Lak-1 öteden beri Güney Kürdistan'da YNK, KDP, Hizbi şui vb örgütlerin üstlendiği önemli alanlardan biriydi.

80'lerden sonra biz hareket olarak kısmen bu alanda üstlenme çalışmaları sürdürmüştük.

Arazi yapısı oldukça sarp, her mevsimde konumlanmaya elverişliydi.

Zap suyunun iki yakasını içine alan genişlikte ve derinlikteydi.

Doğu yakası daha geniş bir arazi yapısına sahipti.

Güneye doğru daha da genişliyordu.

Doğal mağaralar ve sığınaklar bakımından da epey zengindi.

Hava ve kara saldırılarına karşı savunmaya ve çatışmaya elverişli olan böyle stratejik bir alan, Saddam rejimi döneminde de uzun süre üstlenme alanı olarak kullanılmıştı.

Düşman arazinin derinliklerine girmeyi hiçbir dönemde göze alamamıştı.

Doğru mevzilenildiğinde hiç kimse buralarda başarılı olamazdı. KDP Güçleri bu alanı tanıyor ve belli başlı hatlardan girerek alanı denetimi altına alacağını hesaplıyordu.....

Avaşın tarafı da önemliydi.

Zagros güçlerimize büyük rol biçiliyordu.

KDP bu alanı namus meselesi yapmıştı.

Barzani kendi aşireti ve yakın aile çevresini harekete geçirmişti.

O halde Avaşın-Şeladizé hattında savaşı mutlaka kazanmak gerekiyordu. (1)

F' takma adlı kişi bu tekmili telsiz aracılığıyla Suriye'nin başkenti Şam'da bilinen bir adreste oturan Abdullah Öcalan'a veriyor.

Öcalan da yanıt olarak:

KDP'nin TC ile daha kapsamlı bir operasyon yapma olanağı zayıf.

Zorlandıkları açık.

Bundan sonra bunları siyasi çekmek daha kolaylaşabilir.

Ama askeri yöntemle vurmayı sürdürerek diğer koşulları kesin dayatacağız.(2)

Sakine Abdullah Öcalan'ın telsiz konuşmasından önemli olan iki koynu öğrenmiş oluyor.

Birincisi 16 yıl cezaevi yattıktan sonra tahliye olup Şam'a giden Hamili Yıldırım'ın Güney Kürdistan'a geleceği, ikincisi ise Sakine Pir'in (G.T) Şam'a gideceği haberidir.

Sakine Pir olarak adlandırılan kişiyi ben Karakoçanlı G.T. Olarak tanırım.

Kendisi de PKK kurucularındandır.

PKK Kürdistan devrimcileri adı aşamasındayken G.T. vardı.

Cezaevine girmeden, dışarıda kalan ve yaşayan tek kadın militandı.

Ben de onu çek merak ederdim, yaşaması kesin bir mucizedir.

Oda padişahın kardeşiymi, gerçi kelle konusunda padişahın kız kardeşleri erkeklere göre daha şanslıydı, ama bizim padişah nezdinde kadın erkek ayrımı da yoktu.

Ama Sakine Cansız kendi kitabında Sakine Pir'i yazmış, okursanız onun sadece yaşayan bir cenaze olduğu sonucuna varırsınız:

"Sakine Pir arkadaşın gidişine çok sevindiğimi, bunun isabetli bir karar olduğunu, vurgulayarak 'epeyce yıprandı, sorunların içinde. Fakat sınırlandırılmış o da. Tabii kendisi de oldukça tepkili, gergin ve çözümsüz. Yıllar süren bir yürüyüşü var. Canlı bir tarihtir aslında. Fakat küskün, bir öfke yumağı haline gelmiş. (3)

Sakine anlatamaz, Sakine Pir'in neden bir öfke yumağına döndüğünü?

Neden gergin?

Neden çözümsüz?

Neden çalışmayan bir saat gibi durur Sakine Pir?

Sadece 'canlı bir tarihtir' der, onun için.

Bir heykel gibi, bir abide gibi.

Konuşmaz da, yüz hatlarındaki derin kırışıklarda gizli olan tanıklarla anlatır yaşadığı acıları, ihanetleri ve zalimlikleri....

Bakışlarına sinmiş güngörmüşlükle size: Oğul bu neneniz, Lübnan'ın Hasrun kasabasına bağlı Halil Cıbran'ın Beşerri köyündeki 3 Bin yıllık sedir ağacının tanık olduğu olaylardan daha fazla olaya tanık olmuştur.

Zira o yere bağlı olduğundan, ancak dallarının yüceliğinin yükselebildiği, köklerinin yerin derinliklerine inebildiği yerlerde olanlara tanık olmuştur.

Ben ise; iki ayağımla Kürdistan'ın dört parçasını, yüce bütün dağlarını, uçsuz bucaksız ovalarını, derin vadilerini karış karış gezmişim.

Bu kadim ülkenin kadınlarını, erkeklerini, gençlerini yaşlılarını tanımışım.

İmamlarını, pirlerini, papazlarını dinlemişim.

Yazlarında kavrulmuş, kışlarında donmuş, baharlarında cenneti yaşamış, son baharlarında hüznle dökülüp topraklara düşen sarı yapraklar gibi yitip giden yoldaşlarımı görmüşüm.

Ansiklopedilere sığmayacak kadar çok alçaklık türleri ile karşılaşmışım.

Tanık olmadığım zulmün, zalimliğin hiçbir çeşidi kalmamıştır.

Sırtıma ağrı dağı kadar dertler, elemeler, kederler bindirmişim.

Bakınca bunları görmüyorsunuz tabi, sizden görünen sadece, çökmüşlüğümdür.

Eğer arif olsaydınız çökmüşlüğüğümün, yüklendiğim gamların ağırlığından olduğunu bilirdiniz.

Merak ettiniz, anlat bize nene diyen sesinizi duyar gibiyim.

Hayır evlatlarım, hayır, ben de Beşerri köyündeki Sedir ağacı gibiyim, konuşamam, ancak bana bakanlar, bakarken anlayabileceklerini anlarlar der gibidir

(1) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3.Cilt, sayfa 134-135

(2) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3.Cilt, sayfa 136.

(3) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3.Cilt, sayfa 137-

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -28-

Dağdaki Sakine'den, Hamili Yıldırım'ın cezaevinden çıktığını, Şam'a ulaştığını, Güney Kürdistan'a gelmek için hazırlıklar yaptığını duyduk.

Bundan dolayı öncelikle Şam'daki Hamili'ye odaklanacağım.

Ne yazık ki; bu bölüm hakkında elimde belge bulunmamaktadır. Sakine'nin yazdığı kitabın 3. Cildinde; 'önderlik Sahasındaki Nisan 1995 diyaloglarından bahsetmektedir.

Buradan da anlıyoruz ki; Hamili cezaevinden tahliye olup Şam'a gidince, Öcalan, Hamili Yıldırım, **Mehmet Şener**, Hamili Yıldırım, Sakine sorunu üzerine konuşmuş, bu konuşmalar kayda geçmiş, ardından **1995 Nisan çözümlmeleri adı altında** bir kitap olarak basılmıştır.

Bu kitaba ulaşma imkanım olmadığından, ancak başkalarından duyduklarımı dayanarak bu bölümü yazmak zorundayım.

Hamili Şam'a giderken odaklandığı birinci proplem şudur veya kendisini şöyle inandırmıştır;

cezaevinde iken, ta 1987 tarihinde **Mehmet Şener'e** karşı tavır koymuşum, haklı düşünceler savunmuşum, neticede yalnız kalmışım, cezaevi örgütü beni desteklememiş, hatta tecrit etmiştir, buna rağmen örgüte bağlılığımı sürdürmüşüm, **Şener tahliye olunca,** uzun bir süre Öcalan'ı da yanıltmış, ama ben hala Şener'e karşı olan eleştirilerime sahip çıkmış, Sakine'nin ihanetine rağmen ayakta kalmış, **Mehmet Şener'in** 'partiye karşı' çıkmasıyla, haklılığım yavaş yavaş anlaşılmıştır.

O halde Şam'a gidip bu durumu izah etmeliyim.

Abdullah Öcalan ise Hamili Yıldırım'ı düşürmek için zaten tuzağını hazırlamıştır.

Öcalan'ın cephesinden olaya baktığımız zaman ise;

Öcalan Hamili'ye şöyle diyecektir:

Tabi sen haklısın, ilk Şener'i tespit eden, karşı çıkan sensin.

Cezaevi yönetimini tesir altına aldı, politika da senden daha kurnaz ve güçlüydü.

İkna etmen gerekenleri, o ikna etti, sen bir stratejiye sahip değildin, kızmak, küsmek, intihara başvurmak güçlü insanların işi değildir.

Sen dürüstsün, partiye bağlısın, ama gördün ki bunlar yeterli değildir.

Ayıp değil, burada beni de kandırdı, ama ben tez fark ettim, sizin gibi değildim, tedbirlerimi aldım, yöntemlerimi devreye soktum, cezaevindeki o yönetimlerin hepsini görevden aldım, ne yaptığımı gördün değil mi?

Müthiştii!

Siz baş edemezsiniz, zavallısınız, sevgilini bile elinden aldı, kala kala tek başına meydan da kaldın.

Bir şeye çözüm olmadığınızı gördünüz.

Büyük bir ihtimalle böyle konuşmuştur Öcalan Hamili ile

Dar düşünen, resmin tümünü göremeyen Hamili de:

‘Evet, Başkanım, aslında Diyarbakır cezaevinde direnen ben değildim, benim içimdeki Apo’culuktu’ demiştir.

Ve Öcalan, Hamili’nin daha henüz hiçbir şey anlamadığını fark edince, kahkahayla gülmüştür.

Tabi siz zavallısınız, benden olmazsa ile başlamış, Hamili ile olan eski anılarından birkaçını anlatmıştır.

Sözü Sakine’ye getirmiştir:

Sevgiye, yüce duygulara nasıl ulaşılacağını, aşkın kanunlarını koymuşum, tekrar görüşün, benim için aşk kutsaldır, demiş, adata Sakine’ yi oltanın ucuna takılan bir yem olarak ona sunmaya çalışmıştır.

Bilirim ki Öcalan, Ayten Yıldırım konusunu Hamili ile tartışmamış, gündem yapıp, konuyu açmamıştır.

Eğer Hamili bu konuyu tek olarak ona açmışsa bile, **Öcalan:** Olayı, ya Kesire Yıldırım,(1) ya da tasfiye edilmiş başka bir katilin üzerine atarak kapatmıştır.

Kesire Yıldırım (Öcalan)

Çünkü aynı şeyi bana da yapmıştı.

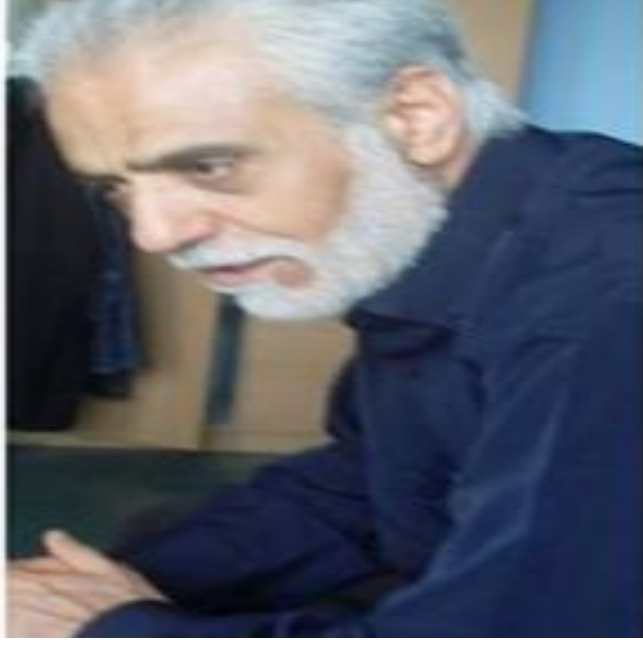
1991 de Cezaevinden çıkıp Şam'a gittiğimde, arkadaşım Abdullah Ekinci'nin neden katledildiğini sormuş, şu cevabı almıştım:

'Bize çok bağlı bir arkadaştı, o Alçak Kesire yaptı' demişti.

Abdullah Öcalan'ın, **Mehmet Şener** olayı konusunda Hamili Yıldırım'ı yukarıda anlattığım gibi yanılttığına inanıyorum.

Çünkü aynı oyunu daha önce **Şükrü Gülmüş** ve **Fuat Çavguna'da** oynamış, ama başarılı olamamıştı.

Fuat Çavgun Hilvan'lıydı.

Fuat Çavgun

Kürdistan devrimcileri grubu aşamasında PKK'ye katılmıştı.

Ankara, Antep, Urfa ve kasabalarında Kürdistan devrimcileri grubunun taban bulmasında büyük emekleri olmuştu.

1980 Askeri darbesinden önce tutuklanmış. Diyarbakır cezaevine 1982 de nakledilmiş, burada işkencelere maruz, kalmış, mahkemelerde, cezaevlerinde direnmiş, **14 Temmuz 1982 Günü başlayan ölüm orucu eylemine girmiş,** Ölüm orucu eyleminin ellinci gününde komalık olmuştu.

Beyinciği küçüldüğü için sakat kalmıştı.

Fuat Çavgun, 1984 yılında Mehmet Şener'in de içinde bulunduğu Cezaevi yönetiminin yaptığı değerlendirmeye karşı çıkmış ve yönetim tarafından örgütten tecrit edilmişti.

1991 tarihinde **Mehmet Şener** Güney Kürdistan'da **4. Kongrede** görüşlerini ileri sürüp Öcalan'ın kurduğu dikatör yapıya karşı çıkınca, Öcalan doğru dürüst yürüyemeyen **Fuat Çavgun'u** Bekaa vadisine getirtmişti.

Hamili Yıldırım'a söylediği sözlerin aynısını ona söylemişti.

Ama Fuat, Bekaa vadisinde büyük fotoğrafı görmüştü, örgütün örgüt olmanın çıktığını, içinde adaletin, insanlığın, arkadaşlığın, kalmadığını, kürt davasına kara leke çalındığını anlamıştı **ve Mehmet Şener aleyhinde** tek bir söz olsun sarf etmemişti.

Fuat'ın büyük resmi kavradığını anlayan Öcalan, onu acımasızca tasfiye etmişti.

Şürkrü Gülmüş de kendi bölgesi Batman'da Kürdistan devrimcilerinin ilk kadrolarındandı.

Öğretmenken örgüt çalışmalarına başlamıştı.

1979 da tutuklanmıştı, cezaevinde mahkemelerde zulme karşı direnmışti.

Kürdistan davasını sıkıyönetim mahkemelerinde savunmuştu.

Cezaevinde sorumluklar üstlenmiş, direnişler de yer almıştı.

1984 te cezaevi değerlendirmesinden sonra onunda hem cezaevi örgüt yönetimine hem de **Mehmet Şener'e** karşı eleştirileri olmuştu.

Bu durumundan dolayı örgütten tecrit edilmişti.

Abdullah Öcalan, Şükrü Gülmüş'ü de Bekaa vadisine davet etmişti

Şükrü Gülmüş

Şükrü'nün deyimi ile 'benle, Mehmet Şener'i tokuşturmaya çalıştı.'

Bu konuda da başarılı olamamış, **Şükrü Gülmüş'te** Mehmet Şener'in PKK içinde gördüklerini görmüş ve zaman içinde uymadığı için tasfiye edilmişti.

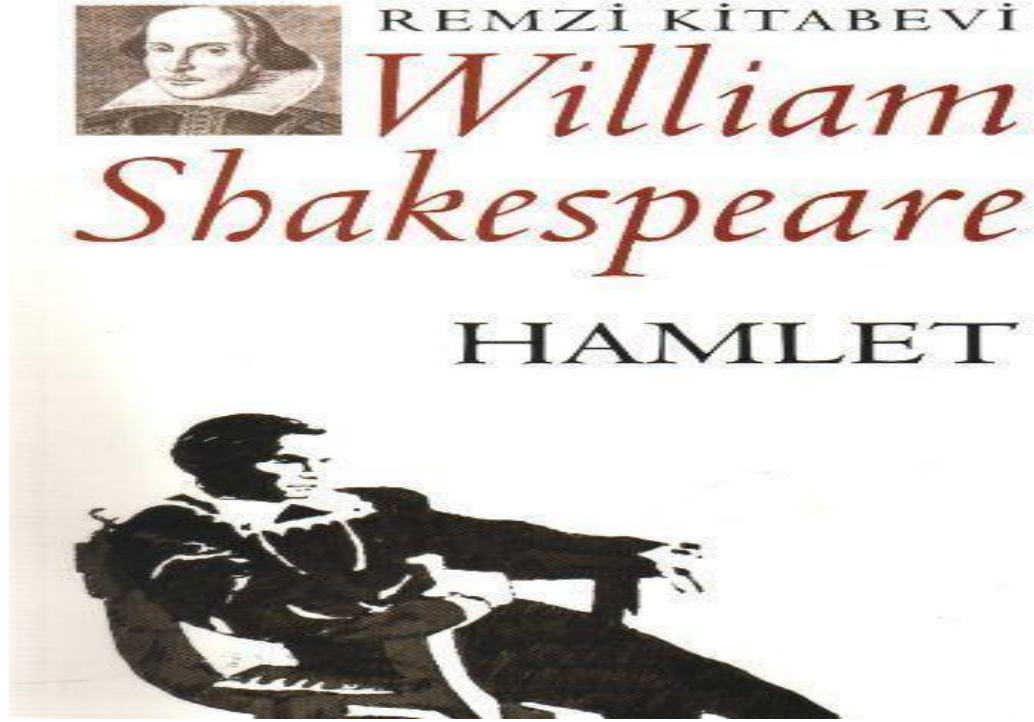
Yaşaması, görmesi gerkiyordu, görmeyen yalnız o değildi, on binler vardı deryada yaşayan, ama deryayı bilmeyen.

Abdullah Öcalan'ın Hamili Yıldırım için:

"Sende bizim Hamlet'imiz ol" dediğini duydum.

Bu sözü okuduğum gün, çok düşündüm.

Acaba, Öcalan, İngilizlerin büyük yazarı **WILLIAM SHAKESPEARE**'nin ünlü eseri **'Hamlet'i** okumuş muydu? Dedim.

Ya "Sende bizim Hamlet`imiz ol" sözünü dinleyen Hamili Yıldırım?

Eğer Öcalan, o kitabı okumuş ve buna rağmen Hamili Yıldırım'a:

"Sende bizim Hamletimiz ol" demişse, Hamili hapı yutmuştur!

Eğer Hamili Yıldırım kitabı okumuşsa ve Öcalan`ın o sözüne karşı sessiz kalmışsa, „ihaneti" onaylamıştır, demektir.

Ama ben inanıyorum ki; ne Öcalan, nede Hamili Yıldırım **"Hamlet"** adlı tiyatro kitabını okumamışlardır.

Öcalan, "Hamlet" adını duymuş, Hamili adı ile "Hamlet"adı arasında benzerlik olduğu için bu bağlantıyı kurmuştur.

Kitabı okumadıkları için; Ne Öcalan nede Hamili Yıldırım **"Hamlet"** ile Hamili'nin kaderlerinin birbirlerinin benzeri olduğunu bilemezlerdi.

Bu konuyu bilselerdi, ne Öcalan Hamili'ye sen de bizim **"Hamlet"**imiz ol, derdi, **nede Hamili sessiz kalıp bu sözü onaylardı.**

İsterseniz size kısada olsa "Hamlet"in kim olduğunu ve ve başına nelerin geldiğini öyküsüyle anlatayım:

Bölümün notu:

(1)**Kesire Öcalan,** Abdullah Öcalan ile evliydi, **1996 Yılına kadar PKK içinde görevliydi. Sonra Öcalan ile aralarındaki ilişkiler bozuldu,** Öcalan onun babasının MİT olduğunu, kendisinin de Türk istihbarat teşkilatına hizmet ettiğini açıkladı. **Kesire 1988 yılından beri kayıptır. Kimse yerini bilmemektedir.**

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir – 29-

Hamlet, Danimarka kralının oğluydu.

Onun amcası **(Cladius)**, yani babasının abisi, Hamlet' in annesiyle**(Gertrude)** işbirliği yapıyor, **ikisi**, gizlice kralı kulağına zehir damlatarak öldürüyor.

Bir gün sonra görkemli bir törenle kralı gömüyor, **cenaze merasiminin hemen ardından Hamlet'in annesi ile amcası dillere destan bir düğün töreniyle evleniyor.**

Aradan fazla zaman geçmiyor, bir gece ölen kralın hayaleti saray nöbetçisine görünüyor, oğlu Hamlet'i soruyor.

Ve Oğluma söyle yarın gece tam bu vakitte burada olsun diyor, ortalıktan kayboluyor.

Nöbetçi ertesi gün Hamlet' e haberi veriyor.

Karanlık bastığında Hamlet ile ölü kralın hayaleti, sarayın bahçesinde buluşuyor.

Hamlet'in babasının hayaleti:

Oğlum Hamlet, ben ölmedim, öldürüldüm.

Amcan ve annen bana komlo yaptı, uyurken kulağıma zehir damlattı.

Cenaze töreni için hazırlanan yemekleri, düğün töreninde insanlara sundu.

Kardeşim ve karım koltuğum için beni öldürdü.

Ben öldükten bir gün sonra kardeşim hem karıma, hem de iktidarına sahip oldu.

Hayalet Tiyatro diliyle konuşmayı sürdürür:

'Kanın coşkun akıyorsa eğer damarlarından

Boyun eğme olup bitenlere!

İzin verme Danimarka tahtının

Lânetli bir haram döşeği olmasına!

Ama yapacağını ne türlü yaparsan yap,

Anana el kaldırıp kirletme elini!

Bırak, Tanrı görsün hesabını,

Kendi içindeki dikenler kanatsın vicdanını!

Ama hemen gitmeliyim ben,

Tanrıya emanet ol! Sabahın yakın olduğuna alâmet

Ateş böceklerinin gittikçe sönen ısıltıları.

Tanrı seninle olsun, seninle olsun yüce Tanrı,

Sen de unutma sakın beni!' **(1)**

Babasının hayaletini dinleyen Hamlet, büyük bir üzüntü içinde saraya, babasının hayaleti de mezarına geri döner.

Ve Hamlet bu olaydan sonra deli numarasına başvurur, annesi ve amcası onu bir odaya kapatır.

Bir gün odasında Annesiyle tartışırken Perde arkasında kendisini dinleyenin amcası Claudius olduğunu düşünür ve çeker kılıcını saldırır ona.

Ama perdenin ardından kanlar içinde yere düşen kişinin Kralın danışmanı Polonius olduğunu görür. Bu arkadaşı Laertes ve Ophelia'nın babasıdır. **Ve genç Ophelia Hamlet'e aşiktir.**

Bu olay Hamlet'in deliliğine bağlanır ve saray gelenekleri çerçevesinde üstü kapatılır.

"Hamlet" kaldığı odada bir tiyatro eseri kaleme alır, eseri bitirince oyuncular bulur, provaları yapar, oyunu sahneleyince, annesi ile amcasını da davet eder.

Oyundaki zalim ağabey, bir kadın ve iktidar için kendi kardeşini zehirler.

Tamda bu sahnede "Hamlet"in amcası oturduğu koltuktan fırlayarak, oyunu durdurur ve kendini ele verir!

Bu oyundan sonra amcası **"Hamlet"** için bir komplo düzenler, hazırlanmış bir gemiyle onu İngiltere'ye, ölüme yollar.

Komployu fark eden **"Hamlet"** gemiden kaçarak Danimarka'ya geri döner. **Amcası bu kez o'nu**, babasını öldürdüğü için, Laertes ile düelloya davet eder.

Hamlet Düeloda ucu zehirli kılıçla yaralanır.

Kraliçe annesi tasta kalan zehirin bir kısmını yanlışlıkla içer.

Kalan zehiri de Hamlet zorla amcasına içirir ve öldürür.

Hamlet'in öleceğini fak eden asker arkadaşı **(Horatio)** zehiri içmek ister, ama **Hamlet:**

Hayır sen ölme ve bu hikayeyi doğru olarak insanlara anlat' der.

"Hamlet"in öyküsü kısaca böyle son bulur!

Gelelim Hamili Yıldırım'ın öyküsünün Hamlet öyküsüne benzerliğine

Hamili Yıldırım, Dersim doğumludur ve PKK'nin ilk kurucularındandır.

Dürüst, mert, hile hurda bilmez, sözünün eri bir insandır.

1978 yılında Dersim'de Tunceli Öğretmen okulunda öğrenci olan Ayten Yıldırım ile evlendi.

Ayten güzelliğiyle, mavi gözleri, uzun saçları ile Homeros'un destan kahramanı kadınlarından biri gibiydi.

Hamili, 1979 tarihinde Elazığ'da, **Ayten**, hem Elazığ da, hem de Antep'te tutuklandı.

Hamili içerde on altı yıl yattı.

Ayten ise kısa süre içinde tahliye olunca Şam`a, Öcalan`ın yanına gitti.

Öcalan PKK koltuğunu yalnız başına ele geçirmek için **Ayten Yıldırım** dahil, **PKK yöneticisi konumunda olanların büyük bir kısmını komplolarla öldürttü**, onları, **ajan, provakatör, kaçkın, deli** ilan etti ve iktidar koltuğunu tek başına ele geçirdi.

Tutuklandıktan 16 yıl sonra tahliye olan **Hamili Yıldırım** Şam'da Abdullah Öcalan'ın kaldığı yere ulaştı.

O anda Hamili Yıldırım da sarayın bahçesinde babasıyla görüşmeden önceki **"Hamlet"** gibi olan bitenlerden habersizdi.

Hamlet, babasının kulağına zehir damlatıldığını bilmiyordu.

Hamili, Apo`nun (Kürtçede amca demektir) eşi Ayten'i ve arkadaşlarını iktidarı ve koltuğu için öldürdüğü den de haberi yoktu..

Hem Öcalan Hem de Cladius, onları neden öldürdüklerini çok iyi biliyorlardı.

Eğer Öcalan "Hamlet"`in öyküsünü bilseydi, Hamili`ye "Sende bizim 'Hamlet' imiz ol" der miydi?

Bana göre demezdi.

Eğer kitabı okumuş öyle demişse, yaptıklarını açıkça söylemiş, ama Hamili dünyadan habersiz olduğundan tepkisiz kalmıştı.

Öcalan, Hamili Yıldırım buluşması muhtemelen Şam'da gerçekleşti.

Bu buluşmanın ardından Hamili Yıldırım bir gerilla kampına yollandı.

Büyük bir ihtimalle buradaki gerilla kampında komutan olarak görev aldı.

Kamptaki kayaların arasında gece nöbeti tutan Hamili Yıldırım'ın bir arkadaşına **"Ayten Yıldırım"ın hayaleti görünseydi, bu hayalet nöbetçiye:**

"Kocama söyle, yarın bu saatlerde burada bulunsun, kendisiyle görüşeceğim" deseydi.

Bir gün sonra gece karanlığı bastığında, Hamili Yıldırım nöbet yerinde beklerken, gök gürültülerini andıran bazı seslerle birliktet**aşların arasında masmavi gözleri**, bir ay gibi parlayan yüzü, lüle lüle uzun saçları, inci gibi parlayan dişleri, üzerindeki beyaz gelinliği ile görünen **Ayten Yıldırım, Hamili'ye:**

"Sevgili eşim Hamili, ben ölmedim, öldürüldüm!

Senin amcan olacak o adam, sırf iktidarı için beni ve arkadaşlarımı öldürdü!

Ben deli değildim, senin arkadaşların da ajan değillerdi.

`Kanın coşkun akıyorsa eğer damarlarından,

Boyun eğme olup bitenlere!

İzin verme Kürdistan'ın Bir sessizler mezarlığı olmasına!

Ama yapacağını ne türlü yaparsan yap

Korkudan sessiz kalanlara el kaldırma, kirletme elini!

Bırak, adalet görsün hesabını,

Kendi içindeki dikenler kanatsın vicdanlarını!

Ama hemen gitmeliyim ben,

Halk emanet ol! Sabahın yakın olduğuna alâmet

Ateş böceklerinin gittikçe sönen ısıltıları.

Halk seninle olsun, seninle olsun Halk,

Sen de unutma sakın beni!'

Deseydi ardından da acı gülümsemesiyle birlikte ortalıktan kaybolsaydı.....

Ve bundan sonra Öcalan ile Hamili Yıldırım karşılaşırdı.

Öcalan' ın:

"Sende bizim Hamletimiz ol" sözlerine karşı ne yapardı acaba?

Hamili, Hamlet' imiz olamadı.

Ayten'i duymadı, gözleri kör, kulakları sağırdı.

Bu haliyle gidip komutan olacaktı.

Komutanlığının beş para etmeyeceğini, dağlarının ihanet yuvasına dönüştüğünü, daha geç kavrayacaktı.

Not.1)'Hamlet' adlı kitap

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -30-

Sakine, Güney Kürdistan'a ulaşınca, önce onu YAJK karargahına yerleştiriyorlar, kendisine '**burada kal**' diyorlar.

Sakine bu karargahta uzun süre kalıyor.

Bir gün silahını ve çantasını alıyor, karargahı tek başına terk ediyor.

Ancak bundan çok sonra bu kaçıını yazıyor ve biz okuyunca kaldığı karargahın nasıl bir karargah olduğunu anlamış oluyoruz:

"Zor bela YAJK karargah noktasından kaçmıştım. Gerçekten tam bir kaçış. Karargah 'sultan karagahıydı.

Savaşın en sıcak dönemi ve her yerde kıyamet kopuyordu, güçlerimiz, kadınıyla erkeğiyle amansız çatışıyor ama karargah noktası edeta kilitlenmiş!..

Basit, günlük sıradan sorunların içine gömülmüş bir yönetim tarzı dayatılıyor ve bu var olan bayan gücünü iyice bunalıtmıştı.

İradesiz, duyarsız, tepkisiz bir ruh hali egemen olmuştu. Kader belirleyen bir savaş vardı oysa. **(KDP ile savaş kast ediliyor. S.Ç)**

Kürdistan’ da ilk kez ihanet tarihi böylesine tersine çevriliyordu. Bunlar büyük emek ve kahramanlıklarla yaratılıyordu.

Kadını ve erkeği ile yoldaşlarımız, aylardır açlık, soğuk uykusuzluk içinde; şehit ve yaralılar ile iç içe ama büyük moralle savaşıyorlardı.

Fakat YAJK karargahında (Sozdar) **“Sultan”** yanına birkaç uydu kişiliği alarak, bireysel kaygıyla iktidarını kaptırmamak telaşındaydı.

(Sultan, Sozdar, Nuriye Kespîr)

Savaşı kendinde durdurmanın ruh haliyle bunlar neyin yönetimini yürütüyorlardı?

Öfkeden çatlamamak elde değildi.

Savaş komutanlığı yok, savaş yürütenlerle ortak ruh birliği, çalışma birlikteliği yok. Yetki hırsız ve ucuz komutanlıkla çevrelerini kırıp döküyorlar.

Ne tartışabiliyoruz, nede müdahale etme gücüne sahibiz.

En sonunda patlamıştım ‘Sultan’a:

Kendine göre bir iktidar kurmuşsun, savaşın nasıl yürütüldüğünden haberin yok, kendini buraya hapsedmişsin, bu yetmezmiş gibi bizi de tutmaya çalışıyorsun, sınırlıyorsun.

Her şeyi kendin yetkin, tasarrufun altına alıyorsun. Talimatını dinlemiyorum.

Bu kadar iradesizliği kimse kabul edemez.

Her şeyi kendinde tıkamışsın, savaş var ama sen nerdesin?

Ben gidiyorum, bir savaşçı olarak gidiyorum.

Git Merkez karargaha ne söylersen söyle!

İstersen her şeyi yine Sara'yla (Sakine) açıkla. Zaten gidip her şeyi kendine göre aktarıyorsun.

Avazım çıktığı kadar bağırıyordum.

Ama o çok rahattı.

Elleri ceplerinde, taşın üstünde ayakta, ayağını oynatarak ilginç bir şekilde gülüyor.

Bu da haliyle beni daha da tahrik ediyordu.

93 ten beri birlikte aynı yönetimdeydik....

Bir kaçıştı benimkisi ama nereye?

Yanlış, yöntemsiz savaş, sonuç alınmayınca kaç!

Halk dilinde 'öfkeyle kalkan zararlar oturur' denilir ya öyle bir şeydi.

Fakat ben bu yaptığımı pek sevmiştim.

Aslında genelde yaşananlar farklı değildi.

Sorun bir 'sultan' sorunu da değildi.

Bir tarzdı bir sistemdi genel çalışmalarımızı etkiliyordu.

Tarih boyunca iktidarlaşmamış, tepeden iktidar olma istemi bir felaketti tek kelimeyle.

Tek kişilerin iktidarı nerede görülmüştü acaba?

Dayanakları olmayan iktidar nasıl bir iktidar olurdu?

Herkes de bunun farkındaydı.

Birbirine benzeştiklerinden kaynaklı yaşam buluyordu bu tarz.

Başarısızlığın kaynağı bu tarzdı.

Ve Önderliği de bu öfkeliendiriyordu." (1)

Burada bir nokta, Sakine dağda karargah kurmuş bir '**Sultan'** anlatmış, daha doğrusu eleştirmiş.

Bu 'sultan'ın kimin sultanı olduğunu anlatamamış.

Niye buna sultan dediğini ben biliyorum, ama okuyucu bilmeyebilir!

Ben buna '**sultaniye**' diyeyim.

Peki, Sakine nin 'Sultan'a yönelttiği eleştirilerin tümü **Şam'daki 'Sultan'** için de geçerli değil mi? Bakalım:

1. Eleştiri:

Savaşın en sıcak dönemi ve her yerde kıyamet kopuyordu, güçlerimiz, kadınıyla erkeğiyle amansız çatışıyor ama karargah noktası edeta kilitlenmiş!.. (O evinde maç seyreder, yanındakilerle sohbeta daldardı)

2. Eleştiri:

Basit, günlük sıradan sorunların içine gömülmüş bir yönetim tarzı dayatılıyor ve bu var olan bayan gücünü iyice bunalıtmıştı. (Şam'a giden herkes bunalıyordu, Haydar Kaytan, bunun bilimsel analizini yapmıştı, arkadaşları yolluyoruz, gidiyorlar orada önderliğin büyüklüğü ile karşılaşınca, bunalıma giriyorlar demişti.)

3. Eleştiri:

Kadını ve erkeği ile yoldaşlarımız, aylardır açlık, soğuk uykusuzluk içinde; şehit ve yaralılar ile iç içe ama büyük moralle savaşıyorlardı. Fakat YAJK karargahında So. "Sultan" yanına birkaç uydu kişiliği alarak, bireysel kaygıyla iktidarını kaptırmamak telaşındaydı. (Bu satırlar tam olarak Şam'daki sultan için yazılmış gibidir.)

4. Eleştiri:

Savaşı kendinde durdurmanın ruh haliyle bunlar neyin yönetimini yürütüyorlardı? (Şam'daki sultan sadece savaşı değil her şeyi kendinde durdurmaya çalışıyordu)

5. Eleştiri:

Savaş komutanlığı yok, savaş yürütenlerle ortak ruh birliği, çalışma birlikteliği yok. Yetki hırsızı ve ucuz komutanlıkla çevrelerini kırıp döküyorlar. (Şam 'da ki Sultan tam olarak böyledir.)

6. Eleştiri:

Ne tartışabiliyoruz, ne de müdahale etme gücüne sahibiz. (Şam' daki sultanın karşısında tam da böyle idiniz!)

7. Eleştiri:

Kendine göre bir iktidar kurmuşsun, savaşın nasıl yürütüldüğünden haberin yok, kendini buraya hapsedmişsin, bu yetmezmiş gibi bizi de tutmaya çalışıyorsun, sınırılıyorsun. Her şeyi kendi yetkin, tasarrufun altına alıyorsun. (Şam'da ki Sultan aynen böyle yapmıştı)

8. Eleştiri:

Her şeyi kendinde tıkamışsın, savaş var ama sen neredesin? (Şam' da sultan, Şam'da yatıyorum!)

9. Eleştiri:

Tek kişilerin iktidarı nerede görülmüştü acaba? (Şam' da, yoksa göremedin mi?

Sultani'ye ne öğrenmiş idiyse, Sultan' dan öğrenmişti.

Sultan ne yapmış idiye, Sultaniye onu taklit ediyordu.

Ve de Şam'da öğrendiklerini dağda harfiyen uyguluyordu.

Aynısının tıpkısı.

Sakine'de bu noktayı fark etmiş gibi, baksanıza ne diyor:

"Aslında genelde yaşananlar farklı değildi.

Sorun bir 'sultan' sorunu da değildi. Bir tarzdı, bir sistemdi.'

Ama konuyu anlamadığını anlatmak için:

"Ve Önderliği de bu öfkeliendiriyordu" diyerek noktılıyor.

Sakine'nin Karargahtan Kaçışı, Amediye boğazına Dr. Süleyman'ın (**) taburunun yanına kadar devam ediyor.**

Dr. Süleyman

Burada Dr. Süleyman'dan Hamili'nin Fırtına taburunun komutanı olarak geleceğini öğreniyor:

` O grupta K (Hamili) nin de oluşu ayrı bir heyecan yaratıyordu.

Sessiz ve hüzünle sevinç duyuyordum.

Başta belli bir kararsızlık olduysa da sonradan gitme istemi ağır basmıştı.

Garipti!

Bir yanda küskünlük, kızgınlık, yaşananlara içten bir tepki, öte yanda, henüz canlı kalan iz bırakan etkilere rağmen görme istemi, bunun buruk bir özlemi vardı.

Duygularım kavgalı ve çatışmalıydı.

" Keşke hiç karşılaşmasak" diyordum sessiz bir alınganlıkla.

Ve safça, çok duygusal davranışlar içinde olduğumu fark ediyor, hayıflanıyor, kendime öfkeleniyordum.

Amediye boğazına gelmekle bir anlamda onu karşılamaya gelmiş oluyordum' (2)

Bölüm Notları:

(1) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt sayfa 148-149

(2) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt sayfa 150

(****)**Dr. Süleyman:** "1995 te Abdullah Öcalan ın talimatı ile Güney Kürdistan da **KDP ye karşı 2'nci 15 Ağustos atılımı adı altında** yeni bir kardeş savaşı başlatıldı.

Bu dönemde PKK nin en üst düzey yöneticisi olan Cemil Bayık'ın bile bu saldırıdan haberi yoktu.

YNK bölgesinde kalan Cemil Bayık her gün buradan Hewler' e gelip KDP ile aralarındaki sorunları görüşüyor. **KDP**, Cemil Bayık ile görüşme yapınca bu anda bir saldırı beklemiyor.

Öcalan bir taraftan Cemil Bayık'a: 'Görüşme yap' talimatı verirken **Ali Haydar Kaytan'a da:** "mutlaka **KDP ye saldırın'** talimatını veriyor ve PKK bir gecede **34 KDP kontrol noktasına saldırarak** savaşı başlatıyor.

Ben Kasım 1995 de Güney Kürdistan a geldim.

Zap bölgesindeki merkez karargaha gittim. **Ali Haydar Kaytan** komutasındaki birlikler dağılmış, savaşacak halleri yoktu.

İlk saldırı şokunu atlatan KDP saldırıya geçmiş, buradaki PKK birliklerinin durumu kötü idi.

Öcalan bana ana karargahın askeri sorumlusu olmamı istedi. Bende: 'Eğer kayıtsız şartsız benim dediklerim olacaksa yaparım,' dedim .

Öcalan bu önerimi kabul ederek Ali Haydar Kaytan' a: "Lojistik işlerine baksın" emrini verdi .

Yaklaşık bir aylık bir çatışma sürecinden sonra, **Öcalan:** "KDP ile PKK arasında arabulucu olanlar ateşkes istiyorlar bunu tartışın" diye bir haber gönderdi.

Büyük telsiz de yapılan bir tartışmada Savaş'ın içinde olmayan **Osman Öcalan** gibiler, savaşın devamını önerdiler.

Ben: 'Kayıtsız şartsız bu anlamsız savaşı durdurup, ateşkesi kabul edelim' dedim. 'Yok savaşmak isteyen varsa, buyursun burada ana Karargahın başına geçsin' dedim.

Sonunda Botan arkadaş ve diğer bazı komutanların desteği ile ateşkes kabul edildi.

Bu dönemde Sakine Cansız orada idi. YAJK karargahının sorumlusu Sozdar Avesta, yani Nuriye Kespri idi.

Kendisine ait hiç bir düşüncesi olmayan, sadece başkasını taklit eden biri idi. Sanırım Sakine 'Sultan' diye onu kastediyor.

Kazım yani hamili Yıldırım da ilk olarak Güney Kürdistan' a yanıma geldi .

Sakine Zap' ın Doğu tarafında bulunan taburun yanına gelmişti .

İlk buluşmaları çok tartışmalı ve kavgalı geçmişti.

Ateşkes sonrası yapılan merkez toplantısında Öcalan toplantıya gönderdiği talimatta: 'Siz bu toplantıda Sakine ve Hamili'nin ilişkisini tartışıp bir çözüme kavuşturmanız gerekir, kadın özgürlüğü bu ilişkinin çözümüne bağlıdır' diyordu.

Toplantı bu ilginç tartışmalarla başladı ama bu ilişki bir çözüme kavuşmadı"

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 31-

1986' nın başıydı.

Diyarbakır cezaevinde karar almış, tek tip elbiseyi çıkaracak ve ölüm orucu eylemine başlayacaktık.

Cezaevi İdaresinin saldırısı karşısında biz de saldıracaktık.

Gece son hazırlıklar yapılıyor, biz o dönem hücrelerde kalıyoruz, iki arkadaş, notları zulalarken, tuvalet bölümünde hücre duvarları arasında boşluk buluyorlar.

Haber verildi, inceleme yapıldı.

Kaldığımız bölüm dört katlıydı, her katta on hücre vardı, hücrelerin beş ara duvarında bir boşluk vardı.

Boşluklar ölçüldü her biri 60 çarpı yetmiş cm. Çarpı 12 metre idi.

Her iki hücre arasında bu büyüklükte birer boşluk vardı.

Karar alındı tünel kazılacak ve çıkarılan topraklar bu boşluklara doldurulacaktı.

O tarihte Hamili Yıldırım Diyarbakır cezaevinde Sakine Cansız ile haftada bir askerlerin gözetiminde akraba ziyareti yapıyordu.

Bir gün Hamili Sakine'ye tünel konusunu açıyor, Sakine olağanüstü heyecanlanıyor.

Hamili, yakında gideceğiz, seni götürmemiz imkansız, ama merak etme, ben buradan kaçarsam, dağa ulaşırsam, General olacağım, sana söz veriyorum, sen bir gün çıkar gelersen, seni top atışları ile karşılayacağım, der!

Ama tünelden kaçış gerçekleşmez.

Zaman hızla geçer, Sakine Cansız Hamili Yıldırım'dan önce cezaevinden çıkar, Kürdistan dağlarına gider, dört beş yıl sonra Hamili Fırtına taburu komutanı olarak Güney Kürdistan dağlarına doğru yol alır.

Onu karşılamaya giden Sakine o andaki duygularını şöyle dile getirir:

"Diyarbakır zindanında, tünelden kaçış (fırar) gündeme geldiğinde 'ayrılık sözleri' de konuşulmuştu.

O zaman K, (Hamili): 'General olacağım ve çıkıp dağlara geldiğinde seni top atışları eşliğinde törenle karşılayacağım', demişti.

Generallik hayali güzeldi; bir özlemi, istemi, kararlılığı ifade ediyordu kuşkusuz.

İşte sevgi sözümüzün güvencesi buydu....

Yıl 1995 ti. 96 'ya gün sayılıyordu. Amediye boğazında karşılaşırken küçük bir tören bile yapamamıştık.

O an eziklik duymuştum.

Acı bir iç çekerek anımsamıştım o günkü konuşmayı, sözleri.

Ama Hamili'yi karşılayacak General bir Sara (Sakine) yoktu. **(1)**

Abdullah Öcalan 1982 lerde Hamili Yıldırım'ın eşi Ayten Yıldırım'ı katlettiği, yine 1991 Yılında Kasım ayında Sakine'nin nişanlısı Mehmet Cahit Şener'i Kamuşlo da katlettiği.

Şimdi Hamili ile Sakine'yi bir araya getirmek, katliam ve cinayetler üzerinde aşk inşa etmek istiyordu.

Bunun için ta Şam'dan Güney Kürdistan'daki askeri karargaha telsizle bu sorunu çözün, ikisini bir araya getirin diyordu.

Telsizi dinleyenlerin arasında Sakine Cansız 'da vardı:

"Zaten o sırada Başkan K, (Hamili) den söz ediyordu.

Benim dikkatimi de bu çekti 'Kazım'giller (Hamili'giller) Yakında ulaşır, Sara (Sakine) ile biraz tartışınlar, diyalog geliştirsinler, hatta hesaplaşınlar.

Kendileri daha iyi çözümleyebilirler,' **(2)** diyordu Telsizdeki Öcalan.

Katliamlarla zehirlediği insanların ilişkilerini, zalim dünyasındaki talimatlarla onaracağına inanıyordu.

Umutlu olan Sakine'dir, onun dünyasında da aşk ve sevgiye yer yoktur.

Görev vardır, parti vardır, talimat vardır, emir vardır, önderlik vardır.

'Önderliğin talimat ı vardı' der Sakine.

Önce buluşacakları yeri anlatır bize:

“ Biz hala Şive köyündeki noktamızdaydık.

Doksan iki öncesi burada bir köy vardı.

Boşalsa da sonrasında da köy özelliklerini koruyordu.

Sonraki süreçte hava saldırıları, havanlar köyü harabeye çevirmişti.

Yanan ağaçların diplerinde yeni dallar filizlenmeye başlamıştı.

Ağaçların kocaman gövdeleri kapkaraydı.

Evlerin taşları bile yerlerinde kalmamıştı.....

Hiçbir doğallığı kalmamıştı köyün.

Bozulmayan tek şeyi çeşmesiydi..” (2)

Sakine’ nin Hamili ile görüşmek için seçtiği yer, ikisinin geçmişine ne kadar çok benziyordu?

Onların da iç dünyaları Şive köyü gibi harabedir, duvarları yıkılmıştır, coşkuları kırılmıştır.

İçlerindeki umut ağaçları çoktan yanmıştır, gövdelerinin alt tarafı beyaz, üst tarafı kapkaradır.

Şive köyünde kim bilir daha önce ne aşklar ne sevgiler yaşanmıştır?

Ama Şive şimdi bu aşkların hiçbirini anlatamayacak kadar dilsizdir.

İşin garip tarafı ikisi de suskunluk konusunda yanmış, yıkılmış, Şive köyü gibidir.

Onlar da dertlerini, elemelerini, kederlerini anlatamazlar birbirine.

Hamili eşi Ayten'in neden öldürüldüğünü anlatamazdı Sakine'ye, katilinin kim olduğunu söyleyemezdi.

Onun ajan olmadığını, deli olmadığını haykıramazdı.

Sakine'de Ayten konusunda Hamili kadar suskundu.

Sevdiği Şener konusunu açamazdı, ajan değildi, o suçsuzdu, zalime, zulüme karşı çıkmıştı.

Ben arkadaşım, sen eşin Ayten'in haksız ve adaletsiz bir şekilde öldürülmesine karşı çıkamadım / çıkamadın.

Ama o karşı çıktı.

O, olmayan cesaretimiz, konuşmayan dilimiz, kaybolan vicdanımızı diyemezdi.

Diyemedikleri için susuyorlardı!

"Tam yedi yıl sonra Şive köyünün yıkıntıları içinde Hamili ile bir araya gelmiştik.

İki gündür konuşmalar tartışmalar, sohbetler bölük pörçüktü.

Şimdi ikimiz de yalnızdık.

Ve bir yerden giriş yapmak zorundaydık.

Evet bir zorunluluktuktu, yaşamın doğallığı içinde, kendiliğinden gelişmiyordu ve aynı zamanda bir talimattı.

Önderlik, 'konuşun, tartışın' demişti.

Ertelemeden Fuat (**Ali Haydar Kaytan**) arkadaşına 'Hamili ile konuşmak istiyorum, konuşulması, tartışılması gereken noktalar var, netleşmeli... Uygun görüyorsanız...' demiştim.

Ondan onay aldıktan sonra Hamili' ye haber vermiştim.

Çeşmenin üst tarafında oturmuştuk.

Her ikimiz de fazla hazır değildik.

Daha çok da izinli konuşmanın etkisi vardı.

İlk anda tuhafıma gidiyor ama kuraldı.

Zoruma da gitse uymak gerekiyordu.

Devrime yaşamını adanmış ve yılların en yakın yoldaşlığını yaşamış insanların haline bak! Diyor, acıyla gülüyorum halimize.

Yanyana gelmişiz ama ikimiz de neyi konuşacağımızı bilmiyoruz.

Bir müddet suskun bekledik... **(4)**

Konuşamıyorlar! Sessizlikleri ile konuşuyorlar birbirleriyle ve işin kötüsü anlayamıyorlar birbirlerini!

Hayatlarının en acı anıdır.

Yıllardır işlenen tanınmış cinayetler karşısında suskun kalmışlardı ve suskunluk onların ilişkilerini, insanlıklarını zehirlemişti.

Adaletsizlik karşısındaki suskunluktan dolayı dilsiz olmuşlardı.

Kendini biraz zorlayan Sakine:

Bir süre suskun bekledikten sonra kendimi zorlayarak ben başladım.

Ama daha cümlelerimi bitirmeden Hamili girdi söze.

Neyi ne için söylediğimi bile anlamamıştı henüz.

Geçmiş bir sorunu bir kan davası gibi ele alıyordu.

Ona göre iki taraftık; kanlı bıçaklı iki taraf!..

Toplumun değer yargılarına bile ters senin yaptığın..

İlişkimiz kesildikten hemen sonra(Şener'i kast ediyor) ilişki kurman, onu sevmen hangi geleneğe uyuyor?

Tam iki yıl kendime gelemedim, Çözümleme (Abdullah Öcalan'ın kitabını) bile okuyamıyordum tamam mı?

Tabi senin omurunda değildi, burnun havadaydı....

Sevgiden ne anlarsın, duygularına yenildin, bizi beğenmedin.”(5)

Ağlar Sakine, Hamili ise daha burnunun ucunu göremeyecek kadar kördür!

Şive köyünde Hamili ile Sakine'nin son buluşmasıdır bu.

Şive köyünde yanan ağaçların diplerinde yeni dallar filizlenmeye başlamıştı.

Ama onların iç dünyalarında hiçbir şey asla filizlenmeyecekti artık.

.....

Bölümün Notları:

(1) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa 161

(2) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa 136

(3) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa 158-159

(4) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa 159

(5) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa 159 - 160

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir -32-

Hamili, Sakine'ye yüz vermez.

Sakine ağlayarak Hamili'den uzaklaşır, bunun ardından genişletilmiş bir merkez komite toplantısı yapılır.

Öcalan bu toplantı'ya telsizle katılır, Diyarbakır cezaevi çıkışlı birinin kaçtığını söyler, Sakine bu yeni kaçış olayından da töhmet altında bırakılır, **bu toplantıdan sonra Ali Haydar Kaytan** Sakine'yi gerillalardan soyutlar, **eline kalem, kağıt verir ve kenidini yaz der.**

Dizi yazımın başında da anlatmaya çalışmışım, Sakine'nin kitap yazma serüveni böyle başlar... Tabi Sakine'nin yazdığı kitap, daha başka açılardan da incelenebilir.

Bu kitaba Sakine'nin anılarıdır demek mümkündür.

Ama Sakine bu kitabı özgür bir insan olarak yazmamıştır.

Ruhundan iliklerine kadar resmi ideolojiye ve onun gardiyanlarına teslim olarak yazmıştır.

Ruhen teslim olan bir kalem, bütün olayların anlatımında kendisini belli eder. **Sakine uzun yıllar birlikte kaldığı örgüt arkadaşlarını anlatırken, onların eğer kitabı yazdığı anda örgüt ile ilişkileri yoksa, o kişiler, baştan beri negatif insanlardır.** Eğer hala örgüt ile ilişkileri varsa, onlar ise baştan beri pozitif insanlardır.

Sakine'nin en yakın arkadaşları, Aysel Çürükkaya, Gönül Atay, Fatma Çelik ve Cahide Şener'dir.

Çünkü O, bu arkadaşları ile Diyarbakır cezaevinde direnmiştir, bu arkadaşlarıyla ölüm oruçlarına girmiştir, bu arkadaşlarıyla dik durabilmiştir. **Ama gel gör ki; Sakine kitap yazmak için talimat alırken, Sakine'nin bu arkadaşlarının örgüt ile ilişkileri kalmamıştır.**

Sakine bunları nasıl yazacak?

Elbette olumsuz yazacaktır.

Sakine'nin anlatımlarına bakılırsa, arkadaşı **Aysel Çürükkaya** sürekli ,ah vah' eden, işe yaramaz bir kadındır. **Arkadaşı Fatma Çelik**; her zaman bunalımın kaynağı, kimsenin sevmediği biridir. **Gönül Atay zaten 1980 öncesinden beri yaramazın tekididir, soruşturmada polislere, cezaevinde askerlere cilve yapan birisidir.**

Cahide Şener Tüccar mantıklıdır, babası dahi tehlikelidir, her an devlete göz kırpmaya hazırdır.

Ama kadınlar koğuşunda bir müddet kalmış, hiç bir zaman adını yukarda saydığım kadınların seviyesinde çıkarmamış, **cezaevinde de sesi soluğu olmayan hiç bir büyük eyleme katılmayan, vasat Gültan Kışınak ise**; Sakine'nin bir nolu kahramanıdır, yani kitabı okuyan, **Diyarbakır cezaevini bilmeyen derki**; bu cezaevinin kadın koğuşunda **birinci direnişçi, cesaretli kadın Sakine, ikincisi ise Gültan Kışınak'tır.**

Neden Sakine böyle yazmıştır?

Gerçek böyle olduğu için mi?

Hayır!

Sakine için gerçeğin hiçbir önemi yoktur.

Eski arkadaşları örgütten ayrıldıkları için resmi ideoloji arkadaşlarını negatif görüyor **ve Sakine kendisini resmi ideolojiye kabul ettirmek için** arkadaşlarının geçmişini karalamak zorundadır.

Ama Gültan Kışınak, örgüt ile birlikte ve o günlerde legal alanda belki de popüler bir konumdur. **Ve geçmişi olmayan Gültan'ı geçmiş sahibi yapmaya çalışır**, onu direnişçi, fedekar biri olarak gösterir.

Asıl direnişçileri tu kaka eder, onların geçmişlerini çekinmeden karalar, hiç bir direnişte yer almamış Gultan ise direnişçi olur Sakine'nin kaleminde.

Bu tavrını yalnız kadın arkadaşlarına karşı değil, erkek arkadaşlarına karşı da sürdürür. **Mesala Avukat Hüseyin Yıldırım'a**; "daha 1979 Tarihlerinde Elazığ cezaevinde ilk gördüğümde **"kuşkulanmışım, tehlikeli biriydi, ben biliyordum"** gibi terimlerle saldırır ve kitapta ilerledikçe onu karalayıp gözden düşürmeye çalışır.

Av. Hüseyin Yıldırım

Neden yapar bunu Sakine?

Öcalan'ın hoşuna gideceğini bildiği için! **Hüseyin Yıldırım** Öcalan'ın diktatörlüğünü eleştirip açıkça ayrılmıştır çünkü. **Böyle olmasaydı ve Avukat Hüseyin Yıldırım**, Öcalan'ın hala yanında olup yalakalığını yapmış olsaydı.

Sakine Avukat Hüseyin Yıldırım'ı şöyle anlatırdı:

‚Hüseyin Abi' nin Elazığ Cezaevine bizi savunmak için geldiğini görünce, çok sevindim ve umutlandım. Hele Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesinde bizi savunup, korkusuzca mahkeme heyetinin karşısında dikilince, onunla gurur duydum.‘

Aynen böyledir Sakine!

1979 Elazığ operasyonundan önce Sakine ile Rıza Sarıkaya ilişkileri iyi değildir. **Çünkü örgüt Sakine'ye Rıza hakkında yalan bilgiler vermiştir.** Bir de Rıza, örgütün yaptığı bazı durumları onaylamamış ve ayrılmıştır.

Rıza Sarıkaya

Diyarbakır cezaevinde o zulüm altında direnmesine ve itirafçı olmamak için cesurca tavırlar koymasına rağmen, Sakine için Rıza hep olumsuz bir figürdür.

Çünkü Sakine kendisini yalanlardan ibaret resmi ideolojiye teslim etmiştir.

İtirafçılar için görüşleride samimi değildir Sakine'nin.

Şahin Dönmez tutuklanmadan Önce PKK Merkez Komite üyesidir. Ve bütün Kürdistan da örgütlenmeden sorumlu tek kişidir. **Yani 1979 Yılında PKK de kim görev almışsa, Şahin Dönmez'den görevi almıştır.**

Sakine yazdığı kitapta 1979 da, gözaltına alındığı bir zamanda, Şahin Dönmez'in poliste çözüldüğünü duyduğunda ‚ben biliyordum, zaten Şahin hep yüreğimde

soğuk bir histi, ona hiç güvenmemiştim diye yazar, **Şahin alyehine kalemine ne gelirse karalar.**

Oysa gerçek hiç de böyle değildir. Şahin eğer çözülmeseydi, direnseydi, bir de polise bilgi vermemek için intihar edip ölseydi, **o zaman Sakine onu yaklaşık olarak şöyle yazardı:**

„ Şahin abi bambaşka biriydi, benimle ilk konuştuğunda, hemen Kürdistan devrimcileri grubuna katılmışım. Samimi, militan, insan güven veren bir kişiliği vardı.”

Sakine de resmi ideoloji gibidir. Bir insan örgüte ters düştüğü anda, o insanın bütün geçmişine çizgi çekilir.

Öcalan’ da bu çok daha aşırıdır, kendisine ters düşenin; daha örgüte girmeden ajan olduğunu söyler, **bununla yetinmez, çevresini, babasını hatta anasın da ajan yapar.** Sakine bu bakış açısının kurbanıdır.

Diyor ya: „Önderlik talimat vermişti Ali Haydat Kaytan’ a demiş ki, ,bizim bakış açımızı yedirek anılarını kaleme alsın.’

Peki Sakine Cansız’ın anılarının arkadaşları arasında iyi olan kişiler yok mu?

Ben iki ciltlik kitabını okudum. **Dört kişiden** olumlu olarak söz ettiğini gördüm.

Birincisi, Abdullah Öcalan’dır. O her şeydir, bizi yoktan var etmiştir, hiç bir hatası kusuru yoktur. **Bir müslüman için yerleri, gökleri, cenneti, cehennemi yaratan yüce Tanrı ne ise; Sakine Cansız için Öcalan odur.**

Sakine’nin samimi olduğu iki kişiden biri Av. Ferda Çetin’dir, diğeri Diyarbakır’ın şimdiki Belediye Başkanı **Gültan Kışınak’tır.** Birisi şu anda PKK basını sorumlusudur, diğeri Diyarbakır Belediye başkanıdır. Biraz da Çemil Bayık iyidir.

Kitabın bazı bölümlerinde tahrifatlar vardır. Şöyle ki; Mahsum Korkmaz Akademisinde Sakine’yi Öcalan’a ispiyonlayan veya Öcalan’ı Sakine ye karşı kışkırtan Dr. Baran’dır.

Ama Sakine veya kitabı düzenleyenler, Dr. Baran’ın yerine İtirafçı Mecit Gümüş’ü koymuşlardır.

Bazı yerlerde yine Dr. Baran’nın yerine örgütten ayrılan Dersimli Serhat konulmuştur.

Resmi ideolojiye göre suçları **Dr.Baran** işlemişse bile, şehit ilan edilmiş Dr. Baran’ın üzerine yığmaktansa, bir itirafçı ile, örgütü terk etmiş birisi üzerine yığmak daha iyidir.

Yazı dizisi devam edecektir, dizinin üç önemli karakteri **Hamili yıldırım, Abdullah Öcalan ve Sakine Cansızdır.** Bu üç kişinin akibeti yazılmadan bu diziyi noktalamak eksiklikler, bekleyiniz!

.....

Selim Çürükkaya/ Talimatla Kitap Yazmak- 33-

1979 Mayıs ayında, Elazığ da, polis soruşturmasında, PKK Merkez Komite üyesi, örgütlenmeden sorumlu Şahin Dönmez çözülüyor

PKK Malatya bölge sorumlusu Celal Aydın'ın ölüm kararını kendisinin, Cemil Bayık'ın ve Abdullah Öcalan'ın birlikte aldığını söylüyor.

Cesedin gömülü olduğu çukuru gösteriyor.

Elazığ'da yer gösterme sonucu Cemil Bayık yakalanıyor, ardından yanlışlıkla (!) serbest bırakılıyor.

Cemil Bayık

Şahin Dönmez Abdullah Öcalan'ın Diyarbakır'da, Günaydın apartmanında kaldığını itiraf ediyor

Polis Diyarbakır'a doğru harekete geçiyor ama Ankara' dan gelen talimatla operasyon yapmaktan vaz geçiliyor.

Bunun nedenlerini, Öcalan yıllarca sonra Şam'da kendi adamlarına anlatıyor. Yani açıktan, gizlemeksizin, Ankara' da iken, Türk devleti ile istihbaratı ile ilişkisinin olduğunu söylüyor:

Abdullah Öcalan: Şimdi özellikle benim durumum nerede?

Bu adamlar beni 76'da adamakıllı ele almaya çalışıyorlardı.

Daha önceki dolaylı yollar yetmedi, şimdi tehlikeli olmaya başlıyoruz.

Pilot Necati çok paralı: Abi sen emret bana, dört katlı apartman var, buradan takla atarak atlayayım, diyordu.

Bir gün geliyor: Yolda iki üç polis vurdum, devirdim diyordu.

Kendini o kadar etkili birisi göstermek istiyordu.

Ve her halde İsteddiğin gibi bir militan, her işi yapabilirim diyordu.

Zaten öneri getirdi, soygun planları, eylem planları talimatını hemen çıkartmak istiyordu.

Polisten o talimatı aldığı anlaşıyordu.

Tamam sonuna kadar para harcıyor, sonuna kadar güç gösterisinde bulunuyor, böyle istikbal vaad ediyor. **(1)**

Okuyucularım için açıklama yapmak zorundayım; Pilot Necati, Ağrılı bir Kürt'tür, anlatıldığına göre hava kuşunda pilottur.

Türk Özel Harp Dairesi teşkilatına bağlı çalışan bir ajandır ve bu ajan Öcalan ile kontak halindedir.

Öcalan'ı dinleyelim:

„Burada neyi anlatmamız lazım?

Pilot 76'da mı tam işin içindeydi?

Tam denetleyici diyelim.

Görünüşte tam kucaklarındaymışım gibi, değil mi?

Veya devletin tam istediği pozisyona girmiş durumdayım.

76'da grubu ayrıştırmaya çalışıyoruz.”**(2)**

Pilot Necati dışında bir de Öcalan'ın eşi, Öcalan'a göre Türk istihbaratının elemanıydı, devlet hem eşi, hemde Pilot Necati Kaya aracılığıyla kendisini denetimde tuttuğunu söylüyor:

„İki güçlü devlet yönelimi, değil mi?

Sence ben nasıl oldu da bu ilişkiye girdim?

Çok ilginç bir giriş tarzı.

İkisi de Kürt.

Devlet bizi iki kanattan tam bir kısıpaca almış oluyor.

Birisi duygusal kaynak, birisi maddi kaynak.

Birisi manevi kaynak, biris maddi kaynak.

Çok ilginç.

On beş yıldır devlete dayanarak mücadele etmişiz. **(Burada 1960 lardan beri devlete dayandığını itiraf ediyor. S.Ç)**

Çıkış yapmak istiyoruz, devlet iki güçlü etkileme yoluyla önümü kesmeye çalışıyor.

Ab: 76'da yapıyor.

Öcalan: İkisi de 76'daydı.

Ab: Eş zamanlı

Öcalan : Eş zamanlı ve kesin devletten.

Ondan kesin kuşku yok. (3)

Pilot Necati'nin kendisini ve arkadaşlarını beslediğini ve onları finanse ettiğini çok açık bir şekilde anlatıyor Öcalan:

„Adam böyle o dönemin imkanlarına göre avuç avuç para saçıyor.

Yalnız beni değil, bütün grubumuzu lokantaya götürüyor.

Her gelen ,abi beni de bir lokantaya götürün, bana da bir tatlı alın“ diyor.

Sayemizde milletin karnı doyuyor.

O bir ilişki tarzı.

Bu meşhurdur, Uğur Mumcu'da diyordu ya: „ MİT mi Apo' yu besledi?“ İşte beslenme hikayesi böyle.“ **(4)**

Öcalan'a göre Türk devleti yanına yerleştirdiği ajan Pilot Necati Kaya ile yetinmemiş, onu tam olarak kontrole almak için yatağına kadar bir de kadın, yani Kesire Yıldırım'ı sokmuştu:

„Bayanın cephesi ise temelde hangi oyunla bizi karşılamak istedi sence?

Önemli, irdelenmesi gerekiyor.

Hem sosyal, hem siyasal, yani sosyal siyasal giriş bölümüdür.

Pilot askeri giriş bölümüdür.

Öcalan: Benim kadın ve para zaafımı tespit etmiş olabilirler mi?

Mesela istenildiği kadar hem kadın, hem para zaafım olsa kullanmak için her şey var.

Mesela adam: „Abi yeter ki sen iste,“ diyor.

O bayan da sonununa kadar dayatıyordu.

Öyle sanıyorum bizim eğilimimizi farketti. „(5)

Türk devletinin her şeyi kendisine sunduğunu, Ankara da bir paşa çocuğu gibi yaşadığını kendisi anlatıyor:

„ Allahın serserisi ne istiyorsun?

Kadın dersen kadın, para dersen para, apartman dersen apartman, al ye içinde yat, değil mi?

Ben de burda tam bir paşa oğlu gibi davranıyorum.

Daha fazla para, daha fazla kendinizi çalıştırın.

Çok ilginç değil mi?

Ayarlama çok önemli.

Burjuvaziyi nasıl çalıştırıyorum, değil mi?

Şimdi O Uğur Mumcu'nun da başını götüren, işte açmaya çalıştığı bu ilişki tarzıdır.

76,77,78 dönemi.

Onları çalıştırıyorum, devleti çalıştırıyorum, değil mi? **(6)**

Abdullah Öcalan'ın anlatımına göre, Türk Kara Kuvvetleri Komutanı **Namık Kemal Ersun'un** darbe girişimine kadar her şey yolundaydı, **ama bu darbe girişimi öncesi Pilot Necati' nin toplantı için hazırladığı evde PKK militanı Mustafa Karasu yakalanıyor,** Öcalan operasyonun yapılacağı eve önceden kokuyu aldığı için gitmiyor, ama Namık kemal Ersun'un darbe girişimi **Abdullah Öcalan'ın yaşamını alt üst ediyor:**

„Kucağındayım sanıyor, değil mi?

Yani Pilot rapor veriyor, ,istediğiniz zaman kafesteki kuşu kesebiliriz' diyor.

Bayan da ,yüzde yüz kontrolüm altına almışım' diyor, değil mi?

Görünüşte bu böyle.

Siz olsanız nasıl aşarsınız?

Yani bunlar yapmacık değil, tam gerçek bir gelişme.

Siz sanıyorsunuz ki beni değişik tanıyorsunuz, çok rahat politika yaptığımı sanıyorsunuz, ama ecel terleri döküyorum.

Hatırlıyorum o 3 Haziran darbesinde Pilot'un kendini Karasu olayında açığa çıkarmasıyla titremeye başladım, elimde tuttuğum çay bardağı rap diye şu dizime düştü.

Hatırlıyorum dizime düştü ve yaktı.

Tiril tiril titriyordum, çünkü ,sonumuz geldi' diyordum.

Adam darbesini indirecek.

Darbe oluyor, yani bir nolu hedefte biziz.

Ersun darbesi, değil mi, biliyorsun?" **(7)**

Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun' un darbe girişimi neden Öcalan'a karşı oluyor?

Bunun inanılır bir tarafı var mı?

Bana göre yoktur.

Mustafa Karasu olayında Pilot kendni açığa vurdu, diyor, hani baştan beri pilotu biliyordu?

Ama Namık Kemal Ersun dönemin Kara Kuvvetleri Komutanıdır.

Ve Özel Harp dairesi ona bağlıdır.

Muhtemelen Pilot Necati ve Abdullah Öcalan' da bu Özel Harp Dairesine bağlı çalışıyorlar.

Nitekim Abdullah Öcalan, İsmet G. İmset'e Pilot Necati'nin Özel Kuvvetlere bağlı çalıştığını itiraf etmişti:

"Necati'nin tam olarak kime çalıştığını, hangi tarihlerde angaje edildiğini, bilmiyor.

Ama PKK lideri ie yaptığımız üçüncü görüşmede Öcalan Genel Kurmay Başkanlığı Özel Hareket Dairesinden şüphe ettiğini saklamıyor.

Ona göre pilot "konrgerillanın bir uzantısı' olabilir." (8)

Namık Kemal Ersun darbe girişimi ve Namık Kemal Ersun hakkında bilgi sahibi olmak için açığıdaki satırları aktarıyorum:

"Peki Başbakan Süleyman Demirel neden Ersun'u apar topar emekli etmek istemişti?

İddiaya göre Ersun, MHP destekli bir darbe hazırlığındaydı.

MİT bu yönde Demirel'e raporlar vermekteydi.

Başbakan 5 Haziran seçimlerinden önceki son mitingini Taksim Meydanı'nda yapmaya hazırlanan ana muhalefet lideri Ecevit'e "3 Haziran'daki mitinginizde size Sheraton Otelinden uzun namlulu silahla ateş açılacak" diye not göndermiş, zira bu yönde bir istihbarat almıştı.

Ecevit zaten Nisan ayından beri gittiği Anadolu şehirlerinde ülkücü militanların saldırılarına uğramaktaydı.

İzmir Çiğli'de de kendisine, Türkiye'de sadece (Kontrgerilla olarak da bilinen) Özel Harp Dairesi'nde ve 3 adet bulunan, zehirli kurşun atan Amerikan yapımı bir silahla ateş edilmişti.

Ancak saldırıda Ecevit'in Robert Kolej'den yakın arkadaşı Mehmet İsvan vurularak yaralanmıştı.

Ordu içindeki Türkeş yanlısı subayların **5 Haziran 1977 seçimlerinden önce KKK Ersun liderliğinde bir darbe yapma hazırlığına giriştiği ve Ersun'un da bu yüzden seçimden 4 gün önce emekli edildiği**, uzun süredir unutulmuş ya da unutturulmuş bir iddiaydı.

Namık Kemal Ersun bir dönem Özel Harp Dairesi'ni de yönetmiş olan, bağlantıları ve nüfuzu güçlü bir komutandı.

Emekli edildikten sonra, bilindiği kadarıyla, söz konusu iddialarla ilgili konuşmadı. Kendisine soru da sorulmadı.

1988'de hayata veda etti." (9)

Aktardığım alıntıda Nemık Kemal Ersun, Özel Harp dairesinin patronu olduğu anlaşılıyor.

Abdullah Öcalan İsmet G.İmset'e Pilot Necati Kaya'nın Özel Harp Dairesine bağlı çalıştığını söylüyor.

Hatta İsmet G. İmset ile başka bir konuşmasında:

„Nerede olduğunu bilmiyorum.

Bağ koptu.

Pilotun kimliği Kemal Ersun darbesinde ortaya çıktı.

1978 Yılında basın işi yapacağım, Diyarbakır'a gideceğim diyerek ondan ayrıldım.

Hatta Pilot bu iş için 200 bin (**) lira bile verdi diyor bu gün Öcalan" (10)**

Unutmayalım, bu iki yüz bin lira Necati Kaya'nın babasının parası değildir, Türk Kara Kuvvetleri komutanlığına bağlı Özel Kuvvetlerin bütçesinden dir!

Bütün bunlardan anlıyoruz ki; Özel Harp Dairesi Patronu'nun darbe girişimi engellenip iki yüze yakın subayla birlikte ordudan atılınca, Pilot Necati Kaya'nın ekibi deşifre oluyor ve Paniğe kapılan Öcalan, Diyarbakır'dan Urfa'ya oradan Suriye'ye kaçıyor.

(1) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994 Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 94-95

(2) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994 Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 97

(3) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994 Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 97

(4) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994 Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 97

(5) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994 Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 97

(6) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994
Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 98-99

(7) İlk isyandan halk Savaşına, Kürt Kör Düğümünün Çözülüşü, Ekim 1994
Çözümlemeleri 1, Abdullah Öcalan, Weşanen Akademiya Mahsun Korkmaz, Sayfa 104

(8) PKK , Ayrılıkçı şiddetin 20 Yılı, (1973- 1992), İsmet G. İmset, Turkish Dail News Yayınları, 2. Baskı, sayfa 36

(9) <http://www.ntv.com.tr/turkiye/1977deki-krizin-ardindaki-darbe-girisimi,OpWYQwV8IUSZ1Fokez2I5w>

(10)PKK , Ayrılıkçı şiddetin 20 Yılı, (1973- 1992), İsmet G. İmset, Turkish Dail News Yayınları, 2. Baskı, sayfa 42

(****)Yıl=1978'de (14- TL) 1-Kg kütlü (çekirdekli) pamuk (Adana pamuk borsası ortalaması),

*Yıl=1978'de (2, 23-TL) 1-Kw Elektrik sarfiyat fiyatı,

*Yıl=1978'de (8-TL) 1-Kg İnşaat demiri (11-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (900-TL) 1-Levha sunta (1.200-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (10-TL) 1-Paket sigara (12, 5-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (800-TL) 1-Adet oto aküsü (2.000-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (2, 25-TL) 1-Kg margarin yağ (3-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (125.000-TL) "Murat-124" otomobil (210.000-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (116.000-TL) "Renault-12 TS" otomobil (275.000-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (610-TL) 1-Ton kağıt (700-TL) Karaborsada, (CHP) Hükümeti,

*Yıl=1978'de (750-TL) 1-çift kadın ayakkabısı,

*Yıl=1978'de (375-TL) 1-çift çocuk ayakkabısı,

*Yıl=1978'de (600-TL) 1-çift erkek ayakkabısı (Tabanı Lastik),

*Yıl=1978'de (700-TL) 1-çift erkek ayakkabısı (Tabanı Kösele),

*Yıl=1978'de (50-TL) 1-Kg sabun,

*Yıl=1978'de (11-TL) 1-Tüp diş macunu,

*Yıl=1978'de (6-TL) 1-Kişi sinema bileti,

*Yıl=1978'de (47, 50-TL) Ankara'da (30-M3) havagazı fiyatı,

*Yıl=1978'de (90-TL) 1-Kg beyaz peynir,

*Yıl=1978'de (6, 50-TL) 1-Litre Bira,

*Yıl=1978'de (5-TL) 1-Kg tuz,

*Yıl=1978'de (250-TL) 1-Kg kahve,

<http://hackhell.org/konu/param%C4%B1z-nereden-nereye-bunlar%C4%B1-biliyormuydunuz.316071/>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 34

Abdullah Öcalan yaklaşık olarak 20 Yıl Suriye'de kaldı.

1979 Yılı Haziran ayında yaya olarak Suruç'tan Suriye'ye gitti.

1999 Şubat Ayında Türk Milli İstihbaratının kiraladığı Cavit Çağlar'ın(1) özel uçağı ile Türkiye'ye geri döndü.

Öcalan'ın Şam'da yaptıklarının bir kısmını dizi yazı boyunca belgesel gibi anlatmaya çalıştım.

Bundan sonra, onun geri dönüşünü ve devletle açık çalışmasını anlatmakla yetineceğim.

Onun geri dönüşünün bir bilinen boyutu vardır, bir de bilinmeyen, saklanan veya az kişinin bildiği boyutu vardır.

Ben bilinmeyen veya az kişinin bildiği boyutunu anlatmayı düşünüyorum.

Abdullah Öcalan, Sakine Cansız ve Hamili Yıldırım' ı Güney Kürdistan'da KDP' ye karşı ikinci 15 Ağustos atılımı (2) adı altında savaşmaya gönderirken, **kendisi Türkiye' ye geri dönmek için Türk ordusunun yetkilileri ile gizli görüşmeler yapıyordu.**

Bu konuda Batman doğumlu **Eski TKP li İlhami Işık'ın** Taraf gazetesi yazarı, **Yıldıray Uğur ve Neşe Düzel'e** anlattıkları önemlidir.

Neden önemlidir?

Çünkü İlhami Işık uzun süre Balıkçı takma ismi ile, yani kendi ismini ve yüzünü gizleyerek açıklamalar yaptı.

Ama hiç kimse onun açıklamalarını yalanlamadı.

Süre içinde Balıkçı'nın yaptığı açıklamaların doğruluğu bir bir çıktı.

Ve Balıkçı'nın İlhami Işık olduğu anlaşıldı.

Bir de Balıkçının bir arkadaşı vardı.

Bunun adı da, Avukat Selim Okçuoğlu'ydu.

Bu her iki şahısın Türk Milli istihbarat teşkilatı veya Türk ordusuna yakın kişiler oldukları, Kürt siyasi tabakası tarafından biliniyordu.

Ve kendilerinin açıklamalarına göre 1996 Yılından beri Abdullah Öcalan ile Türk Genel Kurmay Başkanlığı arasında aracılık yapıyorlardı.

İlhami Işık'ın Gazeteler aracılığıyla yaptığı açıklamalarını, ne İmralı cezaevinde ikamet eden Abdullah Öcalan, ne Qandil' de üstlenmiş Öcalan'ın Başkanlık konseyi, ne de Öcalan'ın avukatları tarafından yalanlanmadı.

Başka kaynaklardan da İlhami Işık'ın yaptığı açıklamaların doğru olduğunu biliyorum ve bundan dolayı alıntı olarak burada veriyorum:

„1996'dan beri arabuluculuk yapıyorum.

Öcalan bana güveniyor, onu hiç yanıltmadım.

O da beni.

1996-1998 ateşkesi ve referandum ateşkesinin siyaseti, stratejisi bana ait.

Suriye'den çıkmayı bu görüşmeler içinde Öcalan'ın kendisi istedi zaten.

Bunun için Öcalan ile arabulucu Selim Okçuoğlu arasındaki görüşmelerin telefon kayıtları PKK arşivinde de devlette de vardır.(3)

İlhami Işık, Taraf Gazetesi yazarı Yıldırım Uğur ile uzun suhbetler yaptı ve Öcalan'ın 1996 tarihinde Türkiye'ye geri dönmek istediğini, kendileri aracılığıyla Türk Genel Kurmay Başkanı yetkililerine ilettiğini ve onların da bu öneriyi kabul ettiğini anlattı.

Bunlar Taraf Gazetesinde yayınlandı ve kimseden bir itiraz çıkmadı.

İlhami Işık'ın Taraf gazetesiyile yaptığı bir röportajda Neşe Düzel İlhami Işık' a soruyor:

„Devletten kim sizi arabulucu olarak görevlendirdi?“

İlhami Işık cevap veriyor:

„Devletten kimse beni görevlendirmedim.

Şöyle anlatayım...

1996 yılıydı, bir gün bana devlet adına birileri geldi.

„Biz devletiz. Bugüne kadar uygulanan politikadan vazgeçtik.

Biz Kürtlerle diyalog kurmak istiyoruz. Kürt aydınlarıyla, akil insanlarla buluşmak istiyoruz.

Bu konuda bize yardım eder misiniz?“ dediler.”

Neşe Düzel İlhami Işık'a: "Size bu görevi kim teklif etti?" Diyor, İlhami Işık bu kez daha net cevap veriyor:

"Benimle üç kişi konuştu.

Köprü altındaki balıkçıda buluştuk.

Sağı, solu tutan korumalarıyla birlikte 20-30 kişi geldiler.”(4)

İlhami Işık'ın anlatımından anlıyoruz ki; devletin bir ekibi Türkiye de Öcalan ile görüşmek istiyor ve bu süre içinde deşifre ediliyor.

Başka bir ekip, Şam'da oturan Öcalan'ın kaldığı apartmana ve hatta evinin içine kadar uzanmıştır.

Bu ekibin çalışmaları çok mühimdir ve bunlar gizli tutulmuş, deşifre edilmemiştir.

Şam'daki bu çalışmanın geçmişi çok eskiye dayanır

Daha 1982 yılında Şam' da Abdullah Öcalan ile birlikte aynı apartmanın dairesinde kalan Mehmet Şerif Şener; kendilerinin kaldığı apartmanda bir Türk Ataşe' nin de kaldığını söylüyordu:

Şam'da bulunduğu sırada Öcalan'ın evinde devamlı kalan M. Şerif Şener:

"Öcalan'la kaldığımız evde ilginç komşularımız olduğunu öğrendik" diyor ve şöyle devam ediyor: "Bunlardan bir tanesi, 4. katta oturan Türk aileydi. Daha sonra bunun Türkiye'nin Şam Büyük Elçiliği'nde görev yapan, Askeri Ataşe olduğunu, Öcalan'ın tercümanı Yusuf'tan öğrendik.

Ataşe'nin ismi Evrim olan küçük bir kızı vardı."(5)

Bu tarihlerde, yani 1982 lerden beri, Şam' da, Öcalan'ın kaldığı Apartmanın bir dairesine, Türk istihbarat yetkilileri yerleşmiş ise, bu durum Öcalan Şam'dan ayrıldığı güne kadar devam etmiş benzetmektedir.

Türk basınında Öcalan ile aynı apartmanda kalan subayların birden fazla kişi olduğu konusunun tartışılması, değişik tarihlerde değişik kişilerin Ataşe konumuyla kaldıklarını gösteriyor.

Ben burada son olarak Şam'a yerleşenlere ışık tutmak istiyorum:

Bu ekipte yer alan kişileri tek tek anlatmam lazımdır.

Bunların İlki prof ünvanlı Yalçın Küçük' tür. (**)**

Onu önce yakından tanımakta yarar vardır.

Yalçın Küçük 1987 Yılında İstanbul' da „**Toplumsal Kurtuluş**” adını taşıyan bir dergi çıkardı.

Bu dergide ;

„PKK Kürdistan ulusal Kurtuluş Mücadelesi veriyor” dedi.

PKK lilere şirin göründü.

Türkiye gibi bir yerde, kimsenin yazmaya cesaret edemediği düzeyde tahliller yaptı.

Böylece PKK lilere yem attı, onları yanılttı.

1992 Ağustos Ayında, Almanya'nın Bochum Kentinde yapılan "Kürdistan Ulusal festival"ine konuşmacı olarak davet edildi.

Burada yaptığı konuşmadan sonra, ilişkiler geliştirdi ve bu ilişkiler onu Şam' a götürdü.

Öcalan'ı ziyaret ederek onunla uzun bir röportaj yaptı.

Bu röportajı „**Kürt bahçesinde sözleşi**“ adı altında kitap olarak yayınladı.

Öcalan ile Yalçın Küçük bu tarihten sora „sözleşti“ ve birlikte hareket etmeye başladı.. Bu birlik öylesine ilerledi ki, **1938 Doğumlu Yalçın Küçük, 1994 te her gün Bekaa vadisinde, Gerilla kampındaki içtima alanında, kısa don ve tişörtle, sabah sporu yapıyor,**öğle saatlerinde ise gerilla adaylarına ders veriyordu.

Şam' a Öcalan ile birlikte gidiyor ve Öcalan'ın kaldığı apartman dairesinin bir odasına daimi olarak yerleşiyordu.

Gerilla adayları, Öcalan'ın etrafındaki her kes, **Yalçın Küçük'ü** kendi mücadelelerini destekleyen, radikal bir solcu olarak biliyordu.

Oysa Yalçın Küçük, Türk Genel Kurmay başkanlığına bağlı bir birimin görevlisi olarak orada duruyordu.

Yalçın Küçük'ün bir de bacanağı vardı.

Bu öyle sıradan bir bacanak değildi.

Adı, Sabri Cenk Duatepe (**) idi.**

Yalçın Küçük, Şam'da Abdullah Öcalan'ın kaldığı apartman dairesine yerleştiği tarihte, bacananağı **Türkiye'nin Suriye Büyük Elçisi olarak Şam'da görev yapmaya başlamıştı.**

Sadece Büyük elçi değildi, aynı zamanda Dış İşleri İstihbarat Genel Müdürüydü.

Yalçın Küçük çok sonraları, bacanağı ile ilgili kendisine sorulan sorulara şu yanıtı vermişti:

"Yalçın Küçük: Bana devletin adamı diyorlar ya, biz devleti biliriz.

Cenk Duatepe, Dışişleri'nin İstihbarat Genel Müdürü, ben bu işleri yaptığım zaman, düşünlerin, cenazelerin dışında konuşmadık, konuşmayız. „

Gazeteci: Cenk Duatepe, iddialara konu olan bacanağınız...

Yalçın Küçük: Hayır, ben o sözcüğü sevmiyorum. Biz iki kız kardeşle evli insanlarız. „**(6)**

Şam' daki iki bacanağın başka bir ortakları daha vardır.

Onu da anlattıktak sonra faaliyetlerini izah etmek benim için daha kolaydır.

Üçüncü ortağın adı Albay Hasan Atila Uğur'dur. (**)**

Bu kişi de askeri ateşe olarak belki başka bir isim altında Öcalan ile Yalçın Küçük'ün Kaldıkları apartmanın bir dairesinde kiracı olarak oturmaktadır.

Belki inanmayacaksınız ama belgeler vardır.

Onları tek tek gözlerinizin önüne sereceğim şimdi.

Nefesinizi tutun ve bekleyin.

Abdulhalim Haddam Suriye Devlet Başkanı Hafız El Esad' ın yardımcısıydı.

Esat rejimini terk etti, Paris'e kaçtı.

Burada basına açıklamalar yaptı.

Öcalan ve onun kaldığı apartmandaki Türk subay için şunları söyledi:

"Haddam, Suriye Devlet Başkan Yardımcısı olduğu dönemle ilgili tarihi itirafta bulunurken, "Bizim muhaberat Öcalan'a 'Dikkatli olman gerekir, **zira kaldığın binada Türk askeri Ataşesi de kalıyor**'dediğinde, **Öcalan, 'Türk Askeri Ataşesi ile aynı binada olduğumuzu ilk günden beri biliyorum ama o benim burada oturduğumu bilmiyor onun için çok rahatım.**

Böyle üst düzey bir Türk yetkilisiyle aynı binada kaldığım hiç kimsenin aklına gelmez onun için güvendeyim merak etmeyin.

Suriye'nin en güvenli binasında oturuyorum' dedi" bilgisini veriyor."**(7)**

Türk subayı Ateşe olarak, Abdullah Öcalan'ın kaldığı apartmanın dairesine Suriye Muhabarati ve Öcalan'ın haberi olmadan gidip yerleşemez. Eğer yerleşmişse, Suriye devleti ve Öcalan'ın onayı ile yerleşebilmiştir. Suriye rejiminin niteliğini bilenler bunun böyle olduğunu bilirler.

Öcalan, Türk devletiyle gizli çalıştığını, verdiği cevapla da kendisini ele veriyor.

Jandarma istihbarat yetkilisi gelmiş, kaldığı apartmanın bir dairesine yerleşmiş, ama Öcalan'ın o apartmanda kaldığından haberi yokmuş!

Öcalan, 1991 ve 1992 yılında da bir Türk subayı ile aynı apartmanda kaldığını şöyle anlatmıştır:

(Öcalan anlatıyor): 'Yanılmıyorsam, 91 ya da 92 yıllarıydı.

Suriye'de kaldığımız yerin alt katını Türkiye'nin Askeri Ataşesi kiralamıştı. Biz bunu öğrendimizde ilkin imha için gelmiş olabileceklerini düşündük.

Hatta, birgün asansörde Ataşe'nin küçük kızı ile karşılaştık ve bizi tanıdı. Bunu gidip ailesine anlatacak, sorun yaşayacağız diye tedirgin olduk.

Fakat, yıllar sonra İmralı'ya ilk getirildiğimde, sorgu sürecinde bu ataşe, telefonla benimle görüştürüldü.

Kendini tanıttıktan sonra, 'beni hatırladın mı?' dedi.

Hatırladığımı söyledim. Ateşkes için aramıştı.

O zaman anladım ki, bu Ataşe aslında Suriye'de bulduğum o dönemde imha amaçlı değil, diyalog için gelmiş."**(8)**

Buradaki ifadelere dikkat edin, her yönüyle kendisini ele veriyor

Ataşenin kızıyla asansörde karşılaşmış, bizi tanıdı, gidip ailesine söyleyecek, diye kuşkullanmış, sekiz veya dokuz yıl sonra İmrallı adasında soruşturmada iken, Şam' da ki apartman komşusu ona telefon etmiş, beni tanıdın mı deyince, oda sesinden tanımış!

Sadece kızını asansörde görmüş, ama kızının babasının sesini sekiz yıl sonra telefondan tanımış!

Adama bak ne zeka varmış!

Buraya kadar 1982 de başlamak üzere Türk subaylarının Öcalan' la Şam' da aynı apartmanda kaldıklarını öğrenmiş olduk.

Peki son olarak kalan subay kimdir?

Bana göre bu kişi Albay Hasan Atila Uğur'dur.

Tuncay Özkan'ın „Operasyon“ adını taşıyan bir kitabını okumuştum.

Bu kitap, daha Ergenekon operasyonları başlamadan basılmıştı. Yani Öcalan'ın Hasan Atila Uğur tarafından Kenya'dan getirildiğini daha bilmiyorduk.

Tuncay Özkan kitabında; Öcalan'ı getirmek için her şey tamamdı, bütün hazırlıklar bitmişti, bir şey kalmıştı: O da Öcalan'ı çok iyi tanıyan bir subay, nihayet o da bulundu diye yazmıştı.

Ergenekon davası yargılamalarında Albay Hasan Atila Uğur; O subay bendim dedi.

Peki Öcalan ile tanışıklığı nerden geliyordu?

Hasan Atila Uğur Ergenekon duruşmaları sırasında Şam'da askeri ateşe olarak görev yaptığını da açıklamıştı.

Öcalan Kenya'dan İmrallı'ya dönünce, sorgusunun **Albay Hasan Atilla Uğur** tarafından yapılması da tesadüfi değildir.

Çünkü Öcalan'ı en iyi tanıyan Türk subayı, Uğur'dur.

Mesai arkadaşını çok yakından tanıyordur.

Hasan Atila Uğur sadece sıradan bir Albay değildir. Jandarma Teknik İstihbarat Daire Başkanlığı görevlisidir.

Sabri Cenk Duatepe'nin sıradan bir Büyük elçi, Yalçın Küçük' ün de sıradan bir profesör olmadığı gibi.

Kıyametin bu üç atlısının neler yaptığını bundan sonra öğreneceksiniz.

(1)**Cavit Çağlar** (d. 1944, Gümölcine, Yunanistan), Türk işadamı, siyasetçi ve Spor yöneticisi ve Bursaspor Kulübü'nün 10. başkanıdır. Nergis Holding'in sahibidir. Bursa'da yayın yapan Olay TV ve Olay Medya Grubu bünyesinde yayın yapan Olay Gazetesi ve 90.5 Olay FM radyolarının da sahibidir.(wikipedia)

(2) **15 Ağustos 1984 Gecesi PKK nin silahlı güçleri Eruh ve Şemdinli İlçelerindeki Türk Askeri Birliklerine silahlı baskın düzenleyerek sömürgeciliğe karşı silahlı mücadelenin başladığını dünyaya duyurdu.**

- (3) <http://www.kirilmanoktasi.com.tr/Detay.aspx?c=1&i=817>
(4) <http://ahmetturkan.over-blog.com/article-bal-kc-devlet-apo-ya-size-ihtiyac-var-dedi-61561559.html>
(5) <http://www.takvim.com.tr/yazarlar/erandac/2011/04/30/samda-ocalanla-ayni-binada-oturan-askeri-atase-kim> <http://www.gazetevatan.com/ocalan-a-suikast-bilgisini-kim-ilette-203698-gundem/>
(6) <http://www.takvim.com.tr/yazarlar/erandac/2011/04/30/samda-ocalanla-ayni-binada-oturan-askeri-atase-kim>
(7) <http://t24.com.tr/haber/ocalanla-ayni-apartmanda-kalan-askeri-atase-kim,143964>
(8) <http://www.memurlar.net/haber/161018/5.sayfa>

(*)**Yalçın Küçük, Halep'ten gelip İskenderun'a yerleşen bir ailenin çocuğudur.**

Baba tarafından Türkmen, anne tarafından ise Kafkasyalı bir aileye mensuptur. Kabataş Lisesi'nden mezun oldu, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde okudu. **Fikir Kulüpleri Federasyonu, Sosyalist Fikir Kulüpleri Federasyonu, Dev-Genç ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi olan Fikir Kulübü Başkanlığı'nı yaptı.** Siyasal Bilgiler'i 1960 senesinde birincilikle bitirdi.

27 Mayıs Darbesinde, büyük öğrenci eylemlerinin başında yer aldı. 27 Mayıs 1960 darbesi sonrasında Devlet Planlama Teşkilatı'nda görev aldı.

Yalçın Küçük, buradan ayrılınca Amerika'ya gitti, Yale Üniversitesi'nde lisans eğitimi aldı. Ardından mülakatı kazanarak dört ay boyunca da Dünya Bankası'nda staj yaptı.

1966'da Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde öğretim üyeliğine başladı. Yön, Emek, Ant dergilerinde, Sosyalist Devrim yanlısı yazılar yazdı.[6]

1968-70 yılları arasında Birmingham Üniversitesi Rus ve Doğu Avrupa Araştırmaları Merkezi'nde bulundu. Sovyetoloji araştırmalarını kitaplaştırdı. Bu kitaptan dolayı sekiz yıla mahkûm edildi.

1971'de doçent oldu. 12 Mart 1971 Muhtırası'ndan sonra görevden alındı. 1973-76 yılları arasında Cumhuriyet gazetesinin ekonomi servisini yönetti. 1970'lerde, Türkiye İşçi Partisi'nin ikinci kez kuruluşu için çalışmalara katıldı, 1973 yılı sonlarında askere alındı.

Kıbrıs Harekâtına katıldı. Bu savaşta yaşadıklarını anlattığı bir anı-söyleşi kitabı bulunmaktadır. 1975'ten itibaren yayınlanan ve partiye yakınlığıyla bilinen Yürüyüşgazetesi'nin editörlüğünü yaptı.

1978'de partiden ihraç edildi. 1979'da kendisiyle beraber TİP'ten ihraç edilenlerle birlikte Sosyalist İktidar dergisi'ni çıkarmaya başladı. Aynı yıl Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nde öğretim üyesi oldu.

12 Eylül Darbesi'nden sonra üniversiteden uzaklaştırıldı. 1983'te Bir Yeni Cumhuriyet İçinadlı yapıtından ötürü tutuklanarak cezaevine girdi; daha sonra amlandı. **1987'de Gazi Üniversitesi'nde profesör oldu ve 1994'te emekli oldu.**

12 Eylül 1980 darbesinden sonra aydınların yönetime karşı örgütlenmesinde büyük çaba gösterdi. Aziz Nesin ile birlikte "Aydınlar Dilekçesi Hareketi"ni

örgütledi.1987-1992 yılları arasında Toplumsal Kurtuluş adlı sosyalist bir aylık dergi çıkardı.

Daha sonra bu dergi kapanarak yerine Hep İleri adlı bir dergi çıkmıştır. "Özgür Üniversite" adıyla bilinen "Özgür Ekin Derneği"nin kurucusudur. 1993'te Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanı olmasını ve Matild Manukyan'ın vergi rekortmeni olmasını öne sürerek Fransa'ya gitti.

Küçük, burada öğrenci olur, İranoloji ve Kürdoloji okur; Kırmançi, Sorani, Farisi öğrenir. Onomastik üzerine çalışmalarına yoğunlaşır.

Daha sonra gene 1993 yılında Suriye'de Bekaa Vadisi'ne giderek PKK lideri Abdullah Öcalan ile görüştü.

Bu görüşmeyi "Kürt Bahçesinde Sözleşti" adıyla kitaplaştırdı. Çeşitli sol dergiler çıkarttı. **Bu arada PKK'nın medya organı olan MED-TV'de programlar yaptı.**

Bu dönemde dönemin Başbakanı Tansu Çiller tarafından emredilen Abdullah Öcalan'ın yok edilmesi istihbaratını, dönemin muhalefet lideri **Mesut Yılmaz'dan** öğrenerek PKK'yı bilgilendirdiği ve olayı engellediği iddia edilmektedir.

28 Şubat sürecinde, 16 Eylül 1996'da yurtdışından Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na Refah Partisi'nin kapatılması için harekete geçmenin zorunluluğunu ifade eden bir dilekçe sundu.

29 Ekim 1998'de Türkiye'ye geri döndü ve "Kürtçülük Propagandası" yapmaktan suçlu bulunarak iki yıl hapis cezasına çarptırıldı. 2000 yılında tahliye oldu.

2000'li yılların başından itibaren Türkiye'nin yakın tarihiyle ilgili iddialar ve eserler sunarak isimbilim araştırmalarına yöneldi. "Avdeti" kültürü, Sabetayizm, İbraniyet,kripto Yahudilik, gizli din taşıma, çift dinlilik konuları ile ilgilendi.

7 Ocak 2009 tarihinde, Ergenekon soruşturması kapsamında Ankara'da gözaltına alındı.

Mahkemeye çıkarılmak üzere İstanbul'a sevk edilen **Yalçın Küçük**11 Ocak 2009 tarihinde tutuklandı. **12 gün sonra tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edildi.** 3 Mart 2011 tarihinde aynı soruşturma kapsamında evi arandıktan sonra yeniden gözaltına alındı. 6 Mart 2011 çıkarıldığı nöbetçi mahkemede tutuklandı.

5 Ağustos 2013'te İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından karara bağlanan Ergenekon davasında 22 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldı.

10 Mart 2014'te 5 yıllık tutukluluk süresinin dolması üzerine tahliye edildi.

https://tr.wikipedia.org/wiki/Yal%C3%A7%C4%B1n_K%C3%BC%C3%A7%C3%BCk

(**) **Sabri Cenk Duatepe 1942 de doğdu. 26 Mart 2010, Ankara' da Öldü.**

Türk büyükelçi.

1966 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olmuştur. Dışişleri Bakanlığı'nda çeşitli görevlerde bulunmuştur. Tunus, Suriye ve Çek Cumhuriyeti nezdinde büyükelçilik yapmıştır.

Dışişleri Bakanlığı müşaviri ve ardından İstihbarat ve Araştırma Genel Müdürü olarak görev ifa etmiştir. Suriye büyükelçiliği döneminde Abdullah Öcalan Suriye'den sınır dışına çıkarılmıştır. Yalçın Küçük ile bacanaktır.

https://tr.wikipedia.org/wiki/Sabri_Cenk_Duatepe

(***)**Hasan Atilla Uğur:** 1971 yılında girdiği Kuleli Askeri Lisesi'nden **1975 yılında mezun oldu.** Aynı yıl Kara Harp Okulu'na girdi. **1979 yılında Jandarma Teğmen rütbesiyle mezun oldu.** Piyade ve Jandarma okullarını bitirdikten sonra Foça'da komando eğitim aldı. 1981 yılından itibaren başta Doğu ve Güney Anadolu Bölgesi olmak üzere birçok bölgede Jandarma Birlik Komutanlığı görevinde bulundu.

1998 yılında Antalya'ya inen teröristlerin etkisiz hale getirilmesini sağlayan birliğin komutanıydı. 1999 yılında Kenya'da yakalanarak Türkiye'ye getirilen Abdullah Öcalan'ın İmralı Adası'nda sorgusunu yaptı. Jandarma Teknik İstihbarat Daire Başkanlığı görevinde bulundu. **Halen Silivri'de tutuklu bulunan Atilla Uğur'un verdiği ifadeler sırasında Şam'da görev yaptığını söylediği belirtiliyor**

https://tr.wikipedia.org/wiki/Hasan_Atilla_U%C4%9Fur

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 35-

Bu gün artık anlıyoruz ki; profesör **Yalçın Küçük,** Kürtler ile ilgili tezler yazmak ve bunları kitap olarak yayınlamak için **Abdullah Öcalan'ın yanına gitmemiş ve** onun kaldığı yerde ikamet etmeye başlamamıştır.

Yine bu gün anlıyoruz ki; Türkiye Dışişleri Bakanlığı müşaviri, İstihbarat Araştırma Genel Müdürü ve Şam Büyük Elçisi, Yalçın Küçük'ün bacanağı, Sabri Cenk Duatepe, sadece büyük elçi olarak Şam' a atanmamıştır.

Ve yine anlıyoruz ki; Kızıltepe'de Kürt halkına, Antakya'da PKK'ye karşı savaşı ve pek çok faili meçhul cinayetin faili olan, **Albay rütbeli,** Jandarma Teknik İstihbarat Daire Başkanlığı görevlisi **Hasan Atilla Uğur,** sadece askeri Atase olarak Öcalan'ın Şam'daki apartmanına yerleştirilmemiştir.

2007 Haziran ayında, Türkiye'de başlayan Ergenekon operasyonlarının ardındaki yargılamalarda, Albay Hasan Atilla Uğur ile prof. Yalçın Küçük'ün tutuklandıklarına, Silivri cezaevinde aynı hücrelere konulduklarına şahit olduk.

İkisi aynı Örgütün üyeleri idi ve mahkeme kararlarıyla bu sabit oldu. Her ikisi, yirmi yılın üzerinde ağır hapis cezasına çarptırıldı.

Yalçın Küçük ile Albay Hasan Atilla Uğur'un üyesi olduğu örgütün adı Ergenekon du.

Bu örgüt, direktmen Türk Genel Kurmay Başkanlığına bağlıydı.

Öcalan henüz Ankara' da iken ve ajan olarak değerlendirdiği Pilot Necati' nin kebaplarını ve tatlılarını yerken, paralarını harcarken Necati Kaya'nın Özel kuvvetlere bağlı çalıştığını söylemişti.

İşte bu günkü Ergenekon, o günkü Özel Kuvvetlerin bu günkü adıydı.

1976 larda Özel Kuvvetlere Bağlı çalışan Pilot Necati Kaya ile birlikte mesai yapan Öcalan, 20 Yıl sonra aynı örgütün üyeleri Prof, Yalçın Küçük ve Albay Hasan Atilla Uğur ile Şam'da birlikte çalıştığına tanık oluyoruz.

Türk Genel Kurmay Başkanlığına bağlı örgütlerle birlikte yapılan çalışmalar neticesinde:

Susmak Ölmektir - 36

PKK tasfiye edildi.

Bunu kısa başlıklar altında izah etmeye çalışırsam:

Birincisi; bu tasfiye hareketi yıllara yayıldı, PKK nin yöneticisi, **aklı başında olan bütün önder kadrolar tek tek ya öldürüldü, kalanlar, ya ölüme gönderildi, ya kaçırıldı, ya da iğdiş edilerek boyun eğdirildi.**

Öcalan 1999 Yılında Kenya'dan İmralı'ya döndüğünde, soruşturmacısı ve mesai arkadaşı **Albay Hasan Atilla Uğur'a bu konuda şunları anlattı:**

"PKK ile savaşmak demek, PKK'nın merkezi ile savaşmak demek, devleti anlamayanlarla savaşmak demektir.

PKK'nın bu militan, ne yaptığını bilmeyen çılgınca şeyleri var; ben Şemdin için kırk defa söyledim, çingeneye paşalık vermişler önce babasını asmış.

Şunun için bunları söylüyorum, devlet de savaştı tabii ama ben de PKK ile savaştım.

Alternatiflerin hepsini tasfiye ettim. Daha doğrusu ben alternatiflerin hepsini etkisizleştirdiğim için böyle oldu. (1)

İkincisi; PKK 1978 yılında Bingöl'de baskısı yapılan, **Mazlum Doğan, Mehmet Hayri Durmuş** öncülüğünde kurulan bir komite tarafından kaleme alınan, "**Kürdistan Devriminin Yolu**" Kitabını, Parti programı olarak kabul etti.

Bu programa göre Kürdistan sömürge idi.

Dört parçaya bölünmüş idi.

Bölen ve sömürgeci konumda olan devletler, Türkiye, İran, Irak ve Suriye idi.

Kürdistan devrimi, silahlı halk devrimi olacaktı. Devrimin hedefi sömürgeci devletler ve onlara bağlı olan yerel Kürt işbirlikçileri idi.

Devrimin amacı, Bağımsız Demokratik, Birleşik Kürdistan'ı kurmaktır.

Abdullah Öcalan PKK nin yurtsever önder kadrolarını tasfiye edince, PKK nin programını kaldırdı.

1986 Yılında Bekaaa vadisinde yapılan PKK'nin 3. Kongresinden sonra, daha önceki Programa göre sömürgeci olan Suriye, Irak ve İran devletleri, stratejik müttefikler olarak kabul edildi.

1988 Yılında Milliyet Gazetesi adına Bekaa vadisine giden gazeteci **Mehmet Ali Birand'a**; bizzat Öcalan tarafından **'Biz Misaki Milli Sınırlarına bağlıyız ve Misaki Milli içinde bir çözümden yanayız'** dedi.

Bu duruma şaşırın Mehmet Ali Birand'ın

"Ne oldu, Bağımsızlıktan vaz mı geçtiniz? Merkez komiteniz toplandı yeni bir karar mı aldı?" Soruları karşısında:

Öcalan: **"Bizde Merkez Komite yoktur, her şey bende başlar, bende biter"** demiştir.

Üçüncüsü; PKK süre içinde bütün medeni Dünya' da terörist bir örgüt olarak damgalatıldı.

PKK yi terörist olarak damgalatan bütün eylemlerin emirleri Şam'dan verildi.

Şam'da görevlendirilen militanlar tarafından bu eylemler yapıldı.

Kürdistan da kadın, çocuk sivil ve silahsız kişilerin katl edilmesi, Örgüt içinde infazların çok korkunç biçimde yapılması, **Avrupa ülkelerinde, örgüt mahkemelerinin kurulması**, bu mahkemelerin ölüm kararlarını vermesi ve uygulaması, **savaşın Avrupa ülkelerine taşınması ve "Avrupa'yı yakın yıkin, Botan'a çevirin"** talimatının bizzat Öcalan tarafından Şam'da verilmesi ve bu emrin içinde olduğu video kasetin Hollanda'da yapılan cephe konferansında gösterilmesi, **Alman istihbaratının eline kasetin geçmesi, Olof Palme cinayeti** ve bütün **Avrupa ülkelerinde şiddet eylemlerinin Şam'dan verilen talimatlarla sahnelenmesi**, PKK yi terörist olarak damgalamakta en önemli gerekçeler oldu.

Üçüncüsü; Güney Kürdsitan'da KDP ve YNK ye karşı Şam dan giden talimatlar, silahlar ve mermilerle Gerillalar Peşmergeye karşı savaştırıldı, Kürt Kürde kırdırıldı, her iki taraftan yaklaşık olarak beş bin yetmiş silahlı Kürt öldürüldü.

Bununda ötesinde Kuzey Kürtleri ile Güney Kürtleri arasında oluşabilecek ulusal birlik ve ulusal duygular, dinamitlendi.

Birlik umutları zehirlendi.

Yine bu konuda 1999 yılında Kenya'dan İmralı adasına dönen Abdullah Öcalan, mesai arkadaşı ve soruşturmacısı, Hasan Atila Uğur'a bakınız ne dedi:

"Ben Türkiye'yi unuttum, 93'lerden beri zamanımın büyük bir kısmını Kuzey Irak üzerine yoğunlaştım ve Talabani Barzani ikilemini çözmeye çalıştım.

Ve şimdi de o tam istediğim noktaya doğru hızla gidiyor. Barzani ve Talabani'ye nefes aldirmayalım. Bunlar Irak'ı kapmak isteyecekler.

Bu açıdan bizim gücün, Türkiye'ye gelip yasal sürece girecek olanlar girer. Diğerlerinin hepsi orada yoğunlaşsın.

Kesin yani sizin de gözlerinizin önünde olsun. İşte bu Barzani ve Talabani'nin nefes alamaz duruma getirilmesidir. Türkiye'nin on yıldır, yirmi yıldır yapamadığını biz yapacağız diyorum.

Tekrar söylüyorum bu parayla pulla alınamaz.

Zaten bir önerim de bu Erbil'i almaktır. Süleymaniye üzerinde biraz Talabani'nin etkisi varsa Duhok üzerinde biraz Barzani'nin etkisi varsa her yerde biz oluruz.

Irak'ta bizimkileri hazırlayalım, orada kesinlikle bizimkileri hazırlayalım, biz orayı tamamen kazanabiliriz.

Arkadaşlar çok rahatlıkla Türkmenler ile ilişkiye geçebilirler. Bu aşiret şeyleri orada aslında azınlıktırlar.

Destek olmasa bile birazcık böyle ayarlama gibi bir şey olursa iyi olur.

Çünkü orası Kıbrıs'tan daha önemlidir. Hiç kuşkunuz olmasın, böylelikle kazanılmış olacaktır.

Unutmayalım, bugün Saddam gider başkası gelir. Arabın şeye ihtiyacı yok, petrolü zaten var. Arabın ülkesi zaten geniş. Afrika'nın kuzeyinden bilmem nereye kadar, dünya kadar petrolleri var. Bir de o kadar katliam olmuş. Onu tekrar egemen kılmanın gereği yoktur.

Bu Barzani Talabani şeyine ben ilkeli karşı çıktım. Onları oradaki insanların üzerinde etkisiz bırakmak basit bir olay değildir.

Bu konuda çok büyük mücadelem var. Ve bunun ileride Türkiye'nin hizmetine neler katacağını göreceksiniz.

MHP bizimle iş yapsın. Irak Türkmenlerinden benim bir sürü dostum vardır. Türkmenler halis muhlis Türktürler. Onlar Selçuklu Türkmenleridir. Temiz insanlardır. Mehmet Özbek'in Kerkük türkleri falan güzeldir. Dilleri de Kürtçe ile çok iç içedir. Yani işte şimdi MHP iş yapmak istiyorsa gelsin bizimle orada yapsın. Yani gelsin beraber yapalım." (2)

Dördüncüsü; Kuzey Kürdistan'da ne kadar Kürt örgütü var idiyse, süre içinde hepsi tasfiye edildi ve Kürt halkı alternatifsiz bırakılarak Öcalan'a mahkum edildi.

Beşincisi; Kürt köylüsüne dayatılan savaşla yaklaşık olarak altmış bin kişi köy korucusu olarak devletin safına itildi. Altıncısı ; Savaşan Gerilla' nın ordulaşması engellendi, güven zehirlendi, insiyatifleri gasp edildi, İran, Irak, Suriye ve Türkiye'nin kullanmalığı haline getirildi.

Yedincisi; PKK örgütünden onlarca, kolayca kafada tutulmayacak, elfabenin harfleri kadar insiyatifi olmayan örgütler türetildi.

Sekizincisi; On milyondan fazla Kuzeyli Kürt yerinden yurdundan edilerek, Türkiye ve Dünya'nın çeşitli ülkelerinde göçmen konumuna düşürüldü.

Dört binin üzerinden köy boşaltıldı, yakıldı yıkıldı.

Dokuzuncusu; Bir milyondan fazla Kürt tutuklandı, işkence gördü, binlerce yıl hapis cezalarına çarptırıldı, binlerce erkek veya kadın dul kaldı, binlerce çocuk yetim ve öksüz yaşamak zorunda bırakıldı..

Onuncusu; Türkiye Devletinin resmi rakamlarına göre 40 bin kişi, öldürüldü, 17 bin kişi "faili meçhul(!) cinayetlerle yok edildi, Öcalan'ın kendi avukatlarına yaptığı açıklamaya göre ise; örgüt içinde 14 Bin kişi iç infazla yok edildi..

On birincisi; ve de en önemlisi, Bağımsız Kürdistan'ını kurulması için oluşan ve savaşıyan PKK, Bağımsız Kürdistan'ın kurulmaması için çalışan ve savaşıyan bir 'PKK' ye dönüştürüldü.

On ikincisi; bu gün mevcut hali hazırda biz Kürtler için kazanç olarak (!) Abdullah Öcalan' a tapan bir Kürt kitlesi ile, Türkiye Devletine tapan bir Abdullah Öcalan ortalıkta vardır.

Hiç kuşkusuz bütün bu işleri beceren, yalnız Abdullah öcalan değildir.

Öcalan'ın birlikte çalıştığı, Şam, Tahran Ankara ve Bağdat'tır.

Ve birde Kuzey Kürtlerinin gafil olmasıdır.

Elimdeki bilgilerle artık rahatlıkla söyleyebilirim ki; Şam'daki Sabri Cenk Duatepe, **Yalçın Küçük**, Hasan Atilla Uğur, **Suriye Muhabaratinin** Öcalan' dan sorumlu elemanı **Mervan Zirki PKK nin asıl merkez komitesi gibi bir aralar çalışmışlardır.**

Ve Öcalan'ın Şam'dan Ayrılması, Avrupa ve Afrika turu yapması, filminin rejisörleri büyük bir ihtimal ile, Şam'daki iki bacanaktır.

Bu filmde Öcalan, mağdur pozisyonunda baş roledir.

Ergenekon'un düşman gördüğü İsrail, Amerika ve Yunanistan Öcalan'a komplo yapan zalimlerdir.

Öcalan'a tapan bütün Kürtler figürandır.

Türkiye'nin Öcalan'ın Şamdan çıkarılıp İmralı' adasına getirilmesinde rolü çok azdır(!)

Nitekim dönemin Başbakanı Bülent Ecevit'e söylenen cümle ile taş gediğine konulmuştur.

"Ben hala Amerika'nın neden Öcalan'ı bize verdiğini anlayamadım."

Bu Ecevit, 1974 yılında Türkiye'de Başbakandır.

1952 Yılında Genel Kurmay Başkanlığı bünyesinde Kurulan, **Özel Harp Dairesinden** 1974 Yılına kadar haberi yoktur.

Bu dairenin başındaki M. Kemal Yamak ölmeden önce kaleme aldığı anılarında şu satırları yazdı:.

"Genel Kurmay Başkanı, Semih Sancar: 'O halde sen Milli Savunma Bakanına kısaca daireyi tanı, Meydana gelen durumu anlat, kendisi ile Başbakan'a özel bir birifing sunalım ve her şeyi önlerine koyarak destek isteyelim' emrini verdiler..... Bu konuda ne sayın bakanın, nede Başbakan'ın haberi vardı. Milli Savunma Bakanı rahmetli sayın Hasan Esat Işık, Başbakan da Sayın Bülent Ecevit'ti." (3)

Ve Öcalan İmralı adasında, **(Şam'daki Apartman komşusu)**, soruşturmacısı **Hasan Atila Uğur'un** karşısında oturduğu zaman, gizli olarak çekilen kameraya konuştu.

Bu çekim, AKP iktidarı döneminde Operasyonlarla tutuklanan, Ergenekoncular İle iktidarda olan AKP arasında ipler kopmak üzere olduğu noktada kamuoyuna servis edildi.

Bilmememiz gereken noktalar makaslandı.

Ben Öcalan'ın konuşma tarzını, cümle kuruluşunu, düşünce sistematüğını, nefes alışını, iyi bilir, karakterini tanırım.

Konuştugu her şeyin ona ait olduğunu bilirim.

Bunun için kendisine ait olan alıntılarını aşığıya almayı gerekli gördüm.

Öcalan Türkiye' ye döner dönmez, Albay Hasan Atila Uğur'a taşeron olmak isteğini önerir: "Benim buraya gelişim ile Batı, Rusya, İran panik durumuna girmiştir.

Devletin direkt olarak bir şey yapmasına gerek yok, biz taşeronuz.

Bunlarla yani, Kafkasya'dan Suriye'ye bütün güçle Türkiye'nin emrine gireceğiz, Ve müthiş olacak, bunu küçümsemeyin

. Bu, Türkiye'yi müthiş büyütecek. Büyüyen Türkiye'den de herkes kazanır. Buna neden kimse karşı çıksın ki...

En büyük hizmet tutkusu bendedir. Çatışmalar ve eylemlerle ilgili bin kat acılar içindeyim. Ben bu ülkeye hizmet nasıl yapılır onu göstereceğim. Başka ne yapayım?

Ben eylemlere yüzde doksan karşı idim. En büyük hizmet tutkusu bendedir. Dünyadaki en büyük işleri taşeronlar yapar **(4)**

Öcalan sadece bunu söylemekle yetinmez, henüz çocukken bile devlete hizmet ettiğini, Kemalizm'in en büyük militanı olduğunu, devletin kendisine 'gel otur' demediğini, bundan sonra devlete nasıl hizmet edeceğini de anlattı:

"Hizmetimi çocukluğumdan beri kanıtlarım. Ben tekrar söylüyorum, Atatürk'ün üzerinde yoğunlaşıyorum. Demokratik Cumhuriyet, Atatürk'ün en önemli amaçlarından biridir. Ve bu çizginin en büyük militanlarından birisi benim.

Ben bu devlete büyük güç ile en iyi evsafa çalışacak biriyim. Bunu da sizlere çocukluğumdan beri kanıtlayabilirim.

Milyonlarca insanı ilaç gibi kullanacağız. Şu koşullarda bunu söylememin ne kadar değeri olduğunu bilmiyorum ama ben bu değilim, Apo bu değil. İş yapacağım, hizmetim olacak. Milyonlarca insanın gücünü ilaç gibi kullanacağız diyorum tekrar, yani katacağım.

Türkiye'yi daraltan her şey tam tersine dönüştürülecek. Bunu yapmak az bir hizmet değil. Bu, yalnız benim zora soktuğum yönleri düzeltmeyecek. 75 yıl öncesinden daha güçlü bir Türkiye katkısı yapacağım. Onları düzeltereğim. 'Dur,

gel şerefinle otur' deseydiniz.. Ama tarihte de bunlar çok olur biliyorsunuz, benim en büyük ızdırabım bu.

Ben şimdi mi bunu söylüyorum, hayır; Ortadoğu'da iken de bunları yaşadım. İnanılmaz acılar içinde idi diyorum. Bir kişi el uzatsa da "Dur, gel şerefinle otur" dese idi ama olmadı. Şimdi diyorum; bu imkân dilerim doğar ve gerçekten bu ülkeye hizmet nasıl yapılır onu göstereceğim.(5)

Abdullah Öcalan, artık maskelerinin hepsini çıkarmış ve konuşuyor, devlete yapacağı hizmeti bir bir gizli kameraya anlatıyor:

"Bakın ilkokul sıralarında cami hocası vardı, köyde. Ben hep onun arkasına geçip namaz kılardım. Bana dedi ki, "Sen böyle gidersen uçarsın, yani evliya olursun". Babam da bana "Oğlum, senin alnında fetih yazıyor, sen tuttuğun her işi başarırısın" derdi.

'Gel şunu yap' deyin, bu benim için emirdir. Birçok solcu güya özgürlük, birçok sağcı güya devleti kurtarmak adına devleti en zor konuma düşürmediler mi? Ben bunları geç de olsa gördüm.

Ben basit bir çıkarıcılık peşinde değilim. Ama size baktım; "Kendi devleti için böyle çalışan, kendi devletinin amacına bu kadar bağlanmış bir insan bende ancak hayranlık uyandırır" dedim.

Çünkü doğrusunu söylüyor, doğrusunu düşünüyor; bu durumunuz bende saygı uyandırıyor. "Gel" diyorsunuz "şurada şunu yap"; bu benim için emir diyorum, yapmam gereken budur, diyorum.

Devlet bana hizmet imkânı versin Burada ben oyun oynamıyorum. Eğer devlet bana hizmet imkânı verirse, çok açık söylüyorum inanılmaz gelişmeler ortaya çıkacak. Yani doğudaki halkın Cumhuriyetin taze bir kanı haline getirilmesine çalışacağım. Beğenmediyseniz, bana ne yaparsanız yapın diyorum.(6)

Devletin akıllı bir eri olduğunu, on yedi yıldan beri bu yeni çalışmaya kendisini hazırladığını çekinmeden itiraf ediyor: "On yedi yıldır iki kelime öğrenmedim, hep bu göreve hazırlıklı olmak için. **(Suriye'de yaşadığı yıllarda Arapça öğrenmemesini kastediyor.)** Böyle bir çalışma imkânından kopmamak için böyle yaptım diyorum.

Mesele, bir işi güzel sonuçlandırmak değil midir! Buna yardımcı olun diyorum. Devletin akıllı bir eri gibi çalışacağım **Şimdi bu noktada ben tekrar rica ediyorum, ben devletin bir eri gibi, oldukça akıllı bir eri gibi çalışacağım.** Bu düşmanlık en fazla bana ve devlete yapılmıştır. Ben neden devletin bir eri olmayacağım! (7)

Devletle birlikte büyüdüğünü itiraf eden Öcalan, Kürtleri bir Mimar mahareti ile devlete nasıl başlayacağını da anlatıyor:

"Yani şimdi biz devletle büyüyen insanlarız. Büyük bir arzu içindeyim. Şu anda milyonlarca insanı bağlayabilirim bu devlete. Mimar gibi bağlayacağım, çok güzel bağlayacağım, zaten çirkin işi sevmem diyorum.

Şimdi hizmet isteğim o kadar büyük ki, parlamentoya yaptırılamayacak işleri yaptırabilirim. Hem de iki üç katını yapabilirim. Para harcatmadan

yaptırabilirim. **Ve Kürt olayında beş on ülkeye tonlarca istihbarat, para vs. ile dev şeylerin yapamadığını, tek başıma ve kuruş masraf ettirmeden ben yürüteceğim.**

Emin olun, bunları yaşayacağız. Bunlar az önemli değildir.(8)

Kalan Örgütü tamamen nasıl tasfiye edeceğini defalarca anlatan Abdullah Öcalan, tekrar anlatıyor:

"Kaç defa bunu söylemişim, bir güvence istiyordum aslında çünkü o 93'ten sonraki şey dehşet verici idi. Yani çıkmazda kalmışım. Ama can havli ile de büyük çalışıp mücadeleye ettim. Yaşatmak için oldukça çalıştım, bunu inkâr etmiyorum, ama bir an önce bütün örgütü de aşarak devlete her an koşmaya hazır bir pozisyon arz ettim.

Çok önemli, örgüte diyeceğim; önce gel devletini tanı, devletini tanımadan sen onun nesine karşı çıkıyorsun, deli misin, bir defa hata yaptık, bir daha yapmayalım. Şiddeti bitirip, örgütü tasfiye edeceğiz. Bu işe temelde çok katkımız olacak; çünkü temelde şiddetten uzaklaşma kararı büyük bir karardır.

Siz de söylüyorsunuz, en temel şart terörden uzaklaşmak değil midir? Sonrasında örgütün tasfiyesi gelecek, zaten şiddet bitti mi ortada örgüt kalmaz. Yani yasaya uyuyoruz, uyacağız, bunu önemle bilmeniz gerekir. **(9)**

En son Hasan Atila Uğur, Yani Kızıltepe' de Kürt katliamcısı, Antakya'da Gerilla katili, Türk Albay ve istihbaratçısı **Hasan Atilla Uğur için sarf ettiği sözleri aktarmakla konuyu noktalamak istiyorum.** Anlayan Kürtler anlar, anlamayanları hendeklerde, dağlarda koyunlar gibi yok ederler, kalanları kılıç artığı olarak kullanırlar.

Dikkat ederseniz sizin dediklerinizin, yani bir öğretmen gibi dediklerinizin gereğini yapıyorum.

Ve bu ayıp bir şey de değildir. Bu erdemdir. Devletin büyük bir tecrübesini dile getirenden öğrenmek erdemdir. Ben bunu gerçekten saygın öğrendim. Yani karşımdaki soruşturmacıdır falan demedim.

Karşımdaki bir öğretmendir dedim ve dağlar kadar öğrendim.

Yarın örgüte işte devlet budur diyeceğim. Yani daha önce söyledim; bir gün gösteririm isterseniz size ben PKK'lılarla nasıl savaştım. Eğer devletten daha fazla savaşmadıysam görün, kanıtlayacağım size bunu. **(10)**

(1.2.4.5.6.7.8.9.10) http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=article&id=238:aponun-ayetleri&catid=43:aratrma-nceleme

Bu ifadeler, İstanbul'da yayınlanan Aydınlık Gazetesinde yazılı olarak, yine İstanbul' da yayın yapan Ulusal Kanal'da görüntülü olarak yayınlandı.

İmralı'daki Öcalan ve Qandil' deki Başkanlık Konseyi itiraz etmedi. Sadece Öcalan'ın avukatları yayının durdurulması için mahkemeye baş vurdu. AKP yanlısı gazete ve televizyonlar " Öcalan'ın imajı çiziliyor" gerekçesi ile yayına karşı çıktı. Ergenekoncular ile AKP' nin anlaşması sonucu, Ergenekoncu Askerler serbest bırakıldı ve bu konuyla ilgili yayınlar durduruldu..

(3) Gögede Kalan İzler ve Gölgeleşen Bizler, Kemal Yamak, 3. Baskı, Doğan Kitap, sayfa 285

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 37-

Abdullah Öcalan 1999 Şubat ayında Kenya'dan İmralı adasına gidince, daha devlete yapacağı hizmetleri vardı.

Devlet onu değerlendirdi.

İmralı adası tamamen Yalçın Küçük'ün meslektaşlarının denetimindeydi.

Şam'da Öcalan ile aynı apartmanda oturan Türk subayı Hasan Atilla Uğur'da İmralı'ya taşınmıştı.

Kendi deyimi ile zamanın Genel Kurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun emriyle Öcalan'la mesai yapıyordu.

Sivil siyasetçilerin İmralı adası üzerinde hiç bir denetimleri ve etkileri yoktu.

Türk Ordusuna göre Kürt sorunu bir terör sorunuuydu. Terör de ancak silahlı şiddetle yok edilirdi.

Bu ordu, zaten uzun bir süreden beri Öcalan ve bazı arkadaşları aracılığıyla örgütü istediği biçimde yapılandırmıştı.

Şam'da yapılması gerekenler yapıldı, bundan sonra tasfiye sürecinin İmralı'dan kontrol edilerek sürdürülmesi kararlaştırıldı.

Bu tasfiye süreci pratik olarak nasıl işleyecekti?

Ordu Öcalan'ı bir itirafçı gibi değil, Kürtlerin lideri gibi gösterdi.

Kürt kökenli, ama Türk istihbaratına bağlı çalışan bazı avukatlara Asrın Hukuk Bürosunu kurdu.

Bu büroda çalışan avukatlar, Qandil dağında üstlenmiş Abdullah Öcalan'ın 'Başkanlık Konseyi' ile Öcalan arasında irtibatı sağladı.

Cezaevinden Öcalan'a verdirilen bütün emirler, bu avukatlar aracılığıyla Qandil'e ulaştırıldı. (*)

Zannedersem Öcalan'ın ilk talimatı; silahlı gerillaları Kuzey Irak'a çekin! Oldu.

Peki neden Kuzey Irak?

1991 Yılıının ilk baharında Saddam Hüseyin güney Kürdistan üzerindeki otoritesini yitirdi.

Çünkü Körfez Savaşından sonra, 36. Paralelin kuzeyi ve 32. Paralelin güneyinde kalan bölge uçuşa yasak bölge ilan edildi.

Bu süreçte Kürdistan mintikasında doğru dürüst bir otorite ortaya çıkmadı.

Kürt örgütleri arasında birliğin sağlanmasından korkan, Türkiye, İran, Irak ve Suriye bölgedeki Kürt örgütlerini bir birine düşürdü.

YNK İran' dan, KDP Türkiye'den, PKK, Suriye, İran, Irak tan destek aldı, en tepeden de Türkiye tarafından yönlendirildi.

Bu dört sömürgeci devletin mermileri ve silahları ile bu üç Kürt örgütünün silahlı peşmergeleri ve gerillaları birbirlerini öldürdü.

Her Kürt örgütü bir diğerini suçladı.

Bu karmaşadan yararlanan Türk ordusu, güney Kürdistan'ın pek çok yerine askerlerini yerleştirdi.

Tam da bu tarihlerde Türkiye' de Musul ve Kerkük'ün Misaki Milli sınırlarına dahil edilmesi konusu gündeme getirildi.

1992 lerde Türkiye' de iktidarda olan Turgut Özal, 'Kürtlere hamilik yapalım' diye bir laf ortaya attı.

Süre içinde 'Kuzey Irak'a hakim olma' Türkiye'de bir eğilim olarak belirdi.

Öcalan Şam'dan İmralı' ya dönünce, kendi sahiplerine, harekete geçmenin zamanıdır diyerek şu önerilerde bulundu:

Talimatla Kitap Yazmak- 36-

"Talabani ve Barzani tekelini kırmayı da küçümsemeyin, çünkü arkalarında büyük güçler var.

Kendilerini her şekilde satarlar.Çok ucuza Türkiye'ye de yanaşırlar.

Onlara lütfen inanmayın.

Biz ikili tavır aldıktan sonra onları da aşarız.

Bunları nefes aldırılmaz bir biçimde Türkiye'ye bağlarız.

Onun için Erbil planını söyledim.

Biraz daha o şehirlerde ağırlığı oturtursak, Türkmenlerle birlikte iç içe olursak bunlar köpek gibi bağlanırlar."(1)

1999' un ilkbaharında İmralı'da söz sahibi olan generaller, kuzey Kürdistan'daki silahlı gerillaların büyük bir kısmını 'Kuzey Irak'a çektirdiler.

Az bir kısmı önemli bir gerekçe ile içerde tutuldu.(2)

Bu gerillaları, YNK ve KDP güçlerine saldırtarak, bir kaos ortamı yaratmak istediler.

Amaçları zor duruma düşen KDP ve YNK yi kendilerinden yardım ister hale getirmek ve askeri olarak bir müdahale ortamını yaratmaktı.

Abdullah Öcalan, ordunun bu planını bildiği için 1999 un Mayıs ayında bütün silahlı gerillaların Kuzey Irak' a çekilmesi emrini verdi.

Qandil deki Öcalan ekibi bu talimata uyacağını kabul etti.

Ama Dersim bölgesinden farklı sesler yükseldi.

Eyalet Komutanı Kazım takma isimli Hamili Yıldırım ve iki komutan arkadaşı, geri çekilmeye karşı çıktı.

Bu durum Türk basınına şöyle yansıyacaktı:

"PKK'nın, Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının ardından 1999 yılında sınır dışına çıkmasına karşı çıkan örgüt mensuplarının çoğu öldürüldü.

O dönemdeki Dersim eyalet komutanı '**Kazım' kod adlı Hamili Yıldırım** ve yardımcıları '**İsa' kod isimli Orhan İlbay ile 'Zap Kemal' kod isimli Haydar Alparslan**, 1999 yılında silahlı güçleri Kuzey Irak'a çekme kararını tanımayarak Tunceli bölgesinde silahlı eylemlere devam etmek istemişti.

Çoğunluğunu Tuncelilerin oluşturduğu grup ile Kuzey Irak'taki PKK yöneticilerinin yaptığı uzun görüşmeler sonunda grup ikna edilmiş, ancak Irak'a dönmeyip bölgede kalmıştı.

Geri çekilmeyi reddeden grupların başında yer alan 'İsa' kod adlı Orhan İlbay, sonunda örgütle yaptığı görüşmeler sonucunda geri çekilmeyi kabul edip yola çıkmış, ancak Bingöl kırsalında kış üstlenmesine girdiği sırada güvenlik birimleriyle girdiği çatışmada yanındaki 9 kişiyle öldürülmüştü.

Yine geri çekilmeye karşı çıkan 'Zap Kemal' kod isimli Haydar Alparslan ve 5 arkadaşı, 27 kasım 1999 tarihinde Tunceli- Elazığ sınırına yakın bölgede Mazgirt İlçesi yakanlarında güvenlik güçleri ile girdikleri çatışmada öldürülmüştü.”(3)

Geri Çekilmeye karşı çıkanların tümü Türk devleti ve Qandil’de üstlenen başkanlık konseyinin ortak çabaları ile öldürüldü.

Sağ kalmayı başaran, Hamili Yıldırım, dönmeyi kabul ederek ölümden kurtuldu.

Hamili Yıldırım'ın kendisi bu konuyu şu şekilde anlattı:

1999 geri çekilmesinde 350'ye yakın örgüt mensubu, kontrolsüz geri çekilmesi nedeniyle vuruldu.

Bu durumu eleştiri konusu yaptığım için kıyamet koptu.

Bu nedenle PKK 7. Kongresinde yalnızca ben tartışıldım. Bir yıllık eğitim, benim üzerime yapıldı.Yüzlerce dergi ve gazeteye konu oldum. Bir nevi siyasi linç olayı yaşandı. Oysa en demokratik kişilik bendim, konu saptırıldı.

Bunu yapan benim arkadaşlarımdı.

Beni imha etmek için onlarca operasyon çıkarttılar.

Onlar '100 kişiyle, Hamili Yıldırım Türkiye'den geri çekilmiyor.' deyince operasyonlar daha da yoğunlaşıyordu.

Amaç, benim karşı çıkıp çıkmamam değildi.

Mustafa Karasu ile yaptığım telefon konuşmasında 'seni feda ettik' diyordu.

Aslında, bu her şeyi açıklıyordu.(4)

Güney kürdistan' a geri çekilen Hamili Yıldırım burada yargılanmaya alındı ve yargılanmasını da Şu cümlelerle dile getirdi:

" Bütün riskleri göze alarak Kuzey Irak'a geçtim.

Yazdığım rapor, kimseye okutulmadan ortadan kaldırıldı.

Oysa, savunma hakkının kutsallığından bahsediyorlardı.

Bir kongreyi benim üzerime yapanlar, bir rapora dahi tahammül etmediler.

Savunma hakkımı tümünden elimden aldılar. En geri ve diktatör ülkede bile insana en az birkaç söz söyleme hakkı veriyorlar.Benim arkadaşlarım bu hakkı benden esirgediler.”(5)

Bütün bu yapılanlara rağmen henüz Hamili Yıldırım'ın jetonu düşmemiştir

O haksızlığın olduğunu, zalimliğin bulunduğunu, demokrasinin olmadığını görmüştür.

Ama kendi deyimi ile Örgütü bırakıp gitme yerine, Kürtlere bu zalimliği yapan Qandil'deki başkanlık konseyine karşı mücadele etmenin daha doğru olduğunu düşünmüştür:

“Doğruların tek gerçekleştiği yer zamandır.

Ben e bu ilkeye göre hareket ettim, çekilip gitmeyi içime sindiremedim.

İçinde kalıp bu oligarşik, ne olduğu belli olmayan yönetim anlayışına karşı mücadele edecektim.

Bunun daha doğru olacağını düşündüm.” (6)

Qandil'de yapılan PKK nin yedinci kongresinde mahkum edilen Hamili Yıldırım, gözlerden uzak bir yer olan Kafkaslara sürgün olarak yollandı.

Küçükken Ninemin bana anlattığı yedi dağın ardındaki Kaf dağını hatırladım

Ardından Hamili Yıldırım'dan kuşkulanan Abdullah Öcalan, bir avukat görüşmesinde avukatlarına:

"Hamili Yıldırım'ı Kafkaslardan çeksinler" talimatını verdi. Birkaç gün içinde Hamili kendisini tekrar Qandil'de buldu.Buradan Amanos dağlarına gidecekti, karar böyle idi.

Amanos'lara gitmek, Osmanlı'nın yemenine gitmek gibi bir şeydi, giden gelmezdi.

Gerisini Hamili Yıldırım anlatıyor:

" Amanos'a gitmemin istenmesi planlanmış bir oyundur.

Başta, Murat Karayılan olmak üzere Dr. Behoz, Dr. Ali, Şahin, Kemal ve Salih, hepsi bana 'sağlam ulaşacağıma, bütün önlemlerin alındığını, hiçbir pürüzün çıkmayacağına dair' söz verdiler.

Bunu söyleyenler, sonradan ortaya çıktığı gibi en ufak bir tedbir almamışlar.

Bu nedenle, Musul'da ortada kaldım.

Orada, Irak Polisi yakaladı.

Mahmur kampından tedavi maksadıyla geldiğimi söyleyince serbest bıraktılar.

Suriye sınırını geçtiğimde de söyledikleri tedbirlerin hiçbiri yoktu.

Özellikle 'çok sağlam, 7 yıllık kurye' dedikleri kişi, bizi arabaya bindirip, kendisi motosiklete binip 500 metre uzaklaşmadan, etrafımız normal askerlerle de değil, El-Muhaberat özel birimlerince çevrilmesi ne anlama geliyor?

Hemen olay yerinde, 'özel birimin sorumlusu budur' denmesini nasıl yorumlamak gerekiyor?

Sınıra arabalarla gelecekti, neden gelmedi?

Bütün bunlar gösteriyor ki, benim arkadaşlarım beni Suriye'ye sattı.

Hem de çok alçakça ve en aşağılık yöntemlerle." (7)

Ve Hamili'yi sadece Suriye'ye satmakla kalmadılar, bakınız geri çekilmeye karşı çıktığı için ne hale getirdiler:

"Bu zavallı belin Suriye'de gördüğüm işkencelerden ne kadar hasarla çıktığı ifadesi oluyor.

Biliyorsunuz 49 gün çırlıçılak bir tabutlukta tutuldum.

O yazın sıcağında yalnızca kapı mazgalının üzerinde toplu iğne başı kadar üç ufacık delikte. hava alabiliyordum.

İçerdeki tuvalet tıkatılmış her taraf pislik içinde nefes almak bile büyük bir irade gerektiriyordu.

İçerde öylesine boğucu pis bir hava vardı ki, duvarlar terliyordu.

5 cm uzunluğunda hamamböcekleri, kocaman fareler bedenimin üzerinde cirit atıyordu.

Beş dakika çömeliyordum, beş dakika da ağzımı toplu iğne deliklerine dayayarak nefes almaya çalışıyordum.

İstisnasız her gün iki kez işkenceye alınıyordum.

Akla hayale gelmeyen işkencelere maruz kaldığımı belirtiyim.

Hani çokça anlatılan vahşet döneminde Diyarbakır Cezaevindeydim.

Orada da gördüğüm işkencelerin haddi hesabı yoktur.

Fakat Suriye'de gördüğüm işkencelerin yanında lafı bile edilmez.

Esat Oktay Yıldırım Beşar Esad'a göre peygamber sayılırdı." (8)

Öcalan'ın "geri çekilin" talimatına uymadığı için Türkiye devletine karşı direniş sürdürmek isteyen Hamili Yıldırım, Qandil' deki Başkanlık Konseyinin eli ile Suriye Muhaberatına teslim edildi

Ve Muhabaratta kendisine korkunç işkenceler yapıldıktan sonra, yola getirildi.

Türk polisine teslim edilince, Hamili tekrar Abdullah Öcalan'a sığınmaktan başka bir yol bulamadı:

"Aslında, Abdullah Öcalan'ı en iyi anlayan kişiydim.

1970'lerin reel sosyalist anlayışın dönemi çoktan kapanmıştı.

Çağdaş dünyanın geldiği noktada PKK'nın talepleri, istekleri çok aşırı, ağır ve gerçekçi değildi.

Bin yıldır yan yana yaşamış, bu ülke insanların halklar mozaiği şeklinde yan yana, kardeşçe, özgür bir şekilde şiddetsiz bir ortamda yaşamaları en güzel olanıydı.

Yapılan hatalar ne kadar ağır olsa da kabul edilip, görülmesi gerekiyordu.

Yeniden tarihe dönüp bakmak vazgeçilmez bir görevdi.

Ulusal Kurtuluş Savaşı yeniden incelenmeliydi.

Mustafa Kemal Atatürk'ün ilke ve devrimleri, her türlü kaygıdan uzak, gerçekçi olarak ele alınmalıydı.

Nitekim bunu Abdullah Öcalan yaptı.

Demokratik cumhuriyet, Üçüncü Alan tabir edilen yasal çerçevedeki sivil toplum kurum ve kuruluşlarını esas almak, devlet-iktidar ve hiyerarşiden uzak ekolojik, demokratik bir toplumu savunmaktı.

Bu yeni bir yaklaşımdı ve hiçbir şey eskisi gibi olmayacak demektir.

Yeni ideolojik, stratejik ve taktiksel değişimi ifade ediyordu.

Ben, hep bunu esas aldım." (9)

Qandil' deki Başkanlık Konseyini "alçak" İmralı daki Abdullah Öcalan' "yüce" olarak değerlendiren Hamili Yıldırım, uzun süre cezaevlerinde tek kaldı.

Bir gün gazetelerden duyduk ki; kaldığı cezaevinden alınarak İmralı adasına Öcalan'ın yanına götürüldü. Büyük bir ihtimalle **Öcalan Hamili Yıldırım'a:**

"O Qandil deki alçaklar seni teslim etti, ben olayı hemen kavradım, sana yapılan büyük bir haksızlıktır" demiştir. Şener Şen ile İlyas Selman'ın baş rol oynadıkları "Banker Bilo" filmindeki gibi "Bilo" yine kanmıştır.

Ve şu anda İmralı' da Hamlet ile Cladius yan yana, beklide Banker Bilo filmini izleyerek günlerini geçirmektedirler!

(1) <http://www.aydinligazete.com/mansetler/varan-6-abdullah-ocalan-barzaniyle-herkes-oyunar-h33661.html>

(2) "Bir yetkili bana bütün silahlı güçlerini yurt dışına yollama, hepsini yollasan boşalttığın dağları, Ermeni Rum çizgisi, Şemdin Sakık, Dr. Süleyman çizgisi ve TİKKO cular tutar" Abdullah Öcalan'ın avukat görüşme notu.

(3) <http://www.haberturk.com/gundem/haber/837614-pkkda-geri-cekilme-hazirliklari>

(4) Kırmızı Kılıç, Saygı Öztürk, Dağın Kitap, sayfa 161

(5) Kırmızı Kılışör, Saygı Öztürk, Dağın Kitap, sayfa 161

(6) Kırmızı Kılışör, Saygı Öztürk, Dağın Kitap, sayfa 160

(7) Kırmızı Kılışör, Saygı Öztürk, Dağın Kitap, sayfa 162

(8) http://kurdistan24.org/haber/hamili-yildirima-esad-iskencesi-haydar-isik_h1010.html

(9) Kırmızı Kılışör, Saygı Öztürk, Dağın Kitap, sayfa 161

Devam edecek

(*) (*) PKK nin Eski Avrupa koordinatörü Qandil dağında yetkili iken Kongre Gel'in kongresine katılmıştı. Bu kongreye Abdullah Öcalan'ın iki avukatı da katılmıştı.

Bunlardan birinin adı Mahmut Şakar, diğerinin adı İrfan Dünder dı. KCK operasyonlarında İrfan Dünder'in MİT ajan'ı olduğu anlaşıldı. Kani Yılmaz öldürülmeden önce Avukatların 2004 Yılında tekrar savaşma kararlarını Kongreye aldığını açıkladı:

"Kongre Gel 2. Kongresinde, haziran da savaş kararı tartışılırken de, bizim savaş kararına karşı çıkışımız üzerine, bunlardan biri kameraları kapatarak kürsüye çıkmış ?bu kongreden savaş kararı çıkmalıdır? demiş ve karar çıkmıştı. Peki Genelkurmaydan hiçbir rahatsızlık uyarısı almayan Avukat, hazirandan bu yana şehit düşen onlarca gencin sorumluluğunu nasıl taşıyacaksınız?"

<http://www.pwdnerin.com/makale/faysal> dunlayici/bu-oyun-bozulacak

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 38-

Sakine Cansız, Kitabının 3. Cildini; Zap'ta Kaybolan adam ara başlığıyla bitiriyor.

Ama alt başlığın altında konuyu öylesine anlatmış ki; o anda Zap'ta olmayan ve olay hakkında bilgisi bulunmayan hiç kimse Sakine'nin ne anlattığını bilmiyor.

En iyisi ben önce Sakine'nin bu konuda yazdıklarını size aktarayım, ardından ne anlatmak istediğini ben size söyleyeyim:

Uzun yıllar Zindan da kalan Nes. Soruşturması tamamlanmış, mahkemesi yapılacaktı.

Ona katılmak için tüm arkadaşlar okula gittik.

Oldukça uzun ve zorlu bir süreçti Nes. İçin.

Hakkında söylenenler de ciddiye.

Ama yaklaşımlar, eleştiriler, değerlendirmeler oldukça abartılı, zorlayıcıydı.

Bazen pratik sahada sorunları ele alış tarzımız ile PKK nin devrimci yargılama gücü, onun ruhu onu kazandıran ve mutlaka değiştiren, dönüştüren tarzıyla uyumuyor.....

Nes. Durumu buna örnekti.

Ki buna benzer daha çok olay yok değildi.

Nes'nin yaşadıkları karşısında hepimiz suçluyduk.

Parti kolay kazanmadı, kolayda kaybetmeyecek Nes.yi, bu çok açık.

Ama kendimizi devrimci çizgiye yatırmazsak böylesi trajik durumlardan kurtulamayız.

Yani trajik bitişlere hızla götüren zeminleri hızla kaldırmak ve bireyleri yeniden yaratmak gerekir.

Nes. Dokuz ay soruşturmada kalmıştı ve mahkemesi yapılmıştı.

Çok sert eleştiriler almıştı.

Haksız yaklaşımlar da vardı.

Bu sebeple yaşadıklarının etkisiyle hala kızgındı, küskündü ve acılıydı.

Zap ta kaybolan adam koymuştu adını.

Oysa Zap güzelliklerin yüceliklerin adıydı. Aslında Zap'ta yüceleşen insan olmalıydı.

Dağılırken mağaranın önünde, yol üstünde, ufak bir ateşin başında gördüm Nes. Yi.

Tokalaştık.

Nasılsın? soruma nasıl olabilirim? Ortadayım işte! Diye yanıt verdi, küskün, kırgın bir ses tonuyla.

Fazla konuşmak istemedim.(1)

Talimatla Kitap Yazmak- 39-

Ne anladınız Sakine Cansız'ın yazdıklarından?

Nes. İsminde bir nesne, dokuz ay göz altında tutuklu olarak kalmış, okulda yargılanmış, kendisine haksızlık yapılmış, PKK nin adaleti bu değilmiş!

Zap'ta adam kaybolmuş, oysa Zap'ta yüceleşen insan olmalıymış!

gel gör ki; bizim Sakine bu trajedi hakkında çok şey bilir, ama anlatamaz.

Çünkü yazdıklarını götürüp kendi gardiyanına verecektir.

Gardiyanına teslim olmuş bir kalem hiçbir zaman gerçeği anlatamaz!

Bu yüzden Sakine'nin anlatamadığını ben anlatmak zorundayım:

Sakine Cansız'ın Nes. Olarak bize tanıttığı kişi; Batman doğumlu Nesimi Kılıç'tır.

Nesim'i 12 Eylül 1980 Öncesi tutuklanmadan önce PKK Merkez Komite üyesi idi.

Askeri darbe ile birlikte, tutuklandı, Diyarbakır cezaevine konuldu.

Sakine Cansız ve hepimizin geçtiği işkencelerden nasibini aldı.

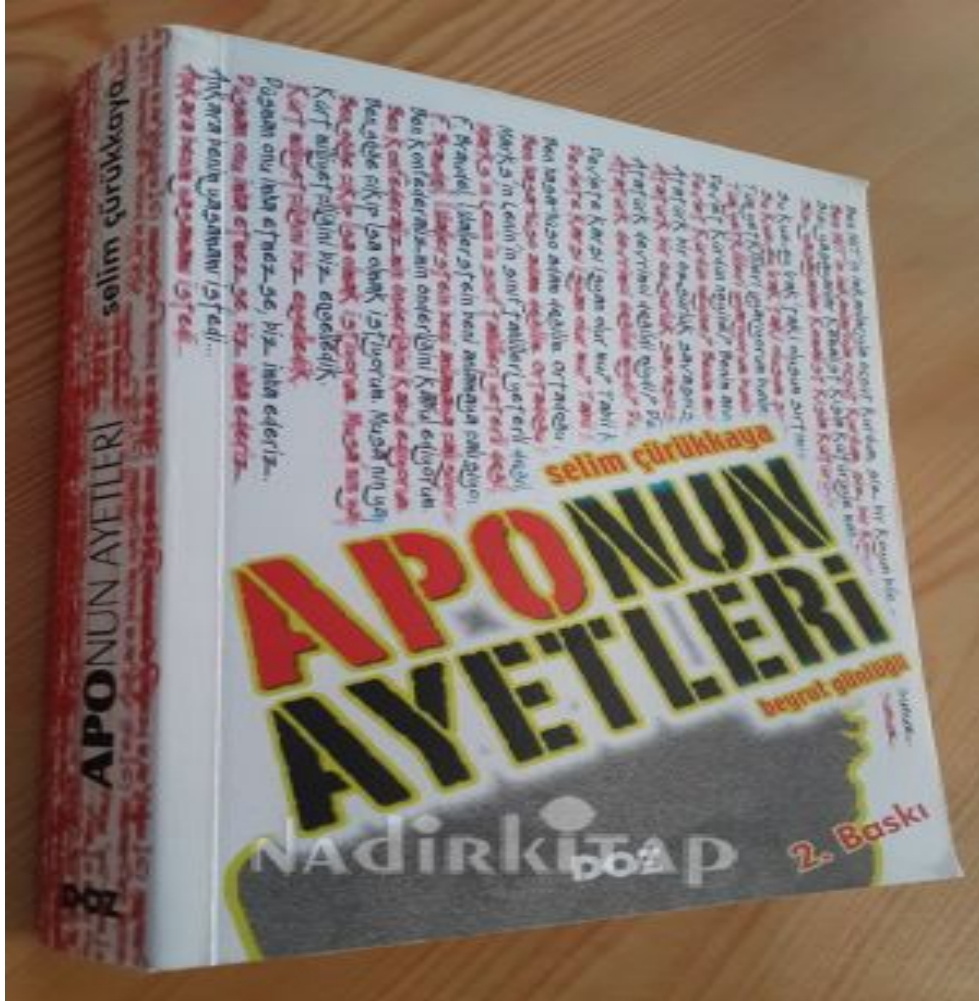
Askeri Mahkemelerde ve cezaevindeki zulümler altında boyun eğmedi.

Yaklaşık olarak on bir yıl cezaevlerinde yattı.

Tahliye olunca soluğu Bekaa vadisinde aldı.

Tek bir suçu vardı, oda zeki ve adam gibi adam olmaktı!

Ben 1993 Ağustos Ayında Apo nun ayetlerini kaleme aldığımnda, orada Nesim ile aramızda geçen bir anekdotu anlatmıştım.

Önce size o anekdotu aktarmam lazım:

“Ulu önderimizin ayetlerinde "köle tip, jandarma tip, feodal tip, köylü tip, küçük burjuva tip"çözümlemeleri vardı.

Bende arazi tip olmaya karar verdim.

Aslında bu terimi, Diyarbakır cezaevinde devlete teslim olup dörtlü kurallara uyan, cezaevinden tahliye olup akademiye geldikten sonra "Biji Serok Apo" diye bağırın, görüntüde iyi 'asker' olanlar için kullanıyordum.

Bu tipler, Diyarbakır cezaevinde askerlerin söylediği her sözü kanun sayıp uyuyorlardı, akademiye gelince bu kez ulu önderimizin söylediklerini kanun sayıp, put gibi duruyorlardı.

Bu duruma tanık olunca:

"Bunlar yağmur nereye yağarsa tarlayı oraya taşıyan tipler" dir, diyordum.

Nesim Kılıç'ta gülüyordu.

Sonunda araziye uymaktan başka çarenin olmadığını anlayınca, araziye uydum.

Artık Nesim beni gördüğü her yerde:

"Arazi ne yapıyorsun?" der, birlikte gülerdik.

Nesim'inde morali çok bozuktur.

Anlatılan hikayelere o da inanmıyordu.

Bir ara "bir sempatizan olarak kalacağım" kararına vardı.

Bu kararı kabul edilmeyince, oda ulu öndere kulluk yapmaktan başka bir yolun olmadığını fark etti.

Özeleştirisini verirken ulu önderimiz kendisine:

"Önderliğe bağlımısın?" sorusunu sordu.

Biraz düşünen Nesim; "ortodoksça!" dedi.

Bu söz karşısında İdi Amin gülüştü ulu önderimiz:

"Ozaman akan sular durur!" dedi.

Ve Nesim'de kullar kervanına katıldı.

Bu olaydan sonra Nesim'e, 'Nedim' lakabını taktım.

Osmanlı saray şairi Nedim'in adıydı bu.

Osmanlı saray şairi Nedim, şairden ziyade dalkavuktu.

Nesim'le her karşılaşmamızda ben ona; 'Nedim' O bana; 'Arazi' derdi.

Bu isimlerin ne anlama geldiklerini yalnız ikimiz biliyorduk.

Birbirimizi "Nedim" veya "Arazi" diye çağırırdığımızda, gülerdik.

Çevremizdekiler neden güldüğümüzü bilmediklerinden, şaşkın şaşkın bize bakarlardı.(2)

İşte Nesim'in başını yakan, onu Zapta tutuklatan ve yok(!) eden bu ifadelerdi.

Ben 2014 Yılında Hamburg'da Nesim'in gardiyanı ile karşılaştım.

PKK den ayrıldıktan sonra Güney Kurdistan'a yerleşmişti.

Amansız kanser hastalığına yakalanmış, tedavi için Almanya'ya gelmişti.

Duyduğumda, kaldığı evde ziyaretine gittim.

Nesim'in tutuklu olarak kaldığı mağarada tek sorumlu gardiyan olduğunu ve neden Nesim'in tutuklu olduğunu kendisinin de bilmediğini söyledi.

Ama Mustafa Karasu'nun emri ile Nesim'in tutuklandığını bana aktardı.

Qandil'de yetkili olan, daha sonra PKK den ayrılan başka komutanlara Nesim'in neden tutuklandığını sorduğumda, "nedeni muğlak, daha doğrusu kimse bilmiyor, bilenler de söyleyemiyor, biz onu Mustafa Karasu'nun özel tutuklusu olarak biliyoruz," dediler.

Neden dokuz ay bir mağarada kaldı soruma ise; 'Mustafa Karasu unuttukandır, O'nu mağarada unutmuş,' yanıtını verdiler.

Çok sonraları Türk ordusunun yaptığı operasyonlar sırasında Nesim Kılıç' ın yargılanmasının tutanakları ele geçti ve Oda Tv de belgeleriyle yayınlandı.

Onları burada dip not olarak vermek istiyorum. (3)

Nesim'in tutuklanma ve yargılama gerekçesi burada vardır:

"Ulusal kurtuluş otoritesini tanımamakta ısrar" bunun ne anlama geldiğini, sadece bilenler bilir.

buradan hareketle diyorum ki; Nesim'in neden o hale getirildiğini, bir Öcalan bilir, bir Nesim bilir, bir Sakine bilir, bir ben bilirim, bir de Mustafa Karasu bilir!

Çok iyi biliyorum ki; Şam'da ki Öcalan, Ağustos 1993 te yazdığım, Ağustos 94 te yayınladığım "Apo'nun Ayetleri"ni okuyunca Nesim Kılıç' adının üzerine çizmiştir.

Bir talimatla Nesim'i Cezaevi arkadaşı Mustafa Karasu' ya tutuklatmış ve Mustafa Karasu dokuz ay sonra gelen yeni bir talimatla Nesim'i kurulan uyduruk bir mahkeme de idamla yargılamış, ardından üç aylık emek sürecine almak kararıyla serbest bırakmıştır.

Sakine' Nes. e karşı ağır eleştiriler vardı, diye yazar, ama bu eleştirilerin ne olduğu konusunda tek bir kelime yazmaz.

Nesim uyduruk gerekçelerle tutuklanmış, ezdirilmiş, boyun eğdirilmiş, bitirilmiş, ıslah edilmiş, PKK den de, kendinden de nefret eder hale getirilmiştir.

Bu gün yaşıyor, ama ahraz, ama dilsiz, ama suskun!

Belki de bu satırları okuduğunda; ya Selim rahat durmuyorsun, yine kim bilir başıma neler getireceksin diyecektir.

Ben de diyorum ki; sevgili Nesim, başına, başımıza gelenler, ben konuştuğumdan mı, sen veya siz sustuğunuzdan mı geldi?

Eğer konuşabilse idik, 1979 Yılında Karakoçan'da katledilen Celal Aydın cinayeti karşısında kıyameti koparsaydık, bu gün üzerimize atılan ölü toprağının altında olmayacaktık.

Sen Zap'ta kaybolmayacak, bu halkın binlerce genç evladı kurşuna dizilmeyecek, Kürdistan halkı bunca acıyı çekmeyecek ve uçurumlardan kendilerini topluca atan koyunlar gibi şimdi hendeklerde topluca can vermeyecektik!

Hani derler ya; atın nalından çivi düştü, çivi düştüğünden nal düştü, nal düştüğünden at hızlı gidemedi, at hızlı gidemediğinden, mesaj zamanında savaşıran ordu komutanına ulaşmadı, mesaj ulaşmadığından ordu yenildi, ordu yenildiği için imparatorluk çöktü, koskoca bir imparatorluk gördüğünüz gibi bir çivi yüzünden gitti.

Biz de sustuğumuz için birileri başımıza diktatör olarak atandı, diktatör gelince, yurtsever ve akıllı başında olan herkesi öldürdü, akıllı başında olmayanları mürit haline getirdi, müritlerden bir tarikat kurdu, akıllarını şeyhlerine teslim eden müritler eliyle bir halkın haklı mücadelesi terörist olarak damgalatıldı, sonuçta kocaman bir halkın mücadelesi yenildi.

Gördüğünüz gibi bütün bunlar, sustuğunuz, sustuğumuz için oldu!

(1) Hep kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt, sayfa:193-194

(2) Apo'nun Ayetleri, Selim Çürükkaya, Doz Yayınları, 3.Baskı, sayfa 174

(3) Kod adı "Fırat" olan Nesimi Kılıç, 18 yaşında PKK'nın kurucuları arasında yer aldı. Batman'da görevlendirilen Nesimi Kılıç, 1999'da yakalanan PKK'lı Cevat Soysal'ın Meriç Nehri üzerinden 1995'te Yunanistan'a kaçırılmasını organize etti. Bu olaydan bir yıl sonra "çizgiye karşı siyasi suç" işlediği gerekçesiyle sanık sandalyesine oturtuldu.

'ULUSAL KURTULUŞ OTORİTESİNİ İHLAL ETMEK'

PKK'nın Zap Askeri Mahkemesi'ne ait 23 Ocak 1996 tarihli kararda Kılıç hakkında şu suçlamalar yer aldı: "Çizgiye karşı işlenen siyasi suçlardan 1. dereceden haddesine göre, ulusal kurtuluş otoritesini tanımamakta ısrar ederek, sömürgeci, siyasal, sosyal ve kültürel kurum ve kuruluşların temsilciliğini yapmak. 3. dereceden suçlar kapsamının a maddesine göre, ulusal kurtuluş otoritesinin karar ve yasalarına uymamak ve ihlal etmek suçları sabit görülmüştür."

SANIK FIRAT'IN İDAMLA YARGILANMASINA...

"ZAP Askeri Mahkeme Kararları" adlı 2 sayfalık belge, İkinci Ergenekon davasının tutuklusu emekli Albay Mustafa Levent Göktaş'a ait ek delil klasörünün 167 ve 168. sayfalarında yer aldı.

Delil klasöründe yer alan belgeye göre; suçu sabit görülen Fırat (Nesimi Kılıç) hakkında şu karar verildi: "Sanık Fırat'ın idamla yargılanmasına karar verilmiş, soruşturma esnasındaki mahkemedeki iyi hal durumu göz önüne alınarak tutukluluk durumuna son verilmesi, 3 aylık emek sürecine tabi tutulması ve durumunun bu süre içinde değerlendirilmesine karar verilmiştir."

<http://odatv.com/pkk-kendi-kurucusunu-nasil-idama-mahkum-etti-2009141200.html>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 40-

Sakine Cansız 1991 Mayıs sonunda Şam'a gitti.

Yaklaşık olarak bir yıl kadar Bekaa vadisinde kaldı.

Ardından Güney Kurdistan'a gönderildi.

Beş yıl dağda yaşadı.

1996 Yılında Şam'a geri çağrıldı, bir buçuk yıl kadar Suriye Kürdistan'ında kaldı.

Adım adım izlendi

Bütün hareketleri, gözeleri ve sözleri kontrol altındaydı.

Avrupa'ya gönderilmeden önce, Öcalan gerilla adaylarının eğitim gördüğü kampta onu ayağa kaldırdı.

Yüzüne karşı şunları söyledi:

Hem sosyal gerçekliğimizin, hem de partileşme düzeyimizin kendini en açıkça ortaya koyduğu, çok ağır bunalımlı bir kişilik biçiminde dayattığı ve işlerin içinden çıkılmaz hale getirdiği yaygın bir gerçekliğin söz konusudur.

Ve bu, son derece tehditkar bir durum haline gelmiştir.

Üzerinde emperyalizmin ve özel savaşın bütün hesapları yapmasına yol açmıştır.

Ve siz, önemli oranda, bunu, her ne kadar iyi niyetli de olsanız; oportünist bir politika yönetim kadrosu olarak kendiliğinden işliyorsunuz.

Bundan oportünistçe çıkar umuyorsunuz ve oldukça kendinize de, bu partiye de en büyük zararı veriyorsunuz.

En ufak biçimlenme sorunlarınıza bile ciddiyetle yaklaşmayışınız, çok açık, rahatlıkla doğru geliştirilebilecek görevlere, dağlar kadar imkanla bile yaklaşmayışınız, sizin oportünist niteliğinizi ortaya çıkarıyor." (1)

Öcalan neden Sakine Cansız'a oportünistsin diyor ?

Türk dil kurumuna göre oportünizm, fırsatçılık demektir.

Geniş anlamda ise; güç durumlarda, davranışlarını ahlak kuralları veya düzenli bir düşünceden çok, çıkarlarına uyacak biçimde ayarlamayı amaçlayan tutum anlamına gelir.

Talimatla Kitap Yazmak- 41-

Yani Sakine'ye açıkça şunu söylüyor, sen bana inanmıyorsun, parti denilen şeye de inanmıyorsun, ama çıkarların gereği, başka da bir yol bulamadığın için kalıyorsun ve bana inanır gibi görünüyorsun, demeye getiriyor!

Bununla yetinmiyor, onu ölüme götürecek şu sözü kameraların önünde Sakine'nin yüzüne karşı söylüyor:

"Üzerinde emperyalizmin ve özel savaşın bütün hesapları yapmasına yol açmıştır."

Yani Emperyalizm ve özel savaş bütün hesaplarını Sakine üzerine yaptığını söylüyor.

Paronoyanın derecesini gösteren bu tespitten sonra, açıkça sen münafıksın diyor.

Münafık bildiğiniz gibi, müslüman olmadığı halde, müslümanları aldatmak için müslüman görünen kimselere denir.

Öcalan Sakine'nin oportünistliğini aslında münafıklık anlamında anlıyor!

Ve Sakine'nin o güne kadar neden kaçmadığına bir türlü akıl erdiremiyor.

Hata ona; "ya kendini ikna et yada kaçarsın diyor" Şam'daki bir diyalogunda:
"Parti Önderliği: İkna olmazsan Zeki (2) gibi sen de kaçarsın, onun için ikna et.

Sa: Hayır başkanım ben o konuda.

P.Ö: Hayır, ikna olmazsan sonuç o yere götürür." (3)

Önüne iki yol koyuyor, ya ikna ol kayıtsız şartsız bana boyun eğ, köle ol, yada kaçarsın, başkada bir yol yok diyor.

Sakine söz veriyor.

Önce Sakine olmaktan çıkıyor, Sara oluyor.

Aysel'in Medya olduğu gibi.

Aysel'in ve Sakine'nin birer geçmişleri vardı.

Bu iki bayan daha 1977 lerde Kürdistan da profesyonel olarak halkı örgütlemeye başladılar.

Evlerini ailelerini, terk ettiler, şehir şehir dolaştılar.

Karşılaştıkları bütün zorlukları yendiler.

İnsanları tanıdılar kadınları gençleri örgütlediler.

Gün geldi tutuklandılar, işkencelerde direndiler, Kürt halkının haklı mücadelesini açıkça savundular

Cezaevlerinde baskılara zulümlere göğüs gerdiler.

Erkeklerin korkudan sustuğu zulüm ortamlarında, onlar Kürdistan davasını mahkemelerde savundular.

Bütün bu fedakarlıkları ve mücadelelerinden dolayı kişilik sahibi oldular.

Yani Sakine veya Aysel ismi direniş, fedekarlık, boyun eğmemeyi çağırıyordu tanıyanlarda.

Ya Sara?

Sara neyi çağırıyordu?

Ya Medya?

Sara Sakine'nin, Medya Aysel'in tabutuydu, onları tanıyanlar için.

Tanımayanlar için Sara'nın da Medya'nı da hiçbir değeri yoktu.

Sakine Sara'laşırken şöyle diyordu:

" Kod adım Sara, 1958 de Dersim doğumluyum.

1975 te ideolojik grup aşamasında parti ile tanıştım.

Daha çok da 1977-78' de profesyonel olarak çalıştım.

1979 da zindana düştüm.

Ve uzun bir süre zindan da kaldıktan sonra 1990 sonlarında çıktım. Akademiye geldim.

İkinci gelişimdir.

Beş yıl dağda kaldım.

Daha çok Botan ve Güney sahasında.

1996 ların sonlarında bu sahaya tekrar geldim.

Bir buçuk yıldır bu sahadayım.....

Bu yürüyüşüm bir tarz biçiminde şekillendi; kendine göre bir tarzdı, ideolojik temeli güçlü olmayan, dili güçlü olmayan, üslubu güçlü olmayan, örgütsel duruşu güçlü olmayan bir yürüyüştü.

Bu anlamda çabalar fazla yerini bulmadı.

Bu kadar uzun süre olmasına rağmen gerekli karşılık verilmedi, gerekli militan kişilik oluşmadı.

Bunun belli oranda farkındayım.....(4)

Tersinden olaya bakma; tersinden devrim olayına, örgüt olayına bakmayı aşmam gerekiyor....

Kendini böyle Sara' laştırıyor Sakine.

Ve son diyalog: "Sara: Layık olacağım Başkanım.

Parti Önderliği (Abdullah Öcalan:) Oldu yeterli mi bu söz çerçevesi?

Sara: Tabii.

P.Ö: Çok şey var da, pratikte onları sanırım seninle halledeceğiz.

Sara: Doğrudur Başkanım. Ben de çok şey söylemek istemiyorum.

P.Ö : Anlamsız zaten iki tane kitap yazdın.

Sara: Üç tane.

P.Ö: Üç tane, oldu. Dördüncüsünü pratikte yazacağız.

Sara: Yazarım Başkanım. Başarılı bir pratik sergilersem yazarım.

P.Ö: Evet başarılı pratik olmazsa, zaten hiç yazmayacaksın, hiç konuşmayacaksın!" (5)

Bu diyalog 9 Nisan 1998 günü Şam'da gerçekleşti.

Evet Sara artık hiç yazmadı ve hiç konuşmayacaktı.

Avrupa'ya geldiğinde çok yakın çevresi, akrabaları ve kelaynak kuşları gibi soyları tükenmekte olan eski PKK' liler, onun Sakine olduğunu biliyordu.

Başkaları için geçmişini olmayan ve Öcalan tarafından yaratılan bir kadındı.

İşte bu kadın, yani Sara, yani Sakine Cansız dünyanın en güvenli Başkenti Paris'in en güvenli semti, Gare du Nord'da, Kürdistan Enformasyon Bürosunda öldürüldü.

1991 de Kamışlo da Arkadaşı Mehmet Şener gibi yanında iki kadın arkadaşı vardı.

Birinin adı Fidan Doğan, diğerin adı Leyla Söylemez' di.

Sakine ve Fidan, kafalarından, Leyla ise karnından ve kafasından, susturucu takılı bir tabancadan çıkan kurşunlarla öldürülmüştü.

Görgü tanıkları, gecenin geç saatlerinde saat 01.00 sıralarında binaya geldiklerinde kapı önünde kan izleri görünce, kapıyı kırıp içeri girdiklerini ve üç kadın cesedi ile karşılaştıklarını söylediler.

Tahminen cinayetlerin akşam üzeri saat 18.00 yada 19.00 civarında işlendiği kanısı hakimdi ve takvim yaprakları 9 Ocak 2013 ü gösteriyordu.

(1) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt Sayfa 202

(2)http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=article&id=505:emd-in-sakk-iletmek-ahlaki-deildir&catid=50:makalelerim&Itemid=67

(3) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt Sayfa 206-207

(4) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt Sayfa 205- 206

(5) Hep Kavgaydı Yaşamım, Sakine Cansız, Mezopotamien Verlag, 3. Cilt Sayfa 210

Devam edecek

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 42-

Mehmet Şener ve arkadaşlarını kim veya kimler Katletti sorusunu sormamıştım!

Çünkü o olayda her şey açıktı.

Öcalan ve PKK neredeyse bir yıl boyunca; Mehmet Cahit Şener'in ajan olduğunun propagandasını yaptı, bir çok yerde ölüm kararını aldı, Kamışlo'da kaldığı yerini tespit etti, Suriye Muhabaratının da olurunun alınca, Öcalan'ın korumaları ve Suriye ajanları tarafından katledildi.

Sakine Cansız ve Arkadaşları gece yarısı Rue Lafayette 147 numaralı bir büroda ölü olarak bulundu.

Gezeteler ve televizyonlarda Sakine Cansız ve arkadaşlarını kimler ve ne için katletti konusu tartışılırken, Paris Cumhuriyet Savcısı **François Molins**, soruşturmayı yürüten polis ekibinin müdürleri Christian Lothion ve Christian Flaesh ile birlikte kameraların önüne geçti.

Cinayetlerle ilgili gözaltına alınan Ömer Güney için „baş zanlı“ dedi.

Savcı Molins, Fidan Doğan'a 4, Sakine Cansız'a 3 ve Leyla Söylemez'e 3 mermi isabet etti.

Bir silah kullanıldı, silah susturucu takılı, yarı otomatik 7,65 milimetre çapındaydı.

Trafik kameraları ve mağazalardaki güvenlik kameraları tek tek incelendi.

Ömer Güney isimli zanlı Sakine Cansız ile cinayetin işlendiği Rue Lafayette 147 numaraya 11.29'da geldiğini ve 11.49'da ayrıldığını tespit ettik.

Güney'in binaya ikinci kez 12.11'de geldiğini ve 12.56'da ayrıldığını gördük.

Öldürülen kadınlara yapılan otopsi sonucunda cinayetlerin 12.43-13.21 civarında işlendiğini belirlendik.

Bunun da Güney'in binaya ikinci gelişiyiyle çakıştığını tespit ettik.

Ömer Güney cinayetten bir gün önce Sakine Cansız adına 1000 avroyu bankadaki hesabından çektiğini, gözaltına alındığında yapılan üst aramasında, 930 avro bulunduğunu belirledik..

16 Nisan 1982 Sivas Şarkışla doğumlu Ömer Güney'in iki yıldır PKK üyesi olduğunu öğrendik.

Güney'in cinayetleri itiraf etmediğini ancak çelişkili ifade verdiği için şüpheleri üzerine çektiğini söyledi.

Ayrıca Güney'e ait bir çantada barut izine rastladık, tüm bu gerekçelerden dolayı Dernekte 4'üncü bardak vardı.

Cinayet işlendiği sırada binadaydı.

Ömer Güney'i cinayetlerin baş şüphelisi olarak kabul ettik.

Ve tutukladık (1)

Ömer Güney, hatırladınız değilmi?

Hamili Yıldırım'ın eşi Ayten Yıldırım'a işkence yapıp öldüren kişinin takma adı Kara Ömer'di.

1991 tarihinde Sakine Cansız'ı Mahsun Korkmaz Akademisinde çağırıp, tehdit eden kişinin adı; Güneyli Ömer'di.

Ve o tehditle Sakine'yi siyasi olarak bitirmişti.

Şimdi ise; Paris'te bu kez, Ömer Güney adlı başka bir Ömer onun fiziki yaşamına son vermişti.

Bunun'da örgütteki kod adı Kara Kemal' di.

Kara Ömer, Kara Kemal!

Ömer Güney, Güneyli Ömer ve Kara Ömer!

Bu ilginç tesadüfün son halkası Ömer Güney Kimdir?

Sakine Cansız- Ömer Güney (Katil ile kurbanın samimiyeti)

Kimlerin adamıdır?

Neden Sakine Cansız ve arkadaşlarını vurmuştur?

Elimdeki mevcut bilgiye göre Ömer Güney, cinayetleri işlediği zaman 31 yaşındaydı.

Sivas Şarkışla, Polatpaşa (polatlı) Köyünde doğmuştu.

İrkçı, faşist, MHP'li bir ailenin mensubuydu.

Babası, Ömer Güney henüz beş veya altı yaşında ike Paris' e işçi olarak ailesiyle birlikte gelmişti.

Yakın çevresine göre Ömer Güney, içine kapanık, terbiyeli, hem sara hastası, hem beyinde tümör olan unutkan biriydi.

Teyzesinin kızıyla evlenip Almanya'nın Münih mntıkasına yerleşmiş, eşinden boşanınca, tekrar Paris'e dönmüştü.

Yine benim kendi olanaklarımla ulaşabildiğim bilgilere göre, Ömer Güney,Paris'e gelmeden Belçika'da 2010'da Roj TV muhabiri 'Kürdistan' takma adlı Gülay Aydemir'le (34) tanıştı.(3)

Gülay ile dost hayatı yaşadığı bilgisi basına sızdı. Roj Tv Yöneticilerinden Baki Gül'ün Ömer Güney'e referans olduğu bilgisi bana ulaştı.

Hatta Gülay'ın Fransa'ya yerleşmesinin ardından Güney'in de Paris'e döndüğü söylentileri vardır.

Ömer Güney, Paris'te bir şekilde MİT'in talimatıyla Öcalan'a kurdurtulan KCK (2) örgütü ile ilişkiye geçti.

Tarikat haline getirilmiş örgütle ilişki kurmak hiç de zor değildi.

18 Kasım 2011 tarihinde Villiers-le-Bel'deki derneğe giderek ayda 5 euro ile üye olunurken, 50 Euro aidat vererek 325 kayıt numarasıyla üye oldu.

Büyük bir İhtimalle bu derneğin sorumlusu da Kürdistan takma isimli Gülay Aydemir'di.

Derneğin asıl amacı zaten para toplamak olduğuna göre, Ömer'i bağrına bastı.

Ömer, bunun hemen ardından ikinci büyük girişimini yaptı.

Öcalan'ın büyük posterini Eyfel Kulesine asarak, dikkatleri üzerine çekti.

Yani Paris'teki KCK çevresinin gözünde kahraman oldu.

Fransızca'yı iyi bildiğinden, örgüt içinde istediği herkes ile ilişki kurabilecek bir konum elde etmekte zorlanmadı.

Hollanda' da PKK nin düzenlediği kadro eğitimine üç ay katıldı.

Burada örgütün mantığını ve literatürünü iyice kavradı.

Eğitim devresini bitirdikten sonra, dil bildiğinden dolayı dış ilişkilerde görevlendirildi.

Ve burada Fidan Doğan ile birlikte görev yaptı.

Cinayetlerden önce tam olarak iki yıl kadar Örgüt içinde profesyonel olarak çalıştı.

Örgütün bildiği evlerde kaldı, her görevli gibi düzenli olarak örgüte rapor yazdı, eleştiri, özeleştiri platformlarına katıldı.

Ayrıca Ömer Güney'in 2012 de en azından Üç kez Qandil dağına gittiği ve Türkiye ye 10 larca kez gidip lüks otellerde kaldığı bilgisi de mevcuttur.

Dikkat ederseniz KCK Sakine Cansız olayının aydınlatılması için hiç bir çaba harcamıyor.

Ömer Güney'in sadece derneklerine gelip giden sıradan biri olduğunu söylüyor.

Oysa Sakine Cansız Fransa' daki banka hesabının şifresini bile Ömer Güney'e verecek kadar güveniyor.

KCK, olayın kurcalanmaması için bir çaba içindedir.

Ömer Güney hem MİT elemanıdır, hemde KCK' lidir.

Aşağıda vereceğim belgede,Ömer Güney, İki MİT elemanı ile yaptığı tartışmada Paris'te KCK içinde paralel bir yapı kuracak düzeyde olduğu anlaşılmaktadır.

Eğer KCK nin buna itirazı varsa aşağıdaki sorulara yanıt vermelidir:

1 – KCK, Ömer Güney'in kendi örgütlerine nasıl katıldığını Kürt halkına neden açıklamıyor?

2 – KCK, Ömer Güney'in Avrupa`da diplomasi komitesinde görevli olan üç kişiden biri olduğunu neden söylemiyor?

4 – KCK, Ömer Güney Hollanda`da düzenlenen üç aylık kadro eğitimine katılıp katılmadığını neden açıklamıyor?

5 – KCK, Ömer Güney in Öcalan posterini Eyfel kulesine asarak Kürtler nezdinde meçhur olası hikayesini neden kamuoyundan gizliyor?

6 – KCK, Ömer Güney yakalanmadan ve cinayeti işlemeyen önce Gülay Aydemir'le, Kürdè veya Kürdistan takma adlı daha önce gerillada kalmış, daha sonra MED veya ROJ tv de çalışmış, ardından Paris te bir derneğin yöneticiliğini yapmış, Mardinli bir bayan ile dost hayatı yaşadığını neden kamuoyundan gizliyor?

7 – KCK'nin emrindeki gazeteciler, televizyoncular, Kürdistan takma adlı Mardin li bu bayanı bulup Ömer Güney in kim olduğunu, Kurde ile Baki Gül'ün ilişkilerini neden sormuyorlar?

8- KCK, Ömer Güney in Paris te örgütün içinde ne kadar süre kaldığını, bu süre içinde kimlerin evinde barındığını, neden açıklamıyor? Neden bu konuda herkes suskun?

9- Ömer Güney 2012 Yılında üç kez Qandile gidip geldimi? Hemde Türkiye üzeri, bu konuda KCK neden susuyor?

10 –Katillerin açığa çıkarılması için Pariste yaşayan KCK sempatizanlarının Fransız polisine yardımcı olması gerekirken, neden KCK'li görevlilerin tek tek

Kürdün evini dolaşarak, "kimseler polise olayla ilgili bilgi vermesin, çünkü polis olayı örgütün üzerine atmak istiyor" demesi ne anlama geliyor?

11 – Türk istihbaratı Ömer Güney`in bir yıl içinde 10 kez Türkiye`ye giriş çıkış yaptığını, lüks otellerde kaldığını açıkladı. Örgüt bu konuda neden suskun?

12 - Sakine öldürülmeden önce üzerinde olan özel çantası nerede? O çantanın içinde neler vardı?

Yine Sakine Öldürülmeden önce üzerindeki Mack-Bock laptop u nerde? Ve laptop un içinde hangi bilgiler vardı?

13 - Sakine öldürülmeden bir müddet önce, hangi amaçlarla Qandil`den Avrupa`ya gönderilmişti: Bu konu neden kamuoyundan gizli tutuluyor?

KCK veya KCK basını bu sorulara yanıt vermiyor.

Ya ne yapıyor?

Münih`e gidiyor, Ömer Güney`in beş yıl önceki bir Alman komşusunu buluyor, Ömer Güney`i Alman`a soruyor, Osmanlıcıydı yanıtını alıyor ve bunu röportaj olarak yayınlıyor.

Ama Paris`te bütün örgüt taraftarlarının çok yakından tanıdığı Ömer Güney hakkında tek bir Kürt konuşturulmuyor!

Bütün bu gerçekler Ömer Güney`in bir yanılla KCK`li olduğunu gözler önüne seriyor.

Diğer yanılla MİT`in adamıdır.

Bunun ispatı ise; Ömer Güney`in iki MİT ajanı ile yaptığı konuşmadır.

Bu konuşma Amerika`da oturan Fetullah Gülen`in MİT içindeki taraftarlarınca, sesli olarak basına sızdırıldı.

Firansız makamları sesin Ömer Güney`e ait olduğunu açıkladı.

Bu konuşmayı olduğu gibi aşağıya alıyorum:

Ömer Güney: Siz gittikten sonra zaten evde biraz sıkıntılar vardı. Babam hani biraz meraklı bu işlere.

Bana ilk MİT`e ayak bastığımda dediler sırrını ailene dahi vermeyeceksin. Böyle bir talimat almıştım tamam dedim. Babam çok zorladı yalnız. **Beni İstanbul`dan araştırmış. Babamın sülalesinden baba tarafından MİT`te çalışanlar varmış, bu kişiler vefat etmiş.** Bilmiyoruz kim olduklarını falan ama çok eski yani, araştırmış bana dedi gidip geliyorsun bana anlatacaksın, hani bunların ne olduğunu. Benim dedim hiçbir şeyim yok. Sırrım olsa ilk sizle paylaşırım, rahat bir tavırla, size bir zararım yok dedim, para yönünden hani ekonomik yönden, maddi manevi, hiçbir yönden zararım yok.

ÖG: Sizin verdiğiniz cep telefonları, benim Fransa cep telefonum hepsi şifreli. Yani kodlamadan giremezler. Şu an oradaki bilgisayarına girseler bile zaten bir şey yok, içi bomboş, hep temizledim.

1. Şahıs: Çok güzel, aferin. Peki şeyin dikkatini çekti mi, güvenlik güçlerinin, Fransız polisinin, jandarmasının dikkatini çekti mi?

ÖG: Evet, yoğun takip var. Hele ki istihbarat, yani saniye saniyesine.

1. Şahıs: Seninle bir görüşme falan yaptılar mı?

2. ÖG: Yok. Benimle hiçbir şekilde temas yok ama korkarım ki olabilir. Çünkü durumum buna müsait.

Bu benim de daha önce aklıma geldi.

Ömer Güney: Ablam (Sakine Cansız) gibi bir meclis divan başkanı genç Halil İbrahim Gündoğdu, çok önemli birisiydi. Bugüne kadar Avrupa'dan dağa 200 kişi göndermiş bu adam. Ormanın içine affedersiniz tuvalet ihtiyacını görmeye gidiyor, ben arkasında bekliyorum. İsteseydim Nedim'i de Uzun'u da yani bu Heval Şiyar dedikleri, ikisini de orada yok edebilirdim, öldürebilirdim zaman vardı, yer müsaitti. Ormanın içinde yalnızdım, baş başa. Tabii ben izin gelmediği için dokunmadım.

*** Ömer Güney : Malzeme almadım. Hani bana siz maddi yönden destek verince alacam.

1. MİT'çi Şahıs: Alıp da borca falan girdin mi? anlamında soruyorum.

Ömer Güney: Yok, borca da girmedim. Sadece Belçika'ya gidecektim. Onun için orada bir bizim dükkanın uzağında Araplar var. Bu adamlar sekiz yıldan beri tanıdığımız güvenilir, onların çok tanıdıkları var.

Bir kişiyle bağlantıya geçtim, takip falan yemeden, dedim bana bir çift silah lazım. Neden çift diyeceksiniz. Bu gibi operasyonlarda en kral silah olsun tutukluk yapsa karşıdaki adam da silahlı, çakılmamak için ikinciye çıkaracaktım. Onun için çift silah dedim. Bir susturucu, üç şarjör, beş kutu da mermi olsun, 9'luk olsun dedim. Çünkü yapacağım operasyon, suikast için bu gerekiyordu. Ben kendim için bunu uygun gördüm, onlar da 4,5 dediler, ama bir silah bir susturucu çift şarjör, iki üç kutu da mermi 2500 dediler. Ben de tamam dedim. Arkadaşlara bildirisini yaptım.

1.MİT'çi Şahıs: Tamam.

Ömer Güney: Hazır bekliyorlar zaten. Yer sağlam. Yani o yönden hiçbir şey olmaz dediler. Seni gizli bir şekilde götürürüz polis filan takip yemeden dedi.

2. MİT'çi Şahıs: Kaçma kurtulma yolları neler, oralardan onlara baktın mı?

Ömer Güney: Baktım, baktım.

2.MİT'çi Şahıs: Hangi açıdan nereye bakacaksın, ondan sonra ne tarafa devam edeceksin, şurasının mesafesi nedir, ver kalemi bana.. Şurasının.. Ömer Güney: Burası benim kaçış yolum.

1. MİT'çi Şahıs: 1 Numara Nedim Sever.

Ömer Güney: O kesin.

1.MİT'çi Şahıs: 2 kim?

Ömer Güney: 2 Şiyar.

1.MİY' çi Şahıs: 2 Şiyar.

Ömer Güney: Çünkü benim kuracağım yönetimin karşısına çıkacaktır, yönetimi engellemeye çalışacaktır.

1. MİT' çi Şahıs: Şiyar finans sorumlusu.

Ömer Güney : Paris sorumlusu..

Gençler şunu diyor: Paris komutanı.

Bütün paralar onda birikiyor. Adamı indiridik aşağıya ama yine de gitmesi gerekiyor.

1.MİT'çi Şahıs: Ablamı (Sakine Cansız) daha sonra sıraya koyalım.

Ömer Güney: O kolay.

1.MİT'çi Şahıs: İki Şiyar dedik. üçüncüyü kim diyorsun? Selahattin diyorsun değil mi?

Ömer Güney: Heval Soro diyorum.

1.MİT' çi Şahıs: Yani üçüncü sırada onun olması lazım diyorsun?

Ömer Güney: Üçüncü sırada.

Ömer Güney: Dördüncü sıraya Remzi Kartal.

1. MİT'çi Şahıs: Remzi gelecek mi?

Ömer Güney: Remzi geliyor oraya ama pek nadir geliyor

. 1.MİT'çi Şahıs: Remzi geldi mi yalnız hiç affı olmaması lazım.

Ömer Güney : Evet. (4)

<http://www.haberturk.com/dunya/haber/813395-fransiz-savci-acikladi>

(2) <http://www.yeniyon.tv/ocalandan-sok-itiraf-kckyi-mit-ile-tartisip-kurdum/>

(3) <http://www.internethaber.com/omer-guneyin-pkkli-sevgilisi-panik-oldu-497651h.htm>

(4) <https://youtu.be/IIUmKCGcyWI>

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak ölmektir -42-

Ömer Güney ile İki MİT çi, Paris'te öldürülecek KCK 'li Kürtler hakkında tartışıyorlar.

Ömer Güney çok dikkat çekici bir cümle kuruyor:

Ömer Güney: 2 Şiyar.

1. MİT'çi Şahıs: 2 Şiyar.

Ömer Güney: Çünkü benim kuracağım yönetimin karşısına çıkacaktır, yönetimi engellemeye çalışacaktır.

1. MİT'çi Şahıs: Şiyar finans sorumlusu.

Ömer Güney: Paris sorumlusu.. Gençler şunu diyor: Paris komutanı.Bütün paralar onda birikiyor. Adamı indirdik aşağıya ama yine de gitmesi gerekiyor.'

Bu cümlelerden anlıyoruz ki; Ömer Güney Paris'te, KCK yönetimi içinde kendisine bağlı bir yönetim kurmak istiyor ve Şiyar'ın bu yönetime karşı çıkacağı inancındadır.

'Adamı indirdik' derken, yönetimden düşürdük demek istiyor.

Ama buna rağmen Şiyar'ı ölüm listesine alınıyor.

Bu satırlarla Ömer Güney'in Türk Milli İstihbarat Teşkilatına bağlı birisi olduğu, Sakine ve arkadaşlarını katlettiği kesinleşiyor.

Peki Ömer Güney'e emri veren İki MİT çi kimdir?

Ömer Güney ile konuşmaları basına düşen ses kasetinde iki MİT 'çi deşifre oldu. Ama adları tam olarak açıklanmadı.

Aydınlık ve taraf gazetelerinde konu şu şekilde aktarıldı:

Kayıtta konuşan iki şahsın ise MİT görevlileri U.K. ve O.Y. olduğu ileri sürülüyor.

İki MİT mensubunun, görev bölgesi Avrupa, ilgilendikleri alan ise PKK.

Bu kişilerin ismi KCK-MİT bağlantılı operasyonda da geçmişti.

Hatta O.Y. dinlemelere takılmış ve örgüt elemanı diye Atatürk Havaalanı'nda yakalanmıştı.

O.Y. sorgulanmak üzere Emniyet'e götürülürken, MİT mensubu olduğunu söylüyor, ardından savcı tarafından serbest bırakılıyor.

İki MİT mensubunun faaliyetleri bununla bitmiyor.

İddialara göre, U.K. ve O.Y. 2010 yılında PKK'nın Avrupa'daki durumuna dair raporlar hazırlayıp merkeze sundu.

Raporlar örgütün yapılanması, faaliyetleri ve bağlantıları hakkında bilgiler içeriyordu.

Örgütün Avrupa'daki önemli isimlerinin listesi ve son durumlarına dair kişisel bilgilere de yer verildi.

Raporda 30 kişinin adı geçiyor.

Bu iki MİT mensubu ve Ömer Güney'in bağlı olduğu kişi; hiç kuşkusuzdur ki, İ. Hakkı Musa' dır.(1)

Bu istihbaratçı şahıs uzun süre Belçika Büyükelçiliği yaptıktan sonra, önce MİT Dış İlişkiler Daire Başkanlığı'na, sonra da Müsteşar Yardımcılığı'na getirildi.

Bir ara İstihbaratın Avrupa'daki tepe adamı bu kişi idi.

Daha yakından tanımak isterseniz hatırlatayım:

Bu günkü MİT Müsteşarı Hakan Fidan milletvekili olma gerekçesiyle müsteşarlığı bıraktınca, onun yerine vekaletten İ. Hakkı Musa getirilmişti.

Hafızanızı yoklarsanız, bir ara İŞİD olarak bilinen örgüt, Musul'daki Türk konsoloslukunda çalışan 49 görevliyi rehin almıştı.

Bu rehineler ile ilgili İ. Hakkı Musa bu olayda kahraman yapılmak istendi.

Hatta ona "Musul Kahramanı İ. Hakkı Musa!" bile denildi.

İsmail Hakkı Musa MİT Yetkilisi

Onun için şöyle bir efsane bile uyduruldu:

" İŞİD'in Musul'da Başkonsolosluğumuzu basıp 49 görevliyi rehin almasından sonra, MİT Özel Operasyon Dairesi, İ. Hakkı Musa'nın talimatıyla İŞİD yöneticilerini kaçırdı.

Karşılığında Musul'daki 49 rehinenin serbest bırakılmasını istedi.

Kabul edildi ve rehinelere Türkiye'ye döndü.

Bu olay Ankara'da birçok kamu kurumunda MİT dış operasyon yeteneğinin zaferi olarak konuşulmaya başlandı." (2)

İ.Hakkı Musa, Sakine Cansız ve arkadaşları Paris'te katledildiğinde, Abdullah Öcalan ile İmralı adasında görüşen MİT ekibinin içindedir.

Ömer Güneyin MİT' çiliği ve kimlere bağlı çalıştığı kesinleşti.

KCK, yani üzerinde durmak gerekiyor.

İmralı'da MİT'in kontrolünde olan Öcalan KCK yi MİT ile birlikte kurduğunu bir şekilde itiraf etti.(3)

Milli birlik ve beraberlik süreci olarak adlandırılan sürecin sorumlusu Türkiye Başbakan yardımcısı Beşir Atalay HDP nin de Öcalan ile MİT'in birlikte kurduğunu söyledi.(4)

Burada ortak bir örgüt söz konusudur.

Çmer Güney bu ortak örgütün elemanıdır.

Bundan dolayı Ömer Güney, hem KCK' li, hem de MİT in adamıdır.

Tıpkı Abdullah Öcalan gibi!

Öcalan'ın kendisi hem MİT'in adamı, hem de KCK başkanıdır.

Bunu sadece ve sadece ahmak Türkler ile ahmak Kürtler bilmiyorlar!

Ömer Güney'in geçmişi, ailesi MHP ve MİT'e kadar uzanıyorsa, Öcalan'ın geçmişi bundan farklı değildir.

Ankara' da Pilot Necati'nin Özel Harp dairesinden getirdiği para ile geçiniyordu.

Pilot Necati Kaya'nın Özel harp dairesine bağlı olduğunu kendisi söylüyordu.

Ve bu dairenin başındaki kişinin Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun'un MHP yanlısı olduğunu belgeler ispatlıyordu!

Burada bu konuyu kapatıyorum.

Sakine Cansız ve arkadaşlarının neden öldürüldüğünü izah etmek istiyorum.

Sakine ve arkadaşlarının neden öldürüldüğünü anlayabilmemiz için Öcalan ve Türk devletinin 2013 Ocak ayı ve ondan önceki ilişkilerini bilmemiz gerekiyor.

Öcalan İmralı adasına döndükten sonra Ergenekoncu subaylar, onu kullanarak Öcalan'ı dinleyen Gerilla birliklerini güney Kürdistan'a yollamışlardı.

Burada bir karışıklık çıkarmak isterlerken, 20 Mart 2003'te ABD Irak'ı işgal etti.

YNK ve KDP Amerika ile birlikte hareket etti, Saddam rejimi devrildi.

Güney Kürdistan federe devleti kuruldu.

Kürt örgütleri arasındaki çatışmalar durdu ve Güney Kürdistan'da otorite sağlandı.

Bundan önce AK Parti, 3 Kasım 2002 yılında yüzde 34,28 oyla Türkiye' de iktidar olmuştu

Ordu ve onun içinde yuvalanmış Ergenekon AKP nin tırmanışını hazım edemiyordu.

Ordu ile Akp arasındaki ilişkiler giderek sertleşiyordu.

Abdullah Öcalan İmralı' da ordunun kontrolündeydi, sivil hükümet ona dokunamıyor ve askerler istedikleri biçimde onu kullanıyorlardı.

Nitekim 2004 yılında İktidar ile ordu arasında ki ipler kopma noktasına geldi.

. Ordu darbe ortamı hazırlayıp AKP nin iktidarı ele geçirme yürüyüşünü engellemek istedi.

. Bu aşamada ordu Güney Kürdistan'a Öcalan aracılığıyla yolladığı Gerillaları yine onun aracılığıyla geri çağırdı. Ve AKP Hükümetine karşı Gerilla savaşı başlatıldı.
(5)

Nitekim 2004 Yılıının 24 Mayısında, İmralı Cezaevinde Öcalan'ı ziyaret eden Avukatları Mahmut Şakar ve İrfan Dünder' a, Genel Kurmay

tarafından da izlenen kameraların önünde Öcalan:

İrfan Dünder (Abdullah Öcalan'ın Avukatı, MİT ajanı olduğu açığa çıktı.

"Gidin arkadaşlara söyleyin savaşabiliyorlarsa savaşsınlar" dedi.

Öcalan'ın Avukatları bu talimatla Kandil'de yapılan PKK kongresine gitti.

Av. Mahmut Şakar, kongrede bir konuşma yaptı, bu konuşmada:

"Ben burada önderlik adına konuşuyorum, bu kongrede kesinlikler savaş kararı çıkmalıdır," dedi.

Ve Kongredeki Çoğunluk Kani Yılmazın deyimiyle savaşa karşı olmasına rağmen savaş kararı çıktı.

Savaş kararı alınca dağdan inen avukatlar, kararı götürüp orduya teslim etti.

Abdullah Öcalan'ın kardeşi Osman Öcalan bu konuda görüşlerini açıkladı:

"Diyebilirim ki, Abdullah Öcalan'la Türk ordusu arasında zımnî bir anlaşma vardır. PKK lideri ordunun savaş istediğini düşünüyor ve oda Orduya göre hareket ediyor."**(6)**

Söz konusu Kongreden sonra AKP iktidarına karşı Gerilla savaşı başladı.

PKK nin sorunu, artık Türk devleti ve ordusu değildi.

Bütün sorun AKP ve onun iktidardan alaşağı edilmesi idi.

2010 Yılına kadar bu savaş ve eşliğinde Propaganda sürdü.

Ve PKK yanlısı Kürtler gırtlaklarına kadar AKP düşmanlığı ile dolduruldu.

Sanki doksan yıldır Kürdistan'ı işgal eden AKP iktidarı idi, sanki Dersim, Zilan, Palu Genç katliamını AKP yapmıştı, Türk ordusu ve Genel Kurmayı ise süttten çıkmış ak kaşıktı.

Bu savaş durumunun nedeninin en iyi bilen hiç kuşkusuz AKP idi.

Onlar, bu işi organize eden orduya yöneldiler.

Ergenekon operasyonları başladı, subaylar ve Generaller peş peşe tutuklandı.

Sıra İmralı adası üzerinde hükümrancılık kurup Öcalan'ı kullananlara geldi.

Onları, Yalçın ve Doğu Perinçek ile birlikte tutukladı.

Böylece İmralı'daki Öcalan'ı kullanım hakkı bu kez AKP' ye geçti.

Büyük bir ihtimalle MİT uzun süre Öcalan'ı dinledi.

Askerlerle olan mesaisini tam olarak öğrendi.

Öcalan MİT in kendisinden isteyeceği her şeyi rahatlıkla yerine getiren bir adam olduğu konusu üzerinde konuşmaya bile değmez.

Öcalan ile yeni strateji üzerinde mutabakata varılınca, onun aracılığıyla dağdaki başkanlık konseyi ile irtibata geçildi, onları ikna etmek o kadar zor değildi.

Geriye gırtlaklarına kadar AKP düşmanlığı ile dolmuş halk, kadrolar, Gerillalar ve militanlar kalmıştı.

Onlar ne olacaktı?

Bir numaralı düşman olarak kendilerine belletilen AKP bir günde dost olacaktı.

Ve İmralı' da ki önderleri bu kez AKP ile yeni bir süreci başlatacaktı.

Silahlar susacak, gerillalar tekrar güney Kürdistan'a gidecekti.

Peki itirazlar olsa ne olacak tı?

Bir önceki geri çekilişte Dersim grubu sıkıntı yaratmış, hepsi imha edilmişti.

Bu kez olsa, bozkır haline dönüşmüş, acı çeken kitleler bir kıvılcımla tutuşsa, yangın nasıl söndürülecekti?

MİT'in de Öcalan'ında devletin de ortak korkusu bu idi.

Uyutulan, kandırılan ve uyuşturulan milyonların uyanması!

Yük dolu TIR'ın keskin bir virajdan hızla dönüş yapması gibi bir durum söz konusuydu.

Devrilme ihtimali yüksektir.

Bu korku, MİT ile Öcalan'ın kirli ilişkisinin ortak korkusudur.

Paris katliamına neden olan, bu korkudur diye düşünüyorum.

Ve hazırlıklara başlandı, planın kod adı da 'Lili Marleen' di.

II. Dünya Savaşı'nda ünlenen Alman şarkısının adıydı.

Şarkının gerçek ismi 'Lambanın altındaki kız' dı.

Bu da Sakine ve arkadaşlarını hedefliyordu.

Katliam sonrası gerek hükümet, gerek Türk devletinin derin gazetecileri, gerek KCK nin temsilcileri, gerek KCK basınının içine MİT tarafından yerleştirilmiş görevli gazetecileri ortak bir koro halinde şunu seslendirdiler.

"Abdullah Öcalan Kürt sorununun çözümü konusunda çok tarihi bir adım atmaya hazırlanırken, dış güçler, Parist'e PKK kurucusu Sakine Cansız ve iki Kürt kadını katlederek, bu tarihi adımı durdurmaya çalıştılar."

KCK yanlısı basın, televizyon ve sözlü propaganda bu temayı işledi.

Türk televizyonları, Paris'te işlenen cinayetler konusunda adeta naklen yayınlar organize etti.

Hep bir ağızdan katliamı yapan dış güçleri lanetlendi.

Öcalan'ın atacağı tarihi adımın önemi vurgulandı.

Hemen ardından Türk ve Kürt halkının Öcalan'ın atacağı tarihi adımın arkasında kilitlenmeye çağrıldı.

Milyonlar sokağa döküldü.

Adından hiç söz edilmeyen, ailesi ve yakın akrabaları dışında varlığı bilinmeyen, hatta cenazesine katılan PKK sempatizanları bile; "madem bu kadın bu kadar büyüktü de, bu güne kadar neden bizim haberimiz yoktu" diye sorular sordurtan bir manzara ortaya çıktı.

Daha önce plan bir şekilde siyasi olarak yok edilen Sakine Cansız, bir gün içinde ilahe ilan edildi.

Televizyon programları eşliğinde, Sakine ve arkadaşları için düzenlenen cenaze törenleri ile Kürt kitleleri, Öcalan'a ve onun MİT ile geliştirdiği kirli ilişkinin ardına bağlandı.

Birde Öcalan İle Türk MİT'i Paris cinayeti ile; PKK deki bütün yurtsever gerillalara ve halka şu mesaj veriyordu:

"Bu sürece karşı çıkarsanız, Paris gibi dünyanın en güvenli kentinin, en güvenli sokağında bile güvende değilsiniz."

Paris katliamının ardında Kürt kitlelerinin gözleri, duyguları, düşünceleri Paris katliamına odaklanmışken, Öcalan İle MİT' in ortaklaşa "iş yapması" başlamıştı bile.

Gerillaların ilk geri çekilişinde itiraz edenler pusulara düşürülüp katledilmiş, sorun böylece hal edilmişti.

İkinci geri çekilmenin start düğmesine Paris katliamıyla basılmıştı.

Mehmet Cahit Şener'in akibeti ile Sakine Cansız'ın akibeti arasındaki benzerliği tekrar hatırlatmak isterim.

Mehmet Cahit Şener ve arkadaşları Kasım 1991 Tarihinde Abdullah Öcalan ve Suriye istihbaratının elemanları tarafından gece, Komuşlo' da bir evde silahla vurularak öldürüldüler.

Sakine Cansız ve arkadaşları Ocak 2013 te Paris'te, bir büroda, Türk istihbaratı ve Öcalan'ın ortak adamları tarafından silahla vurularak katledildiler.

Sakine Cansız konusunda burada son noktayı koyuyorum!

Ve bu yazının son bölümü üzerinde düşünüyorum!

1. 1987 yılında Nancy II Üniversitesi Hukuk, İktisat ve İşletme Fakültesi Siyasi İktisat Bölümü'nden mezun oldu. 1988 yılında Nancy II Üniversitesi'nde yüksek lisans yaptı. 2001-2008 yıllarında ise aynı üniversitede Kamu Hukuku/Topluluk Hukuku alanında doktora yaptı Dışişleri Bakanlığı'nda çeşitli görevler üstlendi. 8 Ocak 2004-29 Eylül 2005 tarihleri arasında Kazan başkonsolosu, **15 Ekim 2007-12 Eylül 2009 tarihleri arasında Lyon başkonsolosu**, 1 Kasım 2011-15 Ekim 2012 tarihlerinde Brüksel büyükelçisi olarak görev yaptı 2012 yılında MİT müsteşar yardımcılığına atandı. MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın seçimlerde aday olmak için istifa etmesi üzerine 10 Şubat 2015 tarihinde MİT Müsteşarlığı'na vekaletten atandı.

Bu görevini 10 Mart 2015 tarihine kadar sürdürdü. Evli ve iki çocuk sahibi olup, Fransızca ve İngilizce bilmektedir.

- (2) <http://www.aydinligazete.com/abdullah-ocalan-mite-guveniyorum-makale,59817.html>
- (3) <http://www.yeniyon.tv/ocalandan-sok-itiraf-kckyi-mit-ile-tartisip-kurdum/>
- (4) <http://www.kurdistan-post.eu/tr/siyaset/atalay-hdp-mitin-talimatiyla-kuruldu>
- (5) http://madiya.net/index.php?option=com_content&view=article&id=118:zaman-gazetesinin-yaynlayamad-soeylei&catid=37:roportaj&Itemid=56

- (6) Kerkuk Kudistan, internet sitesi, Arif Zerevan'ın Osman Öcalan! la yaptığı Röportaj

.....

Selim Çürükkaya/ Susmak Ölmektir - 43-

Sakine Cansız'ın kitabının eleştirisini yapmamdan ötürü pek çok okuyucu, tüm bu okuduklarından sonra, büyük ihtimalle şu haklı soruları soracaktır:

Sakine Cansız, Diyarbakır Zindanında Türk devletinin zulmüne boyun eğmedi de, neden Bekaa Vadisinde boyun eğsin ki?

Haydi orada boyun eğdi, Avrupa'ya döndüğünde neden sesini çıkarmadı?

Hamili Yıldırım, eşi Öcalan'ın emriyle öldürüldüğü halde neden "Diyarbakır Cezaevi'nde direnen ben değil, içimdeki Apoculuktu" dedi.

Ve neden şu anda İmralı adasında Abdullah Öcalan'ın yanındadır?

Örgütten kaçıp hayatını kurtaran binler, neden susuyorlar?

Örgütün dağılmasını istemedikleri için mi?

Örgütün halâ Kürt halkının mücadelesine hizmet ettiğine inandıkları için mi?

Örgüt dağılırsa Kürt halkı bir daha toparlanamaz görüşünde oldukları için mi?

Korktukları için mi?

İhanet damgasını yemeyi göze alamadıkları için mi?

Bir alternatif örgüt yaratamadıkları için mi?

Kürdistan'da başka bir alternatif bulamadıkları için mi?

Gözlerini kırpmadan ölüme gidenler, korkak bir adamdan neden bu kadar korkarlar?

Neden öleceklerini ve halkın hiçbir şeyi kazanmayacağını bile bile, binlerce genç hendeklerin arkasına geçip ölebiliyor?

Öcalan İmralı Adasına dönünce, açıkça "Türk devletine hizmet etmeye hazırım" demesine rağmen, neden doğum yıldönümünde O'nun köyüne gidenler, köyün toprağını "kutsaldır" diye kameraların önünde yiyorlar?

Ve Öcalan Türk devletinin bütün resmi tezlerini savunmasına rağmen, kızlarını, oğullarını, ağabeylerini, kız kardeşlerini, amcalarını, teyzelerini Türk devletine karşı savaşta kaybedenler neden "Be Serok jiyan nabe!" (**Abdullah Öcalan'sız yaşam olmaz**) diye slogan atarlar?

Bütün bu sorulara yanıt verebilmem için Abdullah Öcalan'ın müritleri üzerinde kurduğu toplumsal düzeni anlatmam lâzım.

Bu düzen tahlil edilmeden, onun müritleri üzerinde bu kadar etkin olmasının nedenleri kavranmadan, bu sorulara yanıt verilemez!

1) Kürdistan davası:

Her fanatik organizasyonun "kutsal" bir davası vardır.

Kutsal'ın başladığı yerde mantık ve düşünce biter, inanma devreye girer.

Örneğin dini bütün Müslüman, bir ağaç kütüğünün Hz. Muhammed ile konuştuğuna inanır.

Müzeye konulan bu ağaç kütüğünün bu gün neden konuşmadığını aklından bile geçiremez!

Stalin'e iman eden, ünlü Moskova duruşmalarının (1) Başsavcısı Andrey Yanuaryevich Vyshinskiy, Sovyet devrimini yapan kadroların tümünü idama gönderirken, onların Emperyalizmin ajanları olmadıkları gerçeğine değil, Stalin'in emrine inanıyordu.

Anlatmak istediğim, bir organizasyonda, toplumda ve de insanda hakim olan şey düşünce ve bilme değil de, inanma ise; İnanma, insanı doğru veya yanlış fark etmeksizin bildiklerini tekrarlayan bir robota çevirir...

Bilme ise; doğru ile yanlış bildiği bir düşünce sahibi yapar.

İnanmanın ön planda olduğu birkaç organizasyona göz atarsak:

*** EL Kaide**

olarak bildiğimiz örgütün kutsal davası, Allah'ın hükmü olan Şeriat'ı yeryüzüne hakim kılmaktır. El Kaide'ye göre her Müslüman bir mücahittir ve bu kutsal amacı gerçekleştirmek için savaşılmaya hazır olmalıdır.

Ve kâfirlere karşı savaşta yaşamını yitirirse, öbür dünyada Allah onu cennetle mükâfatlandırır. Bu inançtan dolayı dünyamız şu anda bir çeşit üçüncü dünya savaşı içine girmiştir.

*** Alamut Kalesi. (kartalın öğretisi, 'Aluh Amut')**

Hasan El Sabah, 4 Eylül 1090 tarihinde tarikatını kurmuştu. Müritlerine "Cennetin anahtarlarını Allah bana vermiştir" demiş ve onları buna inandırmıştı. Cennet'e gidebilmeleri, Hasan El Sabbah'ın emirlerine tam uymalarıyla mümkündü.

Ve buna öylesine inandılar ki, saldıkları dehşetten dolayı aradan 900 yıl geçmesine rağmen hala konuşuluyorlar!

*** Halkın Tapınağı:**

Tarikatın kurucusu Jones, nükleer bir savaşın kopacağına ve dünyadaki her şeyin yok olacağına kendi müritlerini inandırmıştı. Ona ve müritlerine göre, kendileri toplu halde ölecek ve nükleer savaştan sonra hep birlikte dirilecek, halkın tapınağı tarikatı yeni dünyayı yönetecekti.

18 Kasım 1978 günü Guyana toprakları üzerinde kurulmuş Jonestown kasabasında yaşayan People's Temple (Halkın Tapınağı) Tarikatı'na mensup 900'den fazla kişi, tarikat liderleri Jim Jones (James Warren Jones)'un vaazı üzerine siyanür içerek intihar etti.

Adolf Hitler Davası: Bir Yahudi tüccarın gayrimeşru çocuğu olan Adolf Hitler'in (2) kutsal davası, Alman ırkının bütün dünyaya egemen olmasıydı. Ona göre Almanlar yabancılarla evlendiği için ırkları bozulmuş. Bozulmuş olan bu ırk, başkalarına boyun eğmişti.

Çözüm olarak, has Almanlar birbiriyle evlendirilerek üstün bir Alman ırkı yaratılacak ve bu ırk dünyayı yönetecekti. 6 milyon Yahudi olmak üzere 17 milyondan fazla insanın ölümüne sebep oldu. Kafasına kurşun sıkarak kendini öldürdü, cesedi Sovyet askerlerinin eline geçmemesi için üzerine benzin dökülerek yakılmak suretiyle yok edildi.

• Kızıl Khmerler:

Pol Pot Kamboçya'da devrim yaptı. Kendisi Kamboçya'daki Khmerler'in lideriydi. Khmer kültürünün kaynağı Hindistandır.

Ama Kambocya'da Vietnamlılar da yaşırdı.

Onların kültürlerinin kaynağı ise Çin idi.

Her iki halkın kültürü farklıydı.

Pol Pot'un örgütü Kızıl Khmerler köylüydü; şehirlilerin düşmanıydı, yabancıların düşmanıydı, Khmer olmayan herkesin düşmanlarıydı.

Onlara göre Khmer olmayan her topluluk ya "şeytani grup", ya "komplocu", ya da "sabotör"dü.

Bunları ortadan kaldırmak devrimin kutsal göreviydi.

"Yalnız bunlar değil, çağdaş ve yabancı ilişki belirtisi taşıyan her şey kurban edilme nedeniydi. Gözlük, kol saati, tükenmez kalem, yabancı bir deyim ya da sözcük kullanmak, yumuşak eller, mücevher, kadınlarda uzun saç gibi özellikler bir insanın gerçek Khmer olmadığına işaretledi."(3)

Yok edilen yüz binlerce kurbanın suçu "Kamboçyalı bedende Vietnamlı beyin taşımaktı."

Pol Pot döneminde, yani sadece 3 yıl 8 ay içinde, ülke nüfusunun yaklaşık yarısı-3 milyon kişi- katledildi.

Öldürülenlerin sayısı o kadar çoktu ki onları mermilerle öldürmek fazla masrafa mal olacağından dolayı, insanlar maliyetsiz bir şekilde bıçaklarla, ya da dövülerek öldürüldü.

Pol Pot'a göre, "aslında insanlar doğuştan eşit ve iyilerdi, onları bozan ise yozlaşmış bir toplumda yaşamaktı. Para, din, teknoloji, piyasa ekonomisi, iş bölümü, toplumu yozlaştıran unsurlardı. Ancak bunların yok edilmesiyle yeni bir toplum yaratılabilirdi.

Buna inanıyordu ve bunun için Ülkedeki üniversiteler, okullar, postaneler, fabrikalar, gazeteler, dergiler, bankalar gibi kurumların hepsi kapatıldı, tahrip edildi. Yeni kurulan düzende paraya ihtiyaç yoktu ve para yürürlükten kaldırıldı.

Merkez bankası ve tüm bankalar kapatıldı. Dış dünya ile bağlantıyı kesen Pol Pot parası ve eğitimi olan herkese düşmandı. Entelektüel olduğu düşünülen herkes öldürüldü.

Devlet kurumlarında çalışan asker, bürokrat, diplomat, doktor, profesör, bilim adamı, din adamı, gazeteci, yazar kısaca eli kalem tutan okuma yazması olan ağır işkencelerden geçirildi ve katledildi.

'Burjuva medeniyetini' yok etmek iddiasındaki bu rejim pek çok kişiyi gözlük kullandığı yada yabancı dil bildiği gerekçesiyle suçlayarak öldürdü. Toplumun geleneksel değerlerini tahrip eden Pol Pot rejimi aileyi ve Budist inançları ortadan kaldırmaya çalıştı.

Aile fertleri birbirinden koparılarak herkes piring tarlalarında çalışmaya zorlandı. Çocuklar kolektiflere emanet edildi. Toplanan çocuklar beyinlerinin yıkanması ile rejime sadık askeri güç haline getiriliyordu. Eskiye dair her şeyi imha eden Pol Pot hayata dair her şeyi sıfırdan başlatmayı planlıyordu." Rejimi yıkıldığında,

kendisi de geberip gittiğinde, Kamboçyalılar bin yıl sonra unutamayacakları bir kabusun sahibi oldular.” (4)

Sosyalizmin Kutsal Davası:

Josef Stalin’ nin kutsal davası ise sosyalizmi bütün dünyaya hakim kılmaktı.

“Onun bu yolda katlettiği insan sayısı kimine göre 20, kimine göre ise 40 Milyondur.

Öldürülenler sadece sosyalizmin düşmanları değildir.

“Stalin kendine yakın olanları öldürttüğü gibi, düşman gördüklerini, ya da gelecekte düşman olabileceklerden korktuğu kişileri de öldürttü.

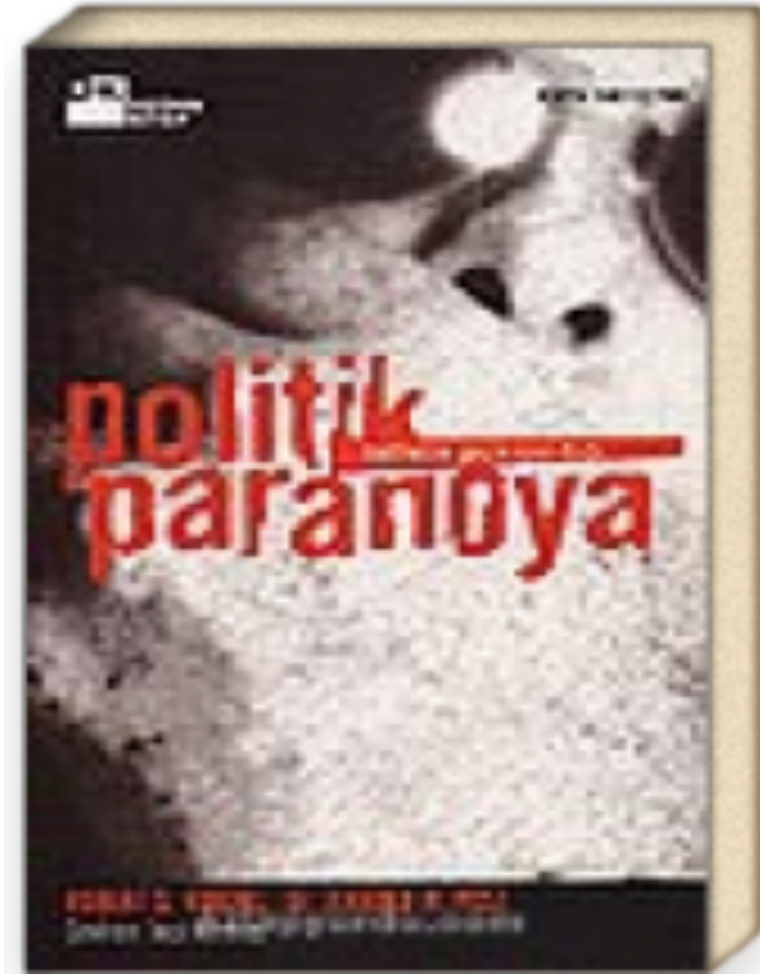
Sadece 1930’ların sonunda Stalin Genelkurmay başkanını, ordunun politik başkomiserini, tüm önemli askeri bölgelerin başkomutanlarını, Sovyet elçilerinin yüzde 99’unu, 17. Parti merkez Komitesi’nin 139 üyesinden 98’ini ve sonunda bütün bu cinayetlerden sorumlu olan gizli servisin iki başkanını öldürttü.”(5)

PKK’nin Kutsal davası da Kürdistan davasıdır.

Kürtler bunun için gidip PKK ya katılmıştır.

Katıldıktan sonra kendilerini bambaşka bir organizasyonun içinde bulmuşlardır.

Bu organizasyonu birkaç başlık altında kısaca izah edersem:

1) Gelirlerin denetimi veya Komün:

PKK kurulmadan önce, yani Kürdistan devrimcileri grubu aşamasında iken; grubun üyeleri komün hayatı yaşıyorlardı. Çoğunluğu yoksul olan bu elemanların kıt bütçeleri vardı ve ortaktı, yani eşyaları, evleri paraları ortaktı.

Cezaevlerine düşen PKK üye ve taraftarları oralarda da komünler kurdular. Her cezaevinde bir komün yönetimi vardı, dışarıdan ailelerin getirdiği paralar ve giyecekler komün yönetimine teslim edilir, komün yönetimi de bununla komün üyelerini besler ve giyindirirdi.

Dışarda Abdullah Öcalan PKK içinde tek başına iktidarı ele geçirince, PKK nin bütün gelirlerine, paralarına ve servetine de sahip oldu. Artık partiye katılmaya gelen herkesin parası, malı mülkü partiye teslim edilirdi. Dünyadaki bütün gelirlerden tek sorumlu Abdullah Öcalan'dı.

Zaten parti demek Öcalan demektir. Paraları ve geliri sadece o denetlerdi. Bunun karşılığında ise Öcalan tarafından müritler beslenir, giydirilir ve diğer zorunlu ihtiyaçları karşılanırdı. Hiç kimsenin özel parası olamazdı. Bu durum, zorunlu bir bağımlılık yaratıyordu.

2) Aile bağlarının zayıflatılması veya yok edilmesi:

PKK daha Kurdistan devrimcileri, yani grup aşamasındayken, üyeler için evlilik yasak değildi, grubun kurucularından evli ve nişanlı olanlar bir hayli fazla idi, sevmek ve aşık olmak suç sayılmazdı.

Abdullah Öcalan'ın kendisi, Haydar Kaytan, Mehmet Karasungur, Hamili Yıldırım, Mehmet Can Yüce, ve daha pek çok kurucu üye evliydi.

Abdullah Öcalan Parti içinde tek adam olunca, evliliği yasakladı. Ve evlilik alçaklıktır diyerek, evlilikleri yererek bozdu, evli olan bütün müritlerini boşadı.

Müritlerine "siz kölesiniz, kölelerin evlenme hakkı yoktur, sevmek suçtur" diyerek her kesin kendisini sevmesini, Tanrı'nın bir buyruğu gibi dayattı. Bunu kabul etmeyen herkesi öldürttü. "Tek sevgi odağı ben olmalıyım" sözünü sık sık tekrarlardı.

3) Mürit haline getirdiği kişilerin aile bağlarını tamamen kopardı:

Dağa gerilla olmak için çıkan veya Bekaa vadisine giden hiç kimse artık ailesi ile haberleşemezdi, aile onun dilinde "ajan bir kurum" du. Ailecilik yargılanmayı gerektiren bir suçtu.. Bu durum müridi devşirme (6) veya Mankurt (7) haline getirdi.

4) Politik bir sınıf sistemi kurdu:

Abdullah Öcalan başta politik bir parti gibi şekillenmek istenen PKK yi Şam'da bir tarikat gibi şekillendirdi. Tarikat içindeki iktidar bir piramit gibiydi.

İktidarın en tepesinde Abdullah Öcalan vardı. Onun altında merkez komitesi / başkanlık konseyi, bunların altında silahlı muhafızlar, en alttaysa sıradan insanlar bulunurdu. Tüm iktidar Öcalan'a koşulsuz bağlı olmayı kabul eden birinci halkanın elindedir.

5) Parti'nin veya bütün müritlerin denetlenmesi:

PKK' ye katılmak, çok kolaydır, ayrılmak ise imkansız gibidir. Fransızların ünlü filozofu Sartre, bu kategorideki örgütler için: "**insanlar bu tip örgütlere ayaklarıyla gider katılırlar, tabutlarıyla çıkarlar**" der. PKK den ayrılmak diye bir terim yoktur. Kaçmak vardır.

Kaçmak hem suçtur, hem de ihanetle eş değerdir. Ayrılmak istediği için sayısını bilmediğim kadar militan öldürülmüştür. Ayrılan ve kaçan militanlar tarikat / parti içinde öylesine yerilir, öylesine kötülenirler ki, müridin dilende onların adı, "unsur" "provokatör," "ajan", "kaçkın", "iblis" veya "düşkün"dür.

6) Sözlü ifadenin denetimi:

Öcalan'ın kurduğu tarikatvari, mafyavari sistemi eleştirmek yasaktır. Eleştirinin karşılığı ölümdür.

Nitekim bu güne kadar tarikat içinde hiçbir mürit, tek bir kelimeyle bile olsa Abdullah Öcalan'ı eleştirememiştir. Parti veya tarikat içinde eleştiri özeleştirme mekanizması vardır. Bu mekanizma müritlerin Öcalan'a boyun eğmeleri için fili kazığa bağlayan bir ip gibi kullanılır.

Yalnızca Öcalan eleştiriden muaftır. Zira onun hatta işlediğine kimse asla inanmaz. İnanan inançsız olur ve yaşaması riske girer. Onu, hatasız kabul etmek ve öyle inanmak partili olmanın amentüsüdür.

Öcalan'ın Partinin veya tarikatın içinde casus ve muhbir ağı vardır, hatta herkes herkesin casusudur ve her militan / mürit, yanındakinin durumunu, farklı fikirli kişileri Abdullah Öcalan'a rapor etmek zorundadır.

7) Öğrenmeyi denetleme:

1986' dan sonra Öcalan tarikatına / partisine katılanların dışardan bilgi almaları yasaklandı. Şöyle ki; televizyon ve radyo dinleme, gazete okuma koşullar gereği zordu.

Yozluğu geliştirir, düşman televizyonu, gazetesi veya radyosudur propagandasıyla müritleri için bu pencereler kapatıldı. Sadece örgütün televizyon, radyo ve gazeteleri doğruyu söyler denilerek, kitle ve militanlar diktatörlüğün resmi yalanlarına mahkum edildi.

Roman ve Öcalan'ın kitapları dışında kitap okuma suç sayıldı. Bütün bunların yerine Abdullah Öcalan'ın "eğitim çalışması" olarak adlandırdığı "dersler" konuldu.

Derslerde sadece Abdullah Öcalan'ın yaptığı konuşmalar anlatıldı. Bu dersler bütün alanlarda çok sistemli olarak günde yedi veya sekiz saat sürdü. Öcalan bu yöntemle müridin dışarıdan bilgi almasını engelledi, müridin ne bilmesi gerektiğini kendisi belirledi ve verdi.

8) Duygusal denetim:

Abdullah Öcalan tarikatın müritleri için, koyduğu kuralları çiğneyenleri yargılamak amacıyla mahkemeler kurdurttu. Direkt kendisine bağlı emirle çalışan bu mahkemeler, hukuk bilgisi olmayan silahlı kişilerden oluşurdu.

Ve bu mahkemeler, propaganda ile galeyana getirilmiş yüzlerce müridi jüri olarak kabul ediyordu, en basit "suç" işleyenleri idam cezasına çarptırıyor, jüriye de onaylatıyordu.

İdam cezaları kurşuna dizilmek şeklinde infaz ediliyor ve kurbanlar ağaçlara bağlanırken herkes seyir için çağrılıyordu.

İzleyiciler kurbanları yuhalar, birazdan katil olacak olanlarla özdeşleşirdi. Ve otomatik silahlarla kurbanlar taranınca, fışkıran kanı zevkle seyredenler, sevinç çığlıkları atarlardı.

Öcalan, bütün bunları yaparken hiçbir zaman yalnız değildi, arkasında her zaman bir, bazen iki, bazen de dört sömürgeci devlet vardı.

Sakine Cansız yukarda anlattığım dünyada **"Hep kavgaydı yaşamım"** kitabını yazdı.

Yukarda anlattığım dünya da susturuldu.

Yukarda anlattığım dünyada önce siyasi olarak, ardından fiziki olarak yok edildi.

Hamili Yıldırım, izah ettiğim ortamdan dolayı, bir Mankurt' a dönüşmüş olarak yaşıyor!

Mehmet Cahit Şener Yukarda anlattığım Dünyada katledildi.

İzah ettiğim ortamı, büyük çoğunluk kavrayamadığı, kavrayan azınlık çoğunluktan korktuğu için dram sürüyor.

Son sözüm, Kürdistan halkı sömürgecilerin kendisine kurduğu bu tuzaktan kurtulmadığı müddetçe, asla sömürgecilerden kurtulmayacaktır olacaktır!

(1) https://tr.wikipedia.org/wiki/Moskova_Davalar%C4%B1

(2) Politik Paronoya, Robert S. Robins, Dr. Jerrold M. Post, Doğan Kitap, sayfa 304-305

(3) <http://www.dunyabulteni.net/tarih-dosyasi/256030/kambocyanin-kanli-tarihi-pol-pot-rejimi>

(4) Politik Paronoya, Robert S. Robins, Dr. Jerrold M. Post, Doğan Kitap, sayfa 276

(5) Politik Paronoya, Robert S. Robins, Dr. Jerrold M. Post, Doğan Kitap, sayfa 297

(6) Devşirme: Osmanlı imparatorluğu döneminde işgal edilen ülkelerden çocuk yaşlarındaki erkekler toplanır, İstanbul'a getirilir, ailelerinden, geçmişlerinden, gelenek göreneklerinden, dillerinden koparılır başka bir kültürle yetiştirilirdi. Büyüdüklerinde geçmişlerini pek hatırlamazlardı.

7. Eskiden Orta Asya veya Çin'de, savaşta esir düşen erkeklerin başındaki saçlar kazınır, başına ıslak deve derisi sarılır ve böylece elleri kolları bağlı olarak uzun süre Güneş altında bırakılır.

Deve derisi kurudukça gerilir. Gerilen deri, başı mengene gibi sıkar ve inanılmaz acılar vererek aklını yitirmesine neden olur. Böyle bir kişi geçmişini unuttur, yıllar sonra annesi,, karısı, babası ile karşılaşsa onları tanımaz, sahibinin kullanacağı bir köle olur.

Not: Bu makale '**Politik Paronoya**' adlı kitap referans alınarak yazılmıştır.

BİTTİ